

प्रवेश सं० ४८९८९

विषयः नेह

क्रम सं० ३१

नमः भूनेद प्रातिशारब्दम्
अनृत पार्श्वे काष्ठा

ग्रन्थकार

पत्र सं० १-१८३ (नहिलेन)

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

३८

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

२

आकारः च.च.४.३.

लिपिः देवा.

आधारः ३७.

वि० विवरणम्

602143

पी० एस० यू० पी०—७७ एस० सी० ई०—१६५१—५० ०००

प्रातिशारब्दम्

आ. ७८९२

गन्धर्वमन्दिर-संस्कृतिका (ग)

नं. ३०६८

५ सा
१

श्रीगणेशाय नमः
विशेषेण येनेदं
देतेषां स्वरा-
सो ज्यते सम-
रमीक्षितमं-
गोत्रमाः देव-
तुविष्णुषीपैस्तु-
परिमृहंतुविषे-
दाः सुप्रसन्नाः मां ममाश्रयनाय दयुः संस्पानं नृकस्य गत्वताम् आखावतारं

घो न्य

नायनमः सूत्रभाष्यकृतः सर्व-
प्रणमशिरसाभ्युवि-
शौनकेन
नमः तथा वृत्तिता कृताः सर्व-
स्मृत्यवयवसंस्तुताः
लोकेषु दोषनिहतार्थवित्ता-
पास्तमापनेयं किंतु एवंपदिशं-
नुमो लब्धा काममहंते भ्यो-
प्रमेयपा-
वसा सर्ववस्तानां कुलहृदि म-
यस्मिद्विजवराजा तावद्भुजा-
पार-
मातस्मितातो महाप्रतिः-
सवैपारघदे श्रेयुतस्त-
स्य हात्मनः नाम्ना-
मिवाः सकृमास्ति शि-
शुतो तेने यं यो नि-
संति सा पा-
र्षदे सुया-
तम

गठपं

५-३

६१ ता २

वीथेस्तु शिष्टैः ॥ २

संबन्धवर्षप्रयोजनं तातायासं प्रवेष्टा स्वमिति शि-
शुनुशासनम् तस्मादादौ तावच्छावतारमुच्यते
शौनको गृहपतिर्वै नोमिषां ये स्तुतिस्थितो दीक्षासु बोदितः प्राह सन्नेत-
ताहिके इति शास्त्रा-
तारस्संवि-
अद्य संवत्स-
रते इह हि द्विजानां वेदाभ्याससकलपु-
नुषा धसिद्धिः कारणाभिप्रेति हि वे-
दिकः सिद्धन्तः सर्व-
धार्थ्यश्रुतुर्विधः धर्मा-
र्थकाममोहा-
इति तदपु-
न्रसिद्धि-
विधाने यथा पा-
माननामाने दिष्ट-
क्रादिषु वेदाभ्या-
सो हि पंधावि-
हितः अ-
भ्युपनं विवा-
रो भ्यसनं तपो-
व्यापनमिति यथा-
संयते वेदस्वी-
कारां पूर्वं विवा-
रो भ्यसनं तपो-
तदानं वैवशि-
ष्टेभ्यो वेदाभ्या-
से हि पंधा इति तद-
ति एका-
श्रोता दक्षिण-
तो निषादे-
दित्यादि-
अनाभ्यु-
यनं अ-
भ्यासा-
र्थे इ-
तां
हविमि-
त्यभ्य-
सनं प्र-
यो-
ग-
य-
तु-
म-
ध्य-
मा-
भि-
ति-
त-
पा-
दि-
अ-
भ्या-
प-
ने-
पा-
रा-
य-
ण-
व-
र्न-
ये-
त-
ब-
स-
वा-
रो-
त्ये-
व
मादिता तस्मादधीतवेदस्य हिसति सामर्थ्यं संपूर्णफलेच्छया-
पारात्तावसरः प्राप्नोति सर्वविदा

[illegible]

ਧਮ
੪

पार निर्धनं

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥
 ॥ ३१ ॥
 ॥ ३२ ॥
 ॥ ३३ ॥
 ॥ ३४ ॥
 ॥ ३५ ॥
 ॥ ३६ ॥
 ॥ ३७ ॥
 ॥ ३८ ॥
 ॥ ३९ ॥
 ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥
 ॥ ४३ ॥
 ॥ ४४ ॥
 ॥ ४५ ॥
 ॥ ४६ ॥
 ॥ ४७ ॥
 ॥ ४८ ॥
 ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥
 ॥ ५३ ॥
 ॥ ५४ ॥
 ॥ ५५ ॥
 ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥
 ॥ ५८ ॥
 ॥ ५९ ॥
 ॥ ६० ॥
 ॥ ६१ ॥
 ॥ ६२ ॥
 ॥ ६३ ॥
 ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥
 ॥ ६६ ॥
 ॥ ६७ ॥
 ॥ ६८ ॥
 ॥ ६९ ॥
 ॥ ७० ॥
 ॥ ७१ ॥
 ॥ ७२ ॥
 ॥ ७३ ॥
 ॥ ७४ ॥
 ॥ ७५ ॥
 ॥ ७६ ॥
 ॥ ७७ ॥
 ॥ ७८ ॥
 ॥ ७९ ॥
 ॥ ८० ॥
 ॥ ८१ ॥
 ॥ ८२ ॥
 ॥ ८३ ॥
 ॥ ८४ ॥
 ॥ ८५ ॥
 ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥
 ॥ ८८ ॥
 ॥ ८९ ॥
 ॥ ९० ॥
 ॥ ९१ ॥
 ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥
 ॥ ९४ ॥
 ॥ ९५ ॥
 ॥ ९६ ॥
 ॥ ९७ ॥
 ॥ ९८ ॥
 ॥ ९९ ॥
 ॥ १०० ॥

सं. ७२

प ६.

५

हि प्राणास्त्वलववं कार्यं स्पृष्टं करणं कर्तारं प्राणांशमातिशयोक्तं पञ्च प्राणाः स प्राणाः तत्तथा प्राणाकारा
 ख्येन बलेन बलवती प्राणाकारश्च स्पृष्टं करणं कर्तारमिति यथा तत्तथा बोक्तं तस्यैवाप्तस्य
 संहिताये प्राणाकारो बलवत्कारः प्राणाश्चास्यो हेतौ प्राणकारका रावन्नु संहितमवो वेद स बल स प्राणा
 संहितावेदा युष्मि विद्यादिति तथा नोपपद्यन्ते संहितमवो महेष्वमादू केपीपमया मया
 यं प्रभृ मृदुति महे केपीपमिति कथमित्युच्यते अथ वपेद्र मोनिर्भुजवक्रा इति ह स्मादृत्त्वो मादू केपी
 पूर्वमेवा द्वे पूर्व पेटतरे अतरूपोवकाश पूर्व रू पोत्ररूपे अतर प्रायेन संधि विवर्त्तयति येन सखा
 त्वरं विज्ञानाति येन मात्रा मात्रां विनृजते सा संहितेति स एव मेतां संहिता वेद संधीयते पुनया पशु प्रियं श
 खा बुलवर्द्ध सेनसर्गे प्राणो केन सर्वमायुरेतीति प्रस्तावा व्याणपो र्प्यश्च होमपरस्परं तच्च वितेयं वा
 विप्राणा ह पते प्राणो वै वैष्ण्व्यते तथा बोक्तं तद्यत्रैतदधीते वाभाघते वा वाधित दा प्राणा भवति वा कदा

१५

५

प्राणो वेद संहिता तद्वत् अथ यत्र रूपांशं वा भवति स्वापि विद्या प्राणो तदा वासवति प्राणा सदा वाचरेडि। तथा बो
 किमधीवय मध्ये महे के मध्ये पयं रूपा महे वासि हि प्राणां सुह मप्राणा वा वाचरेडि वप मवस एवाप्ययति ६२
 एवं संहितोय निवदियो स एवावाप्ये प्राणदक्षि मिति विता प्रनो र्था तस्य किल तत्त्वो ज्ञानं वेदयो र्पि मिह
 तः स एवावाप्ये तिवदइति ज्ञापनार्थं वाप्यथा व्याप्य उदाहरंति यथा वा व्याप्ये यप्रभती या हावितानिका
 नीति। पथा प्राणो पूर्णतद्विद्यायं यो के लोक वेदयोः इति रूपमिति वेत एतु अतै वैदिक कर्मा तुष्टाना तु तु
 पथ्य मित्रेय सार्थ पला मेरिति एषो वैदिक सिद्धांतः तत्र विध्यर्थ वादाश्च यंतै नित्य प्रस्ता एका खाता सा
 रभी तं संप्रश्नं संप्राप्य इति उक्तं विधिनिंदा प्रशंसा वद्वत्समाख्याता मित्यापि आता शभी नृसंप्रपो
 आसतो सग यूपदा प्राके वलै वेद वाक्यै र्नाक्यते नृणां विहितं वा देव वाक्यानां गृह्यार्थं वा अतः
 कविभिराचार्यैर्वेदार्थं कुत्रा नैर्वेदार्थं स्यानिः कृत्वा कर्मा र्थं सुखो वा निश्चयानि विद्यास्थानानि प्रवर्त्ततामि

आवा १

६

शितकस्यो व्याकरणं निबुद्धं दोषोतिषं धर्मशास्त्रं पुराणं व्यापविस्तरो मीमांसादीनिकानि पुनः प्रयोजनानि विधास्यानन्तरं प्रत्येत्यत आह शितकस्य एषो व्याकरणो पूर्वैर्लेख्यैः कृत्यान्वयैः ददितानां क्रमोपमात्रं पूर्वोक्तस्य नामांशो व्याकरणं चार्थस्य निरुक्त्यान्वयं निबुद्धं पदविभागं मन्थयितुं देवतानि त्रयं पणार्थशास्त्रं हं दोषो गन्धर्वशास्त्रं सोतिषं कालपरिज्ञानार्थशास्त्रं धर्मशास्त्रं मातृशब्दपदेन कृतं शास्त्रं पुनर्लोकस्थिसुसन्निवृत्त्या दिसु वक्तव्यं शास्त्रं व्यापविस्तरो प्रमाणौ रथं परीक्षितं करोति शास्त्रं मीमांसा वेदवाक्यार्थविचारणीयशास्त्रं इत्येवमादीनि प्रयोजनानि विधास्यानां अत आचार्यो भगवान् शौनने वेदवार्थवितृष्टदृष्टवाक्यलक्षणोप्यो र्यवादावुक्त्यविधिसमाहृत्य पुनरुपहितार्थमन्वेदस्य शितशास्त्रं कृतवानिति प्रदर्शनायैव टीपति अन्यथा वेदार्थमशक्यते ज्ञातुं तथा चोक्तं न प्रत्यक्षमन्वेदस्मिन् त्रयतिथ्या च योगेन दादित्येन दत्तेन बुद्ध्या बाहुक्येन तत्प्राप्तियोगेन तद्विप्रसगा

गम ६

स्वाम्यत्वेन मारुतं तत्रोपपन्नं स्वामनादत्तं स्वामोघोषाणां मित्रैव मरिचैः

दहन् पितृवृद्धानी प्ररुहमुच्यते एतु मयं वलिमां एतु बंधाधिकं हि यथा एतु गिदीर्घाणीत्येव मारुतशब्दात् स मयं वलिमर्थः ह सत्त्वं दीर्घवैद्युतं वैद्योपसृष्टागमश्च विकारश्च वलीनां लोकोद्योः पेरिकं मते न स्वभीषणिति आगमश्च कृतो वसमिति विकारः पुत्रमायातमिति प्ररुतिः प्रकल्पेति करणार्थे प्रगृह्यादिति यथा श्रोत्रं शरीरं शरीरं अपादिपमिति त्विक्रमः विक्रमः पाकृतो पूर्ववृत्तिर्यापाफलिनीभ्यगम्यः त्वनमानः क्रमश्च वेदितव्यः यथा स्वरोत्तुस्वीरोपाहित इति द्विवैद्यगिनां यथा आप्रदस्य परावतः रितवंडदात्रवनीवचं चतुर्दशतमसि सर्थः यथा उदात्तश्चाउदात्तश्च सादि एतत्पत् एतत्सर्वं पदवृत्तं तं मां केयः संहितामिसेवमादितत्सर्वं विसेपं विविधं नैय वेदितव्यमि सर्थः केनेव तत्तद्वंदोभाषां पोअते तेने सर्थः नान्येनाद्विधां धातौ के के वेदिकी वपावेदि की सा हं दोषावेत्युच्यते यथा चोक्तं चालोकवेदप्रारितं स्मिन्ने पमिति सर्वज्ञावृत्त्या पुरस्तादुपरि

[illegible]

बोधाब्दे दो प्राप्तिर्द्वंद्वं तां ज्ञानं द्वंद्वं दो तानां यथा गायत्र्या शिगितादि तां याब्दे दसामाकारं श्रुतादि भूत
ज्ञानं द्वंद्वं यथा सर्वाणि भूतानि भोगे गतिश्चेत्यादि तां याब्दे दसामा शिपथागुर्बहुराणां पुत्र निर
र्थः विद्यादि स्वर्गोत्पत्त्या भूतत्वं प्राप्तिर्यथा ज्ञययोऽभिरुद्धा मत्तं वामिति तां विते येष स्यात् तस्मिन्
असादीपैः अस्या कस्य मांडके पंसे हे तां मिते वयमादे रनुज्ञातं स्यात्तां र्ज्ञान प्रयोजन नायेत्यर्थः
इदं शास्त्रं पार्थदस्य अखिलं संपूर्णं हि कुरु कुरु अवेसेस सा मदस्य योऽपि शिरीये पारायण पाठे रति
अभ्यो यथाय कौ यो दोषां दुर्बलं तिते मूढा सस्माद्दुत्तु से वयेत् यो वार्पा तां संपदं सभक्तानां सुमंतद
यथा वार्पा यत्र तेति घृति नैत्यर्थः एवंचेदुप्रशंसा पथा कुरु यो यत्तु मयः सा मम यत्र ति यथा वार्पा एव
मैतां रति अथवा गुरु या वार्पाः स सदामिति पाठा गुरुति खजनि शर्मोति सं हि तां वेदे ति एवंचा
खप्रयोजन मूढतां वसे सं वदहार्यं वार्पा क्रमार्थं अहं समाप्ता यमाह अकारं को रा विउ एये

अथ घनविबुधोऽप्युत्तरायः एवमथ घनत्रितयं वक्रकृतिः निजुजितरत्नमुभयैर्मंतरं वतस्मादेवमुच्यते ॥ स्वरामात्राविशेषतः ॥ स्वरामात्राश्च स्वर
मात्राः स्वररुद्रा नादयः ॥ मात्रा उदानादयः ॥ एतन्निशेषो योजनतिसङ्ख्ये त्वज्जोतः ॥ का ग हं दि स्युच्यते ॥ अत्राद्यसंसे दं आवायसंसे कुपिदि स्युच्यते ॥
अन्यथा अत्रिंशोऽर्धे वनमावतितया बो सं ॥ पाजनाध्याघनाध्यामो सं हं दसायतया मव ॥ स्थाने व छं तिगर्तवापास्यते प्रमीयते वेत्यादितया बो सं ॥ पठक
येदितः सखी

एवमनेन कर्मणाष्टौ बह्विधैतव्याः पदाग्रंतयेर्जकारस्वर्युपदस्यादेशेनैतन्नवर्णाः स्वर्युनागृह्यतेपदमध्यवती २

श्रीमकारश्चकारश्चश्रीः श्रीमकारश्चिति अथ उकारश्च उकारश्च। एकारश्चश्रीकारश्च ऐकारश्चश्रीकार
 रश्च ऐश्री एश्री इति वेदितव्यं उत्तरत्रापि विचारयिष्यामः। आकारो दीर्घपादितियाद्वस्वेषु अकारो
 गदयोद्वस्वाऽऽः। तेषु तेषु द्वस्वेषु अकारो गदयो दीर्घनपाऽऽः। द्वितीया रविना नीया किमुक्तं भवति।
 अकारो द्वस्वाऽऽतस्य अकारो दीर्घाद्वितीया ये वेदितव्यः। तथा अकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा
 द्वितीया तथा रकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया उकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया
 वेदितव्यः। अकारो दीर्घा द्वितीया उकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया उकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया
 पुद्वितीया भवति किंपुनश्चतुर्षु अपिल्लवः। रकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया उकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया
 वकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया उकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया उकारो द्वस्वः। अकारो दीर्घा द्वितीया
 रश्चकारश्च गवौ उकारश्च कलमघउ। एवं पंचभिर्वर्णैः पंचमयं वक्त्रं वेदितव्यं वज्रवकाश्च वक्त्रं

४ पैकारश्च फकारपफौ बकारश्च भकारश्च बभौमकारश्च पफब भमएवंपदभिर्बलिः पंचमः पंचवर्गः। प्र. वा.। ४

वकारश्च४

[illegible]

एषु मणोरिति संख्यासप्ततेषामधोषातया प्रथमपंचमौहातु आहोऽस्मेमादिमुपेकमोवेदितं व्या। एवं का
 समाग्राशय पुस्ततत्रलघुनोपायेन सता परिभाषा भांशाखे संयवहारसिद्धिमन्यमानं सतासेन संवेदा
 र्यमाह इति श्रीदेवमित्रमुनविष्णुमित्रकृते ज्ञातिसिद्धयेवर्गद्वयवक्ति। नाभोभा वते मंगलेश्वरश्रीमदि
 मसलस्त्री श्रीचं सिंहाय। श्रीवेदपुत्राय नमः। अथौसमानासु राणादिताः किमर्थमिदमारभ्यते।
 निष्पक्षरोया करणैसमान्योक्तस्तत्ता। तदेव मिहशाखायां प्रतिशाखप्रयोजनं। १ तत्र भाष्यवि
 दः सवीत्यणम्यशिरसां सुविशौ न केन विना घणायौ न पारिषदं कृते ८ तस्य प्रतिज्ञायेन त
 मात्रेयं प्रणवांते वां प्रसादेनाघातं राक्षसादृजिमारभे २ विष्णुस्य निरुद्धं विष्णुस्य कृत्वि कृत्वि
 तैव दूदाहरणार्थं वचनं तेषामासतः ३ तस्यासमापने शक्तिं एव यदि शतुमालवाचतामहते
 भोगाद्वेषासमाप्तिं ४ संपायां न्यवसस्य सर्वेशो कुलमृद्धिमतायसिद्धिजनवराज्ञाता बह्वर्थाया

वि २

ऐरुं ऐरु इति। स्वरसंतायाः प्रयो जनां स्वरानुस्वारो पहितो द्विरुच्यते इति। उपरोदीर्घस्युतः इकारपरं पुतो दीर्घवस्येत्युः दीर्घवृत्ता वेपरिग्रहस्य पूर्ववचने समानादुरे स स्था गति स मानांतरसंतापयथास्यातो विंदतीति दती येथास्याता विंदतीति विंद। तीर्त्तिकारणानस्यातः असमानादुरावाता पुनरकारादे गोवाज्ञानुनासिकवं भवति॥ ॥ अनुस्वारो व्यंजनं वा स्वरौ वा अद्वितीयपञ्चानुस्वारो व्यंजनं वा भवति स्वरौ वा भवति अथ वा अनुस्वारो व्यंजनं वेति स्वरौ वेति एष विग्रहः। स एष नैव व्यंजनं न स्वर इत्यर्थः। स्वगानुस्वारो पहितो द्विरुच्यते इति स्वरश्च कथं एणां स्वरौ नैति गम्यते। अनुस्वारो व्यंजनं वा त्रणां भिति व्यंजनैः सह गृहणाद्यंजनं नैति। पद्येवं वचनादृते पित्रयत्रांनुस्वारो भगदृष्टो। व्यंजनं संतापितस्य यो प्राप्नोति द्विरुच्यते संताप्य ररषोऽं व्यंजनान्येवेत्यनेन। तर्हि भवतु व्यंजनं संतापितं तत्र भविष्यति। तम अपंचयोगो अनारब्धो भविष्यति। व्यंजनैश्च सह गृहणां कर्तव्यं भविष्यति। पद्येवं संतापितं गच्छुं व्यंजनं १०

पुनः २
५२२२

न सन्निपातद्वितिसंयोगसंताप्राप्नोति। तत्र को दोषः। सो मानं स्वराभिहितं अनुस्वारो पहितो द्विरुच्यते संयोगादिरित्यनुस्वारस्य द्विर्वचनं प्रसज्येत। स्वरौ पहितं संयोगादिरिति नैष दोषः। अनुस्वारो पहितस्य सकारस्य द्विर्वचने कृते तं परक्रमो पद्येति पतिषेधो भविष्यति। इह तर्हि दोषः। वं सो मासि सत्य निरित्यत्र अनुस्वारस्य द्विर्वचनं प्रसंग एव। परक्रमो भावात्। तस्यास्य गम्यते योगस्तु व्यंजनं संतापितं इत्यर्थः इति अनुस्वारसंतायाः प्रयोजनं स्वगानुस्वारो पहितो द्विरुच्यते इति संयोगादिरिति॥ ॥ स वै शोधो व्यंजनान्येवं सर्वः। शेषानुस्वारोऽप्योवर्णाक्षिः। व्यंजनान्येव वेदितव्यानि॥ कस्वगम्यते वृत्तजः अदृष्टः। तथैव धनपफवममयारलवदहः। ससा अक्षरं इति व्यंजनं संतापयाः प्रयोजनं इति। यद्वा व्यंजनं नैव इति। एवकारो विभाषा निवृत्त्यर्थः। तेषां माघाः स्य रीः। तेषां व्यंजनानां माघावर्गाः स्य रीः संतापेदितव्याः तांनुत्तरं बोद्धारिषीमः। स्य री संतापयाः प्रयोजनं। स्य री एवं लकारादिति। पद्येवं पद्यवर्गा मते स्य रीः प

चत्वारः पेवङ्गत्वायेदीधीस्तान्यहमसंतामिष्यथासर्द्धं उक्तं एते सुदति। अत्र संतायाः प्रयोजनं ल
 यावत्सममत्तरमिति॥ युरुणिदीधीणि॥ दीधीणपत्रराणिगुरुसंज्ञानिवेदितवानि। अत्र उक्तं एते सु
 इतिगुरुसंतायाः प्रयोजनमनकास्वगुणवपीति॥ तथे तरेषां संयोगानुस्वारपराणि। यानि यथादीधीणि
 । तथा इतरेषां हत्वा नामपि संयोगपराणपुस्वारपराणि वयान्यत्राणि तानि गुरुसंज्ञानिवेदितवा
 नि। उहो निदो मित्रमहो अ वधात। अस्ति सोमो अयं मुत्तः॥ पारिज्योपादयेषां हत्वा नानुसुंता इत्यत्र
 प्रप्यवस्ति पुमभिषां। इदमापः॥ अमुस्वायेवं जनने वारे त्र रांगं। अमुस्वायेवं जनने वारे अत्र
 गंभवतः॥ संतायाः अर्वाकुरतिकस्य किमेगमिष्यन्वद्व्यामः स्वरांतरे यं जनान्तरस्याः उभयोः स्वरयोर्म
 ये वर्तमानानि यं जनानि उत्र स्वर्यांगं भवति। अत्रैवेत्यत्र यं जनपरस्यांगभूतत्वात्तुदात्रमेव। तथा तदस्य
 प्रियमित्यत्र इति यं जनपरस्यांगभूतत्वात् स्वरितमेवापूर्वांगपरांगवितापाप्रयोजनमेतावत॥

पूर्वस्यानुस्वारविस्तीर्णनीयात्वरं तरे वर्तमानोऽनुस्वारश्च विपत्तनीयश्च पूर्वस्यांगं भवतः॥ सोमानं स्वरं तां
 शः। त्रं प्रयं वं जनार संयोगादीनां स्वरं तरे संयोगादिः पूर्वस्य वा स्वरस्योत्रे स्वर्यांगं भवति। प्रप्यवस्ति पुम
 भिषं वपरकमेदोपरकमे विषयवत्स्वरा मरे हेयं जनने पूर्वस्य वा स्वर्यांगं भवतः। अर्वायर्कमर्कणां मह
 न्दुलं स्वरि रंतदासीत १ वर्गीः मात्राहसः। हत्वा मात्राकाको वेदितव्यः। अत्र उक्तं इति तावदवयवोतरे।
 मात्राकालं वेदितव्यं। पुरारहितं। द्विदीर्घादीर्घत्वाद्वा हे मात्रा। वदितव्ये शकृर्दुक्तं एते सुदति निखः।
 तउयातस्वरः। तिस्रो मात्राः पुतः। सत्वर उच्यते। नवाभीरिव विदनीशः। अथरिखदासीउदुपरिखदासीउद
 र्कपुतिभीरिव विदनीनविः। सुतस्य परिमाणा मुक्तापरिमितविषयबाहुदाहद्वयोः मात्राः। एवोत्ररमपि
 नारत्नं यं भवति। सुइरुदोषा मयेत। किं विदामीतापीठं करोति। अथस्तिवदासीरुदुपरिखिदासीर
 त। नवाभीरिव विदनीशः। अथस्तिवदितिकस्मात्तन्मासदासीदियेवमादिनिहृत्पक्व। एवतर्हिखिदासीद

ईक्ष्मीषकारश्चरवर्गश्चवेदितश्चोः। षरः षणः इति॥ दंतमसीयस्तुतकारवर्गः। दंतमूलं स्तनस्तकारवर्गं
वेदितम्। तद्यथा तदेव न इति सकाररेफलकाराश्च दंतमूलं स्तनं वेदितम्। सरः सरः इति॥ ॥ गोफलं स्य
मेका एकेष्टावापीरे प्रवर्ग्य स्तानीयं। वर्यमिति तालुदंतयोर्मयः स्तनं॥ ॥ मेघनुष्टोपवाचः॥ एपोवर्ग
त्यः शेषोवर्गो राशिरोष्टो वेदितम्। तुपफलमस्य घति। वर्येवैतस्त्वपां तरेणावर्गोपति। शेषतुष्टोप
पाद्यः। शेषोवर्गो राशिरोष्टो भाष्यामुपपादयितव्यः। उक्तं तु उपफलमस्य वष्य इति॥ नापि क्वाभासि क्वाप
मानं स्तनाः। नासिकायां भवसेक्याः। नासिक्यपमातुस्वराणां नासिका वेदितम्। उं तुं गुं हूं अं पति
कीरिता इदं दर्शनमेवा॥ ॥ इति स्तनां नासिकां वेति स्तु स्तनाभिकं यो कारः इत्येवामादीनि॥ ॥
अत्र यमोपदेशः। अत्र स्तनोपदेश एव पतोपदेशो दृष्टम्। किकारा। प्रकृतीनां स्तनेषु पदिसु वि
काराणां मुपदेशो यथा स्यादिति। यद् यो हिवर्गो भवति तद् यो यमो वेदितम्। यस्य वर्गो स्य यमोप

शक्तिपतो यमाः। तुं तुं गुं हूं इति। पति कीरिति ककाररूपो यमः। वस्वरिति सकाररूपो यमः। अमत्रिति
काररूपः। जघ्नश्चरिति चकाररूपः। एवमुत्तरेषु पि। श्वर्गः। जिह्वा मूलं तालुवाच्यं। आहस्यानं उकारस्य तुतेदमि
हपोष्ठास्त्वयोर्योर्मधामेभ्यः संपद्यते मकारो लकारः। हकारतामेति स एव वास्पृहकारा सन्नुष्णा स प्रयुक्तः। उ
वासाङ्गावात्र निदर्शने द्वे वीमुंगरा न्यत दवया हउ। आचार्यो वेदमित्रो जिह्वा मूलं तालुनामं प्रयुक्तं उकारः। स्या
नं मन्थते। तस्येवाभिमायेणा उकारस्य स्तनं माहादयोः स्वरयोर्मध्यगतो उकारो लकारस्य पद्यते भवती
त्यर्थः। तस्यैवाभिमायेणा दाकारो गच्छति स एव हकारः सन्नुष्णा संप्रयुक्तः। एता निनिदर्शना नि
ता देवीभारती विश्वनृत्तिः। साङ्गा। मूल एतानां मुसालशः। वीदुहउ न्येतत्। अत्र ग्रहे तु वनस्य ते वीदुहो हि
भयाः। हयोरस्वरयोरिति कस्मात्तावदाहवे मे अत्र नास आसना प्रीदुहो ता कायतनया यमल न्यापे
र्त्रिआनपवादा न्यतीयातो न्यायास्मान् न्यविधयमतन्निश्चानपवादा अतीयातत्रा नीयाता उक्तो

वमादीनां प्रयोगनिवर्त्य प्राप्नोति हि संहितापदपुरुतिरिति तेन येसु संहितानामिति किमर्थं प्रातरि
 त्स्वइति कुराणान संधि सेवे अस्याकपदां तो विसर्जनीयस्य स्पृहणाच्च ॥ सा मवशा इति चेवापवा
 दकुर्वन्ति ये संपदपादद्वयाया सा मवशा इति संधीनुपरि श्राद्धस्यति यथादि स सा मवशा स्य संधि रिति भा
 सा मवशां संधीनुलोमानो अचक्र संधीनामपवादभूता न जानीयात् अचक्र संता चेपां सम स्याभा
 कसां प्राणा भूतातिव पोवचनो हात्रादिभ्योत्रसुदात्रादिवादत्राच्छेदमां मा मवशाः प्रयोजनपे
 वा संधीनां ते सा मवशाः संघयच्छंदसां संपत्करा इत्यर्कः कुर्वन्ति ये सा मवशाः संपदं पादद्वयोः क
 तरोऽप्योपादत्तौ पुर्वत्र प्रपंचो लघत्तरप्रपचपश्चात्ताभ्यां दिप्रपचाभ्यां गापत्रादयः पादावर्जतो अ
 तः पादस्येतौ च त्रौपादद्वयस्य संपदकुर्वन्ति मद्रमत्तकण्टिगो जितो नश्चैवमादीनां दीर्घराणां नि
 अणुत्या प्रापे पदवचपघात्र अणुत्या प्रापे पदवचपघात्राश्रयतीयाता वस्यति पदांतादिष्वेव विकारो

सुमितितं घेषपि प्रतीयातामवबुद्धिपयेते समीचीनविशारदप्रयोऽश्रयग्राह्यश्रुत्या प्रापइति कस्मात् ॥
 वलो रित्रं मुपति नित्यत्र घेषवते विकाराधिकारात् किमविशेषेणानेत्याह ॥ जतेन तोपावरितक्रमस्य
 राना सते विनानतिसपावरितं क्रमस्वरूपेयः पदवचपघात्राजानीयात् नतिः प्रथामनुष विद्वाभिरुपा
 णा उपवारिताः पथय स्थानाः परिपतिं तस्याः क्रमेः अकारि रत्र अनमः ॥ आप्रुषापत्यधु ॥ जतस्य योनिः स्त
 रौ अघाद्याश्चः श्वरं ३ वर्गः ॥ अस्यावाधानवसाने प्रगृह्यानावायी आह रनुनासिका श्वराया अतो
 त्वरानाया नवसाने नर्तमानानमृगस्थाननुनासिका निर्वृतिः सुवेच्छं सत्र विना सघआपापवत्वसोम
 कयोरेरुयेवमायात्र आघानितिकस्मात् अघे वायो अवसान इति कस्मात् नानि प्रिवृतिमुगणा
 दिव दिवो अघं कृष्णानितिकस्मात् वसूरापुरुमं हृषंता ॥ त विमात्रे शाकसादरी पंथावायं
 ग्राह्यापचितो पदेतवः तदा तु नाति किं विमात्रे त्वरे शाकसादरी पंतिः किं कायी आवायी णाया

पट-
१७

संनं अस्माकमप्येवोता अपरिमुपंत विष्णुनिवाभी विधिदंती इ सकारादयोदशनामिनस्त्वया ॥ स
काश्यादनास्वराभामिसंज्ञाये दितव्या ॥ ससं ईउ एउ ऐतु इति माभिसंज्ञा योऽप्यो जने न जगारे फोपव
मोनामि पूर्व इति ॥ पूर्वो न तानति पुनम्यमुषर ॥ नति पुवर्नना मुर्नता सकाभादिः पदो पूर्व जेपः ॥ तस्यो
चरं मं ज्ञानी पापे धाम पुत्र विहा विष्टपाणा ॥ पूर्वो न तेति कस्मात् ॥ त्रिर्वर्ति योतं त्रि रनुवृते जने ॥
सहो पक्षे रिफित एकवर्णी वद्वि सजुनीपः ॥ त्वरवोष वसरा उपधया महवर्न मानो अरिफितो विसर्जनी
य एकवर्णी वद्वि सजुनीपः ॥ एवं मवति त्वरपरो वी वीष वसरा ॥ उउ इ इ योस्सवा देवो ॥ दवे भिराग म
त्वा अरिफित इति कस्मात् ॥ प्रातरपि प्रातरि इ वा महे ॥ प्रातमिवावराणां प्रात्स्वना ॥ त्वरवोष वसरा इ
ति कस्मात् ॥ यत्ने हंति पतपंतं ॥ तुकारा मश्चि त जः ॥ प्रात्स्व ॥ आमे चितु सने तुकारा प्रत्यसं तोभ
वति भातो इति वा यो इति एतत्स संज्ञा यो जना प्रकृत्येति करणादौ प्रत्यखा इति ॥ पदवाप्यो
यत्नं रं कुकरसदर

राम
१७

नामं चितमपि प्रास्व संतं वेदितव्या ॥ तु विसखायं मया वदपां ॥ ॥ अ पूर्व पदांत गच्छा तु कारोः पूर्व पदा
तपाः ॥ एतत्स संज्ञा वेदितव्या ॥ एषो उता उपा अ पूर्वा ॥ अ पूर्व पदांत गच्छा तु कारोः पूर्व पदा
म आसन् ॥ तु विसुनो ग विसुनो ॥ षधादपश्चद्विवात भातर धयो दीर्घा ॥ षधादपश्चद्विवात भातर धयो दीर्घा
त भात स्वयो दीर्घा ॥ एतत्स संज्ञा वेदितव्या ॥ इ इ पा घणादिपां ॥ इ इ विष्वक् पपस्यारस्य संज्ञा
आवरंती स मनेव यो वा ॥ द्विवर्णोऽत भात इति कस्मात् ॥ य उदात्तु म्पित रो गो म पं व पु ॥ ॥ माममि को
व पूर्वा ॥ एतेषां त्रयाणां यो पूर्व ई कारो कारो यदी ते सदा म्प्यर्ह भवत सदा प्रत्यसं तौ भवत ॥ यो मो
गोरी अश्चि त्ना ॥ इति न शुक्लं सरसी गपाने ॥ त्वायां तु च यो नाधमानो ॥ अस्मे पुष्पे वै सु मीत्र प्रत्य
त्वाः ॥ अस्मे पुष्पे वै अमी इत्येते प्रत्यसं ता वेदितव्या ॥ अस्मे ॥ अस्मे आ वहनं रापि ॥ यक्षी ॥ पुरे इहो
अपि प्यति मता लो वी वे इ द्रु यते हविः ॥ अमी ॥ अ मये सयरम्यः पुनः प्रवृत्ता सप्त म्यधिकारि ति हस्य

उद्योत्तमं ननु दानं न पदानं खलु पनेषां वनुसी उपोत्तने उकाञ्चेतिकरणी नयुक्कोरको एकोडावेता
 गाकालेना। अष्टकं दुकार इति करणी नयुक्तः सन् प्रत्यय यतावदितव्यः। पुष्टता उभयाङ्गी ऊड्विस्या
 रक्ताश्च भवन्ति। दीर्घश्च शारुलेन विधानेन। ऊरतिप्रसक्त इति कस्मात्। खिति नितिकरणा पुक्त इति कस्मा
 ता। उहेति सुभगो दिश्ववत्ता। ॥ ऊष्मारोफापं व मोनामि पूर्वः। ऊष्मापं व मोविर्नयीनामि पूर्वः सत्र
 फसंतो वेदितव्यः। अग्रिहास्मिना ज्ञातवेदावतं मेव तत्र मते मया मत्रो हफसंता यथा योजने अष्टोषे
 रेपथरेफीवौष्पाणामिति महोपोवर्तमितरो यथोक्तः महः अपड्यते पदेव तपित्ता उत रो यार्कभ
 वति। कौर्क्ष्यथा युक्तं तं यथा परिमं यथोक्तमित्यनङ्गी मत्र अपस्कः। वद्वेति अत्र पदं। तत्र वमं यथा
 किं हमारथेतयोरि फितसंता। अहो र्विदन्त्यनस्या कुनः संशयः। उभयोरपि विस्तीर्णयवत्ता। क
 स्मात्परात्यति तिषेः क्रियते या एतपोर्द्वयोरत्र विरोधणा र्हवोदना स्यात्। यद्येवं किमर्हन्ति

गम
१८

यमाह सत्राणां किकारणां तत्रैव यत्र करिषामाया इतरस्य विरोधणा र्हवोदनादनरस्य संज्ञावति क
 यं कृत्वा त्रितीति। तत्र द्वयोरि फितसंता स्यादन्तरस्थत्वात् तत्र योत्रावत्र भविष्यति किं करणी। यदि ह
 योरप्येतयोरि फितसंता स्यात् करिथेतस्य दमविरोधित स्यात्। अविनाशितस्य सर्वत्र प्राप्तिरविष्यति। सर्वत्र
 अमोषां करदनुदानमिथेतदनर्हक स्यात्। यदि पूर्वस्परि फितसता भविष्यत्। अय- रित्यर्थोपा
 दं कुपीत्। एवं तव तज्ज्ञास्या मोनवद्वयोरैव पूर्वस्या पारिशो चामह्वारवृत्तन पिषेधपुरस्तासि द्वा
 संतोत्रस्या एवं वृत्ताकारनुदानमिथेतदपि वक्तव्यं भवति। एवमितयोरपि द्वयोर्वी स्यात्। अन्यत
 रस्य वा तत्रोभयोस्त्वेत्र भविष्यति। किं करणी यदि द्वयोर्भवेत्पूर्वमवितं स्यात्। अविनो धितस्य च तथै
 व सर्वर्हिता स्यात्। स वीर्क्ष्यावसम्या सुतस्त्रपाटोऽनर्हक स्यात्। वस्यति वरवावृत्तिवैकषाद इति ए
 वं तावद्वयौ न भविष्यति। अथ वमं न्यते उन्नरस्य भवे संतेति इतरस्य विरोधणा र्हत्वा एव तर्हि उन्नरस्य

संताड्वोदनाम्यात्तरस्य विरोधगार्ह्यविनिर्दिष्टादपिनोपपद्यतोरुम्मात्पाटाच्चादेवायदिद्विपूर्वस्य
 विरोधगार्ह्यवोदनाम्यस्यिति॥ अत्रोषगार्ह्यवृत्तीति तदपिनोपपद्यतोरुम्मात्पाटाच्चादेवायदिद्विपूर्वस्य
 वयात्तरफातुवंधात्रमन्यामहापद्यापूर्वरफिसजाउन्नसविरोधगार्ह्यवृत्तीति॥ एवमेतयोः प्रतिषेधेति
 देपुरवात्यतिषेधाः नर्थकाप्रयोजनान्तरं वाच्यं॥ तत्र प्रतिषेधस्यावदनर्हकोत्तमविव्यति॥ किंकाराणां
 स्वावाचीनर्हकानां शाखउद्देशं करोति॥ एवं तद्दृष्ट्वा रभेषापातनं प्रमादितं पुरस्वादेफातुवंधासू
 र्वस्वरहितमेतदिति स्मिन्नुरम्यविरोधगार्ह्यस्येति॥ एवं तावदप्यप्रतिषेधस्याप्यः पुन स्वात्यति
 धेवे किं पमातोऽत्ररम्यपरि संख्यादोषः प्रसृत्यते॥ तस्माद्देवोरपि प्रतिषेधसिद्धः पुरस्वादा किंवाय
 दपि॥ उभयार्ह्यश्चेतयोः पदयोः पाटस्यातः॥ विरोधगार्ह्यस्य स्वकार्यप्रतिषेधाच्च॥ कुत एतत्तन्निपात
 नात्॥ दृश्यंते हि निपातोऽभयार्चीनातिघपाटतोऽपि चेतति पूर्वपदांतमोकारभावात्॥ मतिवेषा

गम
१८

नाप्याः पुरस्वात्यतिषेधे किं पमातोऽत्ररम्यपरि संख्यादोषः प्रसृत्यते॥ तस्माद्देवोरपि प्रतिषेधसिद्धः पुरस्वादा
 किंवायदपि॥ उभयार्ह्यश्चेतयोः पदयोः पाटस्यातः॥ विरोधगार्ह्यस्य स्वकार्यप्रतिषेधसिद्धः॥ कुत एतत्तन्नि
 पातनात्॥ दृश्यंते हि निपातात्कमयाचीनातिघपाटतोऽपि चेतति पूर्वपदांतमोकारभावात्॥ स एव वमिनि
 त्रउन्नरपदादेव्यप्रति॥ तथेह॥ अतु सेपि मेदिति पूर्वस्य प्रतिषेधउन्नरस्य च प्राप्तिष स्मात्तिद्धमेतत्॥ ए
 वंतं हि यथोक्तमिच्छेतत्रवक्तव्यं॥ कस्मात्॥ नेति प्रमाः॥ उन्नरपाटातर्ह्यस्य प्रसृत्यते॥ आह नियमार्ह्ययस्य
 नासेतोदाहमेवांतः नायत्॥ सिद्धमत्र होनरादीनां विरोधगार्ह्यभावात्पाटोऽयं नर्हका प्राप्नोति॥ अथ वेवे
 वामपिनियमार्ह्यः पारस्यात्॥ अत्रोदिनानां विकटगार्ह्यं॥ एवमेव सर्वमेतन्निर्दिष्टं॥ अतोदाह्रमत्॥ अतोदाह्रस
 त्॥ अंतरितीदं पदं रिषस्वते॥ अंतरिहंति तं जने॥ अतोदाह्रमिति कस्मात्॥ आपो मर्ह्यकोवोन्नमना॥ उदं प
 वेदि॥ परोऽन्तः॥ दृष्टव्याः॥ अज्ञाविपर्ययोऽज्ञातिरीदं मेतोदाह्रविपर्यये आकटार्त्तवाअनुदाह्रं वासदियप्ये

यदन्तरतिद्वयपुः। द्विषा नो मम भिरहो॥ विषयं पशुतिकस्मात्। नुमा अन्ता प्रभुदीव आमना॥ ॥ स र्शो वीषय
 न्य येष्वं पद्यः। स्य र्शे प्रये येउ घरि ति पूर्व यधोरिवतो। उधर्तु ध्वेवहं तु सोम पोस्य री इतिकस्मात्। उ घउपा
 द्विव सो अग्र मेषि पूर्व पद्यतिकस्मात्। उ वाः। द्विभि रागहि॥ ॥ धवर्पः। प्रावन्ः। प्रात रिति दीपदंरिउत्सते। प्रा
 तरि प्रात रितं ह्यमहे। मानः। सोम सुत रुडेडुवम॥ ॥ देवं भाः। देव भिन्त्यं तस्य र्वा मारिती दं पद रि फ्यतो
 । देवं भाः। पदावतः। देव भित्तिकस्मात्। वृहद्वा विप्रतो हविः। वधरा घद्वा वध रिता यं पद माकदा नैध
 रिक्पते वध र्ज्णत न विधी। भिरिउः। आ फ दान् मिमितिकस्मात्। आ रि गो हा न् हा व ध्ये ओ अणु॥ ॥ क सुदा
 त। करिती दपद मनुदा न्नं वद्विपपते। मात करिउत्सत्तप। अनुदा न्नमिति कस्मात्। को व स्वाता व मवः को
 व सूताः॥ ॥ अविध अवि भ रिती दं पद रि न्यपते। पते व पुत्र म विरूपस्त्व॥ ॥ तदाः। नञ्वा दन्ये प पूर्व मरि ॥ म
 ती दं प रि पते। दिवस्परि सुगृह्णितं द्वादः। तत आ इतिकस्मात्। अदो पदा रुक्म वतो त दिक्कस्मात्। अ २०

शोम हो दिव स्वा दो हीरुह॥ ॥ त्वः। प्रागा यं। स्वरिती दं प्रागा यं स रि पते। मानः स्तर भि नात यो प्रागा यं मि
 तिकस्मात्। भा स्य ते म हि मानं परिष्ठाः॥ ॥ एत शोकाः। एत श उये व पूर्व मुदा न्न मपि करिती दं पद रि पते।
 पुर स्मती रुषरा एत सेका। एत श उतिकस्मात्। को व स्वा ता व सवः को व रुता॥ ॥ दितेकाः। दिवे उये व पूर्व
 उदा न्नं करि दीपदं रिक्पते। महे यस्वि वर् र् स दिवे कश्वा दिव उतिकस्मात्। को व स्वा ता व सवः को व रुता॥ ॥
 अप स्क्वा॥ अप र्शये व पूर्व उदा न्नं करिती दं पद रि पते। उदा प पो नः। प्र दिवा अप स्क्वा॥ अप र्शतिकस्मात्।
 को व स्वा ताः॥ ॥ अस्माः। अस्म रिती दं पद रि पते। लो पा दा स्मि दं प्र न्यं व मसाः॥ ॥ अवि पूर्व मस्तः। अ
 वि पूर्व मस्त रिती दं पद रि पते। वज्रे ण हि वृ व हा वृ त्त मस्तर देव स्या अ वि पूर्व मिमितिकस्मात्। पुरु जा न्
 ओ अश पद्य स्वा॥ ॥ स्वः। स्व रिताः। स्वरिती दं पद उध रं स मा सो गं स्वरि त मपि स रि पते। शो नः। प्र स्वा ना म
 सुवेदि। उन्न र मिमितिकस्मात्। स्वर्गी राद वा से नो म रुवाना स्व रा दे शो पूर्व पदेषु। अतो दा न्नं ततः वधरा

वर्महाः। अवरितीदं पसंवमहापरं सरिफतो। अवर्मडरुंदाह हि सुधीतः। महर्तिका स्मात्। अर्वावधयः
 तमूते अस्मो। अनर्वाते स्वरवोषवत्यरमेषः॥ अमर्दवीनेरवरपरं वाषवत्यरं वरुधरितीदं पदरिफतो।
 प्ररुष्ठापरुशदपि वतोषसीतं। ऊधर्नगा नोस्वार्थपितृ नो। अनर्दवीनेरतिक स्मात्। सरुधुर्कुंडुदे
 एश्चिह्रुः॥ स्वरवोषवत्यरतिक स्मात्। मश्चिवापति चित्पदधेः पपः। नरे फेरुषा सोर एमही। नख
 नूररितीदं पदरिफतो। शिफेरुषा सः अत्रो नदीर न्येते घनरेषु वारे फे। समधोरो मशदता। अरु
 वासः। रिदं त्यधो अस्मातो अस्मात्। अरु एत। अरुधो अरु एत। गवाइ न्येता निपुदामि एकपादे विअप
 इत्यवंपूर्वाणि वर्तमानास्य सभासांगयो रिपथते। वः शणानो अणि गोभिर्दन्म विवत्तषणा गो
 उदात्तदपदिवलेवः। अवः। विज्योतिषा सवदवात्त मोवः॥ अपावरद्विबो बिले। आवः। व्यावर्दमा
 ति। अपपुः। मम आवरुष्ठा। एकपादरतिक स्मात्। अभैया पतउष्टवनेद मोवत्त पः। व्यपपूर्वा

णीतिक स्मात्। कोवत्ता तावसवः। कोवत्ता। महित्री। एमवो लु। प्रलोपदु सुहयेत् सवसः। असभा
 पो गइतिक स्मात्। कं अपावरहि बो बिले। योग्यदे एत उभयांर्हो विफत्रत स्तो मस्तो राथ पुवाः॥ प
 ध्या मधोनी दिवि वत्तमा मदे पूर्वोर्विषानी त वामोत्रारेषु ना पण्यामवोनी। दिवि। वत्तसा। मदे। पूर्वाः। अ
 र्विषा। अतीत वामादयेनेषु नरेषु वः अघ आवदये नो निम्यपूर्व पणि अयिनरि फंतो पथा। नूः। वा
 आवः पथा इजना नामवानी। अथो अघे दं व्यावो मधोनी दिवि। व्यावा आवो दिवि नास्तेन। वत्त
 सा। विपदा वत्तसा सूर्यस्या मदे। पहाय स्तो सीवर्हिवे विवो मदे पूर्वः॥ इता-वो अस्मघजते विवावः
 पूर्वः पूर्वः। अर्विषा। व्यावा श्वरा मत्यावो अर्विषा। अतीत वामातापा भूतनवोतीत वामा उत्रे रिति
 क स्मात्। विपूर्वा राद सीवत्त पाव १ होतः। अनितः। पोतने शिः। लोनः। सवितने तस्वम्। मातर्न नितर्नी
 तत्वात स्वातर्न रितर्ही तर्दर्नः। इयेतानि रिफतो। होतः। पावक पत्तिव। सनितः। सवितः। पुस नितरु

प्रापोतः सनुभिः सोमपिबतु पोतर्षताः । नेष्टाः गावोनेष्टाः पिबतुमा सोतः । सोष्टेन सोत रिद्रायाम् ।
 वितः । विश्वानि देवसवितुः रिता निनेतः । तेतदेवनेतर्षेव । वृष्यः । शिवस्त एरि हा गहि मातः । पितृमी
 तर्षदिहोपबुवैवा । जनिनः । बाधिप्रपंतर्जनितर्वसूनां । तः । इद्रधातस्मृयनाते अर्कः । ज्ञातः । तुजिष्टत्रा
 तरवितः । स्थानः । स्मसि स्थानर्हरीणां । जरितः । अग्नेर्गतिवितृपतिः । धातः । धनविधनतः कलशा अ
 मत्तया धर्तः । धनानां धर्तृवसा विपन्यवः । ॥ जामातृन दुहितः । पावा घट्टदितर्दिवः । दर्तः ।
 पिनमीतर्षदिहोपबुवैवा । दोषावस्तः । दोषावस्तार्हपावर्ष । दोषावस्तारघापतः । अवस्पृताः । अवस्प
 तर्षिवक्ता रमस्पृष्टः । प्रपंतः । बोधिप्रपंतर्जनितर्वसूनां । ॥ इष्टमुष्टमं । एतेषां पदानां पुत्रमप
 पंतर्षितादिभिः । पंसुद्रिष्ते । उक्तमुदाहरणं । शोपति कस्मान् । उपप्रपंतो अर्धः । ॥ दीधरमी
 रवरीवरदर्ददर्दरजागरजीगः । वारपुनः पुनरस्य रकस्यासस्वरहः । सनुतः रुबरस्याः । दीधः ।

१२
२२

अनाः॥अवरीवा॥अदर्द॥दददद॥अनागा॥अजीगा॥वाःअपुनः॥पुनः॥अस्पाअकः॥स्वाःसखरहःसनुतःस
बरस्वाःदीधः॥अभाःअवरीवा॥असखः॥अहः॥सनुतः॥सवाः॥अस्वाः॥अनानिषदनिरिप्यते॥दीधअसा
मुपर्कव्यनिदीधः॥अभाः॥अधर्मसुनिर्तिबिष्णुपाभाः॥अवरीवाः॥किमावरीवजुदकस्यअर्जन॥अददी
अदर्वरुसमसुनोविस्वाजिदरदः॥अपोपदंष्ट्रुहृतदर्वधअददी॥उरदाद्य॥नूरददः॥अनागा॥अजा
गराबधिदेवएवाः॥अजीगा॥उषाअजीगर्भुधनानिविश्वा॥वावारिस्पर्ककरुति॥अपुनः॥अनानुक्त
मयुनकारापुनःपुनः॥पूषापण्यायाःखमिअस्य॥महोशपेवितपत्रत्रिमसाअकः॥अवघमिवमन्यमा
नागुहाकः॥स्वाः॥श्रोतयुधवनोनिदम्यः॥नः॥सखरूयन्मरुतोमोननोवा॥अहः॥मुरुअदधुरुमभ
रुनैषा॥सनुता॥सनुतर्षेदितत॥सबा॥सवर्द्धधपरोतेसमीवीअस्वा॥आपत्तेयोनिधतवतमस्वाः
५ इतिपार्शदप्यास्पापांमहर्कमारीयमानेविष्णुमित्रस्तायांहत्त्रौप्रथमःपरतसगानामसमात्मा

यदा भवंति पर्वणि वयं न नित्यमिमीलो ॥ तत्र प्रथमा सृष्टीया भावं प्रतिलो मे पुनियंति एतिलो मे
 पुर्वं प्रथमा सृष्टीया भावं गच्छंति अर्वागावर्त्तपाहरी ॥ हं व्यवात्तगिरजराः पितानः ॥ तदस्य प्रियमाभि
 ॥ ईरस्य विष्णुविह ॥ अथेतेषु ऊष्मापरिलुप्यते त्रयाणां स्वरवर्त्त ॥ अथेतेषु नो मे पुकार्ये पुष्पा
 परिलुप्यते धराणां ॥ पदानां स्वरं वर्त्तयिष्या ॥ एष देवो अर्म-रीः ॥ उत स्यवाजी त्रिपणितुर एणति सदेवा
 पहवत्तति ॥ स्वरवर्त्तमि तिकस्मान् स्वरस्यापि हिवो यो सोषवति स्यात् ॥ सहोपधोरि फितर्यश्च तस्य
 निषिध्यति ॥ ॥ न तु यत्र तानि पद्याः ॥ यत्र तानि पद्याः ॥ पादैकदेशा भवंति तत्रे पुनलुप्यते ॥ य
 त्रायते वापश्चुषोनवा ॥ पुर एता तित उना षडंगं न मउकि मिः ॥ अत्र पदं विहृत्तपः ॥ पुर एता ईरस्य
 णा ॥ पुर एते वा तित उना ॥ सक्तुमिव तित उना ॥ षडंगं हृदः किमा मी सडंगं ॥ न मउकि मिः ॥ दाश्रोति
 न मउकि मिः ॥ एष वयह निहृत्तपः ॥ च वने ॥ ॥ अतो याः पदसंक्षिप्ता ॥ अतः क्रातप ॥ अया विष्टपः ॥

पदसंक्षिप्ता वेदितव्याः ॥ ता अस्या तमेव तसिं रत्येव मादयः ॥ ॥ वर्ग्य ॥ ॥ समाना तरे तस्मान्ने दीर्घा मेके
 शुभे स्वरं ॥ समानस्त्वेत उभे एकं दीर्घस्वरमापद्येते ॥ अश्वात्त निषेवेत सः ॥ रथीव कशपाः ॥ सूपत्वा भिनये
 तु मिः ॥ समाना तरे रथीकस्मात् ॥ त एवेवा वमभिपद्य ॥ मस्त्वनश्निकस्मात् ॥ तस्य भिपद्यते ॥ ॥ रका
 रोदय एकार मकारा सोदयः ॥ उकारा दयः ॥ अकार एकार मापद्यते तवे मे ससिं धवः ॥ ईरसान्तिर
 यि ॥ तथा ॥ उकारोदय उकार ॥ तथा यथा रका रोदयः ॥ सोदय एव मुकारोदयो प्यकारा सोदय उ
 कार मापद्यते ॥ अपो ह्युत्तुमि युनाया किमीदिना ॥ तवोति भिस्त्वमाना अरिमाः ॥ ॥ परेषु कारा
 जयो ॥ सभ्यत्तराणां मोजयो रेकारै कारयो रुदययो रकारा सोदय एकार मापद्यते ॥ उते मादुर्नो यो असी
 यनो ॥ स्मदा परैद पद प्रवेताः ॥ उकारं युस्मयोः ॥ सभ्यत्तराणां युग्मयोः ॥ समयोः ॥ मुकारो कारयो
 रुदययो रकारः ॥ सोदय मुकार मापद्यते ॥ यस्योषधीः ॥ पयधिया ॥ तपत्तव हिषिसोत्तर ॥ ॥ एतेषु अ

मानाभसंघपाएतेसंघयाप्रस्थितानामविदितव्याः॥समानाहरेसमानरन्ध्रेवमदयः॥प्रस्थितानामसं
 घयाः॥योतर्न॥प्रस्थितादभिनिदितादिता॥॥समानाहरेमतस्मात्स्वामकंघस्वरोदयः॥अंकरसमानाह
 रंस्वरोदयस्वामितस्यामापयतेअयमामनु॥षोदेवताता॥महि॥रुविधानता॥स्वग्रहणामनर्ककंयथा
 तरमिन्नेवसिद्धंमसिद्धिनि॥कथमिदमानाहरेमिन्नेवतसुः॥समानाहरेज्ञानयोनिर्दिष्टाभवति॥अ
 तस्मात्प्रपिबतस्तुततः॥क्रमकृतंवा॥तयमसि॥स्त्वानकृतंवा॥तनुभयमपिपर्यायेतोतिप्राप्नोति॥स्त्वाम
 नुकृतमेवांतययथासादिति॥स्त्वामिक्तोपधेवंकंयप्रतिषोक्तानर्ककानर्ककंघस्यसस्त्वानर्क
 तस्मात्विद्यते॥नानर्कक॥कथंयथ्यसस्त्वानाविद्यतेस्वग्रहणात्तथ्यस्त्वामिति॥सा॥यथातुनामि
 तथ्यवचनप्रमाणातर्थापेणसर्वीः॥स्फ॥एवमपिप्रयोजनाभावादनर्ककएवासर्वेषुहिस्वरेषुके
 यथापवादसंघायाविहिताः॥इकरेदवएकारमकारउन्नेवमादयः॥रुकारेनुनकिंविद्विधीयते॥

हवोवातदूर्द्ध्वव्या॥नतदादिपदं दृश्यते॥उपक्रमेनस्यानुसमानाहरेस्वेनएमानाहरेस्वेसे
 प्रत्ययेसमानाहरेमंतस्मात्मापद्यते॥दिवीवस्यंदाशा॥मूपस्त्वामिर्नविनुमि॥अयंघप्रतिषेधः॥नर्कक
 समानाहरेसस्त्वानेननवकाशत्वादीर्घत्वेवाधकमस्यभवति॥सावर्तकाशत्वात्वाधकंभवति
 हैषाः॥प्राक्तोदयाः॥प्राक्तोदयग्रहणसादयाधिकारनिवृत्त्युक्तं॥हैप्रसंतायाः॥प्रायाननं हैप्राप्रिति
 हितेषुवेति॥॥विसर्जनीयोऽपि॥दीर्घपूर्वःस्वरोदयः॥आकारः॥अधिकितोविसर्जनीयोदीर्घपूर्वःस्वरो
 दयः॥षष्ठ्याकारमापद्यते॥अथएशनापुवाः॥अरिफितरतिकस्मादवारिन्मंडकरुति॥पुनस्वरो
 दयग्रहणंममानाहरेन्याधकारनिवृत्त्युक्तं॥अत्रैमौवहोषरो॥होस्वरावुत्तमावैकारोऽन्त्याकारमापद्यते॥
 स्वरोदयो॥सूर्यायंथा मद्येतवात्तु॥उभाउन्नेतदिदकीयथोताः॥पददृश्यताः॥एताः॥पददृश्यतायोनामवेदित
 व्याः॥इहापामिःसंताभिःसंयवहारोनामि॥तासतानेधमःप्रयोजनं॥इप्य॥॥उत्त्वपूर्वमुसोकारायमुहप

वैरिफितो विसर्जनायः स्वेरादयः। सोपधः सञ्चारमापद्यते। सङ्ख्यविज्ञांशमिहं विवाजानां अरिफतरि
 कस्मान्नापातरमिप्रातरिहवाहे॥॥ पूर्वोचोपोत्रमात्रोत्रमात्रासर्ववस्वरवेकरीका रोअ
 कारमापद्यते स्वरौदयो। पदत्रिदुस्रमेसमासते। वायात्राश्रुमिर्नरतो। तत्राहाः। तपतेसंधपउडा
 हानामवेदतया॥॥ इत्थपूर्वशुसाका ममिन्येवमादयः। उडाहसंतापाः। योजनं। उडाणां पूर्वरूपा
 णीति। दीर्घपराउजाहपदहत्रयः। तेषामुडाहाणां मेदीद्य पराप्रउडाहपदहत्रयेनामवेदितया॥
 संरिपा। ऐपकृतीषीतसत्रः। तत्रागंतुतइहशुवंतु उडाया। न्याधुप्रमानाष्टौवकारोत्रातराम
 ममनुष्टौघोनीययोरकाराकारयोसुयोरनोस्वरं प्रत्ययेवकारोत्रातरामोमवाते। पत्रतदुशं
 नाम संभनवेदितया। इदं विज्ञायपीतयो। तावामवावर्हिषिपतेअस्मिन्। अत्रोअइतिकस्मात्ता
 वापउक्तेमिर्नरतो। उभाउन्नतदिदं पृथे। येतु ययोरिति पठंति। तेषामिदं विज्ञायपीतयातावासघा

वर्हितसिद्धति। ककारउदपेकं व्यावकारं तदुडाहवत्। ककारे प्रत्ययेकं व्यावकाराका। ऐअकारमापद्यते।
 तदुडाहवं नाम संभनं वेतयां प्ररुश्रुभ्यो हतमिव वावभिष्ये। आशुषा यमधुमरुतयापोति। उडाहाणां पूर्
 रुपाण्यकोरप्ररुपाद्देदिभदत्यरुमा धं। प्रायपंचालपदहत्रयमपंचालानामोष्टपूर्वीभवंति। उडाहा
 णां संधीनां पूर्वरूपाणि ह स्पूर्वीषिसर्जनीय एकारनुकारश्च अकारे प्रत्यये प्ररुपाद्देभवत्। तुभवान्य
 कमाधंता एताः संहिताः प्रायपंचालपदहत्रयश्च वेदितया॥ एवमविशेषेणा। कनहाय
 तेकेषांकासंताइति। तुष्टः पूर्वोयासंपंचालांमंवंति। पारिशोद्यादयः। प्राग्यानमिति सिद्धं। विवि
 लोअवेतसंनपंति। आरे अस्मिदश्रुएवतो अथर्वोअश्मिः सुतं। अथाभिनिहिताः संधिरेतैः स्फुतयैरुते।
 एकामवलिपद्मादिरकारासुत्रसंधिजाः। अथाभिनिहितानामसंधिर्वेदितयोपदितउईममुकमिथामा
 एतदुडाहाणां पूर्वरूपैः प्राकृतेन वेदतेन एकीभवति पादादिरकारातेषां प्राकृतवैरुतानांमभ्ये

तेन पदेनोपहितो अकारो भिनिधीयते आ आ वोहं समितिं देवानाम् अ ए यं ताह सिधताः प्र प्र वा
 आ रि चारु शुद्धं क वी आ कार भी शवः वि आ वि जो वोः सु धामः स वि ताः त क वि ता वे च त व मा सु
 रा ए वा अत्रैव वोपि न घा मिः का को वो त र्म रू णि विक तः पद रि ति क स्मा रा अ क्ता रो अ नि म व से ॥
 स र्वै र वा द याः प रो अ दा द व र्जित पं ता य सा अ भे द यो पा णि स र वी र ताः अ सु मु क्त म म ता पु न शा म हा
 अ व ल वी वा र ते वां स्य वी र याः कु दा वा अ व र्जः अ ज न पं ता अ पा दो अ भे द अ यो पा णिः अ वं तु अ
 वी र ता अ सु मु क्तं अ म ता या अ न शा म हो अ व ल वी अ वी र ते अ वां सि अ वा अ र थाः इ ये ते वा प दा नो
 स र्वै र प दे रू प हि तो का र त्र द यः स त्र भि नि धी य ते अ दा ता म नः स नि ता स न ये से ना दा रा अ व र्जः अ म त्यो
 व र्ज तु ष धी षा अ ज न पं ता य दे वा सो ते न पं ता मि अ थ यो उ न स्म मे य ये षा णा सि अ भे वा नि ति ये ताम
 न व व मे णा पु रो मे वा अ यो पा णि रि ति त्र द य ग्र ह णे वा भि नि हि तं नि पा ति तं उ ए वा ये ना यो पा णि र्हे ति २५

ह स्त ना अ वं तु अ धि बु वं तु ते वं व स्मा रा अ वी र ता मा शो वा वी र ता परि वा अ सु मु क्तं अ त्रि न म ह स म सो सु मु क्तं
 आ नो वो भि र्म रू तो यो ल क्ता अ र थाः अ पा दो य त्र पु त्याः सार थाः वा सो वा यो भि भु वं क वृ स र्कं द नो धी र
 व नः स्व भवः उ सा द त रू ता वः स ग भ्यो हि र ण्य श्रृंग उ ति वा प भ मिः इ ये ता भि रू प हि तोः का रो भि नि धी य ते
 वा सो वा यः वा सो वा यो वा नो अ भि भु वे अ भि भु वि भि भ गाय व वा ता क व था क व द यो को श भ वे त्रि हि
 ते उ सा द तः उ सा द र्गो गा दे गा द व र्ज नां रू ता वः स द्रा च ता वो तु मा ग भा यः स ग र्म रः स ग र्पे तु स श्वा स
 पू ष्यः हि र ण्य श्रृंगः हि र ण्य श्रृंगो यो अ स्य पा दाः प रा श यो व मे भ वि ते ग हि र मे भि दा स ति जा य
 मा नो भ वो ग्रे ये नृ तो पो हो ति पि प्र ति इ ये ते व का रो भि नि धी य ते ये शाः र था नो न ये र ता स ता भ म ग
 यो भः स त्रा शा या भ ये पा र्हि वा सः मे भ वि उ प पा गा सु मा ल भ धि म न्म नो हि उ ता ना हि र्गु अ श्र
 तो तु आ श्र भि दा स ति यो नो अ ग्रे भि दा स ति जा य मा नो भ वः जा य मा नो भ वो म हा न अ ग्रे यो ल यो

30

[illegible]

वेनिकस्मात् बहतेयं। वहातयं सववा सना। पमोक्षितिः। नरसांससुभुरा गायमोक्षितिः। नगुषोपा। नय
ईषंतेजमुषोपा। नुषुवितोनुषुवितोदेवासुविते। नुपत्ता। श्रियाधिता। विशाअधिप्रियावित। नपुषातुविशो
पंतसंतोवया निवितिनस। भरंतोवस्पबोसुबुधो। रजोमापिनोवम। दयेतेधकाहोतिनिधीपते। नपुषेनु
षवांवयोवपुषेनुपत्ताविशोपंत। मंपक्षिषोयंतधूरमातो। संतोवध्याति। अंतः। संतोवया निपुनानाध्वे
स्थस्यतेनपः। भरंतोवस्पवा। स्तरनकविद्धरंतोवस्पवा। अत्रोसुंमहित्रीणामबोधुवुधोरंत। अहिकुंभो
उजएकपाडुत। मापिनोवमः। वंमापाभिरपमापिनोवमा। ॥ देवोनयसुहृत्स्वोः सुत्रद्वौभूतोभिम
नोरुषस्तेननोघपतामस्तेदत्त्रोषिवकातेवईततेरुणोभिसदोषि ॥ उच्येतेष्टकाहोभिनिधीपतेदेव
नयतो। देवोनयसवितासुपाणि। पुहृत्सोसुरध्वः। पुहृत्तपुहृत्सोसुरध्वः। भूतोभिः। मषाभूतोभिय
त्रयः। श्वेतोरुषारुषः। अथोरुषोपामोअस्यातेननोघातेननोयविश्वदेवाः। नैनेतिकस्मात्तेनोअ

घतेअपरंतवेतुनःयेतामयाःउडजाप्रयउतयेतामयाःतेरदत्ताष्टतेरददृष्टोपायातवेपथुः॥नोविक्काःस
 प्रावितामव्वानोधिक्काः॥तेवर्द्धतातेवर्द्धतस्वतवसोमहिक्काः॥तेसपोभिः॥तेरुपोभिर्वग्मापिउगैः॥
 सदोधिःरातेवदस्मनिषदोषिर्हृषिः॥स्वाधोजनयंधव्वनोभिमातीरुपेदहमनसोविपोधनः॥पो
 यत्तेविंदस्मपसोविपोधिपादोस्योतिव्वास्मोस्योतपत्तः॥इ-योतपुयोकारोभिनिधीयतोस्वाधो
 जनपत्तः॥स्वाधोजनयंधव्वदेवाः॥धव्वनोभिमातीः॥उत्तस्मिरोवधव्वनोभिमातीः॥आयपददविश्वा
 अयेपदहारतीः॥ददेनिकस्मात्॥अयेअपांसमिधसेदुरोपोमनसोविडव्वस्मात्तुसमनसोधिजातः॥
 येधनः॥मनोनयोधनस्मघएतिपोस्वाः॥यातवर्कपोउत्तोवर्जितः॥नेविंदनतेविंदमनसोधिजातः॥
 तपसोधितपसोधिजायतापोधिभूषत्रयोधिबधूषुस्मतेः॥अविरोषेणहणात्पावमानीयीयंअ
 तीअजापमिनिहिताःप्राप्नोतिनाविजोषग्रहणाकथास्वरसंनियोगेनयोधीतिउदानः॥तत्रअकारोभि

निहयतेः॥अभिनिधीयतइत्यर्थः॥तस्मात्तापत्रैवोदात्तवृत्तत्रैवमविषतिपादोस्पाणदोस्पाविष्वाभतानिप
 तिउरोविष्वापोतिमृत्वोः॥व्वास्मोस्योव्वास्मोस्यमुस्वमासीनः॥पोनयताः॥आयोतपसधमाआ
 र्थस्यः॥॥सोइस्माकंपोदोवोभ्योऽनुरुतेभ्यस्वेभ्योकरंपयस्वतोमृताश्च॥उच्येतेवामकारोभिनि
 धीयते॥सोस्माकंपः॥उपसिरपुमाइस्माकंपोअस्मात्॥परतिकस्मात्॥सास्माकमनवधदेवेभ्यो
 नुरुतेभ्यः॥वसोमतत्रुदेधिदोभ्योघुरुतेभ्यः॥तेभ्योकरं॥दद्रेभ्याकरंमः॥पयस्वतोमृताः॥शु
 काः॥पयस्वतोमताः॥॥अन्योर्वीकोथाउतितोदपेपुपुत्रः॥पराभेवपरावतश्च॥अघः॥अर्वाकेअ
 थोइ-येतेवृद्धपेपुपुचः॥पराकेपरावतइत्येते॥पूर्वत्पैरुकेपरोताभिनिधीयते॥अन्यः॥अस्वकव
 चीरुत्तापितेरनपुत्रोअन्यवः॥अर्वाकेपेजामअन्यपराकेअर्वाके॥अथा॥आविवासन्यरावतोअ
 थो॥॥अंतःपादंववपोअंतर्हितेवपोअथ्याअथापाहेतपाअयाः॥वोअंधसः॥रापव्येअश्विनोम

ये अदो अवि सार्ज्यो ता मय पया वयो अंतर्हि । वयो अस्प यपा देत प स्या वो अंध सः । शपेव अस्मि
 ना उभये । अथो अवि । सार्ज्यः । ता मयः । पयः । इत्येतेषु कारोना मिनिधी यते । पाद मध्ये वव पो अंतरि नो ।
 अग्नि गा पा अंतर्हि पतं तः । अंतर्हि इति कस्मात् । आ वां वयो आ सो व हि द्याः । वयो अस्या वद्वे अये वा
 यो अस्या दिव हीः । अस्पेतिकस्मात् । आ वां वली आ सो व दि द्याः । अथ यः । पती न म नूर अथा पो अस्मि
 हेतपः । गा ता नी का हेत पा अस्प उष्टराः । त्रयः वज्रारि मृगा त्रयो अस्प पादः । वो अंध सः । पां त मा वो
 अंध सः । अंध स इति कस्मात् । आ धो दं स मि ति दं दो ना य वे अस्मि ना । अ पि त्वं तं ना व वे अस्मि ना गां । अ
 स्मि ने ति कस्मात् । श य वे उभये । प द्वा ह वं त उभये अथ स्य धि । अथो अवि । पत्रार्प दा प अथो अथ
 धर्तः । अवी ति कस्मात् । अथो मृ क् धु त्ता सार्ज्यः । भर हा ता सार्ज्यो अस्प पत्ता मा मपः । जं मयो अंध री
 यता । पयः । आ सा य द स्य पो अकृत स्तः । प रु ये ति करणा दौ प्र मृ त्याः । इति करणा दौ प्र मृ त्याः । प

तम

रुपा मवेंति । इंदो इति र्क र्ज नि प्रो इति । इरा गी इति वा इरति । ॥ स्वरेषु वा र्णा पठं मे नि वर्तते । आ र्णी सं
 हिता या मि न्य क्ता । स्वार पु प्रत्य य पु य मृ स्ताः प रु स्ता म वे र्णा र्णा । ए वो उ षा अ र्ण्या । उं डा पी अ पा दि यो । इं
 दा विष्णु स प स्यारे अस्या । ते आ व रं ती स म ने व यो वा ॥ ॥ प्र य मो य थो कं प श्र म सु प्र य स्था म वि त त
 आ र्णी स्वरेषु य द्यु उ कृत त दा प घ ते । इंदं विं डा य पी त ये । वा यं उ क्ते भि र्ज रं ते । अथ र्णा अस्मि नि सु सं स्र त
 वि त्रो म यो पि ते र् ॥ ॥ सहो द या स्तः प्रा गृ ही त प दाः सर्व वै व । सहो द ये न ताः संहिताः प्रा द ही त प दा ना म
 वि दित म्या ॥ सर्व वै वे ति क रणा दोष संहि ना यां स्वरेषु वा उं डा पी इति । उं डा पी अ पा दि यो ॥ ॥ अन्न रा ता
 सु ने वे य ज रा ता सु प गृ ष्ठा इ वे प्र न्य ये न प रु न्या । वं ति । द म्प ती व क्तु वि दा ज ने पु अन्न रा ता इ ति क
 स्मात् । अ ती इ व वं तु षा पा त म र्वा का इ वे ति क स्मात् । रो द सां आ व द ता ग ला श्र य ॥ ॥ अर्थ मेव ॥
 आ र्णा मेव वे दि त म्या । प दि त रु र्ज म नु क मि ष्यो म न त र जो दा ह रि ष्या मः । आ र्णा मेव वे ति कि म र्ज । अ न र

33

उरुतिभावइतिकरणादौमाभूदिति सप्रतीक्षितं धात्रीसंघ्यकारपूर्ववितर्निश्चयः सनुकारः ॥ सं
 ध्यकारपूर्ववितर्निश्चयः सनुकारः सनुकारः सनुकारः सनुकारः ॥ सं
 साः अविषा। मंध्यग्रहं किं मर्कतामेतज्जहत्तं मरुपु। पकारग्रहं किं मर्कतामेतज्जहत्तं मरुपु। पकारग्रहं
 शाककारादौ विविति। ऊकारादौ पदेषु पदेषु सुरयेत्यदेषु कथा भवति। ताभिनुप्रवृत्तिभिः शिनागातः
 कारादावितिकस्मात्। सुपस्थाभिर्नवेतुभिः ॥ पूर्वैककारे। पूषा इत्येतत्पदमकारेऽप्यपे प्रकृत्या
 भवति। पूषा अविष्णुमाहिनः ॥ किमविरोधेना ॥ नवेत्तदेकाहृतत्र पूर्वान्वेत्तत्पदमेकास्वत्तरपू
 र्ववातत्र पूर्वप्रितिकस्मात् नतं पूषा पितृष्टते। तत्र पूषा भवसवा ॥ ॥ अहो सवाजी सुशमी स्वधोती
 मथुत्रयी सथिबीषा मनीषा अया निशान्ता पपेति स्वराणां सुख्यो परेपंचमयो आशुचा। स प्राजा
 ती। सुशमी। स्वधोती। अयुत्रयी। यथिबीषा। मनीषा अया निशान्ता पपेति ॥ इति प्रकृत्या भव

निस्वराणां मुखं परंपंचमप्रयोच्चा अकारे वकारे वकारे वकारे वकारे मन्त्रवन्त्या यदिवि। सप्ताजीय
विदेष्टुपा एते शमी निष्पुशमी शुभवत्स्वभ्रवस्वात्ययतिः परवात्कृती अन्तुतिदिशिपः। स
ना। सशुद्धी अयुर्व्वज्जती। पावात्तामासि वीअतदिहै। ईषा अतो हिरण्यपः वने मषवी र्यो मनी
षा अयिः अयार्शो न स्वविषी भिराहतः। मानो निर्यात मोतजलिः। आर्यं समने पारयं ती। स्व
वदिवपया अस्मिन्मन्त्रे। मुरेय पारयं वमपयोश्चेति कस्मात्त आराडुप स्वधेहिः। स्वरे पादादा उद
ये सवेति। पादादौ स्वारे उदये सवारयेतेत्यः दंप्रक्या भवति। उउ सिपासेनात सूर्यः सवो उघ्रुता। पा
दादाविति कस्मान्न। सवेषु सवनेष्वास्वरग्रहा मुरेयपरे उत्यधिकार निवृत्तर्क। केविकित पा र्धदसू
वकीयदृष्टयोगो र्द्वरुदा र्पाः सवारयेतस्याभ्यासेपी मंप्रकृति भावैर्बुर्वेति नात्राप्यघातः। कथासेहि
नायां यत्तद्वृत्तं दनेन शास्त्रेणा वा ख्यायते। नानेनादृष्टं साध्याते। ॥ षष्ठं जोषं वर्षाणां शुर्वणिभ्यः

एकांशोऽपि त्रयोऽपि अस्मत् इति तन्मस्मात् इत्यप्यर्थवत् आद्ये तत्पदमसृजं सत्यमवति। स्वरपदादा
दित्येवंप्रकृते। हेतुः। तन्मर्जयंत सुवृद्धं नदीष्ठोऽयं। तोषोऽतोऽस्य जोषमां इदं वर्षाणि। आया हि
वीरति वर्षाणि त्रयोऽपि वर्षाणि भ्यः। संसृष्टा कारिष वर्षाणि भ्यः आ विः। एकांशोऽपि दीने। भी
र्यां उग्रपुत्रो मित्रायाः। उडुयं बहू र्महि मित्राया रा एति नैन उदाहरं। तोषु क्तं। एकांशो कारपरो वक्यौ
इत्येतेन सिद्धवाता अन्व इत्यमिन्येके मन्यंते। अपरे पुनर्युक्तमन्यता इहा प्रकृत्युहणादन्यस्मिन्
कृतिभावे अमृकत्वं तस्य न स्पष्टमवतीति। अस्मत्कारमात्रस्यैव मन्योवाचो अस्मदोऽसौ। इवत्यत्र
स एतु य इवाद् अदेवः। न मस्मात्। उपयो विष्णवे द सो न मस्मात् अस्ति। पादादावितिकस्मात्। सोऽं
वज्रिणा अभिरा इत्यप्यमिति कस्मात्। आरन्मयो गं भात्या। स्वरूपो राध्व। उपरं प्रतिकस्मा
त्। उपविश्वस्य स्वधर्मणा वि। इवर्गा। एकांशो कारपरो वक्यौ। लुनादवीक। एकांशुकारपरो

पवकंभोलुगाद्वेषः अर्वाकपठन्याभवतः। पादादावित्येवं प्रकृतं। सहाजमिषु रूतैः एकः। यथाश्व
श्रावो वा वमकृतः। एमिति खोऽघावस्मविबुद्धी उपस्था एका। विश्वेददाजितविषीवउग्रपुंक्तः। सुका
दतीति त्रिकस्मात्तायः। पाणतो निमिषतो मद्दिवेकः। पादादाविति कस्मात्तामैतस्यो विददीमाभिनी
वः। अमितीता अजापेता॥ गीतमेवामिनंतगीतमस्यार्धमामिनंतं तितस्यदंपठआभवति। आते सु
पणी अमिनंत एवैः। अतः पादाद्वैधमारंभा॥। विभविषती विषन्या कदापामाते नृकारेय पादा
दिभा। जि। विश्वा। विषती। विषन्या। कदा। पा। माता। इत्येता निपदानि। ककारे प्रथायपठन्या भवति
अपादादिजि। विश्वा। तेरातो विभ्यां सधुरिं इवंतः। विषती। षसीमा इत्यो अस्मज्जिह्वी सतं। विषन्या
षशार्द आर्तप्रथमं विषन्या सतं स्या। कदा। अग्रे कदा सत विधातपासे। पाञ्च कस्मात्ती प रितव्या
स तां वपे। माता। अपपा माता कश्चातुत व्रतं गोः। ककार इति कस्मात्ता उत वस्योत विवातुमंतो॥

दग्नेऽसेदग्नेऽस्य सुभगः सुदातुः। अग्रश्रितिकस्मात्तामरदेवे पुगच्छति। सेदग्निर्वीसिष्ठां वसिष्ठस्याधिपस्य स्याद्वि
 बो निपात्यते। सेदपिरगं रन्यरत्नानां वा सिष्टमिन्निकस्मात्तामरदग्निर्क एव तमः क एव सरा। सास्मा
 केभिः। सास्मा केभिरेतद्गिनमृषैः। सेदुग्रः। सेदुग्रोऽस्य सुप्रभुतः स शुष्ठा। उग्रश्रितिकस्मात्तामरदेवे पु
 गच्छति। सेमे से मे मही ते द सी पृच्छता। सेना। सेना ती केन सुविद्वो अस्य सोतोनासेनं। सेनं सश्वादे
 वो दे वस्य मिदं स्यः। सेमं। सेमं यत्तं मधुमेतं धीना। सो दे व। सो दे वं सिंधुमरिणा न्महिषा सेमा। से
 मा मविद्धि पृच्छति य ईशिषो। सोषो। सोषा मा वद सी त्वः। सो अग्निः। सेनो। न सेनो पस्प रं वतो। सेदीनो।
 सेदीनो पस्परो मर्यादं श्रितिकस्मात्तामरदेवे पुगच्छति॥ उग्रहृते सानो अय्येवो अस्य सोतो वेद्य
 स्याधिष्ठो मे रश्वा र्विषादा दो न् उग्रो न्यवाका इत्येता नि वपथा गृहीत भवंति। नृहृते इत्यत्र दीर्घं तम
 व निपात्यते। पाद अष्टष्ट वा त्रस्य स सं धिर्न भवति। नृहृते पूर्व था व प्रवाया श्रितिकस्मात्तामरदेवे पुगच्छति॥ ३६

आवाको विच्छादरी। सामो अयोमानो अय्युत्यो कानि पात्यते। ह वा प वित्रेभुवि सो नो अये। वो अस्मे इति
 अभिनिहिते पाषे प्रकृमा रो वो निपात्यते पिषा वो अस्मे स्वयशो। भिरूती। वासा वितिषाश्चे वो निपात्या
 त। अस्य वासा उ अविषा विय स्यामिति पृच्छ स्यां तस्मा प त्रि निपात्यते। स्त्रीर्ता गृह्येभुभरं वेद्यस्यो विष्टो
 मे श्रिति पदो त पदाद्यो रे वं निपात्यते। स्कार लोपो वा आ वि वा स वो र सी धिषे मे। उ अत्रा विदिति दीर्घं
 निपात्यते। उ अ न्यत्रा विद उ विः। विदितिकस्मात्तामरदेवे पुगच्छति। पृच्छा दीर्घं उग्र इति दी
 र्वं तं निपात्यते। नृहं दरा ये वरि वस्त्वधीनः। पादादा वितिकस्मात्तामरदेवे पुगच्छति। नृयर्वा गिति पुतिभावे वा प्रसृतं पत्रि
 निपात्यते। वरिषदः पितर ऊन्यी वाक्॥ ॥ वर्गः। उद अयात्रने धिते धनं वर्गशतं वर्गसं दशो गायो यथो हि
 यथो वि पे दशो गिंसु रो दयं पि वा उ मं र थाङ्का इत्येता नि वपथा गृहानि भवंति। वा उ इ अया नि ति दीर्घं
 व निपात्यते। उ अ यां त प व नै व बाङ्। अया नि नि कस्मात्तामरदेवे पुगच्छति। नृहं निमुभा गा विष्ट वहाः। रते धितमिति वि

३७

सर्जनीयस्य प्रश्नेषो निपात्यातो अश्वेधितं रजेधितं मुनेधितं धनर्वरातर्बसमिन्मभवीर्त्स्वर्बनिपात्य
 तो हि रिन्मभ्वना वीणधनर्वी विवकमे शतर्वसमहिवा दशोणयो दशोणये कवर्चैकसातो दशोपेपा
 पायो मंदशशिपे दशोण्ये तु हिषे वा वं पूतो यथो हिषे तु विषो पिवा दग्धो विषे दशोणिं स्वेतं
 दशमापे दशोणिं पिवा इममिति दीर्घं निपात्य तो यत्र स्वरौ दयं भवयेत द्वैपदं इह सोमं पिवा इमं
 एदं बर्हिस्स दोमम। स्वरो दयमिति कस्मात् इह सोमं सोमपते पिबे मं माध्यादिना इममिति कस्मात्
 यवाशि रवनः पिवा आग्न्या वृषभिः सुतैः रथो ह्योरि तु न निपात्य तो एनो ननु भ्यं गथा ह भतौ ॥
 वीरा स एत न तम् अरु एव च नारैव प्रैष युगोदसी मेधवर्त्सीयः सरपसमवोत प्रवीव वी लूत स र्ह
 वा जौ इत्येता नियथा गृहीतं भवंति वीरा स एत मेत्स्वर पदादेरे व निपात्य तो एता वीरा स एत ३७
 नात मू अरु एव त्रि ति दीर्घं निपात्य तो त मू अरु एव वै स भुवे कं अरु एव त्रि ति कस्मात् तम्

भिषगापत। ततारैवेति सवादि विष्टेः प्रतिषेध एव निपात्य ते। एवेत्तु कं सिंधु मे भिस्तारै गपैष पुरि
 ति एवं निपात्य तो प्रैष युर्नि विहाना। रोदयी मेदति प्रगद्यस्य प्रश्नेषो निपात्य तो अतर्मदीष्ट हीरोदसी
 मेधवर्त्सीयः सरपस इन्मभोर्द्विस्वर्बं निपात्य तो धवणमो न घतः। वादो अर्णाः। अरमयः सरप
 सस रायकं। सवो तेति सवादि विष्टेः प्रतिषेध एव निपात्य ते। स्वस्मिन्ममहे सवो तैषि। प्रधीवति
 प्राग्वत्स्यस्य प्रश्नेषो निपात्य ते। नभ्ये वन उपवीव पधीवा वी लूतेति दीर्घं निपात्य तो वी लूत पति
 कृमे। सर्व वाजा विति पश्नेषो निपात्य तो अग्न्या इव प्रासक्तः सर्जवाजौ ॥ अश्विने वपीवो पवसना नो
 महो आदिन्यानुषमामिवेतयः। स्त्रातव अमृद्यवसुता रपथै स वै इमानो अग्नये स्वधा प्रिता इत्ये
 त निपथा गृहीतं भवंति। अश्विने वेति सवादि विष्टेः प्रतिषेध एव निपात्य तो पद्मावाणी निरश्चि
 नो व। पीवो पवसना नामिति प्रश्नेषो निपात्य तो अग्निवाजा नो पीवो पवसना नो महो आदिन्या नि

यकारस्योच्चं निपात्यते। महो आदिर्न्या अदिति स्वस्योऽघसाप्रिवेतप इति पदांतपदाघोः। रचनिपाद्य
 ते। आते विक्रिजडसामिवेतपः। स्रोतव अस्ममिति अभिनिहिते पामे एकारस्य च निपापते। वेमि
 स्वीतव अन्त्या। सृताइयभ्योऽतिदीर्घं निपात्यते। मातुर्नसामुपसृताइपाभ्योऽसवै इतिसवादिभि
 एतौषामायां प्रश्ने षो निपात्यते। मातुर्नसीमुपसृताइयभ्योऽघसाव नोवसोसवैः। सानो अय्य
 इयौकारस्योच्चं निपात्यते। वृषापवित्रे अघिसानो अन्त्या स्वभूमिति निश्चयादिप्रकृतिभावापवा
 दकृत्वाप्रश्ने षो निपात्यते। अमुखाधमितादस्समीपते। गोर्तुपदशगोत्ररीक्यवादीमनीयाआ
 वाद्यि वीउपतघोः। मनीषावस्परणयादहावहृतीरवे निवपथाएहीताइयेता निवपथाएहीत
 भवंति। गोर्तुपशगोत्रनीकमिन्मनयोः। पूरुतिभापो निपात्यते। पाते अशगोत्रपशा। असावि
 देवगांस्ततीर्का। प्रवादशगोहसर्वविभक्त्यहं सर्वसगाह्व। इमादिवांगीयनीकामभूति। मनीषा

तम
३८

आवेति प्रकृतिभावो निपात्यते। कदाहो अर्वागुपमामनीषा अज्ञा। वेतिकस्मात्सथि वीउमघौरिति प
 रूतिभावो निपात्यते। अदिति। सिंधुः सथि वीउपताघोः। यो हितिकस्मात्। --- मनीषावस्परिति अ
 द्वादिप्रकृतिभावापवादः। पक्षो षो निपात्यते। पसिंधुमेका देहतीमनीषावस्परहे। रणायाइहेति दी
 र्घं निपात्यते। उन्नेषुणायाइहा। आवेति सवादाविहृतिप्रतिषेधः। पा। अषश्च निपात्यते। कदावमूनवैः।
 दसी गिरा। यथा गहीतग्रहणं पूर्वेषु बोत्र। रपुप्रयोजयति। पोनिमारे गगादारे गारैर्गुर्योणा आच
 णकू। हंयासु पयारुपितमेनापुवा स आसता। पोनिमारेका अगादारेका आरेका। उयोणा आहृणा
 कू। हंयासता। सप आरुपितं। अनायुषस आसता। इत्येता निवपथाएहीतं भवति। स्वमास्वसेत्याप
 स्ये व्येति मारैकू। पोनिमितिकस्मात् --- आगादारेका। रुगदवास्तुतीक्ष्णगादारेका। अगादि
 कस्तात् --- आरैकू। आरैकू संधां पातवैर्षीपा। आरीकू ग्रहणार्मधर्क। डार्योणा आहृणाकानि

योपात्राहताडुववावः। उर्योपात्रिकस्मात्वात्राहताडुववावः। हंन्यासताहंतिराहताहयास
 दहंते। हंतीतिकस्मात्। अमुमुमेजरेतस्माप्रिवेगः। सपत्रासपिताअग्रेरुपत्रासपितंतवरु -- अनायु
 क्षसयासता। अनायुक्षसयासताक्षवता। अनायुक्षसतुतिकस्मात्। -- तेर्गःरुप्तासतोनिरावि
 धदश्यादेवंकयायतः। न्याहृणाद्रुकिरादेवोन्याविधदेनमायुनका। उर्योपातियथागृहीतंभवति। अ
 स्तसतः। असत्रस्वासतंरवनात्रा। अस्वितिकस्मात्। सतश्च्योनिमसतश्चविवः। निराविधता। नि
 राविधतिरिभ्यश्चा। निरनिकस्मात्। -- अभ्यादेवांधुवद्विभूमभादेवमोजसा। आनीतिकस्मात्
 । सनेमिचमस्मदा। आख्यांकयासता। कयासाताववधःसंतिगोपाः। कश्चित्कस्मात्। स्योनिमसत
 श्चविवः। न्याहृणाकादंशोपः। अमुमुषंन्याहृणाकानीतिकस्मात्। वनेपाहयहृणाकुविद्युतिः। नकिना
 देवः। पयोधनानुनीकिरादेवनुहतोतकिरितिकस्मात्। आदावापदभादिहदेवनायाविद्युताया

विद्यदित्तीषिनास्यहृङ्गाएनमायुनका। एमेनदहंतिनएनमायुनका। एमप्रितिकस्मात्। अयथमपुन
 स्सहरतिमः॥ अदिहृजरीणास्यथाकातामुदावता। रिक्तमारीपत्रायुक्तुहृजरीणाहृति। उर्योपात
 यथागृहीतंभवति। अदिहृजरीणास्यथाकातामुदावता। रिक्तमारीपत्रायुक्तुहृजरीणाहृति। उर्योपात
 ता। अयुक्ताता। आयुक्तातोमयातवेरथं। उदावता। उदावताब्रह्मापयेसाव। रिक्तमारीक। ज्ञामयेताबो रिक्त
 मारीक। रिक्तमितिकस्मात्। यथायुक्ता। यथायुक्तुजगतिरी। यथितिकस्मात्। अयुक्तेससमुक्तयः। कुरुअवता
 माहृति। कुरुअवतामाहृतिगजोनी। कुरुअवतामितिकस्मात्। योनिमारी। योयमादिषुदीर्घंनिपाय
 ते। अमुच्छिष्टेपनिदितं। नरावाशंसपूषणा। नरावाशंसं। सदेव्यः। उर्योपातियथागृहीतंभवति। अमुच्छिष्टेपनि
 दितंसहृत्तात। नरावाशंसपूषणामोषं। नरावाशंसं। सदेव्यः। उर्योपातियथागृहीतंभवति। अमुच्छिष्टेपनि
 नानुपूर्वसहितावेदितया। अनाउपूर्वसहितायां। अनाउपूर्वपदसंयदर्शनात्। यति

दीर्घसातोदीर्घाविष्टयः विहन्तिषुपतो दीर्घः स्वरो भवति ततो दीर्घानामविष्टया धेतव्याः ताः अस्पृशनाय
वरतिषु रस्तादीर्घा विहन्तिः स ईषा हि प्ररुजीषीत रुत्रं सुपरिष्ठादीर्घानि आवर्तमाने वयो धे-क भयतो दी
र्घाः॥ दिप्रव्यसुभयतः स्वरः स्वरः॥ प्रस्पृशस्योभयताः स्वरौ भवतामस्वरो यासां विहन्तां ता उभयं यतः स्वरस्वरा
स्वास्तु द्विषंधो नाम वेदितव्याः॥ अभूदुभा उग्रं शवे तस्मा उग्रं समना सुतं भर॥ प्राव्यं यो लउपधनिभो
दयाः शाक्यस्य स्वरिस्प्राव्यं यं यो ल विधने प्राव्यं यं वा हल यदृष्टिं छिन्नः॥ उपधनिभो दया विहन्ता
या भवंति॥ शाक्यस्य स्वरिस्प्राव्यं यं यो ल विधने प्राव्यं यं वा हल यदृष्टिं छिन्नः॥ उपधनिभो दया विहन्ता
सुतं॥ इतरास्तिः इतरा एवास्माकं शाक्यो नास्ति भवति यथा प्राकृता दयः॥ पुरो जितो वो अग्रं
आरिः अस्मे वष्टावते॥ अधर्यो अग्निमिः सुतं॥ वर्गः इति पाषाणं व्याख्यायां द्वितीयः परलः॥ उक्तं चानुदा राम
नश्च स्वरितं सुत्रयः स्वरदयः॥ उक्तान्ये॥ अन्य एवेति मन्यते॥ तेनो ववर्त्तते॥ अन्यथो पलभ्यते॥ यथा ४

रुक्षो देवदत्त इति रुक्षवंगुणास्मास्मिन्नेव वर्त्तते॥ अथ शो पलाश्रते देवदत्तश्च कौर्षमिति गुणो
रुक्षः समवाया रुक्ष रुक्षा अयाति क्रियंते देवदत्तेन देवदत्त आयाति तया उदात्तादिभिः सदा अया
ति क्रियंते वर्णा अयाति॥ आया मविस्त्रभा है पै सव्या ते इति अयाः॥ आया मो नाम आया म्या पाणा
मयते स उदात्तरिति॥ आरति विस्त्रभा आया म्यते॥ अनुदात्तः स इति हिराण्यार्भः॥ आरिथ्या गात्राण्यु
यते स्वरितः स्वरः॥ एका कुरसमा विस्त्रयोः पूर्वयो रुदातानुदात्त उदात्ताद ईमात्रा॥ अर्द्धमववा॥ अर्द्ध
रुपां दीर्घा॥ अनुदात्तः॥ परः शेषो योनुदात्तमात्रं तस्य उदात्तः श्रुति र्भवति॥ किं मविशेषेणा॥ नवेत॥ उदात्ते
वो व्याने किं विस्त्रितं वा ह्रस्वपरां न्दात्तवां स्वरितं वा यदि किं विस्त्रितं वा अरपरमितिकस्मात्॥ क॥ वो
आक्रोभी शवा शतवक्रयो उष्ट्रो वर्त्तते॥ रुक्षं पूर्वस्वरितमनुदात्तं पदेदं रुपाः दे उदात्तं पूर्वस्वरितं
अथमात्रं अनुदात्तं सत्वेदितव्यं॥ सत्ता करणो॥ नवेदुदात्तं स्परितो दयमिति स्वरिरुहं पति विहन्ता

नुदात्तग्रहो प्रयोजनं अथेतव्ये अजरः॥ अतो यस्वरितं स्वरं जायमानवहते पदे॥ अत उदात्तपूर्वादि यस्वरितं स्वरं जायमिच्छावते पादद्वयनिघ्नपूर्व्या अपूर्व्या॥ स्वि॥ क-या॥ मुद्राया॥ उभाभ्यां परं विद्यात्ताभ्यामुदात्तमकरं॥ अनेकमप्यनुदात्तं उभाभ्यां जायतात्तपूर्व्यां स्वरिनाभ्यां उपरामुदात्तमेकमथनेकमपि पदे दुष्ट अकरमनुदात्तं तं विदितव्यं॥ सत्काराणि पुक्तं उदात्तस्वरितोदयमिच्छं॥ उदात्तपूर्वपारमेकमनुदात्तं॥ पाजः प्रसिद्धिरुक्तं तदुक्तयाभ्यां परिष्माने सुरावरथा स्वरितमपरमिक्तास्वर्यं असुरैभ्यः जायत्यरं स्वर्यं तिपदि॥ किमविशेषेण॥ नवेत्पूर्वतथागतात् नवेद उदात्तात्पूर्वमवतितात्थागतात् स्वरितगतात्॥ तस्मात्तदनुपादिपञ्चरूपे तस्मात्तपूर्वगतं नरत्कदात्तमकरं॥ पादित्ये तस्मात् स्वरितगतात्पूर्वना उदात्तं भवति॥ इह अत्रैतद्वार्ये उपपत्तं वैश्यत्रयै अकरमनेकमपि दित्ये तस्मात् स्वरितगतात्पूर्वना उदात्तं भवति॥ वरिः॥ उदात्तव्ये कीमाव उदात्तसंध्य ४१

महाराज उदात्तवति एकीभावे संध्यमरमुदात्तं भवति । एतस्मान्निरिति । अथाप्येवमभिभूते नुदत्त । अ
प्युच्यते । उदात्तवत्येकीकस्मात्तत्वे मे सप्रसिधत्वा । अनुदात्तोदये पुनः स्वरितं स्वरितो पद्ये । अनुदात्तो
दये पुनरेकीभावे स्वरितो पसंध्यस्वरितं भवति । केयथक्केदसि । इकारयोश्च प्रज्ञे षे क्वाभिनिहिते पुन
उदात्तपूर्वस्येषु शाकल्यस्यैवमावा । रत् । इकारयोश्च प्रज्ञे षे क्वाभिनिहिते व उदात्तपूर्वस्येषु
शाकल्यस्यभावेने मिश्रायो एवमावरेत । यथा स्वरितो पद्ये एकीभावे स्वरितं । इकारयोश्च प्रज्ञे षे
दिवी ववकुं रततं इकारयोरिकस्मात् । अस्य शो को दिवीयते । के प्रो । अग्रमिहि प्रवसा । अभिनिहिते
आत्माणोऽस्य भावमासीत् । उदात्तपूर्वस्येषु शाकल्यस्यैवमावा । रत् । इकारयोश्च प्रज्ञे षे क्वाभिनिहिते
वत् । सर्वेषु प्रज्ञे षे पुनथा स्मरेत् । कथयथा उदात्तपूर्वेषु शाकल्यस्य स्वरितं । यथा एतस्मान्निरिति ।

गृहि प्रैनेवदुप्रवयंवदामाउत्रयोः पादयोर्विषयसिद्धयः॥ परैः प्रथमभाविनः परैः पूर्वकृतैः
 रैरुदात्तोरित्यर्थः॥ एकीभाक् प्रथमभाविनो भवेति॥ उदात्तभाविन इत्यर्थः॥ सुदीप्यंशुवत् उत नो
 देयदिति॥ नराशंभु उरं तोयमो दिति॥ उदात्तवच्ये कीभावे सिद्धे॥ कस्मादिदमुच्यते॥ उदात्तपूर्व
 रूपेषु शाकल्यस्येति बोधनाहं॥ इत्येकीभाविनो धर्मः॥ इत्येवमेकीभाविनां धर्माः कथिताः॥ उदात्त
 ये कीभावे इत्येवमादयः॥ उदात्तपूर्व नियते विश्वस्य व्यंजनेन वा॥ स्वयं तेतं हितं न वेदुदात्तस्वरिते
 दयोः उदात्तपूर्व नियतत्वं विवृत्यो व्यंजनेन वा॥ न हि स्वयते॥ न वेत्तदनुदात्तमहरमुदात्तोदयं
 स्वरितोरयं बोधवति॥ ता अस्पृशशनायुक्॥ अग्निमी जे पुरोहितो न वेदुदात्तस्वरितादयमितिक
 स्मात्॥ एता उच्यते उच्यतेः केनुमकृता ता वा स घावद्विष्यो नः स्तोत्राणाः॥ का वोश्वाः काश्वाः
 शवः॥ वैरत्रैरो व्यंजने के प्राप्तिरिहितौ वताना॥ प्रस्मिन् वयथा मधिः स्वाराना स्वाराना वक्त

राम
 ४१

तेष्ट्यक्॥ वैरत्रैः॥ तैरो व्यंजनः॥ के प्रः अग्निनिहितः॥ प्रस्मिन् इति यथा संधात्रामधेयतया द्यक् पक्ष
 रानावकृते॥ ता अस्पृशशनायुक्॥ इति वैरत्रैः॥ अग्निमी जे पुरोहितमिति तैरो व्यंजन आभ्यभिहितै
 प्रः ब्राह्मणो स्पृशति इति अग्निनिहिते विवीवस्वर्पं दशरतिप्रश्निष्टः॥ वर्गः॥ स्वरिता दनुदात्त
 नां परेषां प्रवयः॥ स्वरः॥ उदात्तश्रुतितां यात्ये कं देवा वरुनिवा॥ स्वरिता त्परेषा मनुदात्तानां प्रवयस्व
 रो भवति॥ प्रवयस्वरो नाम एकः श्रुतिता न्यनुदात्तानि॥ एकं देवा वरुनिवा॥ उदात्तवर्गकृति एकः अ
 ग्निमी जे पुरोहिते॥ देवा त्वा वापी अस्य प्रवयस्वरास्य तैरेकयं हरमनुदात्तं कुर्वति॥ अनेकं वा एवमे
 णो ममुने सारस्य ति॥ आवा रोषात्॥ आरोषाद्वा अंततो निप्रकृत्या वाप्यस्य प्रवयस्याधमेकमे
 हरं वर्जयिनाम मनुदात्तं कुर्वतीत्यर्थः॥ नियुक्तं उदात्तस्वरितोदयं॥ अस्य प्रवयस्वरास्य उदात्तोदय
 स्वरितोदयं वा अहरं नियुक्तमेव नियुक्त्या वाप्याः॥ राममेणो ते यमुने सारस्वतिमुज्जि॥ तमेव

खितमुत्रस्वाणामाहयित्वा॥नियमकाराणां देके प्रवयः स्वरधर्मवत्॥नियममेके आवायः कारणाभ्यं
 नेकस्माकाराणां प्रवयस्वरधर्मवत्स्यात्तदनाथाउदात्तमुतौ उदात्तस्य विशेषेन ज्ञायेत्॥प्रवयस्वरश्चावा
 वेदितव्यं नियमाहने विमन्येते॥प्रवयस्वरश्चावा इति॥इमं मे गंत्यमुने सरस्वतिभ्युदिति परिग्रहे चेना
 र्थातात्वेन वैकारकरीकृतात्॥परिधान्याममावा रं व्याजिषौ वेस्वारोपरौ॥परिग्रहे क्रियमाणे अना र्थ
 तादितिकराणां त्यरेषामनुदात्तानामहाराणां उतवा एकाकरीकृता द्वापरेषामहाराणां सन्निहृत्वा
 धार्यो व्याप्तिः तौ वेस्वरौ पारोभवतः॥कौ उदात्तस्वरितौ॥वृद्धनी इवेति वृद्धनी इव॥अजलाभवति रित्य
 जलाभवतीः॥सुप्राभ्य इति मुप्र अथः॥तौ वैश्वरौ पवि तिकास्मात्॥अविहं यतः क्र
 तो॥प्रवयस्वरस्या प्रमपवा दोत्तेयः॥यथा संधी यमाना मने की भवता त्वा॥उप दिस्य दात्त पूर्व नियतं राम
 विद्वत्याप्य जनेन वा स्वर्यते न हिति मिति स्वरिता दनुदात्तानां परेषा प्रवयस्वर इति वा तत्ता नो ४३

ता अहाराणामवग्रहे क्रियमाणो किंव काराणां न स्यात्॥मात्राका जयवधनाता॥पुरुहितं अश्रुपते।
 गोपते।उर्वरश्रपते।अनेकीभवतामिति कास्मात्।दिवी ववहुः॥वर्गः॥३पद्यादी सुच्छदात्तानामसहि
 तवदुत्तराम्॥पद्यादी सुच्छदात्तानां पदानां असंहितकस्मात्।दिवी ववहुः॥वर्गः॥३पद्यादी सुच्छदा
 त्तानामसंहितवदुत्तराम्॥पद्यादी सुच्छदात्तानां पदानां असंहितवदुत्तराजानीयात्॥तौ वेस्वरौ परौ
 विद्येते प्रकृतिपथीयमानानामिद्यस्यापवादो द्रष्टव्यः॥अनु एत वै अपभर्ता यौ छदात्तामिति
 कस्मात्।पमिवै इवा॥जायवक्षतथावा तौ तनूशवीति पूर्वयोः॥जायवक्षतथावेति असंहि
 तवहेयर्कः॥यथा संधी यमाना मिति अस्या पवादः॥पूर्वयोः पद्ययोः तनूशवीत्येतयोः अयौ जा
 नीयात्।छदात्तामिमेवं प्रकृतं जायवदिति यथाधीत भवति।असंहितवदिति पा पूर्वपदानस्य
 रिता यथाधीयमानानामिति नियतांतनूनिपातवीत्येति॥छदात्तानामिति नियमाहं॥तत्त

नपात्यथरुतस्य शवीपते॥शवीना॥यथासंधीयमानानामिति नियतं॥तनूतं पाता शवीयति॥घ्रादा
नामिति नियमात्कृतत्वनपात्यथरुतस्य शवीपते॥शवीना॥यथासंधीयमानानामित्येव
माधनुजांतस्त्रविधानंतदेकपादेनैव सिद्धतात्पर्यस्वरितस्य परिश्रदेव सम्यंति॥भुरोहित
मिति पुरुहितं॥अश्वपतरयश्वःपते॥अबैतवा इत्यनु॥एतवौ तनूनपादितितनूनपाता शवी
पतिमिति पुरुहितं॥अश्वपतरयश्वःपते॥अबैतवा इत्यनु॥एतवौ तनूनपादितितनूनपाता शवी
पतिमिति शवीपति॥अपरे पदकोले पादेन सिद्धस्यापि अत्रापातं युक्तंति॥त्रिमात्रयोस्तनू
योरायापि प्रवयस्रो॥मात्रात्यस्वतरैकैषां उत्तरयोस्त्रिमात्रयोः अत्रा मात्राप्रवयस्रो मन्
ते॥उपरि सिद्धासीत्तान्वाभीरयिषिदती॥३॥अमादिग्यात्स्वराध्याता असंदिग्धानिति राम ४४

यथा म्यायं रमयते ॥ अपरियमुदात्तः अयमनुदात्तः अयस्वरित इति अग्रिमौ पुरोहितौ ॥ अविहृष्मान् उदा
त्तानुदात्तस्वरितान् स्वरान् ब्रूयात् ॥ अविहृष्णयथा तापते ॥ अयमुदात्तः ॥ अयमनुदात्तः ॥ अयस्वरितः ॥ आया म
विश्रमाहे पैः आयात् ॥ अविहृष्णयथा तापते ॥ अयमुदात्तः ॥ अयमनुदात्तः ॥ अयस्वरितः ॥ मविश्रमैः वि
श्रमाया माहे पैः ॥ अग्रिमौ पुरोहितौ ॥ अकंपितान् ॥ अकंपितानुदात्तानुदात्तस्वरितान् ब्रूयात् ॥ अकं
पितानिति किं ॥ यो नाम छेपः ॥ अग्रिमातदवमध्यस्वरस्य रस्यते ॥ तत्र कुर्यात् ॥ अग्रिमौ पुरोहितौ ॥
स्वरितं नानिति दयात् ॥ निर्दण्णादि तिनदानिघाते नस्ते रितस्वरं निष्यद्यते ॥ तस्मा दन्ता प्रतिषिध्यते ॥
पूर्वौ नानिति विवर्तयेत् ॥ एते षां त्रयाः ॥ त्वात्वात् ॥ धौ ॥ पूर्वौ उदात्तानुदात्तौ नानिति विवर्तयेत् ॥ नानिति विवर्तयेत् ॥
ति विवर्तयेदिति तस्यैतौ ववर्तनात् ॥ उदात्तानुदात्तौ निष्यद्यते ॥ तस्मा दिति विवर्तयेत् ॥ प्रतिषिध्यते ॥ अग्रिमौ पुरोहि
तमिति ॥ जायौ निनिहितश्चैव है प्रक्षिप्त एव ॥ एते स्वराः प्रकृतये यो ब्रह्म दिलोदयाः वर्गः इति पार्थ दयात्वा

यावती यं स्वर परलं॥ स्पर्शः पूर्वो जना सुत्राणां स्थापिताना मवशंगमंतत॥ स्पर्शः पूर्वो घदा भवति यं
 जनानि वोत्राणि आस्थापिताना मते संघयो भवति॥ ते धामा स्थापिताना सवशंगमना मतस धानं वे
 दितव्यं॥ यस्मिन् पूर्वो स्पर्शः सवशंगमना मते संघयो भवति॥ यस्या क आया जो न स वं ब्रह्म॥
 हो षवत्यराः प्रथमा स्तृती धातुवर्ग प्रथमा षो षवत्यराः मतस्त्वृती धातुं पद्यते॥ अर्वा देवता॥ स प्राहिभी
 यदेवा अरु सलिले॥ स्त्वनुत्तमानुत्तमे षदा यषु॥ प्रथमाः स्पर्शा स्त्वनुत्तमाना पद्यते॥ अत्र मे षूदयेषु॥ दमेये
 ना र्वा ष परस्वरंति विना मित्रा वरुणयोः॥ तन्मनुष्य स्वशि विष्ट हय॥ तत्र हरा क्रियते॥ उत्तमानुत्तमे धिति
 परे मा भुवत्रि॥ यहात वेदः॥ योऽनुत्तमिति यथा॥ सर्वे प्रथमै स पभोपमानः शकारः शक्यपि कृष्णकाः स
 र्वे पदेथे श्वपदातैः उकारे हो वो ष पर इत्या गतेषु प्रथमै र्पहितः शकारा श्चकार मा पद्यते॥ शक्यस्य राम
 पिनुर्मतेना श्वगेवनः प्रमागतमवाक्या विवा विपाकु उ ५॥ तवा पं सो म स्त्वमेष्टु वद्विष्टमा हनेव वज्रिष्ठु ४५

धिहिः अपदांतेष्वापि पदांतेषु मयमानाः विरघीत्यत्र कुर्वन्ति तात्रापद्यते॥ शकारस्यापदादित्वात्॥ पदातैस्ते
 रेव हतीयभूतैस्ते षां व उ र्छनुदयोदकारः॥ पदांतेस्ते वर्ग प्रथमै स्तृतीयभूतै र्पहितो हकारस्ते षां व उ र्छमा पद्यते॥
 शक्यपि उरे वमते वैश्वात विषाधश्चिवात वा॥ अवा उ व्यानि सुरभीणि॥ क हूतूनं हतीयभूतै र्पि क्यते नै रे वेति
 ववनात् अरुत एव हतीय परस्या देशः स्यादिति॥ अस्तु तस्मिन् हतीयवत् भवति॥ तत्रो प्राये णा पाद र स्तत्वात्
 दादेः॥ पदानय ह्रां सर्वै र्पि अधिकारनि हृत्य र्छी वि स्त्वा ने स्प र्श उदये मकारः सर्वेषा मेवोदयस्योत्तमं स्त्वं॥ अ
 समान स्त्वा ने स्पर्श प्रयये मकारः सर्वेषा मेवोदयस्य वमुत्तम मा पद्यते॥ घरु रजमुता ह चैरु ररु ना ब्रतान
 वप्रति स्त्वा तय ह्रा सस्त्वा त्रेशांगमसं दर्शना र्छं॥ अं व स्त्वा सुरे फ र्ज पया पुनां पदादि श्रुता मिक्ता उ॥ रेफ
 र्जमंत स्या सुप सदवर्जमाना सु परा सु पा पाश्र्वांत स्त्वा तां मा पद्यते मकारः किंनु अनुभा सिक॥ येष
 पु रूणु ते इमं॥ मागां निदधत ताद्यादस्मरे फ र्जमिति रेफे अनुत्वारमि विरूपति॥ पदादिश्चितिकस्य

तातत्रभिप्रगयता॥नैतदुदाहरणमुक्तं॥पदेऽस्मिन्कारस्याएवंतर्हि विस्त्वानाधिकारनिवृत्त्यर्थं॥तथान
 कारउदयेसकारे॥यथाभकारःअंतस्त्वामुतांतांमनुनासिकामापधते॥तथानकारोलकारेपधयेतामे
 वानुनासिकामापधते॥शुब्रीवयो जिगीवाचक्रमादत॥अकारंशकारवकारवर्गयोःअकारमापध
 तेनकारः॥शकारेवकारवर्गवाचनेववजिअथिस्थमित्राना॥अस्माच्चतांशुप्रहिताज्जषेथामरेपसावभि
 तकारोजकारलकारयौस्तौ॥तकारोजकारलकारयोःपरयोश्चावेवापधते॥नकारेजकार॥लकारेलका
 रं॥पजातवेदोभुवनस्यमूर्धन॥आगाहगातोक्तेभ्यः॥तालवोक्तेषुउदयेवकारं॥तालवोःद्वौषउदयेनकारश्च
 कारमापधतेयेचगोषुदुष्करं॥वसूयमन्विधच्छर्दि॥तालव्यइतिकस्मान्नापधेयमवैवत्तता॥अलोषरुनि
 कस्मान्नापधधामित्ताभा॥दकारंतयोऽदयःशकारः॥तयोःप्रकृतयोःनकारनकारयोःस्थानेआदिष्वयोअकार
 वकारयोऽदयःशकारलकारमापधते॥वनेववन्निश्चयिहितितच्छयोदृष्टांमहेतच्छयोरितिपूर्वसिद्धवादिम राम

५६

नर्हकनानर्हकंशाकल्पस्यपिउभ्रत॥इदं सर्वार्थं॥नशाकल्पस्यानवेवशाकल्पस्यमगवतम्र
 योरुदयःशकारश्चकारमापधते॥ज्ञानववजिआथिहि॥तवांपोराश्यामहेतावशंगमानिता
 संहिताशानिवासधानानिवशंगमानीतिवेदितव्यानीति॥बोधवत्पराःप्रयत्नाहमेवमादिषा
 स्पतिषुव्यजनायन्योन्यस्यवसंगच्छंतितावशंगमानिवशंगमावशंगमेष्वप्येवोदाहर
 णाति॥रेफोषशोरुदयगोर्मकारेउभ्रतंत्यरिपत्रमादारेण्येवोषशिवपरमकारेउखा
 रमापधते॥तत्संधनंपरिपत्रमादारावर्णीः॥वर्जितंरिपेदेवावेदन्यत्सप्तभ्यावशतान्यव
 शवरेस्यात्तसंत्यईउधृष्टु॥स्तांरिफोषशोरितिकस्मान्नापधउधृष्टुनपस्त्रपातापरिपत्र
 संज्ञायाःप्रयोजनंसितिवास्पपरिपत्रोपक्षवेनिर्वाडकारेल्लोषोपपत्तेरैकेककारो
 उकारश्चबोषोषपरिसंयतेतएकेअवोषीककारागममिच्छतितावापसोमममसर्वद्वि

तमेसीदहो तापन्यह स्वममुपनामबोधयहं किमर्द्धदध्यहने तनुषंस्वोऽग्निगिराः तजमम
 हं किमर्द्धपन्यद्वित्राविभ्रदस्यापुमानि तकारनकाराभ्यामु। आस्सकारोऽपपोत्रकारोऽत्क
 सकारोः सकारोदययोः सतो रंतरापके आवासीप्रकारागममिहंति विरादुग्राद्विनी
 स्वसारत्रयोऽभिगाउतासरस्स्यावभिः। अकारे शकारपरवकारशकारपरसतिवका
 रमेतरागममन्यतएको आवासीवानववज्जिह्विहि वेत्तर्परा। नएतेसंघर्षातापता
 नामवेदितव्याः। उकारेवोष्मपरेतरेवैककारमिपेवमादया अकृतसहितानापृष्ठाता
 नापटलेगि विक्षनोपेषाभूमातानामधयाअधिनीविहितत्रेषामिहपटलेसंघानमभिरु
 तंवेदितव्यावस्यति। उकारेद्रुस्वसर्व। तत्रारफविषयवत्यरुप्येतयोः। नउत्तरपरगतय रम
 याएषदेवोरयपीति। वाततंसहितानामिति किमर्द्धएषादबोअमर्त्य। विकंभनेनामलोप। ४७

विकभनेनेन्यत्रोष्मलोपोनिपात्यते। वाक्कंभविकंभनेनकभीपानाविदितिकस्मात्ताउपघा
 कंभयस्वभनेना। ऊऊहमान। ऊऊआतिपायते। सुमोदगर्भादुषभः कऊम्पाना॥ सयावद्व
 परिपज्ञापवादाः। अत्राभिनिन्यपदोशेषपरिपञ्चस्य संभतस्यापवादे विदिनव्यः। विरादु
 ग्राद्विनीश द्यहं सर्वविभक्त्यर्षा सर्वनिगार्हव। सर्ववभवति। कथमेतत्तापता। ग्वावरिय
 तिशाद्व्यघ्नरेपुस्यवादयहणात्पवादयहणावतद्वैमवर्द्धसंज्ञाकरणसंज्ञाजाक्यधुव
 नस्यराज्यासंज्ञाजोखव्रीहणोसंज्ञाज्ञाश्चमुरेभवासंज्ञाद्वदति कस्मातासंज्ञाभीरवधे
 पापदेवा। विसर्जनीआकाएभरेफीवोषवत्यर। अरेकविसर्जनीपसहोपध्वेआकारम
 पघने। वोषवत्यरः सनाविषादवेतद्रुतयेवोषवत्यरदतिकस्मात्संज्ञाप्रिवापरमेतस
 धियाः। अहमि उकरंरहस्वसर्व। अरिफितोविसर्जनीयदेहस्वसर्वसहोपध्वउकार

मापयनोवोषवत्यरस्नापोदेवोदेवनमोजायमाननवोषवत्यरइतिकस्मात्पपत्यतेह्यभोवस
पावान्नाअस्मिउस्वग्रहणात्पूर्ववेदीवैःपत्येतव्यःतिसंधीनिपस्मात्तपश्चितोतिसंधीनिप
तपश्चितोनामवेदितयोःपूर्वीनिपतउत्तरःप्रश्नःसर्वोयथासुस्वरधाषवत्यरोरफोरफोतेउनारे
फसंधपः। सावीपधइतिहस्वोपधश्चहोवोपधश्चस्वरगतोषवपरश्चरेफोविसनिनीयोरेफमाघा
तातेसर्वेउनारेफसंधपानामवेदितयोः। अत्रिस्मिन्नवन्मनाजातवेदाः। सुमंगलीरियवधुरि
मा। चष्टुदैवस्यनिस्मात्। अस्मर्यादपस्मर्यपुनरागाः। उ नर्नवा। स्वरवेषवत्यरइतिकस्मात्। अत्रि
उविश्ववधम फोदपोलुय्यते। तेकौदयोः। रिफितोविसर्जनायः। सलुय्यामे। पुरोरथस्यपुरोरव
क्रमीपता। द्वावितापध्मइस्वस्यद्वोपधस्यरिफनस्यविसर्जनीयस्यरेफोदपस्यलोपर राम
द्वापध्मद्वावितादीर्घाभवति। ज्योतीरपशुकवरात्माहना। एषतेदेवनेतारथस्यति। अकामनि ४८

पताउविमो। उमाविमोसंधीअकामनिपतौ। विदितयोः। एर्वेकामउत्तरोनिपतः। अवोषेपथरेफो
वोष्मातास्य शीउत्तरे। तसस्मानमउषपरोअरूष्मपरेपति। फीवअरेफीनविसर्जनीयस्य
पश्चान्नृष्माराणामापघतोपश्चतदिष्टियोन्यामइदगिक्कएवमक्कएकसत्वायश्चसमाच
सने। दिक्नोद्विप्रपक्षेद्विपनपताअत्रिउविश्ववधमध्वमापअन्यतेवधभोवसावा
नाअपिध्माउरातोअणैःसूरीनाअरूष्मपवइतिकस्मात्तवहुकुममार्जनीपहातकन
त्तदुधर्वमस्ततशराजरेपत्यचनेगार नैमवोष्माराणूष्माराणूष्मएववोषेपन्ययेवि
सर्जनीपअमेवोष्माराणामापघतोपन्शवरपवते। उनिपतादेवीष्मलुवीकरुनत्तुणो
तापस्सामसत्यतवाअवोषदान्यवाअत्रिहोताना॥ वरुणपथमोत्रमावरीयेस्यर्षोवास
पमवगापेद्वत्तमवगापेअत्रोषेयशेवावेसर्जनीयपन्यपस्वान्मूर्धाराणामापघतापः। कृतदि

द्विषो न्यापयन्तायात्पतेवषभोव्यह्यावाचापटयन्ययो द्रव्याणीवानतोअननेअवो
 वेऊमाणीवपत्यपेविभाषाविसर्जनीयःअप्यपसस्मानमापयतोपशवरेपरतहिंपंतप
 शवरोदेधाषलुवीरुरुनःऊमातदेवीषाबुवीःपसोमसस्येत्वापासोमअनतरति
 कस्मातोनिश्चिधरीषउषधीरुतापः। व्यापनुजषमंधिस्तुअबोधरेफतसेरफीबोष
 रामिन्येवमादिपऊषमंधिः। सय्यापतोनामवेदितव्यः। रऊन्यवोदाहरणानि। व्यापत्रस
 तापप्रयोजनानतिरवर्षवीतोप्यापतिरिति विक्रतामाकृतोपभोविसर्जनीपसविक्र
 तोनामवेदितव्यः। तस्याफक्तात्येवोदाहरणानि उषाहपबोषेत्येनुय्यतेपरंनोपसो
 मदारसेविक्रतः। प्रहोपोदपरपेऊषाहिनतेष्यनतोपिपरसतिविसर्जनीपोनुय्यन
 ससंक्षि। अवदरेसचिविक्रतामवेदितव्यः। पधस्पालकुतनवितापदावनोकस्विह्वो

निष्ठितोमध्येअस्मिमतअवोपोदपदतिकस्मात्तदेवीषलुवीः। निस्ततमाहःअथपोवेतसे
 नाकिमर्धमिदुच्यते। त्रयस्मकारामाभवन्नितिनेतदक्षिप्रयोतनोपतिषिष्यते। द्विवचना
 नतस्मात्सरोषपरदतिएवेतहिर्परस्यद्विवेताऊमाणावेति। अय्यापतिकस्वपफेपुव
 क्षितकस्वपफदनोतेष्वीपतिवैतिर्भवतिपरिषिपादिवकविक्रारोअगध्याखनमाना
 स्वकित्रेस्वकोरेयपत्यतेषभोइतिपकारोस्वादोफलस्यजघापफकारो। रफस्वर्धसरषो
 षेषविग्रहेस्वःधःपदन्यतेषविसर्जनीपोअवोपेपपरेष्विग्रहेअपहीवसानेरेफमा
 फमापधतो। मिप्रक्तविक्राप्येमास्ववना। धः। तिसडयन्तुर्धदेवनर्धदः। मित्राप्रयो
 तसर्पतिमृशिमिधविप्रहृत्तिकस्मात्तस्वस्समिवः। युयक्ताप्रसृष्टीकुलानडवी
 नाहाइडः। स्वधितावाटएवभूष्याददेहोभिभर्षरूपकाअवर्तत्रिमादाराण्यदोपिताम

वैदिन्याऽज्जोतिष्कदपिपूर्याथातद्विष्वाह तनः पस्पाणामंत्रतस्याद्ववेडपधिमिऽहु
 ध्यायोवहेतेदेवावयथादिष्मनितिकस्मात् यत्पत्यतेष्टमोवृष्ठावाच अरिफितरतिक
 स्मात्तमोजाजिफरंनपिपुसुरायणावरितसंज्ञापात्योत्रनक्षुतोपावरितेमतिरिति। अ
 तयादंविग्रहेकार्ष्वपतिशवेह्यहरेष्वेष्टवादे। अतयादंविधिविष्पतियदितरुह
 मनुकमिष्पामं विग्रहेपदावमानेअकारपूर्वविसर्जनीयः सकारमापघते। प्रतिशवे
 धरुरेष्टवादेपत्योवृष्ठास्यतेसुपमस्यविष्पहावावस्पतिविष्पकर्मणासूतयोऽं
 तयादमितिकस्मात्तंगानतीषन्पदायनुधासत्त्वतिविग्रहप्रहता अतःपदाधिकारनि
 र्मर्हेअकारपूर्वविकस्मात्तमोषमणायाः पतिऽह्यहरेरतिकस्मात्तसतस्यनय राम
 तयोशलपंडा। अस्मावादरतिकस्मात्तयापत्रीदृशयत। करंरुतेरुधिकरकरित्यपिप

राम
 ५

रेष्टप्रराततरुधिकरताकऽइत्येष्टवककरेअकारपूर्वविसर्जनीयऽपावरतिकराअह
 न्यस्यसहसासहक्रारुतसोमनवाममववचुनस्मृतारुधिरुतुरुणास्मृभिकरतते
 वित्तोवस्यसस्करताकऽइत्यपेनप्रद्विअपस्वऽसरफमहणादिहमवजिपोनक्तअ
 दिरिहति। अकारपूर्ववतिकस्मानापथानाअदितिःकरताउवीतयेगोधुर्वणिऽकाऽपादा
 तमतिपरीतिवापरिदमेतस्मिन्पादातमनेअकारपूर्ववपावरतिःकरत। उवीतद्विअतिभ्य
 स्परिपादातइतिनस्मात्पादोषधीभ्यपरिजापतेविष्वाअकारपूर्ववतिकस्मात् तिऽप
 रिवागऽअसोतरेफवतया रशायपरितानिकरतीतिवेष्टाअपादांतयेरुपिपत्रम
 वतःपदस्यअसद्व्यनस्यपारशद्विोवपरिरुतानिकरतिद्वयेष्टवपन्येष्टअपादाती
 पक्षपिअववतापारशद्विअतारिषेतमसस्यारमस्याइडाविष्टअपसस्यास्यस्यापरिअवि

वरं ते मनसस्परिष्कारकृतानि इदं स्पेवपतवमकृतानि करति सुपेश सस्वरति आसोतद
 तिकस्मात्। सुजातासणपरिवरति वीराः स यो अस्पधेन पारमश्रुथापादाधधामपरिज्ञापने वि
 धा अग्रहरामुक्ता ह्ये। अरेकत इति कस्मात्। रसस्मार इति। अयादा तीप्पहृणापादीताधि
 कार निवृत्त्यर्थः॥ वाओरित्येतपतिशब्द उतरोवाओरित्येतपतिशब्द प्रत्येपडपावारति
 वाओरित्येतपतिजानी प्रस्मात्वाओरित्येतपतरणा। आविह विपतिरिन्फत्तरेकस्मात् रः आवि
 हवि। ज्योतिः। इत्योतपुविस्तीनीयउपावरति। उतर अककारिभ्यनि अकिध्या विष्कृषिह
 रणे सूर्यापाद्विद्विष्कृषिधमागमत्। ज्योतिज्योतिष्कृतीपडुमसि अयोपातपश्य
 जिराह्ये। अयोपातपश्यति दयेतौ शब्दोपदापरो भवत अह्य आविह विपतिरिन्फत्तरेकस्मात् रः आवि
 सर्तनापउपावरतिद विन्हा विष्पातमते रस्व विदिज्योतिज्योतिष्कृतीपडुमसि अयोपातपश्य

राम
 42

नमसो देवपुद्गुहोमा उरिलग्नानि फट्प्रवादे। इलापामाः। नमसः देवपुद्गुहोमा उरिलग्नानि
 इलः। इत्येतानि फट्प्रवादे उपावरति इलाप्यास्यदेसु द्विनवे अक्षय कृते विहाण्टे
 भ्या। उपोए ननु पुनर्नमसस्य देवोक्ता रारवे देवयुष्मदोमाने ज्ञेयोपे अभिदहस्पदे
 मा उष्मदे परमे अनिषमोः इत्यस्य देसमिधमे सर्वः पुरः पुरिति प्रवेप घान्यदानि वा
 पोपनवेन देवपर्वः। एतत्प्रवेप घान् अनीवन वेपदानि वडत्तसोक्तानि तान्य
 ययनीपडपावारविधानं वेदितव्या। तानि पदानि उत्तस्वोदाहरिष्यामः पूर्वः स्वीप
 तमानः पुरः पुरवराणां वस्तिमिना प्रबोनपर्यतिपुशि शोभयद्दशाम नर्ककारोप
 त्वर्धः पूर्वोषेधितिरेफविधामाशनेष दोषः। अत्रोषववाककारमकारभ्यां अन्मसि
 त्रयोधरेफविधाने स्यात्तसा वका शब्दादवग्रहेषु इह ककारफकारस्यो रेनः पदेत्सर्व

ददिरतश्चदिवस्यवीतिवपादादिघादावतेवदिवस्यवीन्यपावरतिवदिस्यरिपर्यमंजते
 अपिसर्पण्यवतेपदिवस्यरिपादादिरतश्चित्तिकस्मात्तद्विहित्तिपरिस्ववापादातगा
 तपरीत्येवमिदं तद्विपादातत्तद्विपादासर्वकाना नृत्तकापादादोविवस्परिष्टुक्तेनिप
 सोविज्ञापेतापादादोविवस्यद्वैपदस्योपावारोभवतीति तस्मात्तद्विपादादिरतश्चित्ति
 दिवस्यथिव्याअधमस्यदीप्तसर्वपादादोपदिवस्यथिव्याअधमस्यदीप्तस्यो
 तेद्वैपदेउपावरतः। तपोःसर्वदिवस्यथिव्याइतिपदिपादादोभवतितापावरति
 दिवस्यथिव्यापाय्येगडइते। विश्वस्यतेस्वारधमस्यदीप्तसर्वपादादोवित्तिक
 स्मात्तानपेदिकस्यिष्टव्याअतमाउ॥ संस्यदीप्तासस्यदीप्तइत्येतदुपावरतिपोनो
 द्वैयधरसस्यदीप्ता वर्ग शवसोमहसहलापाःपावित्येकंउत्रशद्वैपरीतिशवसा

रम
५४

महासहसइनापादइत्येतानिपादान्कपावरति। क रस्मिन्मनोपोपात्रिन्येकस्मिन्नेकपदेषु
 वशेषन्येपरातिपदति। वासः॥ वाजोनुनेशवस्यवृत्ते। महस्युजसोअधुस्यावीराः। महस्युजोअनुतः। इनापासु
 नोवयुनेननिष्कश यप्रदणमुक्तप्रयोजने रायसवोमहस्करथोमहस्यरतिष्टव्यादंनिष्ठयनिधिपत्तनारा
 सवोमहस्करथमहस्यरनिष्ठव्यादंनिष्ठयनिधिपत्तनारायेतात्फपावारति। सरापसवामुपसजा
 गराणनः। महस्करथोकीरोपथानः। कश्चिदस्यरजसोमहस्यरनिष्ठव्यादमनीनजाताषदामपतिनिक
 यविश्वस्माजोअहमोनिधिपत्तन कबंधयकलासस्युज्याउपथापथः। पायुष्टयदतेषांप्रवाद
 नुदयेदिवा। शून्येतेपोप्रवादेयन्ययेदिवरेतेतदुपावरति। कबंधोदिवस्त्वबंधमवदप्यदुदिरा। तथुअ
 रिष्वंदिनस्यमुक्तावासाः। दिवस्करावासरंदव॥ पुनदिवस्युवाअंगिरसो नवेनादिमपुनासोअमुरस्य
 वीरा॥ पाउ। ह्योतोदिवस्याउपथादिवस्यपावधोपन्यद्व। पयदिवस्यपोदिनिमाताअवेपनापोयुः।

दिवस्यायुर्दोगायाः पञ्चदिवससंज्ञमानः सम्यग्भिष्यदां अभिषयादिवस्पदं रजसस्याद्यंतस्य थाः क
 स्वाप्यावतुरकराखा दुक्लिनि दस्यानुद्योष्यतर्वसति कृता २ इत्येताम्पुपावरतिरत सस्यातिविवक्त
 मेरजमस्यान्यतैः अंतस्यथा अतस्यथा इत्यंतपरमरिफिजनिपत्यते अंतस्यथा अनुपथाः कस्माद्या कस्मा
 व्यामरुतः कादपौष्यप्रवतुरकराकनिष आहवतुरकरे निष्वा दुक्लिनात्वादुक्लिनायं मधुमो जातायं ।
 निदस्यानुमेरस्यतीतिदस्यानुयोरुथिताः योः धिताः ह्यपि विमातस्करवसतिरुतायितावोवसति
 रता ॥ ॥ तपोषवित्रं विष्यवीची सीपायविभिष्यताते योः धिता रजसस्य सोददुष्यजायगो नस्य
 रः इत्येताम्पुपावरति तपोषवित्रं तपोषवित्रं विनतं दिवस्य देविष्यवी अपालामिदं विष्यवी पोषी प्य
 याधी कीपावस्येदे निद्विवेषु मानुषा विभिष्यताता पुद्धारयो विभिष्यताता पोषिता घोषिता जनिता
 सत्यमुत्तवारजसस्यस्यः ॥ धतीदिवोरजसस्यस्यतद्वददेष्यपाददुष्यजायसामे नस्यः ॥ अजावहिन

रान
५५

नस्यः ॥ ॥ वसुधुविन्मनुधितापि दुष्प्रपि दुष्यरिदुष्यपाददुष्यजायसामे नस्यः ॥ अक्षवर्दिन
 पशास्युगोमपस्करजसस्यस्ययस्यरः ॥ इत्येताम्पुपावरति वयुधुविश्रवसुधुविदुष्यतिः कस्मावरा
 तामनुधितापामम्यवीमनुधितापि दुष्प्रपितागर्भमाद्युपि दुष्यतापि दुष्परिः पतास्परा ॥ सजा
 देवप्रतास्पराप्रेतिकस्मातामस्त्वानिनपुरः ॥ मपस्करशमपस्करन्यरतरेवनाहनान सत्यपः ॥ दशितो
 पशान्तपुतेन सत्यपः ॥ ययस्य ॥ ॥ येविशतित्रयस्यरः ॥ ॥ वगः ॥ ॥ नकारआकारोपधः ॥ पधांतोपि
 त्वरोर्यः ॥ लुप्यते आकारोपधोनकारपधानोपि त्रयतोपि त्वरोर्यो लुप्यते ॥ पधांतय हरांविशयहदि
 कारनिहयस्य अस्मि अस्मि इदुस्व आकारोपधरतिकस्माता अहवि परिशयानमर्ताः त्वरोर्यो
 कस्मातातालोमहोमरुतएवपात्रः ॥ अंतपादरत्यनुवर्तेतेपि अन्तां अकेवायव्या नारताता ॥
 अन्ताजप्रसानातजन्वचानेवदततमाशुवदधाना इदसीना स्यपातागो देवदेवाना हनदेवाद

तिराह्येनेषवनकारआकारोपक्षस्यरोदयोन्यतोपाहताछमेतेवापदरांअज्ञानाआसुर्यावहतसि
षट्ज्ञाज्ञज्ञप्रमानान्प्रजसिधरदिनाप्रमानाआतजववाइवमपपहृत्तजववाअत्यारवे॥
देवहतामान्पुहादिदेवहतामोत्रआनृक्कधानानाधम्यआप्रतुलिवैद्वानाचरंह॥इसोमात्रपपा
पिवएब्बीइसोमाएवोरसाणामाधवीन्यज्ञाअप्रताअप्रताओकुनोदेवदेवाइतनोदेवदेव
अद्यानइतिकस्मान्अद्यानोमिनमरोदेवदेवानयोहंतदेवान्पजोमहेयजियाहृतदेवाइलाम
देहंततिकस्मान्पायायजज्ञचुसिदेविदेवनिव॥॥एताआपेहापदवृत्तपःनकारआका
रोपवदत्येवमाहपाआपदापदवत्तयोनामविदितव्य॥॥विहसमिपापेषुवपीवोअत्रोर
पिहधःरधवापोजुजुवीयःखवापांडुइहावेतिविहसमिपापेषुसंधिषुआकारोपक्षेतका
रोनुप्यतेव्यजानेप्रत्येपोपीवोअत्रोरपिहधःदेधवापदववापोनपोअश्वत्तेराजुजुवीय

॥जुजुवीयोमुहुराएवाभत।स्ववापांडुमुहलीकस्ववापावर्वाइदहांरादेहानायन्युधतिरेकंविहसमिपा
पसतापाअयोजनअभिप्रायांश्वपरिपारयति॥॥इतपोनोववोनियोन्युवम्वनिपीएईकारोकारो
पहितोरेफमेपुइत्येतेषुपरैपुईकारोपदितकुकारोपहितोवानकारोरेफनापयतोहंत।इत्यतीहंत
न्यामदंतापोनोपिदस्पृयोनावरुतोहयाषाहववोमिपतीर्ववोभिरमियोधदिङ्।पात्रसंवीर्याइ
इवसुषुसुक्त्याएवम्यत्र।रुइस्यमन्ईवम्यरुत।वनिषीष्ट।प्रियाअपिधीर्वनिषीष्टमेधिर॥॥
स्वरेषुवस्वरेषुवम्ययेपुईकारेणाकंवाजकारेणावोपहितोनकारोरेफमायते।सनीअज्ञासीरुत
वाविज्ञामीनृक्मप्रसतनाप्रमि।अंतःपादमित्युवत्तते।अतोनाइनतिथीततः।वैपावपमव
वत्रिइशइतमि।सनीअनामीमत्तवविज्ञासीरुति॥॥इस्पृरेकीइरभिवन्मादांताछयहता।इ
स्पृरेक।वहनुयददनापोइस्पृरेकाहरमि।पोनास्वरांततनामन्हरमि।इकारोपक्षयहता

॥नेस्परिकसंधयः॥तएनेसंधायादंतयोनावित्येवमाहयःस्पर्शरेफसंधाधानामवेदितास्यशरे
 फसंधिसंज्ञायाप्रयोजनान्स्पर्शोपसंधीन्यशरेफसंधीनिनितास्मानुपेक्षावास्तुगच्छागच्छेवान
 पादुकाच॥॥वर्मा॥॥हिरण्यवकास्यायावाच्योषांस्वानंदिनविद्यारूपेस्वानुज्ञानाधेष्टाय
 जीपायतीनुगे॥नस्त्वंपथादिहितमाद्यनेनकारास्त्वपुपावस्यामःअस्मानुपाएतावान्स्फुरा
 न्गच्छात्र॥देवानपादुकाचहिरण्यवकाचामापावान्क्षीपाचनोतस्मिन्नाविद्यारूपेयस्वा
 वपुत्रानाधेहिआपनीयाचपतीनुरोःअस्मानुपाधेनुर्वागस्मानुपसुप्तैनुपेतिकस्मात्
 प्रास्तावमनतनासुप्रविज्रएतावान्एतावानस्पर्शदिमास्फुराचअनुपज्ञावःस्फुराद्यनेप्या
 गद्यात्रआद्यातागच्छानुत्तराद्युगगानि॥देवानपादुकाचअयेयादेवानपाद्यापिप्रयतेअपानि
 निकस्मात्देवांआवीतयेवहवराचक्ष्मेदेवाअयहानासुहोम॥हिरण्यवकाचपस्याहिर

राम
५०

रण्यवकाचयोदुष्टाचामायावाचानिमापावानवस्मोरवदुर्गविषात्राआपनेक्षीपानुत्तराद्युगगानि
 तस्मिन्नातानश्विनासरस्वतीरेअश्वनेतिकस्मान्नाहंसहसंपिवाविद्यारुअविद्यानित्यपरे
 अवेतापयस्वात्रापयास्वानयआगआगहिपुत्रानाधेहिदृशस्यपुत्रानाधेहिआधेहीनिक
 स्मात्एंसपुत्राउतविश्वापुष्पपिआपनीयाचहोताहोतुराशनीयानयेयाचपतीनुरोःपिप
 पुत्रान्महस्वरस्यपतीनुरोःइरोरितिकस्मात्सिद्धादमसत्यतीरंदत्तचरतिचक्रैवमसांस्वो
 विद्यारसिच्योवश्चतुरश्रिकिवाचएतेषुसर्वत्रविसर्तनीयवरीक्षीपक्षावरतिवक्रैवमसाचव
 बोवितावरमिब्योत्रवचुराविकिवाचइत्येतेत्यप्रयेषुयेपुविसर्तनीयवक्रकारीनवच्यो
 वेरेथरेकीवोस्मात्तस्यशोउत्तरोतस्त्वानमचअपरस्मिन्वरतिअनेनहाश्चरतिरोवर्तना
 क्रोपश्चक्रोश्चक्रैवायव्याचवमसाचविभ्रातमानोश्चमसांअदेवावाअस्मावतांश्चप्रहितेति

45

वय्यत्रा॥ वीणांश्चोनुदाद्य विभरध्वो वित्तांश्चिदेवापि गदुतात् ॥ वरसि अंतर्भूतं चरसिरोचनेन
(व्यो) ज्ञां भुवोदश्चो ज्ञो विश्वस्मिभारावदुरः प्रापः समुद्रांश्च दुरा विकिसाच विहो भिक्वित्राहये
वईसी सर्वत्र प्रहता मंतः पाराधिकार निवृत्त्यर्था दीक्षोप धरति कस्मात् ॥ अहं वदं मम मुविमुता
हृत् ॥ अस्मा अमसा न्यमृत्ता अस्मा नमसा न्यमृत्ता हयेते धान कारो विसर्जनी पवसम
वसमवति ॥ अस्मा अस्मा चुरांश्च वृद्धिनेपैव स्यत्रा ॥ वमसा न्यमृत्ता चार प्यवमसा च दुरः कृता
त्राप्यश्रुत्वा पश्यन्त्या दंश्च रथं वपादि ॥ तं सेमर्वा आ देवा स्वं तां स्वापदं स्व वा विपत्तनी वंपरिस्थिति
स्य शोभ संधयः ॥ इत्येते पुवत कारो विसर्जनी यवहवति ॥ एते वरतिव क इत्येव मा द्यः संधया स्य
शीष संधयो नाम वे रितव्याः ॥ तावे तां से अस्या म पुरुष त्पुरुषो मे वीर्यो रं रं गच्छ सि देव क्वप
रिभूरसितौ स्वापमहस्यदु हो निरः ॥ आव व स्वश कुनी न हमा वदस्ये रीष संविता तायाः प्रयो

राप्ति

45

जनस्य शीमसंधी श्च शीरे फ संधी नि ति। अस्मिन् श्लोकवशे तस्य त्रविपर्यासो दस्य च त्रविमर्जनी यं यदे
थिति विमर्जनी पंनकार आपद्यते। परेषु पावस्यामसदमी। हं पतिभ्यो ह्यतो जं दपात्रं स्वतवात्पा
युः संधिविंकांत एवेषु पादि श्च एधुधीवा हः पतिभ्यः हः प्रतो आं इपात्रो स्वतवां त्पा पुः हः पादि श्च
एधुधी। हः यो ते पुस राव संधिविंकांतो नाम वेदितव्यः। हः पतिभ्यः हः पतिस्यो यो नि कं ता नो हः प्रतो त्र।
होताय ह त्र राशं सं द वा स्वं हः प्रतो त्रं। हं यो त्रं कादि छादं यात्रं देवतां। स्वतवां ह्या पुः। अत्र स्वस्य स्वतवां
पापुः यो हः पादि श्च एधुधी हः पादि श्च एधुधी गिरः। पु एधुधी तिक स्मा ता र स्ता दं न्या ह्यस्य र व म स्मा त्र
॥ ॥ न कारस्य लोपरे फो अभावे श्च सर्वस्व राना द वना सिकः स्वरः। न कारस्य लोपभावे रे फभावे च
अभावे च न कार र्थाना त्पूर्वस्वरः। अत्र नासिको वेदितव्यः। अस्मा अस्मा द्दु रवापी वा अत्रा र
यि व ध स्तु मेधाः। अभी श्च रिव स्मा र्थि अंतर्मा श्च सिर रो व ने नो तास्ते अत्र पा म प रु ह्य रु ह्यो

कृद्विद्याः पात्रं देवपतां ॥ अदिस्वरश्चोदरेषां पितृसरेषां पदानामादिस्वरान्मुनमिको वैख्यः ॥ पदेपि
 वत्तमा नामा पदेपीत्यव्यते ॥ पूर्वगा पूर्वशा घेगा संहितायामेवममुनाच रूपमातो सो सयोर ॥ तदमेये ॥ त
 रवमिदिष्ठा ॥ ॥ मां स्पवत्या मां श्रुवे मां श्रुतो श्रुमां स्पवत्या ॥ मां श्रुवे मां श्रुतो द्योते पु ॥ पत्रीरामां
 स्पवत्या उखाया ॥ मां श्रुवे वाद्यशनेवाधवे ॥ वत्तमां श्रुतो श्रुमां स्पवत्या ॥ मां श्रुवे मां श्रुतो इत्येते पु
 ॥ पत्रीरामां मां स्पवत्या उखाया ॥ मां श्रुवे वाद्यशनेवाधवे ॥ वत्तमां श्रुतो श्रुमां स्पवत्या ॥ मां श्रुवे मां श्रुतो इत्येते पु
 दयेषु गार्त्तगावो वत्तमां श्रुते सव्यते ॥ सखायो विव्याव पुनरि ॥ तिरथमि सवत्तर सधिरवसः ॥ ईमिथे
 तस्य पदस्यां ततोपो सवति ॥ गार्त्तगावः ॥ वत्तमां श्रुति सव्यते ॥ सरपाप ॥ विव्यावा पुनरि ॥ तिर
 यमिथे ते पुदयेषु स सुसंधिरवत्तर संधिरवत्तर ॥ गार्त्तगावः ॥ तमता हवः ॥ गार्त्तगावः ॥ समीगावो
 मनयोपति सपतः ॥ वत्तमां सव्यते ॥ नमा दमि ॥ मृतति ॥ तमी मृतं त्यापक ॥ एव्यते ॥ समी मृत्यते सम

राम
५८

नेवकेडु ॥ सखाय ॥ समी सखायो अस्वरत्रा विव्यावा समीपि व्यावसवना हस्तति ॥ पुनः ॥ मंवत्तरेवा ह धेज
 ग्वमी पुनः विरति ॥ एरितति वहिष्य प्रियंगी सारथ्य ॥ समी रथं न चरितो र हे पना ॥ ॥ पुरु सव्यधि
 पूर्वेषु पोते पूर्वस्मिन्न सति वत्तं शका स्र पजायते ॥ हत्वेव पूर्वेषां ते वदु शवे परे तरा पुरु ॥ एषु अधि
 इत्येतेषु पदेषु पूर्वेषु स सुहत्वेव पूर्वेषां ते पूर्वस्मिन्न सति वेदर ॥ एपरे सन्यतरा मव्ये शकार उष्मा
 यते ॥ आगमो सवती त्यक्ते पुरु ॥ महि ते वं पुरु श्रुद विविहा मयु ॥ मयु श्रुद मवसेव पति प्राः ॥ अधि
 ॥ अधि श्रुद हृद एषु हत्वेव पूर्वेषां ते मति मुश्रुद इदं स्मविश्रुते ॥ विव्यावा अमित्र हत्त ॥ हृद इति क
 स्मात् ॥ सूर्या वेदं मसो धन्याय या ॥ पेष्मामे न दवदृष्ट पदं नेया ॥ न पेष्मा उच्यन वदृष्ट ॥ परीति पयेत्तप
 रेष्मका ॥ परिरुयेतस्मि श्रुद पयेत्तप रेष्मका ॥ रज्जु पजायते ॥ आगमो मवति ॥ परिष्कृतवत्तति ह
 ते ॥ ॥ वमेति रेष्मदश रुज्जुतरो वन इत्येतस्मि न्यायस दश र्हे परे सन्यतरा रेफ उपजायते ॥ तिष्ठ

3-

[illegible]

६०

देवांवरुणामुरादयेतातिपदानियेद्यादिपुत्रन्ययेपुनिह्निस्ति॥पेन्याहीत्युत्तरोदादरिषामप॥
व्यमित्यजमित्रावपमित्येतस्मिन्यन्यपेनिचास्येतन्यदेनिह्निस्ति॥मित्रवयवम्१५॥यासुप्रतीक
निषतंपुरोहितिःस्वदाशतिशवसाभिपत्ययः॥तस्मैपेन्येवमादयःपूर्वस्त्रेतातिदिक्षाः॥प्रसादि
तिरमुरया॥उद्वांच्चुर्वरुणामुप्रतीकावलिच्छदिवनिष्कृतंपुरोहिति॥इयंदेवपुरोदितिर्धुवभ्या॥स्व
एवंनोपेपुवरुणास्त्रोदाशति॥इंशयोर्वावरुणादाशतिस्तनवायसापआदिन्यशवसावांनम
स्वाज्ञतिपत्ययः॥यद्देवभिष्ययथा॥॥सोविद्यास्त्रेदशमेवमंडले॥सोविदित्योवंपनिपात्य
तोअग्रस्थाषेदशमेवमंडले॥सोविदितिप्राप्तेसोवित॥सोविचुनमरातिदशमेवमंडले॥सोवि
सख्यानयइनःपुनः॥अग्रस्थाषेदशमेवमंडले॥तद्वनिकसातसविन्यासापतीरपीणा॥तुइति
किमायविदिचेदतिदिहितं॥सासीयने॥सान्नीयतइतिसविर्जनीयस्यानिपात्यतेविदुसं॥

ग्लोपश्चसविकिचार्पसंतेसावीयतेऽपिनइतिकस्मात्॥सःपलिक्रीः॥विसर्जनीयस्यातोपो
 निपाप्यतेऽपलिक्रीरितिपासेनताग्रभ्रजतिरुद्विषःपलिक्री॥ ॥हिषस्तवाहिष
 खवेतिहृषंतमहिषस्तवनोममहीनिकस्मात्॥सतयोतीगोपुगंता॥ ॥जुगुत्ततोदुदु
 नाअदत्तदुत्तद्धस्यरुत्तानुदति॥दत्तवपन्मदत्तयोमिदत्तकस्मासोदत्तिहिषानस्यदत्तोऽस्ये
 तानिषयागृहीतार्थेति॥जुगुत्तःसुमतिंनृगुत्त॥दुदुत्त॥वनुंनचाम्पवदुदुत्त॥
 अदुत्त॥तिर्जातिपातममोअदुत्त॥भारनिकस्मात्॥अदुत्तमिषमिषोदुत्तवधोदरि
 यन्नेमेदिनदुत्तवधोदत्तनिकस्मानिर्धुत्तवत्तान्भ्यः॥अस्यदुत्तताविश्वाहाश्रुकपयोअस्यदुत्त
 ॥अस्येति॥कस्मात्॥भस्वाजायावधुत्तहिनाअनुदत्तिवविभास्यनुदत्तिदावने॥अद्विनिकस्मात्
 वातध्वत्तमंनशुक्लंहेतत्रादत्तवविश्वतरषारामोषतिनेतिकस्मात्॥द्विनेदावपतिदत्तव

वृतापहृन्नुषः॥तस्यपहृन्नुषः॥रुएजंहसापहृन्नुषः॥वितिकस्मात्॥निर्धुत्तवत्तान्भ्यः॥अस्यदुत्तता
 विश्वाहाश्रुकपयोअस्यदुत्तता॥अस्येति॥कस्मात्॥सरहाजायावधुत्तहिनाअनुदत्तिवविभास्यनु
 दत्तिदावने॥अद्विनिकस्मात्॥वृत्तीवातध्वत्तसंनशुक्लंहेतत्रादत्तवविश्वतरषारामोषतिनेतिकस्मा
 त॥द्विनेदावपतिदत्तवत्ततापहृन्नुषः॥तस्यपहृन्नुषः॥रुएजंहसापहृन्नुषः॥वितिकस्मात्॥अनेद
 र्तासयोव्यस्यदोमिदत्तदुवीअमीनिकस्मात्॥द्विनेद्विनयतिदत्तवत्ततापहृन्नुषः॥सोदत्तिओदस्य
 तेरुस्माभगेदत्तिरुर्यान्स्माभजेनिकस्मात्॥तत्वीवातध्वत्तसंनशुक्लं॥हिषानस्यदत्तोऽस्यसि
 रस्यहिषानस्यहिषानस्यदत्तोऽस्यसि॥हिषानस्येनिकस्मात्॥धत्तोर्नवातोपरिसत्यवत्ता॥ ॥वो
 रपाक्षिद्व्याख्यायावधुत्तवत्त॥ ॥अज्ञापादानास्यपधासकारः॥पाकारमथअपर्येय
 कां॥अत्येयत्रातिरवृत्तीततोव्यापानेनवतीमिविपात्॥अतःपादसकारादत्येयमीमि

रूपपरैरन्यपरैरपुपहितः सकारः पकारमापद्यते। अन्येतरधिकृतं वेदितव्यं इत उतस्यवस्थामस्य ततो
 दारिणामनतिरवर्णीयवति। ततः पश्चाद्वापत्तिर्नतीति विधाजानीयात्। निश्चिन्नीयं धीरुता
 षः अन्त्यादमितिकस्मात्तत्र इन्द्ररुता स्वयिसत्वात्ताम्पुपवत् तिकस्मात्ता प्रसुषविभ्यो मरु
 तो विरसुपथो कमितिकस्मात्। वह उस्वने दुप। अन्येरेका रादितिकस्मात्। येस्मात्पुरागास्तपं
 तीवदेवाः॥ सतानकिः स्वेव्युक्तस्य भित्री विहीनिः सः सुकृती। नकिः स्वेऽविः उरुनहिः। अ
 भित्री। निहाणैयदेः रूपहितसद्व्येनयेदं नस्यते। सुपसुषविभ्यो मरुते विरसुः कृती। कृतीष्व
 ह नोदिवः। नकिः। नकिष्यो अत्यरतो जहुर्हि नः। स्वेऽविः वैरिरीषी रः। उने अशोदसो
 विष आकः उरु उरुपसरथसारथयेकः। नहिषस्वबनो ममा। अभिः अभिषयकः अरुत वाजसा
 तिभिः जीवीषपवित्राहृत्तरादधे। निनिषहीयतो तवाऽननाचादिनयः अगध्रवन निष्टिष

गम

पधत्तरो वसश्चः। द्यत्तरो वपदेनैतपहिते सस्थः इत्येते पदेनयेते। सतरादिविषद्वय्याददेस्ये
 यददिद्वयीदिविषोयत्तद्विधाः। द्यत्तरो वीतकस्मात्। सुवेहिः स्वयंती॥ ४॥ स्वपद्वत्तरो। सुद
 येतत्यदं नम्यते। अ वद्वत्तरो पहितं। सुमोषुवावाद्यतश्चन। तपोषमे अंतरा अभिः उ। अवद्वत्तरो
 रीतिकस्मात्। सुदीतिभिः। सुदीदिदि। पदादयश्च स्थितिः स्थितिः स्थितिः पदादयश्च सकारानम्यते। य
 कारककारनकारसंपुक्ताः। स्थितिः स्थितिः स्थितिः इयेते। स्थितिः द्विविध्यायपाये गोषनमाः स्थि
 त्तिः। यजुषं नमप्रथमदेवपानं। त्तिः। अधिः सुसिखीनां। अवद्वत्तरो त्वेवातवपियामास्ति
 सुस्यामा। उपधां स्तलथु स्तलवेधुनेन॥ ॥ अरेफस्य वसिनिः। रेफतर्जितस्य दिभ्रत पदस्यास्मी
 त्येतत्रम्यते। सहियाजिरेभ्य आ। वययाते अपि यमिः। अरेफस्येति कस्मात्। एतिसरेथोऽनुयतिरेवेक
 र्तिवशात्। नुहिस्मराद्यः। अवद्वत्तरो यनुवर्तते। वहामिस्मर्यतामंतरेणा एकारेणापि स्थितिः

परंवेताएकारेणाप्यपहितमुद्रयेतन्यदनम्यने। न इति परपदांवेतदिनवतिनेषुरागेमरुतोन्मलपंनु
 न। परं इति कस्मात्। न वे सुपुत्रशवम। अपि पदं प्रतिपिह्यास्यर्थं दीर्घानस्यिती। दीर्घपदा
 तस्यिपि पदादिनमपतिवीर्यस्यानसधमादः॥ दीर्घइति कस्मात्। गोभिः प्यामसधमादः॥
 ॥ उचनास्यशीर्ष्वेअस्यशीर्ष्वेज्वपदंस्मिन्निपदादिनमपति। एषउस्यहवारथा। अस्यशी
 र्ष्वमिति कस्मात्। उदुष्यदेकसवितासवाया। ॥ तकारवस्तुसुटाकारवर्गमतः परस्थोपि पका
 रपूर्वः। तकारवस्तुसुटाकारवर्गमापघात। अतः पदकोपि पघदिस्थोपि पकारपूर्वः। निष्पतिहिदुरि
 तावाधमानः। कस्वेदोतिस्थितोमध्यआर्त्तः। पकारपूर्वइति कस्मात्। एषेदतिपतयेतो। ॥
 सितोसधस्थास्सनिहिस्त्वामसवेयुवतिमुहिसासुनख। साहिघसुससिसस्वनीतिस्वो
 मेयादिश्चापिबहुतराने। इत्येतानिपदानिस्त्वोमेयादिश्चबहुतरानेरेवद्वारानेरेपिनानिभिरुप

राम

६३

हिताविनम्यतेसितोपदिपिनाममुवतायवशाः। सधस्वातानिष्पिमद्योधमद्योतिषधस्वात्। स्वनिहि। नि
 स्पनिहिदुरितावाधमानः। स्ववामातन्ममपरमाजतामस्तवे। विश्वापदामनुस्ने। सुकृति। अयुस्वतिर्ष्वेय
 । मुहितेमुद्रहीहंयोहमवासीनिष्पिमद्योधमद्योतिपुनरुद्रुतइन्द्रेतामन्स्थ। आपोहिष्मामयोभुवः। साहि
 । विषास्येगृतातेमनीषा। त्। नास्यतेमहिमानं परिष्टः। सुपासोमोविराजनुरावतिषुपापसि। अत्रेनि
 पस्मिनमसाधिवहिषि। सज्जत। निहिपसदंतरपूर्वोअस्मात्। स्वनिपदिकोशमनुस्त्रि। त्त्वोमेयादिपे
 रिस्त्वोत्तनविज्ञेतिपरिष्येत्तनुजीगिरः॥ निपरीतिस्वसीन्यादीवकारवर्गयोदयोनिपरिदयेतेनमय
 तः। स्वसीन्येतोपदाहोचवर्गीयोदयोयदिभवतः। नि। एमेहानंकोडाभुदवानिषिवंपेरिमि। सस्वध
 रः। परिषियतेहरिः। परिषंजातेनिजेयत्तं। परिषजनेतनयोपथापतिवकारवर्गीवाद्यादितिकस्मा
 त्। कर्कतीपरिस्वसु॥ ॥ त्कारवोन्नरेपरास्ससीतिस्वसेदाप। स्वरोदयेदकारेसतिपरंश्चनिपरि

६५

मेमर्तुपपेतिविशेषाणां प्रशास्त्रं कुर्वतापयति। यथादीर्घरुतेष्वंभवतीति। यद्यं पूर्वेष्वेव रुते अ
 भीतिनो नुनस्वेनेसतो नरमिति दीर्घं वनप्राप्नोति सतशावाभावात्॥ नैवेभूतपूर्वाभ्याभिविष्यति।
 सतो यत्पूर्वगतिः अवरूपवेगावेदं भूतपूर्वगतिराश्रयितव्याभ्यस्मात्। इह मोक्षरादे इति। स्ववद्वत्
 रोरिति पूर्वैरुतेस्त्विन्येनेष्विति दीर्घाकारेव रुतेन प्यत्सुरावाभावात्। नकारस्य वनतिर्न दीयीता।
 अथ तत्रैतस्माद्भवनादीर्घं भविष्यति। तदपि न अस्मिन्वनस्यावकाशः। प्रसन्नं आशुजीवास्तिरेत
 नेति। अथ स्विन्येतेष्वेकाक्षरयोः परातिावेदुपेहेति रद्वेन सामर्थ्येति। भविष्यतीति। तच्चनपर
 तद्वत्प्रवताहरिभ्यामिति। रुतार्थवीद्वतस्य तस्यात्तरस्मादेवमादिप्रसिहाहं भूतपूर्वगति
 राश्रीयते। एदिहायकात्पूर्वेष्वं रुबापश्चादीर्घं वक्रियने। एवैरुतेरुपुत इदं नरप्राप्त इव्यं दी
 र्यं वनप्राप्नोति पदानादिष्वेव विचारशास्त्रं पदेह ऐष्टितिवचनात् न वक्रापि भूतपूर्वात्वेव सि

राम
६५

दोनविधमिति। आश्रीयमासो भूतपूर्वगतिर्भवति। यथा सत्तरस्वित्रसत्तरस्वित्रेवं हनकिंकिदाश्री
 यतोसाईमयादिभिः सुतेपादादौ व्यंजनोदयमिन्फयते। तस्मानुष्टतत्पत्रदीर्घं वनप्राप्नोति। नेप
 रोषः। दीर्घं दास्यं वनरतिप्ररुते व्यंजनधिकारेणादादौ व्यंजनोदयमिति पुनर्व्यंजनयहणामनछ
 कं। तस्य किलैतद्योजनेपदेहेष्टेष्टपि व्यंजनमविदीर्घं वन्यथास्यादिति एवमेके दीर्घं वन्यं पवरा
 वेदुर्वेति अत्रे पुनः स्मृताकारांतं सषकारमिति तावत्पनिमित्तं स्मृताकारांतं कुर्वन्तापयति। वरा
 कमेरापूर्वस्य स्वरस्य पवरावास्यां पूर्वदीर्घं वन्यतीति। तस्मात्पूर्वदीर्घं वन्यं कुर्वन्ति। यद्येवं दीर्घं वरु
 तपवरावेन प्राप्तं। अलीयतस्मात्तरा। मोक्षरा इहा वसतुदेवैरिन्येव वादिषु असत्वन इवती
 तितवतामहोविद्यां अस्मिपतः। मोक्षराः परापरं न्यवसातकाशवाद्भवन्त्या। नैषदोषः। सामवशा
 रतिवेवापवादाकुर्वन्तियेमेपरपादद्वत्रयोऽपि। यात्रेवकारस्योदकिन्नप्रयोजनं। एादवनयोः जेप

٤٥

[illegible]

रत्नोपपत्तयः। रेफपरश्चञ्जकारपरश्चञ्जकारपरश्चसकारप्रकृत्यासवन्ति। रेफपरःपरिबुद्धम
धियानिति तिष्ठिरेञ्जकारपरः। इदं स्येयुःपसवेविसमाः। अस्मरपरतिस्त्वेणससतीनांसस्य
कस्वस्वरिति वा। त्रगाणां संस्येकः। अस्मरः। त्वः। स्येतेषां वासराणां सकारः प्रकृत्यामवन्ति। संपुसति
हूपजोविषे। स्यकः। दिवि स्ययोत्यरुणानिरुगवन्त्वा। तेदेवास्तेषु परिच्छते। सच्छविस्मर्त्त। त्रगा
दिवि त्रमेषां त्वमेवेष्टा अभिस्वराः। ॥ सेति वा स्यपरिपक्षोपक्षवेतासृच्येतस्यवोत्तरस्या
दिः सकारः प्रकृत्योसवन्ति। तदंतरं परिपक्षस्य सांवेर्प्य पक्षतवन्ति। तु संसंज्ञिजो अतिधिसिबो न
परिपक्षोपक्षवेदितिकस्मात्। अभिस्वरानि षट्पञ्चाशदस्य ॥ संयोगस्य वाप्यनुनासिकादे
अनुनासिकादेः संयोगस्योपक्षसकारः प्रकृत्याभवन्ति। सृच्यया चरस्याविच्छते स्य
यमकारः सर्वेषामेवोपस्योत्तमं स्वमिति कृते अनुनासिकादेः संयोगस्य सिद्धति। तु संका

६८

काजामात्रमसेवयोषा। सुसहशमानुजायोविभातिसेयोगस्येविकस्माताजेउतनोगोपशि
 वियांअनुनासिकादेरितिकस्मातापरिपयंहरापस्यरिक्तः॥सहसंसनितास्यात्रोसवित्रस
 वरीखुपोसमुद्रसहशसारेसाकःसाधनीसहसनितास्यसहसहशसखायंसधरेतेसात्र
 शश्चपया॥इयेतेवसानुशवश्चपयाःसंतपरुयामवेतासहसंवत्सहसंवगव्यस्यपश्च
 सनितासनेमतसुसनितासनिवतिःछात्रां॥स्त्रिछात्रांस्त्रिप्यवेशयतीसावित्रंस्तुकावि
 त्रंमुसावित्रसासाविषत।म्वरी।सुसमावहसवरी।म्वपे।सुपुत्रआदुसुखुपे।समुद्रव
 नुस्ममुर्वहणरपीतां।सहशविसहशताविताभिप्रवृत्तेसा।रोहिराणके।शोरजसोविसा
 रोमापक।कस्त्रीसुशिप्रोहरीमन्कसायकःसाधनी।अष्टोपश्रुसाधनी।सहापद्यावत्स
 द्यसति।सनितासनितासुसनितातयास्पसः॥अनुस्यसोतवन्वोअस्यासहश॥वसुसह

राम
६८

शःपेशसःस्मयान्निवंसोमपिवितिगोसखायांससप्रविसप्रोश्रसेवभि।सानुशवः।सहशमानुपेज
 तोगवेवरा।हहगहितजवोअहितातेगडुयहराम्भुक्तप्रयोजनो॥सुतेसोमेवज्ञाणिप्रामिचर्षितास्य
 नि।सान्येवसुपधाश्रुसर्वे२इत्येवामुपधाश्रुसर्वेपयादयाःसकाराःप्रहृत्वावैति।सुतेसुतेन्योकसेसो
 मे।यसोमेसोमआसवः।वजरीःसुसनितावयोवसरोरछाः॥अप्रामि।अप्रामिसन्यमव्ववत्राथेर
 सतावर्षिता।गानवर्षीसहस्रमिसि।रुद्रमिद्रुःस्वमिषिचुं।सुसुः॥॥अतिसवीरपिछानो
 यासिसीधाःसिसविवा।निसिरेनिस्तिराणाचसिसिवेसिसिचुश्चन।इयेतेपुवपद्याप्रासंपर्वनस
 यति।अमिसत्वा।अमिबीरोअमिसवासहोता।रपिछानः।रपिछानोरपियसायुधेहि।यासिसी
 छदिवस्पहेलोवयासिसीछाः।सिसिछायेवविश्वेवदनेसिसिनिस्तिरेनिसिरेवहिराचुषका।
 निस्तिराणापनसुवावर्हिंरुतिस्तिराणा।सिसेचलेकोवकाशसिसिचेपिवधोसिसिदुःवहिरा

६६

दुष्कं सिमिबुरुसमुद्रितां ॥ गोप्रादिवागो यनमाज्यपुत्रप्रवादी नार्थदः पपि सजता स
 दुष्कं सः पुनरुचि ज्ञात सुषसंद सुषविधनु संषिधत ॥ इत्येते पुषवनिपात्याता गोप्रादिवागो
 गोप्रादिवागो यनमाज्यपुत्रप्रवादी नार्थदः पपि सजता स
 तामप्रवादी नार्थदः पुनरुचि ज्ञात सुषसंद सुषविधनु संषिधत ॥ इत्येते पुषवनिपात्याता गोप्रादिवागो
 शएरि संयोगावप्यनुनामिकादिरिति प्रतिषिद्धे निपातनं णामिदं सति पुनरुचि मावतं स
 योः पुनरुच्यो सुषसंदमिति परिपुत्रोपधावेदिति प्रतिषेधे प्राप्ते निपातं परिपयंतं दुष्कं सुष
 संरं सुषमिधेते समिति पविद्धे प्राप्ते निपातनं घमुक्तां अनुसंषिधता ॥ वृगोः ॥ कारे
 एवैपयो तो व्यापत्रो रेफसंहितो नामिधः ॥ अरेफसंहिते तकारे प्रचये एवैपयं तो व्यपत्रसु
 रनामिधेते नमते अविधीवर्द्धते वा सरासु तकार इति कस्मात् ॥ सज्ञे त इति ॥ रजः ॥ सर्व

१ म ६६

पयानरति कस्मात् ॥ तदुचि ज्ञाना पुसक विवसो नामिधेते हराने कारा ॥ ॥ विग्रहे तु वृगोः इत्यनुदा
 तयो विग्रहे तु नाना परे वर्धनातो व्यपत्रसकाग्नन्यते ॥ यमरथनुदाततो न्यम्यो परगो ॥ वाहविषा सनेहा व
 वाय जामाते आसिते अयः ॥ अनुदातयो रति कारे प्रच्युत्ता ॥ परवृद्धि दुस्तर मे समासने ॥ ॥ रुपिरे
 का ज्ञरखा दौ ॥ अपि रित्ययं व्यपत्रका ज्ञरस्य परस्या दौ तकारे प्राप्ये सकारे नम्यते अग्निसंज्ञा ता सहासक
 ज्ञरस्यादायि तिके मर्ह्य ॥ आयाते अक्ता म ॥ ॥ नकिद्यान कि रित्यये व्यापत्रका ज्ञरस्यादौ तकारे प्रच
 ये सकारे नम्यते तएकं मरणान्न त अथोत तथिनि ॥ अथो नकि रित्यये व्यापत्रका ज्ञरस्यादौ तकारे प्रच
 त्ररादावपि नम्यते सकारः ॥ नकि एतु पुयोतिरो ॥ ॥ तत्र तत्पुलत त्वस्यैतौ म्यमितु ज्ञरे नि ॥ नत ॥ तत्पुलत ॥
 त् ॥ तं नो न् ॥ इत्येते पुत्रो पुतिरि सत्र व्यापत्रमकारे नम्यते तमि ए ज्ञमा र चमसन ह ज्ञाता तनत्पु
 नह त्ररदो अति निध तयः ॥ तनत्पु ॥ तेना देकं खधया निधत सु ॥ तं निधन हय ॥ सुपुत्र पये न ॥ तो

आनिशेयप्रम्यारपयसमुदात्तः ॥ पापुमिः ॥ पशिमिस्त्रिभिर्दिर्वस्मयुष्टविः उत्तरेवमिति २३ चेतोषापी
 पत्रसेका रावमिसेनमिचरतम्यते पापुमिः ॥ अस्वमिस्मवितः पापुमिष्टपिपितो कतनपयईति हं वि
 मिः विमिष्टदेवमवितभदिः सति कमासो हरिवोददिष्टवे याकशोदेवहृदियज्ज ॥ अस्मपुः एतं शसमि
 तस्मपुष्टं ॥ अविष्टमसिपियो नमित्रा ॥ इयष्टवा वृष्टसेषिष्टवा गो मिष्टरेमकनुसं ॥ इयपुवव्या
 पत्रस्यपवनिपाश्रुते ॥ देपुसो ईपुसेपेयवतं रामपत्रपना वावृष्टये ॥ पुस्त्यासिनवावृष्टपुष्टदं लक्षिष्टवः ॥ अष्ट
 मेसधियवगीगमिस्त्रेम गो मिष्टरेमामतिदुरेवा ॥ कनुसं ॥ इष्टवा वृष्टमाभर ॥ ॥ नाहनिचिचरीः पभो
 ॥ वंदा ॥ अष्टिराविस्त्रिदीदोस्त्रिपुनृदात्रयोः ॥ तखत्विचेतेषां पामत्रोतम्यते ॥ अनुदात्र पोवातदम्योपो
 परयोः ॥ आहुः ॥ आहुस्तेजीरादिविवंधना निनिष्टिष्टीरुतुषधीरुवायः ॥ पभीः ॥ मभोसेसतापरिणीतं राम
 कोतव ॥ वंदास्तः ॥ वंदाहस्वेतनं वंदे अवे ॥ पविः ॥ विष्टिष्टित्वा मनेवा वृष्टनाः ॥ आविः ॥ आविष्टेगु

राम

योभवदपियोमः ॥ विः विस्त्रे अत्रं ट्रागवत्सधिमत्रहत्र ॥ वाहो ॥ वाहो ॥ सेवसेहि तं ॥ अनुदात्रयोरितिकस्मा
 तः ॥ आविष्टो ॥ वंदेतेवास्तु ॥ ॥ इकाररेफकारनकां समानपदेवम्येनमत्रिः ॥ अंतः परस्य म
 ककार एव ॥ अपिसेध्याः ॥ अकाररेषे कारा अकार एव ॥ सधम अपिप्रां रुता अं पिन कारं त ॥ परस्य
 मवा अपिसमानपदेवर्तमानं नमयति ॥ अकारं पंथा मनुप्रविष्टा न्यिष्टपाठां ॥ रेफोपयातो जातवेदसः
 तदास्मस्वदुर्हरा गो मकारः ॥ विदुषिष्टारापरिधानमंति ते ॥ समानपददतिकस्मान्निर्वर्ति योत विस्त्रु
 ते तने अय एव दतिकस्मात् ॥ उष्ट्रां निर्वर्ति तं ॥ अंतः परस्य मितिकस्मान्नुदुरागाश्चिन्मनसाप
 रिपयष्ट ॥ अकार एव दतिकस्मान् ॥ यमा सात्रपनीवं ॥ यो अपि कववाहनः ॥ अरादनहो न्य तनोत
 मोम्याः ॥ एव नंतानतिपुन्यमुत्तरमिक्ते रितनसवति ॥ निर्वर्ति यतिविरनुव्रते तने ॥ ॥ संध्य रुष्टा
 ॥ वं संध्यश्चोष्मा अनियैपि फोर्त्तमामं नकारं नमयति ॥ पदितो रामनुषरि ॥ संध्य रतिक

७२
 एवं स्वभानुः ॥ हिनोमिवाहिनोमीयेतस्यवनकारं हकाररेफकाराननमयंति हिनोमिपां
 वाहोकोपरि हिनोमिमेधया ॥ इस्वोस्वपंवेपुर्ववमादिषु इस्वोदयंनकास्वेषपुरुस्वयवमादिषु
 काराननयपतिवेधायानो जत उपवेधमपुरुः पुरुश्चाप सन्नेरुस्वोदयमिदिकस्मात्पु
 रुणीया जानवेदो जतस्व ॥ विश्वपुषादिषु वीभयो दयं विश्वपुषादियादिषु च पदेष्टनयोद
 यदाक्षोदयं इस्वोदयंवनकारं अकाररेफकाराननमंति विना केविदिवेदिवः शुभ्राव हेथे शु
 भयावाना पुष्मानीतो अभयं त्योतिरश्यां ॥ अहकारेष्ठधिक अरुरेपुवपुवः पुनर्दं शुभ्रज्यो
 तिरादिषु अहकारेष्ठधिक अत्तरेपुवपादेपुवर्तमानेनंकारं हकाररेफकाराननमंति पु
 नपुनर्दं शुभ्रज्योतिरश्यादिषु पुनः पुरोपावानमजिषु पुनः पुनरागाः पुनर्नवः दुःहृष
 योर्दं निपंतः ॥ वस्तु सजिह्वावचुरनीकं जनेत्योति ॥ शंनो अग्निर्ज्योतिरनीका अस्तु अ

१२
 ७२

हकारेष्ठिकस्मात् नुमारदेसात्पयात् पुनर्हृगाः अधिक अत्तरेष्ठिकस्मात् दुर्तोमायो निमा
 शपे ॥ उपयाक्नेनुष्याक्नेमुषाक्नेवृषमरुपवोधिषेकापा प्रपः ॥ उस्वयाक्नेस्वयाक्नेरतिस्वय
 र्हेहितमिति पतिषेधे प्राप्ते निपात्यते ॥ उत्तस्योरथेवं अरंम उस्वयाक्नेरमुस्वयाक्नेरपथावरीमुषा
 क्ने हृषमरापवरतिपकास्मं हितामिति प्रतिषेधे प्राप्ते निपात्यते ॥ उत्तरायारथेवं स्ममानमेकं हृषमपः न
 थका अधिषवतापा रताः दमा उते प्रापो रवर्हमाताः ॥ इहाहृगाश्च दवभपवादा दुर्दं भूत मरुते
 पुनश्च दृष्टतां शालनधवादाः रुतम् हृत्सभावा निपात्यते ॥ नवाप्यत्रकाररफकाराणां मेत्य
 तमोपि विद्यते ॥ अतः काररामपि दृष्टयति ॥ दुयेत दत्तरं मत्रिकं हृत्तं हिमाविके सतते पुधकान
 कारदकारे पुनश्च भवति ॥ इह ॥ नहृत् ॥ अनुदरासिवा मं ॥ मन्कं जानस्यस्य ॥ हृषागोत्रादृता
 रं सप्येनवा विरुजमादायागोवनातिदलता इमेति चो वरुणा दलभासः परिते दलतो रथे ॥

७३
 अयवेतं विप्रवे विप्ररु इरिफो मरौ सवे पूर्वो यथोक्तं अयवेतमयवहितं विप्रहेनाना पदवर्तमान
 मेव विप्ररु इरि विप्रवर्तौ स्वगोमध्यमवर्गोऽस्य शः सकारका रौ चपते रयवेतं नकरे रफोभा
 गोरफयकारौ नमयता सवे पूर्वो ककारयुवो अपि यथोक्तं येन प्रकारेणोक्तमिथे तदधिक
 तं वेदितव्यं अयवेतमिति किं शिवाणो अस्मिन्पसहतयामत्रिविहप्रहरो समान यदाधिक
 रति ह्यस्य रौ फोप्यग्रहां जकारति ह्यस्य र्हेके पपरी ति ह्रस्वो आनीत ननु चो नो नु नु नो नु नु
 नानय च र्ववा पपरि र्हे नो एवौ सतौ नमयता आनीता अद्येदु प्राणीदममविमाहा नुच्य
 प्रगुन्येति प्रमधरे पुसाधु न्यमिति कस्मात् अन्तसमर्गः शवसा प्रनवो वासुतेषु वा नो नु
 वः अभिप्रो नु बुति र्हे नो नु नः इमां अभिप्रो नु मः नय न्यर्हम् वाजी सन्य रिपते अश् राम
 रेपु प्रणीयते र्वरति ववनात् व्यवहितस्य न सवति प्रयं रायेति नीषमि ॥ चर्गा ॥ ॥ ५८ ७३

७४
 पियावहस्य सुतेषु नेषि स्त्राकारां न संसकारमिदं नति सुस्मेति सवने पुपि सरयमा प्रोरुपरीति तैनी ॥ १ ॥ रयवेतं
 न इत्येन वमति ॥ ५८ ॥ पिया ॥ ५८ ॥ पिया राक्त न ये व्रह्म ॥ ५८ ॥ पिया इंदो पया दिवि दान सुतेषु ॥ ५८ ॥ यथा सुतेषु ॥ ५८ ॥
 नेषि नेषि तो यथा पुत्रा ॥ ५८ ॥ पारां न संसकारे र्हातो अस्मिन्पसहतयामनि स्त्राकारां न संसकारमिति कस्मात् तै
 न सोमाभिरुत्तः संसकारमिति कस्मात् पत्रानश्च कातर संतन नो सुतग्रहणादि हन सवति ॥ ५८ ॥ पया ॥ ५८ ॥
 वेदसामसद्वधे ॥ ५८ ॥ समिदं तो मनसानेषि गोभिः नते सुस्मेति ॥ ५८ ॥ मोषु राः परा परा स्मा आसु मा रापे म
 च अविहं स सु नते इति कस्मात् ॥ ५८ ॥ अयु र्द सरी ॥ ५८ ॥ हिस्मानो अर्हः सवनेषु रा रधि सवनेषु रा
 पधि पधि रा न्यारमं हस ख्वि ॥ ५८ ॥ इशामा सो ये दधते स्व र्गा ॥ ५८ ॥ अयमा ॥ ५८ ॥ अयमाणा अदितियंति या सा
 परा इंदो महेतने ॥ ५८ ॥ उह रुदरा स्तुधि परि परि तो वरा तमद्या ॥ ५८ ॥ हे नो मुवतं नि आय राय
 र्हागो अपविष्य कारवत न व्यभिस्मने वा जा इरा तद्वेन पयतरं परेषु ना ॥ ५८ ॥ ये ते पु परेषु सस्य

नरूपेतत्पदनं नम्यते पुष्पादिभिः प्राप्तिः प्रतिविध्यते हेतुः परितो हेतुविरुद्धाः स्यात्सुं वतो प्रनोमं
 वने वरुणास्यपाशतः मित्राया प्रनोमित्राय वरुणाववो वरापाशनी रायापरीता सा ध्रुवा प्रनः एषाव
 रथविश्वदेवः गधिः इन्द्रो गधिपियः अविषतः सवाज्ञेषु प्रनो विषतः ककारवतः प्रनो यद्विज्ञस्यते
 प्रनो एव र्यमानयेसि प्रनो नयेसि विरतं देवैः तदेवी बलुवीरुतनः कृतोतः इन्द्रय प्रनरः प्रनो
 नय प्रनरं वस्याः अछादे इति कस्मान् पराणो नय वस्यो अष्टा ॥ ॥ गोरोदरा निर्गमार्ता इह एता इह ए
 तां स्वर्गापराणुदस्वा अग्रे वेतावार्ता का एतां २ इत्येतेषु वरे फे सं धिजै हर्षे परदक्षिभ्य नि मित्रे न
 कारो नम्यते गोरोहोता गोरोहेता तौ म्यो न मित्रिः निर्गमर्ता निरश्च तावा श्री विर्गभाति ॥ इह ए
 ता इह एता नियच्छा इह एता इह एता प्रथमो अर्धनिष्ठ ता स्वर्गा स्वर्गा वस्वी रुष सामरो वि
 पराणुदस्वा पराणुदस्वमहवत्र मित्राश्च अग्रे वेता अग्रे वेता मरुतो नमो त्यावार्ता वाति घ

राम
४

धारथ्येव स्वानीनाः शकृतां शकृतां पीयया द्विश्चयाधिया ॥ एषान निर्देयम् इन्द्र्यभावः एषानोति
 अतो पादंताम्पयः सकार इत्येवमादिर्यदनु कांतेतत्र तिस्त्विषं वेदितव्यदयानवर्तिनां मर्द्व्यभावो
 नतिरिन्धभिधितौ सी दुष्टमायतव्यसेपेथो मनुप्रविद्धा विहृपातां नद्व्यश्च अन्दरासि बो मायतिसेता
 याः प्रयो जनेन सुतो पावारितेन तिरिति ॥ वर्गः ॥ ॥ इति पार्वदव्यास्यार्थोपमं पठतां स्वशत्रुवारोपहि
 तो द्विसयते संक्षोभिः अकमो विक्रामसत्रा स्वरेणावानुवरेतो बोपहित संयोगादिवर्ताश्च विक्रमे अक्कि
 मविषये वर्तमानः स इति कथ्यते एष संधिः कमसं तो वेदितव्या ॥ अग्रप्रकृदपयच्छिरे स्तोमा नेस्वरण
 स्वरा न्युवारोपहित इति कस्मात् वाक्तरः पुरुवसे ॥ सयोगादिरिति कस्मात् ॥ उपते कसहमानो अयेस
 पस्पशमेतवोति ॥ अक्किम इति कस्मात् ॥ एः प्राणतो निमिषमो महिवा ॥ अक्किम इति विषयसप्तम्या
 भि पाशपथमो नु मदगीयेम्यर्शे वेनित संस्थानमरुण्या तमापसेपनापत्रे पिद्धा मलीयोपधोपपो

विस्मर्तनीयस्यवदिर्भावनं नवति॥ ॥ सोष्मा नु पूर्वोक्तसहोवने स रुञ्जेना सोष्मा नु पूर्वोक्तसोष्मा वराखगा
 योगे पूर्वोक्तसहस्ररुदुष्म॥ विद्यारव्यमनसावस्यदुच्छ्र॥ अत्रातेवपुस एतिपतीवी॥ ॥ अमोपोमादि
 रपिछकाराअसयोगादिरपिछकारकामतिरपयायाभिदुर्गोःछप्तेनादुपिहितंयदासीत्॥ ॥
 पररेफाउरेकात्परं कामति॥ अद्वीरस्यष्टनषामनिद्रापरंफादिन्यदिजोपेतात्तेराजभ्याकारस्यपा
 त्रेतिनस्वानुखारोपहिताधिकारावत्राएवमपिपुरोहिनिमित्तोकारस्यप्राप्तिनसंयोगापाधि
 कारानिद्राखरोपहितात्रेपेयागादेरेफात्परमिति॥ ॥ एतरेवंसकाराशयथापरंरेफादीननकामये
 वंतकारात्परस्यश्रीः कामति॥ महसदुभंखद्विरंतेदासीत्॥ ॥ ऊष्मातोवाहृष्मातोवावरःस्यश्रीः काम
 तिरेपेकांयासस्कमितासआरमे॥ आदिरसासामिस्त्रयमानाप्रवस्यनकत्र॥ ऊष्मातोवावरःस्यश्रीः काम
 द्वितीयानंदशामाप्रवस्यत्रिभां हिर्ववनमिष्यते॥ तसर्वेषां तस्मात्परिवाविष्टः स्मरति कस्यारवदि

राम

७५

र्विनंतवतिमयस्यदेशाममेवेसमितिकथमप्यवसीयतइंद्राप्रपत्त्यावेदालुपुष्पमरतिस्पर्शघटोने
 कोपेसिद्धेपदबोधयस्योक्तोलेननत्तपयवियथाविस्ममाहृयवसकारस्यद्विवनपतिपधईम
 बोपयहोक्तोलेननत्तपयवियथाविस्ममाहृयवसकारस्यद्विवनपतिपधईम
 विभावादिर्ववनमिष्यतेब्रह्ममयेरीरतिकस्मात्॥ अथ॥ अथ॥ अथ॥ अथ॥ ॥ नावसिते
 नस्व नुपरावसानेवरमानरेफात्परव्यजनं कामतिरेनवदी॥ चरेफश्चकामतिअद्वीरस्यष्ट
 तयामनिद्रा॥ तेनदुताहरांयुक्तंनपरकसोपधेयेनेवसिद्धात्॥ रदंतहिपुक्तंपेजपरकम
 तिपिह्यते॥ दर्नवकीति॥ वोष्मासंयुक्तोउपध॥ संपुक्तजमानुपधोवाकासति॥ म्याकश्चेत्य
 वन॥ अद्वयाविःसमिधते॥ स्वाहाप्रवेवहताय॥ ऊष्मतिकस्मात्॥ कवाशुका३भीशवसंयुक्त
 रतिकस्मात्सोमोतिगतिगानुविता॥ अनुपधग्रहतांअप्राप्तप्रापता॥ ॥ नरुष्माविरोमप

७६

रानकस्वस्वाहमपरोवास्वरपरोवाका मतिप्रकअदिति। अथपीर्वी क्येपरवसोमसारयेत
 वाकिमर्हमिदमुच्यते। अथयःसकारासास्वविति। स्वरोपापररतिकस्मात्। अदर्यापती॥
 आविहूनारुणजेवर्षा। अहसस्त्रीसरीर्वमायुःप्रपत्ता। नयस्कमोपधानस्वल्परक्तम
 स्थउपक्षेका मति। अर्धवीरस्य छनपानबिज्ञोमहत्तदु द्वेस्वविरतदासीत्॥ सहतिहाय
 पवमानयस्य द्वेनवेरुपहितः पदादिच्छकार। सह। अतिप्रहाय। पवमान। यस्य द्वेननेव
 ह्येतैरुपहिमः। पदादिच्छकारो नकामतिसहासहस्रोमासाह छंदसः। अतिहायमा
 तेमधुरविशवातिहायछेदा। पवमानापात्रवशापवमान छंदस्या। पस्यापस्य द्याया
 सनंपस्या द्वेननेव। अधस्मापकृतवैरतनेव छंदि। द्वेज्जतिकस्मात्। इतोतदसेमधि बद्ध
 पात्राकल्पितमुदाहरणापदग्रहणामुत्तरार्ध॥ ॥ दीर्घतावमेतिवर्जो दीर्घतावोप

राम
७६

हितपदादिच्छकारो नकामतिसोदत्येतर्दीर्घवर्जोपिवा। मस्मात्तिनेवर्मताकादयामि। दीर्घो
 तिकस्मात्। उपछायासिब छतो। मेतिवर्जमितिकस्मात्। भावे परस्मैरिति नाधमात्ताः पदादिर
 तिकस्मात्। ऐक्यमवावहुधामनेवेदः॥ ॥ संपुक्तं व्यंजनं उपकलेन संपुक्तं व्यंजनं दीर्घोपरं
 कामतिशाकवेन विक्षनेनायं जनगह्रांछकाराधिकारमियस्पर्धे। आचारश्चयथोनयोशाकवे
 नैतिकस्मात्। आचारयं पदादिरिथेवानुवर्तते। राश्यासिदंके अतिदेवशसि। संपुक्तमितिकस्मा
 तभावे परस्मैरिति एवमेको अपरदीर्घग्रहाण पदादियह्रां ववानुवर्तयंति अविशेषरास
 र्वत्र। वाफतसिछेति। आचारंथरा। आश्रितः। तवरोपयतेस्यहि॥ ॥ पदांतीद्योहस्य एवैदका
 रोनुकारश्चकाभतउरस्वरोपदातेवर्जमा। नोद्वस्वर्वाकारो नकारश्चोभावपिचरेपरतः कामत
 : हस्यः सलोपस्मा। म हस्वर्षवर्तति। कीदृदि। इमरमेकादशीका। अहत्रहिपरि जापाननरा॥ इहस्व

इतिकस्मात् अवीर्जितसोमकामं वाहुः पशुतांश्च केवाय व्यानारपानाः ॥ अनादेशोपल्ले
 सिमिध्मने सर्वत्र विधादपि वैरुतानाः अनादेशे कस्य पदात्त पदायोः अस्मि च नैर्द्विवेचनादिवि
 धनं यत्पदात्तादिवैवतिकारश्च पदे ह्येष्टियेतां परिभाषामपोयसर्वत्र ॥ वतीति विधाञ्च अपि
 वैरुतानां कर्तारानां किं पुनः प्राकृतानां के पुनर्वैरुताः येष पदे अहसाः यथा प्रथमाह्वतीपमत्वाः ॥
 अतः पतीहयेवमादयः ॥ अस्मिनि धने रत संहितानां स्पृशात्तच्छानामयवायरेकः संधारणो संवरा
 श्रमे स्वस्य शीदयानां आमनि धनमिति विकारो ज्ञेयो यदि तज्जुह्वमनुकमिष्यामः ॥ रतस्य हि
 तानां वरानां वरीणां हिताकार्यवृत्तते पुपश्चाद्वनी च छैः के पाममिनि धनस्य शीनां व्यनु
 तच्छानां वापनीयरेयस्य शीदयानी च त इति किं पुनस्तदभिनि धननाम ॥ संधारणो ववरा
 स्पसं वरां वेति श्रुते ॥ तदमिनी धनं वेदितव्यं अवीर्हेवा अस्पृशे स जनेन ॥ उपमापद्वाहाप

१म

२७

वा अरुमयिले एहयो रश्चासि वना न्यवशिपुत्रकं कल्कमिव योः ॥ दधिकामो अकारिणं कृतयहिना
 यहरापययामितदात्तेन्यमयुक्ते खरो अस्मिनि धने कर्त्तव्ये रता यश्च वरा ॥ रतस्य शीतच्छानामिति
 कस्मात् प्रसविस्तु मध्यास्पृशोदयानामिति कस्मात् अयसाश्चाश्चा ॥ अधातपदुरि नारभयवसि
 नी वास्ये नु होत नावविवांसं महीरयः अपवाधवेकमिति किं ॥ अवेन्यकं मकिताः ॥ अपि वावपाने
 अवसाने ॥ अवसाने पिवर्तमानां नेषां वरानां अभिनि धनं वेदितव्यं वाक्यगुपत ॥ त्रिस्तुष्ट ॥
 वर्याः ॥ अतच्छास्त्रे स्वपरिपिरका ॥ अतस्या अभिनि धीयो ते स्वैः पुन्यपरका अप्यरका अपि
 पयः पुनः कानेन परिग्रयं तेवयं मुषंसदोनसा दस्मन्नी च हंत मत्तो गति दध्न्यो अहरेषां अ
 हादद्रुत्तो श्रीलो घषस्वेवेऽन्ययत्तिकस्मात्तनव इतमन्या यस्य वंते सिनी वास्ये नु द्वौ तनाः ॥
 तकारुहमखपिशक लेनालकारोभिनि धीयते ॥ उषख प्रन्याये पुवाक लेन विधने नानारापामि

७८

रविर्वापरादकापनेपमवेत्सुतांवावनेकासरादतिप्रकृतेवाग्रहोपुनरपिबग्रहाविकस्याधिकारमि
 दस्यही॥ ॥प्रथमेस्यशीवर्गोप्रथमस्यशीवर्गस्यविषयस्वआवर्थात्ताकलमिदंतिस्मात्प्र
 वीतस्तिरितोनधेना॥अर्वाप्रथमविश्ववारंरवप्रालीद्वीताप्रयहमसुपुत्र॥ ॥स्यशीयमानन
 नुनासिकाखानरेषुस्यशीधनुनासिकेषुअननुनासिकाःस्यशीखान्यमानापयंतैःअनुनासि
 केषुस्यशीषुपरंपुपलिकीरिक्वताया॥वंतिअत्रयुःसधतिमाजमीहासोअमनाह्वप्रोप
 रिषिप्याततिदेशत्रमुयहोपरिमातमिवघो॥आत्मानेवानोरजआनवीतोत॥अमप्रादत्य
 स्यरिप्येनोआदेशवपसूनोसहसोविहायप्रआतेदाक्षीदक्षसि॥आप्रातंतीर्षकउहमवोव
 तामस्तामितेसेभगावापहसंस्वशादनिकस्मातस्त्रीहिब्रसावर्षिय॥विक्षातोअकारिषं॥अ
 तनुनासिकादतिकस्मात्अवर्षीरादेयेनावसागतैसप्रायनेहवामहेखानितिकिमर्दु

राम

यनेस्मंताकरोवतस्मात्स्वा॥अप्राप्यारादतिववराःरुतसर्वकानिदित्रिपंतोननयना॥तस्मा
 दित्स्यशीयमाननुनासिकारत्यव्यमानेविशनिवाञ्छानिनामादेशानामपियमानविंशति
 वृप्तासांसासमाभूतावनुनामिवपमानोमध्यमंमेषयमाद्वितीयाएवमायपरविश्रयते॥स्यशी
 क्तिनिकस्मात्॥निसोयावसविउद्दीउपस्थाएका॥अनुनासिकेधितिकस्मात्पहहिसेनातिविधेसु
 ३॥ ॥नस्यशीस्योपप्ररुतेःप्रतीयायमापत्ति॥नखनुस्यशीस्योअप्ररुतेर्यमापत्तिवितानीयान्घ
 नेववविधिधमिजानपरोधुवध्युपुप्रीणान्॥ ॥नामिनिधानसाव॥अवोमप्ररुतेःस्यशीस्य
 नयतीयातादनेवजिर्ष्यहिप्ररोधुवध्युपु॥ ॥यमप्राःरुन्येवसरु॥मयत्यरुथाएवसह
 सवति॥यस्यवतीस्यपमापत्तिस्वातेतस्यस्वरूपोयमाभवेतीत्यर्थ॥पलिकीरित्यत्रकाररूपो
 यमोवतिरन्य॥अग्रमविनिगकाररूप॥अग्रस्वतमितिपकाररूप॥ ॥अतिवापमेनमुरव्य

८-

समानकाला। अथवायमोद्धारानसमानकालासुरेवम्वाश्रितस्याक्षिययायमः सहपोलस्य
 त्रेपलिकोः। तार आतेपस्माद्यमानासिकास्थानाश्चवारः संतोविशतेः खानिनां सस्यालस्यते। तस्मा
 दिहमुप्यते॥ अनत्यसुप्ररुतेः॥ प्ररुन्यर्हः॥ अनत्यसुखलुप्ररुतयमोवेदितव्यः प्ररुन्यर्हः किंश्रुं
 तवति। भवति यमसतः प्ररुन्याश्रयाणावकार्यता। वभवति। कापव्यायध्यातेवधमतीत्यवसो
 भाचुदर्वरासदोष्यतेसरुखेनेतिदकारेणसुखेनयम॥ ॥ नसयोगस्वरभक्तिविहंति। नखलुस
 योगकर्षाणास्वरभक्तिविहंति। यामुत्तराः श्रोताः सुमआपिर्देवज्ञः। स्वरभक्तिर्व्यावायेपिपरं
 फादितिकामन्येवदकार॥ ॥ यमाश्रमिकास्वरभक्तिरुत्तरागाग्यस्यायमादुवराणासिकास्थाना
 स्वरभक्तिर्नामागमोभवति॥ गम्येस्यभगवतोभिप्रायणाविकीरिक्वतयोसवंति। परिजताननिवयो ॥ न
 ॥ ॥ इयासोमराः। नस्येवभिप्रायेणसोमराः। पमदुस्वोनायिकस्थानदभा। आगमोभवति। अमआरस्य

८-

प्रीत्येनोअदे॥ ॥ वनेयेतंरुभारावतयतअममादायंपरित्येनोअदे॥ ॥ वराः॥ ॥ नदपरोभिनिभ
 नाकालस्थानमिप्यर्हः॥ अर्वायेवाअदुत्तराकालस्थाने। बोधवतोः। भित्तिभना। यरोनादआगमोभवति। युव
 सत्सतहवति। तत्कालस्थानमभिनिभनकालस्थानमिप्यर्हः॥ अर्वायेवाअस्यविलसनेनयेहेताअरस्म
 त्तिनोतत्रैकआहः। दुवकालमनिदिशमन्यवाक्वयोविदुः। पद्विप्रागरुमात्रायाः। कानसेतअमना
 रोद्यमिनिभनेनपीअमानस्यनस्यति। तावत्रेवापर्यतेतस्यपावदराः। ननःपरं। एकोतलोपंधवयो
 र्वरायेतिवाशिवा। नसिस्थानिरक्तस्यतथा। रूपाणां निदिश। तसतनीका। ननिदिशेएवस्यविधितस्य
 तेपंधव्यापुपरस्या। तसमाकृत्यरभवता। इतिक्वसतायाः। प्रपो। ननसेवरी। एवस्यसहकवति
 ॥ ॥ अश्रुतिर्यावापातः। आवापातमिनिभना। इतमश्रुतिभवति। याकृतं। गायत्रीयते। पत्रेयमवे
 वसंते॥ ॥ तसिकास्थानमुत्तुनासिकाधेत। नासिकास्थानेकतवेदितव्यः। अन्त्यासिकादभिनिभ

८१

तावदिभवातिअवद्विरादैवेनावसागतांतमेतुषखत्रिपिविअदव॥ ॥ अंतच्छायाएवस्वरूपमेवाअंत
 छायाएवस्वरूपमेवप्रबंधवतिपुंय्यपुतरुणातेअमरास्यतिःपरिप्रयंतवप्यंसुयंसद॥ तवोदमम
 तीवह॥ तमेतोऽनिदधत्तोअहरेषां॥ ॥ व्यासेः सर्वज्ञाभिधमलोपः॥ व्यासेराचार्यस्यसर्वज्ञाभिनिध
 पोभवतिअहियद्वतोतोअज्ञाभिमीयाः॥ उपध्यातेवधमतिः॥ अर्वादेवाअस्यविमर्जनेनसेर्वज्ञपह
 तामंतच्छाधिकारितवस्य॥ ॥ परक्रमेस्वररेफोपधेन॥ व्यासेराचार्यस्यपरक्रमेवस्वरोपधेवरेफोपधे
 वरेफोपधेवनलोपोभवत्यभिधमनस्यपरक्रमेमेहत्तदुंस्वस्वद्विरंतदासीतास्वरोपधे॥ अर्वादेवाअ
 स्यविसर्जनेनाकथम्यनयत्रोदाह्रियते॥ लोपेवालोपेवहयोर्गकारयोस्तत्ररस्मिन्नितिभिधमनलोपः॥
 स्मादुसयत्रोदाह्रियते॥ रेफोपधेव्यावकासात्कारिणीर्षायावर्कः॥ ॥ सर्वराफिर्वस्यसदबुद्धि
 स्यविपर्ययोबुद्धिसेपरेषां॥ एतस्मिन्बुद्धिसेविधनेपरेषामाचार्याणांसवर्ताएवस्यद्वयवहितस्य

राम
८१

विधमनस्यविपर्ययोवदितव्यः केस्यविपर्ययः॥ अलोपप्रकृतः॥ तस्यविपर्ययोलोपपदेवाअदःस
 लिनेध्यासेः सर्वज्ञाभिनिधमनलोपः॥ तस्येवसिद्धेनियमाद्धिदिसुअते॥ पयासवर्ताएवस्येवस्या
 ता॥ इहमोभत॥ अर्वादेवाइतिपरक्रमेस्वररेफोपधेन्येवानुवर्त्तते॥ सहजवस्येति कस्मात्॥ यत्र
 यमे॥ ॥ रेफास्वरोपहिताद्वांजनोदयादकास्वरास्वरभक्तिरुत्तरारेफास्वरोपहिताद्यंतन
 पबादकास्वरास्वरभक्तिरुत्तराउपजायते॥ यस्यकहिकदिवित॥ अर्वादेवमर्कमर्कितास्वरोप
 हितादितिकस्मात्॥ आद्यायदंतगातेअभिधमने॥ व्यंतनोदयादितिकस्मात्॥ सुसपत्रचुप
 तये॥ ॥ विच्छेदात्यर्थाप्रपरावबोपिताविच्छेदोदोषितोभिनिधनास्पर्शपरावाध

८२

यं रावस्वरभक्तिरुत्तराउपजायते। अर्वादेवा। वनस्य ते शतवत् ॥ विहृदादिति कस्मात्। अर्वादेवा
 वनस्य ते शतवत्। पस्यशीष्मपरादिति कस्मात्। यस्यामितदाभरं। वोपिरादिति कस्मात्। तस्य
 वप्रवन्ति ॥ ॥ इतीयसीरुष्मपराउपयरावयास्वरभक्तिः सादाचीयसीवैदित व्यापद
 यकहिकहिंवता। ऊष्मपरेतिकस्मात्। अवन्यकमकिरा ॥ ॥ इतराक्रमोत्तरास्वरभक्ति
 रुष्मरोः क्रमेवेदितव्यकिनरायाहस्वा। आविहृताकराजेवर्षाअहापयअदृशीपती ॥
 सर्वत्रैकेस्वरभक्तेरभावासेवैश्वरेफाषपिछेदावस्वरभक्तेस्मावामकेआवायीमन्यते। आवि
 र्नाहणजेवर्षाअहाअपिहिविअनानिदः। अर्वादेवा। राफापधमपरेविषमानांरेफप

११
६२

सस्वरभक्तिमयरेआवायीविपमानांमन्यते। यदयकहिकहिंवित। अर्वायकमकिरा। रेफोपध
 भित्तिकस्मात्। अर्वादेवा ॥ ॥ अक्रांतोष्मपन्यपाभावमेकेरोफोअक्रांतऊष्माभन्यायोयस्याः स्व
 रभक्तेसस्याभावमेकेआवायीमन्यते। प्रवपीर्वर्षमुदुष्टगभायापदयकहिकहिंवित। अदृशीगा
 रुविन्नम। ज्ञानेनुजातमतिप्रमस्यते ॥ अक्रांत रत्तिकस्मात् ॥ वष्पीप्रन्यअदृशीपती ॥ ॥
 पूर्वोत्तरस्वरसरूपता। उत्तरस्वररूपतंवेस्वरभक्तेरेकेआवायीभावमन्यते ॥ न केवलमकररूपा
 स्वरभक्तिर्लैयतीत्यर्ह ॥ अर्वादेवमिन्फकाररूपास्वरभक्तिः। वहिरिति रत्तिकारूपास्वरभक्तिः ॥ ॥ ऊ
 ष्मोदयप्रथमेत्यर्शमेकं द्वितीमादुरपरांतमानं। ऊष्मोदयप्रथमेत्यर्शमेकेआवायीः अ

पदां तत्ताकद्वितीयमिच्छन्ति। वहकुत्रमाज्जनेयं ज्ञातकतुःसरता॥ ॥ विरशी गोमतीमहीश
 तुर्यं न्यवेन गारः। अपदानभाऊमिति कस्मात्। स्वामोभ्यामभिहितो विरहसमाह।
 तस्य विच्छेदणीमहोअस्वये॥ ॥ कतातौ स्वकारयकाराउएके। कतातौ ककारसका।
 रयोः स्थाने स्वकारयकारौ कर्तव्यौ। एके आनाया एवं मयं ते। अख्यदीवारो वमाना
 महोभि॥ ॥ तावेवख्यातिसदृशीषुनामसु। तावेव स्वकारयकारौ स्याति स
 रजोषुनामसु कर्तव्यौ मयं ते एके आचार्याः। सख्ये सखायस्ववेतन्भिरिति॥ ॥ राम
 वर्यः॥ ॥ यावदव्याख्यायां षष्ठः पटलः। मेथमोभ्यापासमाप्तः॥ ॥ दीर्घहस्व

राम
८३

यजनेन्यस्तकाराद्यथादिसामवराः ससंक्षिप्तकाराद्यो हस्तो दीर्घमापद्यते। यजने प्रत्यये इये
 तदधिकृतं वेदितव्यं। इतः उत्तरं पत्रपत्रवद्व्याप्तः। तत्र तत्रोदाहरिष्यामः। यामवशो नाम सप्तमिर्वेदित
 तयः। यजनेन यद्वा स्वरदीर्घप्रतिषेधार्थं न तदस्ति प्रयोजनं। सर्वेषु हि स्वरेषु सधयो विहितस्ते
 तस्य बाधको भविष्यति। तत्कारेण न किं विधिधीयते। तत्र स्यात्। न वेदुःकारादिपदमस्ति। तस्मा
 दन्तरेणापि यं जनप्रहणं यं जनएव भविष्यति। न सिध्यति। कथं मन्त्रिर्देय्यप्रतिपदविधानादीर्घ
 त्वप्रसज्यते। असु कृते पि दीर्घत्वं समानाहस्य पश्चादन्तस्त्वं भविष्यति। परे दृष्टेति वचनात्। य
 प्रोक्तिः। तस्माद्यं जनप्रहणं कियते। एवमपि न कर्तव्यं प्रतिपदविधानप्ययं जने सावकाशं वा ताम
 हि देय्यप्रतिपदविधानादीर्घत्वं प्रसज्यते। असु कृते पि दीर्घत्वं समानाहस्य पश्चादन्तस्त्वं भविष्यति।

ति। पदेदो धितिववनात्राप्रोति। तस्माच्च जनाग्रहा किं यते॥ एवमपि तत्र त्रयं। अतिपदविधानस्यं जनेसा
 वका श्रुता। मही। छेया जोमपप्रसांगशास्त्रानुपूर्व्यासांधयोभविष्यतीति पूर्वमेवांतस्थायां कृतापामुका
 राभावादेवदीर्घं वनं भविष्यति॥ तस्माच्च ह्यं जनग्रहणोत्तरं हि अत्र कवेमा कृतं गणानियत्र
 कारउदयेकधावकारमिति कृते विषाददो हस्यो विधत्ते। अत्रेदीर्घं प्राप्नोति। तस्यतिषेधार्थं ज
 नग्रहा। किं यते नैकमुदाहरणं यज्जेनग्रहा प्रयोजयति। प्रैवपद्यतादस्यो जनेन स्यात्तस्ये
 तिव्यं जनेपधर्यस्य अस्मिन् अतिषेधकरा एवाप्यनिपातनं कुर्यादकुरुष इति। तस्मादस्मिदी
 र्घभावे व्यंजन एव ज्ञाति। स्यात्। त्वा माभूदि ये तदर्थं जनग्रहा कृते दक्षयं। तदुक्तं मध्वात्यति
 पदविधानस्य व्यंजने सावधकाशब्दात्प्रहि। छेया जोमपप्रसांगशास्त्रानुपूर्व्यापूर्वमेवांतस्थायां राम
 कृतापामुका राभावादेव मुनेराप्रोत्यं जनग्रहणोत्तरं किं नरसमागुक्तं। कथं। पत्रौकस्मिन्नुमेकार्ये उत्तरं ८५

नुप्रापत्यापुनस्तत्रशास्त्रानुपूर्व्यासांधिर्भवति। यथा तवेम इत्यत्र तवत्येतस्यानुपदावस्थापामेव उदात्ते
 पूर्वस्वरितमनुदात्तमित्यनुदात्तवे कृते अन्तेरासांधौ किं यमागो उदात्तपूर्वनिपते विद्वत्सा व्यंजनेन वास्वर्प
 ते उत इति मिति स्वरितश्चाप्रोति॥ इकारोदय एकारमकाररतिवसंतधिः। तपोः शास्त्रानुपूर्व्यापूर्वसंधि
 भवति। अतो न्यत्र पूर्वानुपूर्व्याधिबोत्रेनया अपवादो भवति। यथा भूतं देवानामवमेकोमि। अतो मिरिच
 वअवीरने वां स्य वोरधारतिप्रतिपदविहितमप्यमि निहितसंधि वाधिनापवादोत्तरं प्रकृत्येति करणादोप
 दद्यात्। त्वरेषु वाप्यामिति। प्रकृतिभावो भवति। एवं मच्छिद्रे ये वमादिष्वपि अपवादोत्तरं प्रकृत्येति नहि
 कारांतपदमस्ति क्वाप्रयोजपति सर्वत्र पूर्वपदांताः सवन्ते वसुमधयोः। परयो रिचत्रपाया जयति। पद्य
 त्तिपिह वसुमात्रपमरिति वायथादिथ्य हामनादिष्वनोपतस्य दवमिसेवमादीनां प्रतिषेधार्थं यदि
 सर्वेषां स्त्वानामने नैव दीर्घवस्यात्। उत्तरं धामनुगात्तममनर्हकस्यात्॥ नानर्हकं निपसार्य मेनस्या

दमुष्णामभिजिति॥ सैवसुति॥ साएवसातिरिति वेदितव्यायाः कृत्वस्य दीर्घता॥ सुति संतायाः प्रयोजनं सुतोपा
 वरितेन तिरिति॥ यावत्सुतिषु पदिसायावत्सुतिषु पदिसा॥ एवमभिजितिषु सा सुतोपधिनि॥ यावत्सुतिः कृत्वस्य
 दीर्घता वेदितव्या॥ योनिमाराणां दिषु योपादेः॥ योनिमारिति चेवमादिषु योपादेः कृत्वस्य दीर्घतानि पाति
 ता॥ यावत्सुतिरिति॥ तस्मात्सुतादीनि कथ्यन्ते॥ मरुत्कारः कृत्ववते सर्वत्राप्यपरांतभाक्॥ मरुत्कार्यप
 मुक्तारः कृत्वतसर्वत्राप्यपरांतभाक्॥ किपुनः पदांतभाक्॥ मरुत्कारः कृत्ववते सर्वत्राप्यपरांतभाक्॥ मरुत्कार्यप
 मरुत्कार्यमिर्नारुह्येति मिरश्चिना॥ उकारग्रहणं मरुत्कारस्याप्यप्रसंगाच्च नैतत्प्रयोजनं॥ परांतो दिष्टेव विका
 रशास्वविधेः॥ अपरांतभागिति प्राप्नोति तितत्रिद्व्येर्मुक्तारग्रहणं कियते॥ सर्वत्रग्रहणं सर्वत्र पूर्वपदानोसा
 वते वसुमधयोः परयो रिति नियमात्॥ मरुत्कारः कृत्ववते सर्वत्रग्रहणं सर्वत्र पूर्वपदानोसा
 ति॥ अतः पादाधिकारनिवृत्तिरित्यापना र्थं॥ तस्मान्न न व्यसा सरुसः स्रुमंश्चान्यतेन॥ वैष्णवार्थं न सा ८५

पिनिवाय्या हविषांतरचेवमादिषु दीर्घत्वं सिद्धं भवति॥ सुताया हीयाताम्येषु पदे च छेति विग्रहे॥ सुता
 पादिरत्येताभ्यां अन्येषु पदेषु अछेत्येतत्पदविग्रहे वर्तमानं सवते॥ अत्रावदतव संगीर्षराभिः॥ सुताया
 हीयतो चेद्वितिकस्मात्तारुमरुत्सुता रमे॥ अत्रायास्यावसादैव्यं जनं॥ विग्रहग्रहणमपरांतभागा वि
 कारनिवृत्त्यर्थं॥ अधिकारात्तु वनिवृत्त्यर्थं वातागो कामामे अकृदयन्यदायमिति न भवति॥ अधिक
 रात्तु वातागो वरुत्तु तं पुनस्तु तमि यत्र सा ईमद्यादिभिः सुतैः पादा रावितिकस्मात्भवति॥ यत्रा पुनस्तु
 तमुजतिष्ववासा करैरुमिति न भवति॥ यदि अयं विग्रहाधिकारसत्राप्यनुवर्तते॥ अतः पाद विग्र
 ह एव सत्कर्तृकस्मात्ता तस्य प्रयोजनं तत्रैव वक्ष्यामः॥ अनाकारो पधश्चातो पे-फत्रं पदस्य यः॥ उदा
 तादेर्वासा अनाकारो पधे परस्करा तादेर्वासा अनाकारो पधे परस्करा तादेर्वासा अनाकारो पधे परस्करा तादेर्वासा
 मिरुयं वा॥ अनाकारो पध रतिकस्मात्ता परिदायर संदुहे अनाकारो पधश्चातो पे-फत्रं रतिकस्य

ता वैश्वानरं मनसा मित्रियाया ह विष्मन्तरं यज्ञोपकाराया रोपधेन भवति। उरा त्वादितिकस्मा
 त्। अत्रासि सद्यमघवन्नयेदमत्। अहुर्येतिकस्मात्सुवीर्यस्य पतनः स्मामनैतदुदाहरणं युक्तं। ना
 स्पेतिव्यजो पधरत्येवं सिद्धे अतिविश्वस्य वर्तमानेति युथा। तस्मात्तत्रा पूज प्रया वर्तयेमादस्यववि
 धं व्यजो दयं मृगां॥ नास्य तिष्ठं ज्ञो पधः॥ नवत्वेत्येवमं तः स्यावतिव्यजो पधः सन्। राजामिह
 स्नेहपमस्य वज्रे। ते जिह्यातिविश्वस्य वर्तमाना। अत्येतिकस्मात्। व्यजो पधरतिकस्मात्। अत्रास्याशि
 शुभतीरदीदेः॥ निपय विष्टतमया मिपध प्रास्य संगया नुदया मिहया। आरभ्य संमात्यमङ्गमाभि
 रमिह्य पधनिषद्य विनिवारयेत्। ना निवपूर्वजह्णा प्रासानि न सवन्ते। निपय विष्टतमया वनस्य तै
 रशनयानि पय विष्टतमया। विष्टतमयेति कस्मात्॥ वनस्य ते रशनयानि युपदेवानां। अभिपद्यते
 ते वा वमभिपद्य पापया। प्रास्य। प्रास्य पार्त्नवतिनाया नां। संगस्य सर्वा संगेय वीरधः॥ अनुदश्य। पूराम
 वेषां पथा मनुदश्यधीरा। अभिहया। अभिहय स पत्रा। आरभ्य। येनारभ्य वराम सिप्रभूवसो। समी ६६

स्यासमीत्ययदुवना पर्वसर्पतां भङ्गां माभिहूतिभिः। अभिज्ञया। अभिज्ञय यत्र ता अभिज्ञाः। पत्रे
 तिकस्मात्। अभिज्ञया विदडिका। निषद्य पिवा निषद्य विमुवाहरीरु वीतिकस्मात्। ता विज्ञा प्रीसध
 वा निषद्या ह स्म॥ नदि नद्यमिवा र्येणा रुधी निरुणा येति। एता ये काहरे पदे है प्रीभाभ्ये। नहि। जहि
 अभि। वीर्येणा रुधीरुणा य्यरयेता निपय पदा नि सवन्ते। एकाहरे पदे है प्रीसधिभूते पदे है प्रीभा
 ये प्रयये। नहि। नही नद्यमिहमानमिदियं॥ जहि॥ जही अत्रिणां पतिव को हिषः॥ अभिघर्षः योस्ये
 भवेमा वीर्येणा। इह माता वीर्येणा नृ षं। रुधि। रुधी स्यात्। अदिते रतागा शरुणाथा। अत्रे विदस्ये ह
 गाथा च वने॥ एतानि तिकस्मात्॥ उतो नो अस्या उषसो नृ षेत्तस्य कस्य। एकाहरे रतिकस्मात्। तमय
 माभिरहृत् नृ षेत्तमनुव्रतं॥ है प्रीभाभ्ये रतिकस्मात्॥ नहिनुते महिमनः समस्य। भायग्रहादिह
 न भवति। पुक्ता मिथ्यहो गणाति॥ परिगति वा परागिया निव द्या मत्ता निव सवन्ते। है प्रीभाभ्ये॥

वर्गः। युद्धमंदस्त्वविमेतिहाति युद्धमंदस्त्वविमा इत्येतानि स्रवते। हीयेतस्मि अद्यपे। युद्धा युद्धा खरुषीये
 सार्द्धमद्यादिभिरिति सिद्धे संयोगपरा र्द्धग्रहाणां। मंदस्त्वममंदस्त्वस्य धर्मः। विद्या विद्या स्य वीर्यास्य संयोग
 परार्द्धमेव यद्ग्राणां। विद्धि पिव विद्धि विद्धि पिव इत्येते स्रवते। उर्येत अद्यपे है प्रीभाष्ये एवा विद्धि विद्धि बा
 स्य नो वसो। पिवा पिवा ली स्य गिर्वीणा संयोगपरा र्द्धग्रहाणां। जुहोत पजधसथा शिशिता भरेति स्त्रिति। इत्येता
 निसुरत्येतस्मि अत्यपे स्रवते। जुहोत। आजुहीता स्वधरां यज। यज। यज। स्वधरां जन। संयोगपरा र्द्धग्रहाणां। धस
 था तत्र शशर्धपक्षसथा विद्या शिशिता त शिशिता स्वधरां यद्योदयानाति सिद्धे संयोगपरा र्द्धग्रहाणां भरे।
 वयुरूपा भरा स्या। सुनुहीयेते पुपरेष धेति। सुनुहि। इत्येते पुपरेष अध इत्येतत्स्रवते। सुतस्य मयी
 अधस्त्वस्त्रि। नु अध वस्य संदृशं जा बा इति। अधस्त्वमे। संयोगपरा र्द्धग्रहाणां है प्रीभाष्ये इति क राम
 स्याता मनोवा ता अनुधर्मिणि। मनः इति न पुवेतां धतिवोति। इत्या कृतेना मुवेता अध इत्येता निवीय ८७

स्मि अद्यपे स्रवते। इत्या इत्या व्यभुहीमदं। कृतेना ददृशुषीवरतेना व्यापन। मुवेता एवो धा स्म न्युवेता
 व्यंरुः। अंधा। संवसर रदमद्या व्यत्यत। संयोगपरा र्द्धग्रहाणां। सुविद्ये नर्यपरा धा रूकारः पदं। सुनु इत्येतयो
 रनर्यपरा योः प्रत्यया धा रूकारः पदं सावते। सु। इमा म् धा सुरस्य श्रुतस्य। मु। क इवा स्या कृतेना अनर्यपर
 योरितिक स्मात्। यस्मा रस्य सीडुव। र्यः। संयोगपरा र्द्धग्रहाणां। पदमिति क स्मात्। वरुत्वा सुस्त्रि। तयो
 रुक्ताया ज लेति। तयोः क तस्योः सुनु इत्येता योरुक्ते परे सति उर्येतस्मि अद्यपे योज। वरु इत्येतत्स्रव
 ते। योजा योजा विरुपते हर। वप्रबा वप्र मरुनो मरुनि। यद्योदयानाति सिद्धे संयोगपरा र्द्धग्रहाणां एता
 वा प्रीभाष्ये धा रूः। मूल यद्या वसु वित्रमं पशो मं जात वेद सं। भरते न्येषु। मूल यद्या। वसु वित्रमं पत
 सोमी जात वेद सं इत्येतेषु प्रत्ययेषु भरत इत्येतत्स्रवती ह्यम मति भरता मूल यद्या वसु वित्रमं। प्र
 देवरी तये भाता वसु विज्ञा मं यत्ना भरता पकु नोषति। सोमं। अथा वपदरा ता सोममस्मै। जात वेद सं। प्र

नः। सः। प्रनूयमर्तः। शवसाजनाप्रति ते ये वा कनंत वा कनंत तूते मर्तः। कृती अमूमन हि नूते अदिवः। अंते वे अ
 र्जशहादिकः। पारतिकस्मात्॥ भसनुष प्रप्रथ्यः। न हि नूते महितनः समस्य॥ वयः॥ शा। रूउ जानो मतिभिर्भोज
 ना निमोददित्तो मंभूरियो निब्रमे सु। भरेयेत रयेते पुप्रचये सु भरे॥ येत स्स वते॥ रूउ जानः। अस्मा रूउ प्र
 मरानु जानः। मातिभिः। भूतिनभरा मतिभिर्नु जोषतो भोजनावि। शत्रूयतामा भश भोजनानि। नः सुपेश।
 संवा जमा भानः। दद्वि। मानो मदीरा भरा दद्वितः। स्त्रोमां। भूषवि वप्रभरा स्त्रो मस्मै भूरि सांग भ्यान आ भ
 रा भूरि पञ्च। यो नि। धा मिमि वप्रभरा यो निमप्रयो। वं दिस्वा वस्स्या भरा वं नः। ननु वि घः। नुरयेत वि घउते
 रं न स वते उतो नु वि घउ जसा। पारतिकस्मात्। घा वि वृ वि त र यो न दी नां। भवे ति स्त्रो र भ्यो छ श्री शत मे प
 रेषु। भवेयेत स्स वते। स्त्रो वृ भ्याः। क्षप्री शन मे। रयेते पुप्र रे सु। भवा स्त्रो र भ्यो अंत म स्स स्त्रा ग्या भवा छ श्री वा
 स्त्रो त गो पाः। पूर्व वा शन भु जिः। अग्नि प्रे हि द किं। तो भरा मे शो वा य वि ष्ये वा यथा कर्त्ता यता दया सप्त। अ राम

वर्मक अस्ति ज्ञानः॥ सनास्त्रः। पारयान व्यः॥ इत्येते छाद पना पूर्व छां पदाना मंताः स वंते। शो वा वि घट्ट ह छे वा
 पविधा॥ ए वा यथा। न कि रे वा यथा वं। वर्त्ता यतः। ज्योतिश्चर्त्त यदु स्म मि॥ सा दया मसा। दे वा र्ते सा द र्श सप्त हो
 दृश अ वर्मि यः। दिशो अ वर्मि ह यः। नि ज्ञान॥ ऊर्द्ध नि ज्ञान कृतयो सनास्त्रः। यना ज्योतिस्म नास्त्रः॥ पारयान व्यः
 अये वं पारयान व्यो अस्मान्॥ वो धा स्त्रो वे वरु मा व्र ह्वा वा रः। शंसा गो बू छा दु हित र्वा त ना। अ जान स जं भ
 या ता अ ध म हो गंता मा पुद्ग हि स जा वन स्य ते॥ इत्येते छा व पूर्व पदा ताः स वंते॥ वो धा स्त्रो वे। वो धा स्त्रो वे। वो धा
 स्त्रो वे यो र द ध तः। वरु मा व्र ह्वा वा रः। वा पा र वि श्रु क मा व्र ह्वा वा रः। शंसा गो पु। प्र शं सा गो स ध्मं। उ छ दु हितः।
 क बा दु हि ता र्दि वः। व दा त ना॥ अ छा व दा त ना ति रा॥ आ जा न स्म॥ आ जान स यथा प सु। जं भ या ताः। अ मि स ति
 जं भ या ता अ न प्र सः। अ ध म रुः॥ म रु ता म धा म रुः। गंता मा॥ आ गंता मा रि प ण त ना॥ पुद्गा हि। अ ये वृ ता हि ये त
 वा स जा वन स्य ते। अ व म जा वन स्य ते॥ अ ये र हा ण वि षा हि रा ण यं सो ना वरे ण्ये शो व म स ध्मः। शि का स्त्रो वृ
 भ्यो र भ्यो भू मा वि वं भुः। पि वा म धू ना सो ता प री ति वा र ये ते वा पूर्व प दा ताः स वं तो। अ ये र हा ण॥ अ ये र हा

लोअरुसः। अग्ररतिकस्मात्। तेन सोमागिरुनः। तिष्ठाहिराण्यं। रथं तिष्ठाहिराण्यं सोतावरेण्यं सोमं
 सोतावरेण्यं। शोवायमरुदधः। शंनः शोवायमरुदधः। शिवाश्वेवभ्यः। शिवाश्वेवभ्योमातिधकाभूमात्रिवंधु
 रं। सपप्रथानोअमिदं वभूमात्रिवंधुरः। श्राव्यभूमेतिमिदं योगाईयतां। दिवायमधुना। अग्रपिवायम
 धुना। सोतापरिआसोतापरिधिदेन। सत्तमिमिदं दधिधवसिधओतमुनोतहिनोतपुनात। विधजग
 म्पारभ्यववयकापसुपसनिमंथतमस्वः। वर्यः। सररदरागाजिबधरयार्थहरयजपकृदशस्यसाधये
 धातपकजमृत्ववर्द्धयावयाउअवयनमस्यविदाएकृष्टजोषाशृणाधिभृणतपतयतुनसवसिमयूह
 तकुप्रमोषयदिधृतपवतवृष्टुविध्यातयमदयातपदीतयायन। उपागयाखवलीकृयजआजावि
 ष्नोहृष्य। ईकृतेतिधमर्मसविभयेयर्ततकृतं। सार्द्धमद्यादिमिस्ततौपादासैवसंयोगपराईरुहीशो
 वा। सोताइम्यतेहिभिः पुनरनुकानैर्विना एकविंशतासार्द्धशतं पादासैववनेयं जनेप्रत्ययो। व्यधनाधि
 कारेपुनर्व्यजनप्रहास्यप्रधयोजनमुक्तं। नृह्यनईदृश्यतामः। इराणोग्रहास्यते। इयेवमोरिषवता

राम
८०

वपोरुतयो। पदेअरक्षेधविभजनमात्रोयथास्यादिति। पकृ। सहादेवप्राणस्युः। मिमिहा। मिमिहास
 भिजारिंसा। दधिष्ठादधिष्ठाजबरेसुनवसिधः। वसिष्ठाहिमिपेष्ठाओताओताहवजरिजुरेवयामरुता। सुनोत। सुनोतासो
 मयात्रो। हुनोतानोअधुरं। पुनात। पुनातादहसाधनेविष्ठा। विष्ठातेआमत्रेक्षत्रयाणिजगभ्या। जगभ्यातेरेहिणाह
 रं। ररभ्या। रभ्याशवसस्यते। ववसा। ववसानुतेयुज्यामिरुती। काम। कामायेविष्ठाअयसः। सुपसनि। सुपसनीयेत
 थुः। हादोसामरुः। मंथता। मंथतानरः। कविमदयते। मस्व। मसासुशिप्रमंदिमिः। सर। सरासवविस्पां। रदर। रदोपूषवन
 सानि। रता। रतायोअस्यधर्मभिः जिह्वाधियोवसुविदः। क्षरया। क्षरयावमसाखार्थ। अर्घासोममृमत्रमः। करुव
 रणोअमिवायं। यनायजानोमिजावरुणा। यद। प्रकानः। वर्मसप्रथः। दशस्यदसप्रथानः। पुनर्वणीकरोते। साध।
 साधादिवोतातवेदः। सेधामेक्षजनानां पूर्वोराती। तयातयातपिषतपसातपस्वाना। रुजा। रुजाइविदसस्यद
 सि। मृजामानोहरोतनोमपस्तुधि। वेद। वेदसमुच्या। यावया। यावयारव्यं। रको। अत्र। अत्रविजोमध्यपिने

गता नो यत्तं यतिया सुशमि॥ पुहा पुहारथन शुवयदिरगौ॥ सजा सजावसनदा मो वमिष्ठां रक्षा रक्षाणो ब्रह्माण्यते
 सोताहि सौममदि मि॥ शिहा शिहाणो अस्मि नुरुक्तयामनि भूमा भूमा एषे वरुहः पिवपि वासो ममि ममं दनुजा॥
 पादावितिकस्माता धावा नो अघृष्ट धिवा अनागसा॥ अत्रैव दोनद्या मि नू विद्विषमेतिरा॥ ब्रह्मैव वर्जनसंयोगो॥
 नुरत्येने परे वर्जयिजायकता पूर्वाकृतसयोगेन सबने अघृष्टा वच सुरेता॥ पुनर्वादा ब्रह्मैव अघृष्ट मिद विध्या स्या
 नास्मान् पिवस्वधौनवानां ब्रह्मैव वर्जयितिकस्माता नू हत रं नृणां नः॥ एववा मिदय जित्रवा॥ कृशे धेवा पठितेसति
 शेवे दीवी भाव विक्षनेन संयोगा शन्यवं वेदितयं॥ ब्रह्मैव जीमिनि वनिर्द्वै वेदितयं॥ किं विशेषेणा संयोगा धि कारः नेन्या
 हा अघृष्टेन सति स्वेत्यपहराणि॥ धावा दिग्ये वं यत्रा को नास्ति तत्रा धि कारो वेदितयं॥ वद्व्यतिष्यथो दयानितीति
 संयोगा भवति तच्चिमुलस्या प्रउद्वप शि यथा वस्थाति वए काद शिनो र्जया विनित संयोगेन भवति तत्रा देवाना मुप राम
 नुप्रभूषणाति रूपा विजंपरियनुद्वपः॥ रुरु प्रायी उपरुयो अघृष्टेन रतिकस्माता॥ यं मुमेधमहया स्वपिदिना अ ६२

दिया अनुमदास्त्रयोनवा द्विजापवेति मेमनः॥ ब्रह्मिष्ठाया वयत्रकताति॥ वरुह सुभ्रेतजया सेधराज ब्रह्म्यानि प
 दिमेधया मनिः विप्रता दाता मधक्षरपाध परधने पिष्टु पुरुषा र्वा गाय वर्गाध वरुहयो पिवमधः॥ पुरु विहा सुहवि
 श्वा न्यधवा पुपुह रास्त्रा पदिम यो र्ध निहा पुरु विहा पिव सुह विवराये वरुह ऊशः॥ भरुह जेव देवा पय दिसा पुह राशु
 खे वरुह स्त्रा पाध वरुह पयुरुहीतिना इत्येतानि पूर्व लरुणा प्राप्ता निन सवनेते॥ वरुह सुभ्रे वरुह सुभ्रे लु मे वरुह सु
 भ्रे लु वनेता सिवा जात्रा रुजयः॥ रुजयस्तो सतयति सेधराजना सेधराज त्रपन्निधः॥ वरुह व्यानि वरुह व्यानि सम
 नस्पमानः॥ यदि मे वेदि मे सव्या मावरा॥ अधयाम नि प्रसिते स्यतके॥ विप्रदाता र विप्रदाता र विप्रदाता र मि
 षा अधक्षरपा अधक्षरया मको सवानः॥ अधयता अधयदि मे पवमान रोदसी॥ अधने॥ अधने विष्टमउता सु
 दिहयो विष्टमिनि कस्माता अधने विष्टा विष्टा विष्टा॥ पुरुषा पुरुषा र पुरुहना॥ अर्वा गाय अर्वा गाय ववे
 धसे॥ वरुह यो वरुह यो वरुह यो निपुतो याहृष्टा पिवमधः॥ पिवमधस्व पदि मरुह स्व पुरु विहा न पुरु

६३ विष्ठाकं वीषमापुरुविष्ठा निपुरुविष्ठा निज्वरु अथवापुं अथवापुं निपुतः सञ्चतत्वाः पुरुस्ताः पुरुशसमस्त
 त्रयोऽयदिमृचोः॥ यदिमृचोरति कनीतश्वा अथर्जिष्ठा अथर्जिष्ठा अथर्जिष्ठा पापतोतिप्रक्षः॥ पुरुविष्ठाः॥ पुरुविष्ठा
 जनिममाजुष्ठाणां पिवमुक्षं पिवमुक्षमुदकमावर्ततोऽपिवरायोः पिवरायेशवसेरूपमानः वरुजुसं वरुजुसं
 इयस्मिन्नाकः॥ भरवाजशतिकस्मात् अर्वाद्यायायये यदिवायदिवादेधेयदिवानः पुरुशमुषे पुरुशमुषे
 विवविष्टेऽर्कः॥ वरुमुष्ठापपा वरुमुष्ठापवधा अथवर्जः अथवर्जः विवर्जः कर्मायाः॥ अथयताः अथयदिमेपव
 मानरोदसाः पुरुर्हिवा पुरुभुजादेसं॥ कधीतिपरेषुसहस्रांछियजिरेनरनिः कधीत्येतस्यवतेः सप्तसाधिया
 जरिरेनरति॥ कधीत्येतस्यवतेः सप्तसाधिया जरिरेनरत्येतेषुपरेषुः सहस्रा कधीः सहस्रमाधियाः कधीनक
 र्वाश्रयायनीवसे॥ द्यातत्रेतिवायो एतेषामथेप्रचयेनरत्येतस्मिन्तत्रेयेतस्यवतेः तत्रानोऽत्रात्मास्यति॥ ॥
 सहस्येनमुश्रवसंपपत्सहेनोऽध्वयेषुपरेषुनेनासहस्येनामुश्रवसंपपत्सहेनोऽध्वयेषुपरेषुनेनरत्येत ॥ १॥
 सवतेः सहस्येनाः तेनासहस्येनाययोः सुश्रवसं तेनामुश्रवसंतनं पवत्सहेनो पवत्सोधसाः हेनो अध्वितेनानो ॥ २॥

अधिवोवताः दशतिकस्मात्तेननोमूलजीवमे॥ देवंवेनंकेतमिक्तरेषुदक्षतेति॥ देवंवेनांकेतां इत्येतेषूत्रेषुदधातरस्ये
 तस्वतेतोदेवंदक्षातादेवमृद्विजं वेनां दधतावेनमादिशे॥ केतां दधताकेतमादिनोः अथिवेतिनेः परोऽध्विव
 त्वरत्येतैः परोऽध्विवते॥ सुधीनरुदधयामसिद्धाः वत्सानोनायापपुरु॥ वेदेतिविश्वस्यभूमंमउत्तरा॥ वेदरत्येतस्य
 वते॥ तत्रसताविश्वस्यवेदाविश्वस्यमेधिरः भूमिं वंदाभूमं वंदाभूमं विशजितारथीतमः पिबेदामेदेवरुजुपाकू
 पाकूतू॥ सुनरीयेवसवतेयकारे॥ सुनरीयेवार्धवेरत्येतस्यवतेयकारेप्रथयेवेदायोवीनायदः सुमः शे
 पदतिकस्मात् सोऽग्रावेदयादिवानवेद॥ यकाररति कस्मात् वेदवातस्यवर्तनं॥ ब्रह्मेतिनोदेवगिरः कृणो
 तितेणोतनूतोदितिबोत्रेषुपुनः ब्रह्माण्डोपपादिविद्यन्॥ हवनगिरः ब्रह्मगिरिरोधिरासमस्मिन्॥
 दशतिकस्मात् ब्रह्मवातजातवेदोनमञ्जरुणोनिः ब्रह्मरुणोतिवरुणाः तेऽब्रह्मातरंतिर्ध्याः कृणोताब्र
 ह्माकृणोतपयश्नूतोताब्रह्मातूतोदिशोताउमिषन्॥ अभितिनोनुनवंतेसतो नरंतासास्त्रियेर्षपरेषुस

खोषभीद्येतेस्वते॥ननुनवते॥सतनरे॥क्षी॥सत॥मुश॥यमुप्रत्येषु॥तथाप्रयायानांपसुब्यंअथपदंनरयेतत॥
 अथे॥अर्था॥र्येवंपरंपदिभवतिवेततस्ववने॥न॥आभीनआवदस्व॥अभीनोअथइहमिहुतुय॥आभीनोअर्था॥
 सून॥नु॥अभीनुमावृषभवकभीथा॥नवते॥अभीनवते॥अहु॥सत॥॥अभीषतसदाभर॥नर॥अभीनरधीनवे
 रथेसां॥क्षी॥अभीघाकिमुत्रयःकरंति॥संत॥अभीषदपवव्यवत्॥तु॥अभीषुता॥सखीनो॥आप्रेवपरेउमुरेवति
 कस्मात्॥अमिनोवाजसातमं॥वरी॥५॥वकुर्वदेनेदशस्यसमुपेरेथेननसस्रुषीन्यदंति॥तेवोभयंतेनियुक्तिः
 कृपीरंरथस्यसोमस्यमताराति॥वक्ष्यतिनिपत्रेतिवकुरादि॥क्षिति॥तर्मेवकुरादयः॥कयकुः॥दशस्यनु॥समु
 ३॥२थेना॥नः॥सक्रः॥रुषीना॥मदंति॥तेव॥भयंते॥नियुक्तिः॥कृपीरं॥रथेसा॥सोमस्य॥मतिः॥॥राति॥वकुः॥पत्राव
 कुर्मता॥तु॥मस्यै॥वदेने॥यत्रावदेता॥अवरः॥परश्च॥॥दशस्यनु॥यत्रादशस्यनु॥वयोरेणत्रयः॥समुद्रः॥पत्रासमद्राम
 तितेव्योनत॥॥रथेना॥यत्रा॥रथेना॥दृष्ट॥न॥॥यत्रानश्चक्राजरासेतनूना॥सप्तशषीनु॥॥यत्रासप्तकृषीन्यर॥एकमा २४

क्रामदंति॥यत्रामदंतिधनयः॥ते॥यत्रातत्राक्रः॥परमंजनिजनित्रं॥॥व॥यत्रावोदिदृष्टदंतिकिदंती॥भयंते॥॥यत्रा
 भयंते॥सुवनाक्षदंशः॥नियुक्तिः॥॥यत्रानियुक्तिः॥सवसेशिवाभिः॥॥कृपीरं॥॥त्राकृपीरमनुनदृष्टति॥॥रथेसा॥॥यत्रा॥रथेसा
 स्तोनिक्षनं॥॥सोमस्य॥यत्रा॥सोमस्य॥प्रेवसि॥॥मतिः॥॥यत्रामतिर्विधते॥पूतधनी॥॥राति॥॥पत्रा॥॥राति॥धीनयः॥॥समुद्रं
 द्वेत्वा॥॥निव॥सशद्योदशक्षदं॥सिधं॥वसू॥निनोवसु॥॥वृत्रं॥निर्दंनुयतिभ्यः॥सहंतः॥॥एथिया॥निही॥सिम॥सुपावक॥॥वक्ष्य
 तिसमुद्रादिषुयेनेति॥तर्मेसमुद्रदयः॥समुद्रं॥॥द्वेत्वा॥॥नवशहः॥॥दशत्वा॥॥राति॥॥वसु॥निनः॥वसु॥वत्रं॥निर्दंनु
 पतिभ्यः॥सहता॥॥एथिया॥निही॥सि॥॥समसु॥॥पावक॥समुद्रं॥येनानवसो॥दध्यः॥॥पोस्तुते॥येनानवसो॥निरे॥दशयशह
 ग्रहा॥सर्वविभक्त्यर्क्षी॥सर्वलिगा॥॥दशत्वा॥येना॥दशयम॥अग्नि॥॥येना॥दं॥सि॥॥हृन्ने॥येनावसु॥त्यभ॥ता॥येना॥ना
 पूर्वपितरा॥पद॥ता॥येनावसु॥प्रयद॥सि॥॥वृत्रं॥निर्दं॥येना॥वृत्रं॥निर॥आः॥॥द्वेत्वा॥॥निक॥स्यता॥येन॥वृत्रं॥विकेतथाः॥॥नु॥येना
 नुमेघं॥नुजसाव॥वक्ष्यता॥येना॥पतिभ्यो॥भृगवे॥धने॥रुते॥येना॥सहंतं॥संजन॥स्वरो॥विषः॥॥येना॥सथिया॥नि॥क्रि॥विश॥यथी

येना निरहयो येना हं सिंया त्रिणां तमी महे येना समस्तु सा महः ॥ येना पावकवहसा ॥ पत्रेति वक्रादिषु ॥ यत्रेये
तत्पदं सवते ॥ वक्रादिषु प्रथयेषु ॥ वक्रादयो व्याख्याताः ॥ यत्रावक्रमन्तागुमस्मै ॥ नरः सुपत्नीरतिवानरः सु
पत्नी रत्येतयोः प्रथयोः यत्रैते तत्पदं सवते ॥ नरः यत्रानरः संबविव्रहंति ॥ सुपत्नी यत्रा सुपत्नी अमनस्यभागा ॥
समुद्रादिषु येनेति ॥ समुद्रादिषु येनेति ॥ समुद्रादिषु प्रथयेषु येनेत्येतत्पदं सवते ॥ मेमर्थाः रत्येतेषु प्रथयेषु ॥
मेतत्रामेनामिरानता सः ॥ तत्रा सः कृणवसे ॥ रथा ॥ तत्रारथमुपशमं सदेम ॥ अवेति नो नुकल्येषु नूनं वा जेषु ॥
सुषुषु आद्ये वेदाजमुपायं कमेयेम ब्रह्मर ॥ अवेत्येतत्पदं सवते ॥ नः नुकल्येषु नूनं वा जेषु प्रथयेषु एषां प्र
त्यायानां माघे पदे ॥ नः नुरत्येते पदि ॥ वाजमुपायं ध्रुव ॥ अत्रोम ब्रह्मन् ॥ इत्येदं प्रोमवतनः ॥ अवा नो वातपुरथा अवा
नः पार्थे धने ॥ नः अवा नुकल्येषु तयनसः ॥ अवा नो अश्रुतिमः ॥ अवा नो मब्रह्मजसातौ कल्येषु अवा राम
कल्येषु नः पुनः नूनं अवा नूनं यथा पुरा वा जेषु ॥ अवा वा जेषु वाजिति पृथुषु ॥ अवा स्तुषु का सुविनः ॥ अद्ये

[illegible]

वृद्धिः कृष्णमाते वामदेवे नु होता मधुमत्तमः ॥ इत्येते षोडश पदानां पूर्वपादानाः स्ववर्ते प्रप्रायो अस्मै ॥ प्रप्रायो अस्मै स्वपरी
 मिहृती अस्मि रतिकस्मात् प्रप्रवृत्तिषु भूमिषां क्षमाह ॥ क्षमाह यत्ने अत्र न सनाऽप्योति ॥ सनाऽप्योति ॥ सनाऽप्योति ॥ सनाऽप्योति ॥ सनाऽप्योति ॥
 वृद्धिः अपा वृद्धिपरिवृत्तं नाधः ॥ कृष्णमाते वामदेवे ॥ कृष्णमाते नु हो ॥ वामदेवरतिक इमान् ॥ कृष्णमाते वरपात्राय
 तस्या नु होता मधुमत्तमः ॥ १॥ यद्वा महे पश्चिष्ठा शवो ज निष्ठा देववीतयो ॥ अक्षवृक्षधा घाघाश्च ॥ सवत्सनाः स्वस्वपेश
 इत्येते षोडश पदानां पूर्वपादानां स्ववर्ते ॥ यद्वा महे ॥ यद्वा महे सोमनसा यद्वा ॥ पश्चिष्ठा शवो ॥ पश्चिष्ठा शवो ॥ पश्चिष्ठा शवो ॥
 रयेतवृत्रो ज निष्ठा देववीतयो ॥ सर्वता नास्वस्वयो ॥ द्वितीयां पादमसंमोहा ॥ अक्षवृक्षधा घाघाश्च ॥ द्वितीयां पादमसंमोहा ॥ द्वितीयां पादमसंमोहा ॥
 स्मात् ॥ अक्षतमिदं विध्य ॥ स्मात् ॥ अक्षतमिदं विध्य ॥ स्मात् ॥ अक्षतमिदं विध्य ॥ स्मात् ॥ अक्षतमिदं विध्य ॥ स्मात् ॥ अक्षतमिदं विध्य ॥
 गी ॥ अशति पार्श्वद्वयात्पादं ससमं परजं ॥ अतः पादं विप्ररुष्टं पृक्तं उकारो व्रजस्य सुधनमोमि ॥ सुविपदित्रं
 उमहीनुं गच्छतं सुतस्येति ॥ अतः पादं विप्रमिदं विध्यति ॥ यदि न रुद्धं नुक्तं मिषा मः विप्रहे सति न विप्रिर्भविष्य राम
 ति ॥ अष्टरुक्तं उकारः स्ववर्ते ॥ एतेषु प्रचयेषु पात्रे ह्याः ॥ ३॥ व्रजस्य सुधनमोमि ॥ नमोमि ॥ सुविपदित्रं ॥ उतही ॥ ८६

नावास्तुनां ॥ सुतस्य रतिव्रजस्य ॥ ब्रूवजस्य तमसोक्षरा ॥ सुतमसूयमनागिरा ॥ अः शसायुक्तं यजते यक्षः ॥ तमोमि ॥ होता
 तमूनमोमि राक्त एध्वं ॥ सुवि ॥ तमु सुवि सुवयो दीर्घां स ॥ पवित्रं ॥ अयूप पवित्रमकमोत ॥ उम पोम उपति यानामेत ॥
 मही ॥ कस्मात् ॥ किं त्विदं पोमि किं त्वमतिष्यो सुत इ सुतस्य सोमस्यो धनः ॥ अतः पादमिति कस्मात् ॥ किं नो दुर्घर्षेन
 दातवा ॥ विप्ररुष्टं रतिकस्मात् ॥ सुपुत्र आदु सुतिर्वर्कि पा मख वामख वानागभा परथं सुधीति ॥ यदि नु वितु पुनः ते धामू
 दयानामिमे उदयान भवति ॥ अथोकाः ॥ स्ववर्ते ॥ सोमसुतिर्वर्कि रामस्य वामख वानागभा परथं सुधीयेते ॥ इमा सुषु सोम
 सुतिमुपनः ॥ द्विजाक्त इदु न वकि रामा ॥ आ सुद्विजात सुनुष्ट कामा ॥ इति विष्णु वदुस्तत्त्वाना ॥ अथोकाः ॥ वर्षमुदुष्ट
 भा पराथ ॥ सुवो हवूरथं रुवे ॥ सुधि ॥ इमा उ सु सुधी गिरा ॥ उदयो दया रतिकस्मात् ॥ ब्रूवजस्य तमसोक्षरा ॥ अतः अस्ति मे
 हिमन प्रवो वत प्रवो वतः ॥ सुमना हो पदम् ॥ यदि वते धामे वप्रयोनां पूर्वोक्तानामिमे मययाद पदान भवति अथोकारः ॥
 स्ववर्ते अस्ति मे हिमनः प्रवो वत ॥ प्रवो वत सुमना ॥ इत्येते ॥ अत्रि ॥ इदं पननुते अत्रि ॥ अत्राति कस्मात् ॥ आरुते

६

ऊक्तं तस्मै हिमनः कवुनु तेमहिमनः समस्यमहिमन इति कस्मात् ॥ आदुते अनु कजं प्रवो वता नतस्य वि
 प्रतदुषु प्रवो वता यो वनेति कस्मात् ॥ पयुषू प्रवो वता यो प्रवो वं ॥ अभी हो वं मस्वदुषु प्रवो वं ॥ यो वमिति क
 स्मात् ॥ पयुषु पथत्र यो जसातये ॥ नः सुमनाः ॥ अशुषु ॥ सुमना उपा के ॥ सुमना इति कस्मात् ॥ अस्या ऋषु
 एतपसातये मुक्ता ॥ महेदधिध्वंति रमुवनो धश्चरनमध्वंनमनेन पंत ॥ सिंयेतेषु ॥ इत्येतेषु पयवेषु छिये
 तस्य दंक्षवते महे ॥ प्रसूनमहे सुशरणा यमिध्वं ॥ रधिध्वं ॥ निषूदधिध्वं ॥ मखनउत्तउत्तांति ॥ प्रसूतिराशवी
 मियतअर्चिनः ॥ मुखा विषमुं वा सुषु वुषो मनो वा ॥ नः प्रसून एवध्वं ॥ मृधः ॥ विषमृधः ॥ शि अथोजी वसे
 नः ॥ वरा ॥ विषु वरं त्वधा अनु ॥ नमध्वं निषूनमध्वं भवता सुपाता ॥ नम निषून मानि मनि कयस्य विनते
 प्रसून इदं प्रया ता हरिभ्या ॥ नयती प्रसून पंतगमयते रक्षो ॥ एका रुयोः पराणि वेद पेक्षये जा धरमायुर राम
 विनि ॥ एतेभ्यः प्रथयेभ्यो पावेका त्रै प्रयो तेन रयेतौ तयो र्यदी मा नि प्रय पाणि पराणि म वय यो र्ति

कारस्वते ॥ उपा इदं ॥ अथो अत्र अक्षरं ॥ आयुः ॥ एउ ॥ रयेता निपदानि उपा ॥ अथ प्रसून उपयंतु धीतया ॥ इदं प्रसून इदं
 प्रसून इदं सवता हरिभ्यां ॥ अथो उषुणि अथो शृणु ॥ हिबमी जितः ॥ अजामो षूणा अत्र नु क्ररतं देवा ॥ अक्षरं ॥ मुषत्वस्ते
 अध्वं ॥ आयुः ॥ प्रसून आयुजी वसेति रेतन ॥ एउ ॥ प्रसून एवध्वं ॥ एका रुः ॥ पाः ॥ पराणि वेदितिकस्मात् ॥ मोष
 णः ॥ परापातां सुतेकी त्विम ववम हिवा ॥ सदेयेतद्यो निषुपीतयेपरं ॥ सदेयेतस्य दंक्षवते ॥ यो निषुपीतयेरये
 वंपरं पादि भवति ॥ यो निषु उश हो न निषदा यो निषु निषु ॥ पीतयो निषदा यीनये मधु ॥ धवेत्ये सोमरादपु
 यमान ॥ धवेत्येतस्य दंक्षवते ॥ सोमरादपु यमान इत्येतेषु प्रत्ययेषु ॥ सोमप्रधवा सोमजाय वि ॥ इदं रुणे
 नता पुरतिधवा रादपु यमान ॥ अमि सारधवा पु यमान ॥ यदीति रुथो मनसा कवी नो संवधयोगोः सारमेति
 नेषु ॥ यदिरयेतस्य दंक्षवते ॥ रुथो मनसः कवी नो संवधयोगोः सारमा इत्येतेषु मुखाय दारुथः पुनः ॥ नरुथ
 दीमनसो वेनतो वाक ॥ गुहाय दीकवी नो संवधवः ॥ गिरापदी संवधवः ॥ गोः ॥ सारं देवस्यामनं यदी गोः ॥ सारं

हेवस्यामृतं यदी गोः मरमा विदधदी स रमा रुयमहे ॥ वरेति पुष्टि सोमवर्षाणि प्राः ॥ वररत्येतत्तदं सवते ॥
 पुष्टि सोमवर्षाणि प्राः ॥ इति तेषु प्रयायेषु ॥ पुष्टि रवा इव प्रवरायुष्टि मरु सोम ॥ अवीरहा मवरा सोम दुयी
 न ॥ वर्षाणि प्राः विशः पूर्वोः प्रवरा वर्षाणि प्राः ॥ जनिमेति हंति संजातवेदा ॥ जनि मरत्येतत्तदं सवते ॥ हति ॥
 संजातवेदाः ॥ इत्येतेषु प्रयायेषु ॥ हति ॥ विश्वा वेद जनिमाहंति सुधां संविश्वरे ते जनिमासं विविक्षुः ॥ जानवेयः
 विश्वा वेद जनिमातातवेदा ॥ अधा प्रतिपेषु कंशा संदुतर ॥ रंधये चेदं सवते ॥ येषु कंशा संदुतर ॥ येषु एषु भ्यो
 र्ध्या रंधयायेष्टस्मि कं ॥ सुबध्ना रंधया कं विदव्रतं ॥ रंधया शासदव्रतानां ॥ न नक्तारे स्विन्फ पसातये पारो ॥
 न त्वत्सु रथेतत्तदं सवते ॥ नः कारे मयये उपसातये रथे वंपरे मति ॥ सु ॥ अस्या जषुणा उपसातये भुवः ॥ सातय
 इति कस्मात् ॥ अध प्रसून उपयुजधोतमः ॥ वी ॥ महया व्रज मकायेन गूढ भरेति वस्वरिति प्रथयेषु ॥ महय ॥
 अत्रः नया कायेना गूढपा ॥ भगा रयेना निपदानि सवते ॥ स्वरि नि एतस्मि अययो महया यं सुमेध महया स्वरि ॥

दां अत्रा अस्माके मिर्ह मित्रा स्वर्जया जया ॥ हनो वृजं यात्का कायेना विप्र कायेना स्वर्जना ॥ गूढातं गूढ
 यात्स्वर्जं भर् ॥ कृमं संश्रमामभरा स्वर्विदं ॥ ॥ जदपर्व पिसत धव्य वृत्त रुहे मेति स्वस्व पउ त्तराणि ॥ इत्ये
 तानि पदानि सवते ॥ स्वस्व यरत्येतत्तदं प्राणि मर ॥ तां आदि यां अनुमदास्व स्वये ॥ वर्षा अति पर्वस्व स्वये ॥ पिम
 ता अधा देवासा पिसता स्वस्वये ॥ धवा परिसोम प्रधवा स्वस्वये ॥ यकृता ॥ ॥ रुहाः शर्मयव्यता स्वस्वये ॥ रुहे मा अस्व
 वंती मा रुहे मा स्वस्वये ॥ रधि मदन तन्नि सिवत सव वदतान ज रुतो रुता ॥ पिसत सतात सकृत् पुषच्छ घटिन वा
 यनु ॥ होत पता ॥ वरुज भूमस्म शि शीत सीत पसत ॥ पथो रयानि सर्वाणि ॥ एता तिपयो रयानि सर्वाणि स्व
 ते ॥ रधि मरये वमा देभि ॥ रधि मयस्मि द्य रधि मा शं समि दे ॥ मदन ॥ रथो रषा वा न्य दता मनीषिता ॥ तन्नि ज
 रसो मंत जी सलो मरु सिवत ॥ आमत्रे मि सिवता मधमधः ॥ खव ॥ रुदं स्ववा जत मयस्या मरु वदता रोदसी आ
 वदता गा अया ॥ वसा वोर रुता रिषः ॥ रुता घृत मुक्तं तामुवर्णा मर्वने ॥ पिपता निरं रुस ॥ पिघता निरं रुधा

रुः अथ यो वै तमेन दुर्हापतः। अवस्म दुर्हापतः। यस्मै। अविषयस्मा अविवतः। न हि यद्वः पुरा। एव ह यमु। मद्योनः
 स्मृत्तु ह येषु यो दया। मा वातः। निष्पमा वंते व हथा पुरा वितः। यो तः। उस्म वातो व हति वासो अस्माः। यो उत स्म यं शि सु
 यथा। पस्प अधस्मा यस्या र्थः॥ मत्तः॥ अयस्म मत्तं रं सती न मु न्यः। दुर्गभी पते। उत स्म दुर्गभी पमे। एक विपश्चि
 तस या पुरंध्या घाव दि वी रा व नु या मा व्रो ताः॥ जन या दै र्यं मु जे मा त नू। मि ह व ह तो वा स या म न्य ना वा एते षा व ह न प
 दानां पूर्व पदांताः स वंते। यथा विपश्चितं॥ हं स क्ता विपश्चितः॥ अया पुरंध्या यम वा पुरंध्या घाव दि क न म्ना व हि
 म प वे ति मे म्मः॥ वी री व नु या मा व्रो ताः॥ धी री व नु या मा व्रो ताः॥ यो रानि तिक स्मा नू घ य म पे व नु या
 म व्रो ताः॥ जन या दै र्यं। म नु र्भ व ज या दै र्यं ज नं॥ मु जे मा त नू मिः॥ प हं मु जे मा त नू मिः॥ हा व ह न व आ हा व ह
 तो म ह्यी य य तं॥ यो स या म न्य ना वा। व ह्ने तो व वा स या म न्य ना अ वि। वे दा व सु धि ति रो मा स धि या यो वा सु ते राम
 शु ध व ता सु ह स्पाः॥ मु वा सु शु बु षः॥ स्वा धा पि तृ नां मि हा र णी ष वो ध या पुरं धि। वे दा व सु धि ति। इत्यादि १५

मां व ह्ये दानां पूर्व पदांताः स वंते॥ वे दा व सु धि ति। स हि वे दा व सु धि ति रो मा स धि याः॥ अ वि हं दा ति रो मा स धि याः॥
 यो वा सु ते शु। प्र नु यो वा सु ते शु यो॥ अ व ता आ ध व ता मु ह स्सः॥ मु वा सु शु व वि पू म यो सु शु बु षो म नी षां। स्वा मा पि
 नू नां। ऊ ध र्न गो नां स्वा धा पि तृ नां॥ इ हा र णी षा। अ स्मां इ हा र णी षा। वो ध या पुरं धि। प्र वो ध या पुरं धि। अ व
 था स क्ता ए था सु प्र ती कं ति श श वी मिः। कृ णा ता सु र भान्। गी ना न ऊ षो न य ता वि यंतः। स्मा यो व य न्। ब हि षा षा व य व य
 मं तं॥ इ चे ते षां व हं प दा नां पूर्व पदांताः पूर्व ते॥ अ व था सः॥ यं दे वा सो व था स वि व र्षा ति। कृ णा था सु प्र ती कं
 अ श्री रं वि कृ णा था सु प्र ती कं ति रा श वी मिः। प्र सृ नि रा श वी ति र्यं त ग कि नः। कृ णा ता सु र भान्। सु मा रा गा नो दे वाः
 रु णा ता सु र भान्। मे ता न ऊ षः। अध मं ता न ऊ षो ह वं सृ रो। अ न य ता वि यंतः। स्मा यो व य न्। ब हि षा षा व य व य
 ता नि। इ रा य ह स्मि मं तं। प्र य र्ज न्य मी रा य ह स्मि मं तं॥ क र्त्ताः॥ अ सृ ज ता मा त रं सृ र थं कृ ते न य ता व हं स्वा प या मि षा र
 ता। इ ता जं य ता स र्व ता त य ई र य था म त तो ने ष था सु रां॥ इ चे ते षां व हं प दा नां पूर्व पदांताः स वंते। अ सृ ज ता म त रं सृ
 नः। सृ र थं हं वे। यु वो ह सृ र थं हं वे। ऊ व श न्तिक स्मो न॥ अ स्मा कं सृ र थं सृ र थं न य ता व हं न जा नी मो न य ता व हं मे ते

स्वाप्यामिदृशा निष्ठापया मिथूदशा इता जयत ॥ पेता जता नरा ॥ आगता सर्वतानये ॥ त आदिया आगता सर्वतानये ॥
 आरतिकस्मोत ॥ गतं सर्वतानये ॥ रयथा मरुतः ॥ उदीरयामरुतः समुदतः ॥ नेषथा मुगां ॥ वकुरिवापतमनुनेष था मुगां ॥ अ
 यत्राविस्थिता मुजनेन छास्यवो वेमा विदधे हि ताधि यं इता नि पत्रा वि रशस्यथा कि दिवा बो धातिपया वं किं ता वसु
 रूयेते वा वं हपनां पूर्वपदांताः स्रवंतो अय्यत्रा विना नूय अय्यत्रा विदधिवः ॥ पिवता मुजने नने ॥ इदं वा द्या पिवता मुजने
 जना ॥ घास्यः च वं वा ध्या अहं देवे मा विदधे पुन मिहो वे मा विदधे पुन मुवां ॥ एताधि यं रुता वा या स्रवा यः ॥
 इता नि ॥ आबैताम निषा दतः पत्रा वि ॥ मनो यत्रा विन दधु विवनेसः ॥ दशस्यथा कि वि पा नि रशस्यथा कि वि संयो
 गपार्क प्रहाता ॥ ता बो धाति सवा बो धाति म नसा य जाति प्रावया वं ॥ अयो शवया वं ॥ कि रावसु ॥ आन सो म पवमा
 नः कि रावसु ॥ हाप देव क र्त्तना क्रसि यो धा या व जय भा वा क पा प्रया वत र्पया काम ग नु या वमं दया तो भिः ॥ इत्येते वा
 वदं पदांतां पूर्वपदांता सवने ॥ हाप देवा ॥ आहाप देवा कृति ॥ कर्त्तना मुस्ति ॥ अर्धपकः कर्त्तना मुस्ति ॥ अहिमस्मै यो धा वा सयो
 धया वरु यपा वत नानु जया वा वं जय भा वा वं ॥ पायया वा आसा दपया यं या वा म धू नि तर्पया कामा य अहित र्पया काम मे धा ॥

रश्मि वास्यालादिना मुमतिवो वा नु व्ययपाम कं नेथा ववका ज र सं भवता हन्ययंतश्च २ इत्येते वा व
 द्वैपदानो र्वर्षपदांता ॥ लाते स्रवंते ॥ घास्याता मा उत वा घास्याला त र ता मुमति वि द्युप बा सु म
 ति वा व व वा वा ॥ अश्विवो वा उ सु वंते ॥ व्यययामनु ॥ अमित्र स्य व्यया या न न म मिहानिया वा पा यने
 था वमर्त्य मति द्विषां कं ता ज र सं त दून भवना प्रुत यत ॥ आदि न्या सी भवता
 धन यतः ॥ एवा वन भजारे येर रिमाने भजा भ्रशि शुधीन ॥ भयत्रा ने भजा वं मनयानश्च २ इत्येते
 पा वं द्वैपदाता स्रवंते ॥ एवा वना भजरा ये ॥ अमर्त्य वि दा ज भजरा ये अस्मान् ॥ र रिमाने ॥ पि
 वा सो मे र रिमानो मदा या भता भ्र श्विता भूरि मे व सु शुधीनः ॥ शुधीन इ दृश्या म सि वा
 ॥ उ भपत्राति ॥ इह भ्रातरु भयं ज्ञाते अर्द्धा वपरा दीय हरा भेता वा ॥ आगो मति व्रता ज्ञा वे
 नः ॥ धनपानां अमुम ते मृता ॥ पानः स्वप्नि वग्नि ए का दशि द्वा दशि नोर्त्तवा वलममद

१०३

राज्ये संदिकानो एकादशहाशिनो नैकातागतयो रियर्द्धः अस्मन्महर्षेण वेतोसादिताका
 लेलवौ मन्यये। तादीनाशब्देनाकेना विविनो एकादशाहरे ह्यहशाहरे। अये सख्यमा
 रिषामावयं तबालवावितिकस्मात्। एषा सममुदासस्मानामपि। मन्त्रमुभयोदतमिव वा
 वमिष्योसंदिताकालरतिकस्मात्। आदित्यासमे अत्रा नवावधुः। इदं तएकरतस्फ।
 नक्का रेवगु रवपियु राधपिलवावयापेशा ह्यता। एकादशिद्वादशिनो रक्षमारक्ष
 वनोनः कारेमन्यपो द्वादशरालव्या। कभिहि तोतरिमा सुनो अमु। दशमे वेतपो
 रेवा दशममहरे सवते। तपोपादयोः कतरयोरेकादशिद्वादशे नो। एवकथाय
 थाप्राप्तमष्टमेलवा बुद्धये संदिताका वेनकारे वगुरावपीति। अहाविश्वसुमना दीदि
 हीना। अवरुद्धा अशसो हं तनावध। एकादशिद्वादशिनो रतिकस्मात्। प्रसुवानां सेह

राम

१०३

हस्विहृरपः। लवावितिकस्मात्। राप एषेव सेदधी तधी मतमस्ततामि य परविज। नः कारे
 वगुरावपी। उदेवा सो बरिवः कर्तृता नो जत। षष्ठे वौ ह्यहरे ह्यहरे। अह्यहरे पादेषमहर्
 सवते। उषोषु ह्यहर्। गिरालवा विजे वानुवर्त्तता ककारादेव कथ्य ये कादशिद्वादशिनो र
 क्षमदशमे स्तानते। एवमष्टाहरे षष्ठ। ईशानो यवयावधो अह्यहरे रतिकस्मात्। पिधा
 सोममधियुपतर्दः। लघावितिकस्मात्। आपवस्वदेव सोमा संदिताकालतिकस्मा
 त्। नेमितस्तेव सदे अहो स पशुपतर्दः। लघावितिकस्मात्। आपवध्वदेव सोमा संदिताका
 लतिकस्मात्। नेमितष्टे वशुदमिवा। नम उद्धुस्मात् अह्यहरे नना ह्यहरे। इति द्वे प
 संधिबृहस्पतिह्यहरे दशममहरे स्तानते। द्वैषे कभाविनामिति सिद्धे वरा प्रदशा
 सोमस्थी। रामोर्न पर्व विरहाति रथे तिमकर्त्तव्य एकादशाहरे स्यान्मम मरुत्वा

वतोप्रेतातयतागरहतिरुर्काभावय्यह। अष्टाक्षरस्यषष्ठमक्षरं हवतो एवं संपन्नं वदन्तु
 स्था। ऊनदतिवनात्सर्गो बूहो नमवति। प्रत्ययभीष्मदत्तात्पर्याणां नवा दधंतमवेस्था
 ववातिजिह्वां सती सासत्यामवहत्यामदीदिहृष्टमवहृष्टि। वावधतावातस्य अ व धा नि
 जिघांसं सिमासहामावहत्यामदीदिहि अस्मना। सीहि। नखश्चकादशिनीरक्षाक्षरवए
 वमादीन्सि वंतेया निवनस्यामावा ध्वत्वा कृतमानुवावधनं नृणां वा नस्य पु जनि अस्मा
 वातस्य पु नी प्रतिषेधाधिकारवातस्य यस्याम नर्दका द्याक्षरं द्यान्वा हाया बूहं गद्वा द
 शाक्षर एवायप हो भवति। तत्तस्येवं वातस्येति ग्रहणस्येति दशमं भवति। नसु र्वा उक्तेण
 वमुक्ता अत्रुष्टमश्राष्टराजो वृहन्पो वा विराजो बृहद्भूतहृष्टमात उभयोरपि दशा
 क्षरपवाधपादो भवति। अत एवेदवानस्येति ग्रहणमनर्दकावति। प्रवृत्तस्येति तव ह्यानप

स्वतियजं नर्दस्परिपेत्य अववाति। अत्रः संतो व अ नि पु नानाः। जिह्वां सासि यक्ते ता रं जिह्वां स
 सि सा व्या यो सा स धा मा इ इ वो ताः सा स धा म स त त्प त क्त्वा म आ ते म नो व द्म्य म म वा
 या दी दि। अस्मना शो वा शो विघदी दि हि विववा तां य। पुरुषजातस्यामिनं त्राफ दिह्य
 रोप भ ना म ह र्ये शो त भव विद प्र द ना पा मि ना म वि ता श्र ये ता नि व ए क द्वा हा द्वा
 नो र स्मा क्षरं न ह्वंते। पुरुषजातस्य विदस्य रुषजातस्य ग्रहा यत्। अमिना पपति
 रिवजायाममिनो ये उ न र तिका स्मा ता त इ रोष स मी नः। क्राफ दिव्व रोप या व
 वयं त्राफ हि श बा मि। द्य क्षरो य धं इ तिका स्मा ता त दिव सा नि क्राफ ही परा वा
 र्यश्चासनः प्रतापे ह र्यश्च मूलया उता अदिने मिक्व स्तोत प्रला भर्त्ता अमय आदि
 न्या सो भवंत। नः इह पथाप्रिते वं द इ बुतो वसो स्म द न य स र्व मा सा स द ना प स ध न्या अ

१०५

मिरायस्याईषधवेमिहितेनामक्ति। हेषमममुहामस्यनामवित्। विदितिकंस्मात्तद्वि
 द्विअधिषेपः इत्येतान्यकादशिद्वादिनोऽस्तेनरेवस्त्वन्त। वमसाइवधारयाममइ
 विवत्स। अत्रिदिवस्त्राउरविभमस्या। वमवान। मारिषएयवसवानवसुसत्रदीदशिनक्त
 ताम्भोयभयमास्तमयोभुना। द्वादशितइतिकस्मात्तद्वादीष्ट्वादीयष्ट्वाउनासृजासे
 अस्यासत्वारंनकिस्ममिवावि विमदस्यातवेवइविमदस्यासषासुमावाराकद्रवा
 यमुमखायहविद्धारयाअस्मिरपिनिधारपविबोमहाददाउ। अमिरिषासत्वेदह
 उनाः। इतीतिस्मोक् मरणादेनविशेषणीदेषामेतारात्। रत्नविपात्यातिषतप
 थारहविपातनारविधेनिकस्मात् -- दधाउ। अमिरिषासुगदसुउनादिषि राम
 व्यमितारमिद्विषेपरहावसा नमः ५ अंगसरश्चतैयववरतिगाभिहवसर १०५

यसिधावाविद्विष्टोमिधितः सुवितापचासमिधानरधामहिदेवादेष्टेनान्वैकाद
 शिद्वादिनोऽस्तेनरेवस्त्वन्त। अंसइदोसोमाप्रवमगतस्त्वामरेवसति। अपशुभ
 सरसुतिवसिष्ठापवाविश्चस्त्वदेवाअदिनपंक्जनाः। वनात्यायमनीपुत्रवानेतइहाह
 रापुक्त। इदंतघात्रोहाहराययुक्तापपवशाता। वरंतिस्मसुपसाश्चरतिनानरः
 भिरिहर्षनस्त्वस्मापाभिरिहशृणोउ। ग्रामिरिनिकस्मात्। अक्षतेअक्षतेअगकिमि
 हावदेति। दवसिष्ठपज्ञायमिद्वसिष्ठाद्वरापसि। उल्लेवापमरापसिमिउमि
 क्षवा। अगोवारपरिअममधुप्रियाविद्विष्टावपतेवपदेइविद्विष्टातिदीतिक
 स्मात्। अमिहितोतरिमासूनोअसु। नइतिकस्मात्। -- अभिषतः। महोविष्टा
 मिषतः। सतइतिउरोषमेमीनः। सुवितायाइडापाहिमुवितापमहनः। चामपि

१६

नमस्त्रिसंस्तुमिच्छन्तं हवाहोषदधीमहिपतिमोमेदयामहिउरणादेवाह्वधीनोअद्वो
 दवमवित। तामिष्ठजासुधिवेतकिरोमिसमस्ययपायसिसोमशतस्याअधुधिवेत
 निविष्मपिमाखेयेरमसुर्दनिमस्यवरंतइत्येतानिसकादविहादशिनोरष्टाह
 रस्यवष्टगतेतामिष्ठगर्भेदधासिष्ठविवत्तसेतासुअनमोबोमरुद्रतासुनेम
 वुविकेनाअपेक्षवोरपीणाविवेतपतकिरासि। अयथामेदसानीकिरासिनतस्यसिय
 स्मइष्टेअपिभामिस्तुतायोउपादमासुष्ठसोमसुनिष्ठयनायातिजातोवहवमिपानेव
 नीयाअनि। पुष्ट्येष्टोदाधात्रिवनासोमअउहिवासुतंसोममहामास। शतस्यातिधे
 हिशतस्यहणा। आधुधिपिषीषतिखअधुविउरोणाविततिष्मोमोनावस्यावेततिप
 याविदे। विष्मपि। सउदस्याधिविष्ठपिमनीषिण। मासत्रनोपिमुपमाखनृवंनापयप्रिस

१६

सप्येनपमृशाउरमसितावांसुसुस्मसिगमथोसुर्दनि। निपर्वतस्यसुर्दनिसंरंतासयानसुतोतापरि
 सत्तमसितायंनावरंत। माद्रिशरद्रिरीवरंत्वंगपदिविवरुणातमसितिगसिबृतमिवदिविममद्वि
 शा। उषसिप्रथिविरत्तासिवहसिह्नतिपितरिविविहितिमधुइत्येतानेकादशिहादशिनोरष्टाह
 रेवनमवर्त। पदिवि। इंदंतामासः पदिविमुतासः। षरुणा। अवीतेलोवृत्तानमोमिगतमसि।
 योअपावीनेनमसिमदतीतिरसि। पर्वधसश्चिरसिमनीषा। वृतमिवामधुसुक्तं वृतमिवस
 पूतादिविष्मिनाइवेदविदिविनिषेदा। ममाअवाकामादमेममविवोमदि। हि। सपादुषो
 अशमिष्महिषः। नुविशा। हणाक्केदस्पनुविशः। विशदतिकस्मात्। नृवेनपामनेतस्यास्यनृ
 रता। स्यमिजमिदोषातसुष्ठसिपवेष्ठाष्टिवितरतेप्रथिविवहतरतसि। अमूर्तप्रैरज
 सिनिषत्र। वहसि। अतंसोहव्यावहसिहविक्रतः। हनति। पुष्टवृत्ता हनति। निदसूयपितरि

१७

कांमं कृत्वा निमित्तं पुण्यां विजुने अणो हसी विषया का विहिप जखवी रष विहिम नाय सना निपे
 राजिना सो अणपनि नयंता मधुअनी वापो मधुपिय स ह्राणि श्रोतेना सना मछाया भिवेष
 रणसि स पुपादि गोपीया यपवमानो वसेना सखा पवो वेना हमा उषस्या इत्ये ता निव एकादशि ह
 दशि नो रक्षा जेखन भवतो स ह्राणि वै पुक्त हमा शि ता निव श्रोमते नो उक्त श्रोमते न
 शुशु वा अ सना म रणं पुक्त म सना म सुवा मणि छाया मिवा उप छाया मिवा छाया इषाण सि
 कत्र श्वि त्र मिष ए प मि वि कि वा श स म्ना स मु मा त स मु पि ता पा हि र ह व र थि र पा हि नो रिषा
 गोपीया या त क्षि ष ह छा गोपीया थ द्वि प व मान सो म ज हि प व माने ड रा ध्या उ व से ता न रा ते
 हे म ता छ त मु व से ता न रा व से ता नि ति क स्मा त इ ह त ए कं प र ऊ त ए कं स ख्या या म स वं त
 स ख्या य ह वा म हे वो वे म हि व पं थो वो वे म हि स म र्था मा उष स्या अप ड हो मा उष स्य ड रो वा

राज
१७

आव्यामेतिपादं तां व्यंतनेपादं तां व्यंतने धिन्यधिकारे विदिनया आय्य भूमेथे तैव्यं जने पुनवे
 तो अया अया धि पा म न वे शु क्षि मा या सा क भू म तपंति रा उं ष र शि मा म ह सि ना स व्यं त ना धि
 कारे पु न र्थे ज न य हा ल बु सि द्वा धि का न नि ष्ये र्छा पा दा त इ ति क स्मा ता म न भू म क दा व ना अ
 वा प भू ह रि व प रा हो कृ धी ह वां कृ धी न्य य दां तो ह वा मि न्ये त सि त्प त्प ये स व तो इ म मे
 प रा स शु धी ह व म घा व मृ त य उ त रे ष षे वं ये ज ना स द्वा हो ता स्मा स ने मि ध र्मा सं भू ष
 तार थ इ न्ये वा पा दां ता य थ गृ ही तं स वं तो स द्वा हो ना ह तो वि श्वे द मि व त्सि म द्वा हो ता हि
 रा ण र यो र मु जि ह्ना स ने मि कृ तं वि द्वि षा स ने मि द्वे ष ष र्मा सा स मि द्वा मा न पृ थ म्ना उ व
 र्मा स म कु मि त्र भू ष ता र थ अ भू दि द्वा पु न मो ष भू ष ता र थे वृ ष षा न व र्ग इ ति पा र्क द व्या स
 पा म स म प त लं स र्वे र्वा प दां ता स वं ते व स स व यो न र्था स र्व त्र र्वा प दां ता स वं ते व स म

१०८

[illegible]

तन्मन्त्राद्वेतिपरादिमुख्यं हं शतेवपठति तत्तापपति। नपादादिस्त्रय एतस्या तः पदेकार्योपि
सर्वोपि भवेति तिपवंतापपति। सर्वस्मिन् तापादाधिकारं महादेवपरश्वर इति नकारलोपोनपा
द्योतिनिषेधेन तांतापादेयहीवाकार्यमुख्यतोक्तिर्नकारलोपः पुनरपादं भवतीतिायत
हिपदं सवाकार्यमुख्यतोतत्रतेषां भवत्येतत्। यथाप्रसारितेतत्पतिश द्युतरे सति इति वाओप्ये
पतिज्ञानीत्यस्मान्निपादादिस्त्रयनस्या तः अश्वहवाओप्यतइत्यतदपदेदिस्त्रयेवस्या ताश्वसोम
हःमहसउलयाःपात्रिन्येकं पुत्रशत्रुपराणाति इहेवस्या नपिपार्थम्य सहससुवादे वानिति। र
हनस्या ताउत्तमिनेवमादिषु रहनस्या तापासहासपाइसहरिसहंतमिष्यव्यतेय संप्रहोकि
यते। वधमयोरितिकस्मात्। हरीविपक्षसारथे रवेउवि रवेः पथयेउवी इथेतत्सर्वपदेसस्येव
तोसइहासंउवीरं पतिदेरा एवाक विसुवीरवा समतजा विप्रविधधवरयति शत्रुह्य प्रयति

अधरस्येददिफुकाउडा। वदस्यतिरुहामहानिशं सिषतामकारइतिकस्मात्। उक्तं च तं सामधृतं विभ
 त्रिं पूर्ववत्तेशमकारेनुनासिकापरि। उता अह। इमो ते पूर्वपदांता अत्र नासिके प्रत्येयसकौमका
 रं वत्तयिवापरिवकाणासपरीगाहं सधियाः। स्फाउरूणामावसुवपाउद्वलो। भ्रता अज्ञानहे
 नहाननो। तसो म्या। अमकारइतिकस्मात्। विधाप्रपरितामृशुः पिउमाहिनारुषिभंगराश्च विभु
 देव्य भेषजउपपत्त्यामुप्रतीरातीत्यदंका॥ इत्येतेव पूर्वपदांतावकारेण्यपेसवन्ति। पियापे
 धेवपियावती। माहिनायनीकः पत्यते माहिनावाच। अरुषि। वङ्गनामरुषीवलो। मयुर। अपह
 ताहसो भंगरावती। अश्व अश्वावती। सोमावती। विश्व देव्या विश्वकर्माणा विश्वदेव्यावता। भेष
 जा ----- उष्णामं देउ उष्णावधापस्य। मयीदेवधेव पश्चाना। सुम्रा सुम्रावरी चरतीरपं राम
 ता। सतासतावाय सरीरसी। अराति। अरीती वाविदद्विचयकारइतिकस्मात्। येश्वदाउतवासेति ११०

गोदाः वैश्वाद्यश्वावैश्वाद्यश्वापूर्वपदांतावकारेण्यपेसवन्ति विध्वदीउत्तवोदाहविषामः। स
 रानादपशु। यकारेस रानादपशु। पूर्वपदांता अवंतोपकारेण्यये। ह्यशनादीश्चैत्रप्रोदाह
 षाम अरातिकविभुक्रुषिपिउमुप्ररुताश्चेतिवेते। इत्येतेव पूर्वपदांताः सवतोप
 कारेण्यये। अराति। अतीयतीनिददातिवेदांकविकतीयमानः कंरहपवीवत्। सुक्रडा। विपे
 ममेरजसीमुकरयया। क्रुषि। क्रुषीपमश्चिघतयोमहिवापिउ। मक्वेअयेनतिमापिउपतसुअ
 सुम्रापवईमाहदेवपतः। रपि। अयमुवाउरुतसोरपीधना। सतासतापिउ। मक्वेअयेवति
 मपिउपत। सुम्रा। सुम्रापवईमाहदेवपतः। रपि। अयमुवाउरुतसोरपीधना। सतासतापिउ। मक्वेअयेवति
 माविनासेदभाते। अश्वा। अश्वायं तोमाव्यं तोवाजयेना। पकारइतिकस्मात्। येश्वदाउतवासे
 तिगोदाः नवश्चमुप्रतीरतेतिपद्याकाहरादाउदपयकारे। पकारेउउलब्धेनो। अश्वा।

मसतावृषा इत्येते पद्याः संत एकाक्षरलौकिकारे प्रत्ययो अश्वा अश्वपुर्ग्वरथपर्वस्य सुभ्राते वा
 वाईमारु तंससर्गिराभताचन इंसतपुः। वषपुः अथौ नय्ये वषपुः कनिकदत्ता एकाक्षरा वि
 तिकस्मात् अश्वा यतो मय्येता वा नय्येता सुभ्रा सुभ्रापर्व ईमाहृदे तपः। सता सतापि नीमा
 पिनी संदधात राता वषवृषाय माणा वृणीता पकारदरतिकस्मात्। सतावाप स्यरोदसी। व
 र्गः सशनाति र्नु मधुपुत्रितनिक उवल्यु वैधु र्वका ऊदमा वृतिना ध्वरीष वषमध्यमसि
 मधु उद्वुना पयविशत्रुवसु २ तद। मसशनादयो ये पूर्वसूत्रे निर्दिष्टाः सशनाता अस्पयशना
 यवा अतिराश्रीम इति रापति स उ। सत्यं तम उत्रतो मधुधा मवयो मधुपवा पुनि पुवीयत सु
 दानवः। तनि। तनीयतो वयवः कउ। कउ पति शितपो यो गउ प्रावय। वत्वायति वैदते पूर्वमा जो
 वीधु रायः स्यावदति वधुरा उ। वका गुरादि देताति अ ऊषमंसे रूपे तमानय र दमा अ एव वर प्र

राम

१११

उयंदमायना वृतिनामन्ये दतं वृत्तिनायतमाधुं अश्वरितामयो अदरी प्रता इष्टा कवा
 प्रेकारधयते। वषवृषपदोर्वे निनाखाया सामध्यामध्यापुव अपक्षितति यत्तैतः सवि वि
 शि। अष्टिः सविप तो मधु मधुयमानं व हते बहेति। इकूना। किमस्माद्वुनापमिति उष
 पा मवा अवायते नाता वेहाय वि। मधुनी तात सहसा सैवी उता शत्रु। शत्रुपनी अनिय
 नम तमो वसु। अश्वपुर्ग्वरथपर्वस्य वैधु र्वका उ निपुसुपर्वता ऊति शुभददया
 मति सह वृषा शि क्रिम सिस्व धितिव शन वउ नरा वि शि। हि न धिते वि उमुत विनी
 य र्दती मे वेवा दयो ये पूर्वसूत्रे निर्दिष्टाः वैधु र्वका मूद न्यध्यापाः डा डनि अद्या
 विनु उराहा डनी वता उला पुष्पा वेते यथापुष्पपर्वता हे रता पर्वता वषा। आहति
 सुवानमा डनी वधु अश्व अत शुभा वता पथा। हे दया उता पव अददया विधायिता

अमानाननेत्रातामतीवानडहितःसहासहभाइंश्रामसि।उद्यायपपतेहषभोवृष्णा
 वानाशक्ति।शक्तीतोपद्विभरारोदसीडभेससिसमंभेतामपर्यव।श्रुमि।ति।रुकोनविचञ्च
 धितीवान्यद्वरुणनामदक्षतरुतानावतोअस्यानावयनविद्येवादेवपनाविदेकरतु
 सारासारावाविपदंनमिद्वमानाष्टावृणीवाचेतनिमनादिनाविपन्यामहेविपति।हि
 तावानाधिताश्रुक्षीवानधितावाविषुविषुविद्विअपतेरुतवृथा।सतसुतावतवृषमं
 सञ्चिपाइपंनसञ्चिपावती।नीयनीथाविदेनरितारा।दानहृथाकेनाश्रुविमुमपं
 तावसुवसुपसहानोमिवावृते।परितृतांमिद्वन्यद्वत्येतेसर्वपदाताएवल्ह
 णाप्रमाअपिनल्लुते।ज्ञावाकेना।सतवाकेमसत्येनाअसवित्।परिणाअश्रमश्च राम
 दिवसुप्रपंतीमीमिसे।वावरुणा।अभयतावमुवाश्वमुवापाविवापसुवमेवसु ११२

शयस्यसर्वत्रसर्वपदांतासवेतइति।शामेप्रसहानः।समनीलेभिः।पसहानोअस्यासद्वतोप्रव
 वुतइति।शामेअमिवावृते।पेनें।शेअमिवावृते।अमिवावृते।इति।तामर्षइति।शामेअ
 नोयतो।वकरेणायवधानात्यामिरेवनामि।तस्मात्।वार्हः।पतिषे।मर्षेननिपाननिनाए
 वसिद्वेपत्रिपातनेकरो।ति।तज्ञापयानिअकार्येव्यवहिते।पे।निमित्तेकविकार्यभव
 तीति।किमेतस्याज्ञाफेप्रयोजनं।उदात्तसर्वधृतिमनुदावर्षादकारमिति।इदंद्व
 वअकारास्यनकारदकाररेफ्यवहितस्यापिधृतिरित्यानुदावर्षेभवति।स्या
 लर्तववनाइविष्यतीति।अश्रिववनस्यावकाशः।प्रउममिति।पारेवतत्रावपाद
 धिपरिवर्तनराधानेतिकस्मान्।अपोविश्रतेतमसापरीवृतां।अपि।एन्यअभिव
 यसपत्रान्।अश्रववपादतो।पादतोपादतो।तपप्रवटिन्ये।तोस्मिन्।वर्षे।दते।द्व

१२४

प्रा। वसुजुवां विष्णु वेयज्ञाय मे वृताह ध्यात्तुपेतेषां पूर्वपदांता मवंते। इन्द्राचमन्त्रजिण
 ईमिशवतेन भुज्जो। सोमावती। अथावती। सामावती। अथावती। कथायारवायनी। दीवीधिया। दधीधिया
 यो। रुमाणा। असुर्यः। अमित्रायुधः। अमित्रायुधमरुतामिव मयाः रथीतरः। नकिष्टश्रीते। अत्राद
 अत्रादधप्रतिवरं यज्ञैः। विष्णुपुष्पापुत्रोऽतविष्णुपुष्पराधिवसुजुवां। ये वे सयानं वसुजुवां विष्णुमुवे। अ
 वाविष्णुनरापविष्णुमुयोपज्ञापते। यतायते वापशुषो नयाजाना। घृतावधरुतप्रियावृत्तसवावृताह
 धा॥ सुप्रायत्रिभिः प्रियवर्कषा। बोदेवायादिवः एवावदस्य। हेजासामृतात्रेसदनामदे॥ १२२॥ येते यपूर्वप
 दांतामवते। सुप्रायत्रितः। सुप्रायत्रिदिशस्मिन्साकमावरा। इदितिकस्मात्। अर्वामिसुप्रयत्रहः। मित्रापूर्व
 मित्रायुधोनपूर्वतिसुशिष्टो। रुषीका। शिप्रिउषीवः। शवीवा। देवाः शिवः। सोमभरदारुणादेवा। शिवादि
 वरनिकस्मात्। सगणानोभ्रदिद्वैवत्रात्र। एतावदस्य। एवावदस्ययजतस्यसधो। हेजासो। हेजासोददधु

११४

वशासां। कृतात्रेकृतात्रेहृतेभुज्जोविधे। संयोगपरहृयहृणां। सदनामदे। देवायसदनामदे॥ पदेष्टे
 रनिष्पेषुसुतिपद्येषुवेत्रा। अनिगेषुवोते। पदेष्टुवेत्रासुतिर्मयति। यदि ऊर्ध्वमनुकमिष्यामः। उत्रर
 दाहुरिष्यामः॥ रुषस्ववथा रुषां। याता। वातुर्वर्त्तवतुः॥ वृतेरुषाणा रुषाणां। वृजे। वंधि। मृनु। मृनुः॥
 मृजे। मजीता। वाने। धोवमेति सदशादिषु। १२२॥ येते धाउदेवानां मदशादिषूदेवेषुवकारमकारौ सवेते। रु
 षस्वउद्यरुषस्वमवचनाविस्तये। वंययदावंथपुरुस्तता। रुषां सयहृणां मनईकां। आवयादिषुवा रुधे
 तिपाठता। नानईकां कथं। आवयादिषुवा रुधरनिधकारांतस्यहृणां। इहृकारांताहृयहृणां। सो
 ष्माउपूर्वीणसहोयतेसहृनेतिदकारभावात्रभवति। वावृधासविदंडिकोदिवेदिवे। वाना। उयव
 अंयायातो रुषाणाहरी। यातुः। वाधाउः। सत्युगागहि। वनः। विष्टे। मियं। धवनः। भुज्जदेवोः। वनुः। विष्णुव
 वयावृत्तः। वृत्तयिनेनेश्वमिवावृते। रुषाणां। महीवानस्यसातौ वावृषाणां। रुषाणां। उका रुषाणां राध
 सेउविष्णु। वृजे। पुवावृजेसुप्रयावर्हिरंधां। वंधि। वां वंधि। यमृततेषुधेहि। मृनु। वज्रोदेवोसस्वव

ति। ब्रह्मणो बविदुः कशासा इका रानश्च दाष्टि। ब्रह्मणा यामि भवने बुद्धा हृदि सना
 दशादा धिउत्तमि दे। इका रान्त इति कस्मात् वा जेष्ठध्वक वेपादाते पथ सादनोपा हो
 तेव त्तमानो अथप न्यसादना धारा तस्य सादनो बुद्धे मित्रस्य सादनोपा दाते इति
 कस्मात् यो निष्ठ इदं सदेने अका से अथप इति कस्मात् तरेखा नरोष्ठदने अर्द्धवृष्ट
 षडन्यत्वात् कस्माद्दि रोजेतापत विरातो अथिष्टरुषः मरेप मश्मा धास आत्मानं तवप
 स्वा अर्द्धवीन इति कस्मान् स हवरी पापुरुषः पवादग्रहण शुक्र प्रयोजन दोषो
 मस्ते राजनो कश्च नस्य तीत्तही पमानो कति तुभ्या मेषा इषा समिक वर सर्व देश
 सर्वत्रे न्यर्द्ध दोषो दोषा सुषा सती महे। अस्मै। अस्मा उपाम आतिरतयाम। राज
 अक्षि क्रिया निराजन उवासा वेद सी दतो वक्रना अकनुषा सोव उनी निष्कया। व

राम

११७

नस्यतीना आयश्रुगांसि धि वीवनस्य तीनुषा सान्द्र मोषधी तमही यमानां महान्मही यमाना
 सुषास मिह संपेगात् कतिके न्यषासाका न्यसिदाफा बुभ्यां अथ सुषास श्रुव्यमरावती। इउत्त
 रग्रहणमर्द्धवतो धिकार निरस्यर्द्ध। सर्वत्रेति सिद्धे सर्वत्र देशग्रहणा नामा ईवस्माना मपि
 निमित्तानो प्राप्स्यर्द्ध पादस्य वैका दाशिनो पदं तो एका दाशरस्य पादस्या तेव त्तमान पड
 षासमिति तदस्मको रेवद अंनु सुदिना उषासा एका दाशेन इति कस्मात् अथे विवसु इष
 सा अंत इति कस्मात् अथि सुषसमाश्चि न ह्यधिक वेद वादा समाप्तत वर्गः ४ यव प्ररमया
 ससाहिषे वेदध्वनो रमया गिरा रं रम्य अथ यमि तनुषाणामोष निश्रवप तो दहं तते शुधे
 इत्येता नि पूर्व लक्षणा प्रमानि लेवं तो प्रवृत्ता सिधव प्रममा अरमया अरमप सरण
 सस्तरायको ससाहिषे पंससा ह्वे प्ररुद्ध तरा न्ना वत्तध्वतं शुवेता अथिवा तरेषाण

मेषतिदहं विष्टतद्वाराणामोषति उषती तिकस्मात्तानीह नान्नाताद्वाराणामोकाश्वयंतो
 आगाह्यलवयंतयेतनाअदइहतयदेताअदइहेतसर्वोउपमे। अभिमातिउमुतरोपधा
 स्थितिषाध्यइदेवेमिरउनेउवदो। इतिकस्मात्। उषाघेमासका अभिमा अभ्यमैवात
 सातौउषाद्यविधासहंउराशारोवनानि। नतउषाणायमयोररशे। उरुवाणांपंययावे
 दवअ। इत्येनानिवर्त्तलक्षणाप्राप्तानिनसर्वतोअवयंत। आमेजनेअवयंतउवाना
 । वाजसातौउषह्यइतिअभिमातिपुस्तनोपधमि तिप्राप्तेपतिषेसपरिअववाजसा
 तौउषह्योवाजसानातितिकस्मात्। उषसेसामका अभिमानाविधासहमिति सहेया
 दिरितिप्राप्तेहोतर्विधासहंउराशारोवनानो निप्रवासां। घलितत्परेइतिप्रेसे राम
 त्रिरुतमोहणाशारोवनानि। तेवनानीतिकस्मात्। हणाशेपदशिणायाह्वानानाते ११८

उषाणांभ्योष्टोततउषाणोअजरानोतिकस्मात्। उषाणांउमपाफुतन्मनोययायम
 योश्चिबसमावीयीणां। स्याजोवियो रराशधिमैर्नवेभिः। उरुवीणांमितिअईहोतिउप
 रुदति। शप्तेपतिषेधः। पर्जत्या उरुवीणांभ्यवयविवेदवश्चाउतमध्वामाघवर्षविह्वगरेद
 वइतिकस्मात्। तेविश्वास्माडुरितायवपु उरुयवयमेनससाहपवयावधोपरमया। इ
 वयतअवयत्ररतेवन। ररहेत्यादीनिपूर्वलक्षणाप्राप्तानिनसर्वतो। ररहा। ररहातासुत्र
 तोविश्चवेहा। पवयमेनायवयमेनममृष्यते। नमिति कस्मात्। यावयावकाहकाससा
 हाससाहेहाक्रः। सतना अभिष्टियवयावधईशानोयवयावधोवधमिति कस्मात्। येव
 याहकाहकंप्रमपा। त्वोधिपाययमया उराता। इवपताकर्मननिप्रेईवयंतनाका। अ
 वपन। प्राधंआताअवयसाम्भ्यततरते। वनिषेपिवोररतेविभागे साहासासाकासोद

रसो जह्वत पसाद्। जह्वते तिकस्मात्वाजे शुषासहं प्रजतकोषासानकोषासासुपेक्षा
 । सूर्यशुषासमात्राजनयता सूर्यशुषासमात्राश्रयिमिति मिस्मात्वायेभिः सूर्यशुषासमं
 दसानः। सूर्यमितिकस्मात्वाधिकां वः पृथग्ममस्थितोषसमात्रापरिरयः। वृद्धस्य ते वि
 परिरयो अर्द्धया सृते जा रपती रेव सोवे सृते जा रयता। सृत् तदतिकस्मात्। मर्तस्या
 देवी तत्र यन्यायुः। शुश्रूयात् शुश्रूयात् मिमं ह वा ययुविः। द्विषोऽप्योऽयुविः। सा
 दनातो जेनायमसादनात् मिमोऽनुतदतिकस्मात्वायोनिष्ठादसदने प्रकारिदेवा
 यसदनासदे करसुषाहावृत्तवाति साह्वद्वयेव सूर्यवसाह्वया उषसानका
 सशुजावनेवराध्यभीरारिषतापयति। इत्येतानि सवन्ते। कस्तुषादेति एकाहस्य
 र्मोऽध्वक्त्रमिति पतिषेधे प्राप्ते सति प्रसवः करसुषाहा। कस्तुषाहा विष्णु रनशवे

राम
११०

इह मिरुमी यत इत्यर्थः ११ अंभदति। प्रलिप्तमपि व्याख्यायितो अंभो विहनीवर्धे हवन्ती प्रह्ला
 सर्वसहापतिता। अंबुचचातरकस्येति। न संस्पद्येदकस्येतेषां रोगहेतुत्वादेते
 करत्रितिकस्मात्वाशुषाहासोमता निते। वतवाति। अवदेणा निवृत्तवाति। सीदासाहाचसाद्।
 विश्वाश्रमिषुतः। श्रुयेवादिशंनदिष्ठाप्युये व्यंता। सूपवसात्। सूर्यवसादगवती हि भूपा। ह
 वापास प्रजन्त्यशतनवेष्टया। उषासानका। उषासानका वृहती। सुपेक्षा। शुजावनोऽथ स्यो
 धशुजावने वारस सुषाहो नषादसुराः। रायोभिः। अयोहाह्वारया। अयोभिः। रारिषता।
 मानोमध्वारी रिषता। उर्गती। सापयति। ऊर्द्धमस्यैनेमवसापयति। अह्नापदी रिषता।
 तोभापयती वादमायससाहे। सासाह्यप्रविश्यायः। सूर्यववरी रिषप्रलवाद् १२

त्पेतानि वसवन्ते। अथानयत्। अथानयदरितादस्य वारीरिषतामावहामावरीरिषता। प्राव
 गोभिः॥ प्रावगोभिस्मजोषसा॥ रथीयंतीवा॥ रथीयनावप्रतिहीत उच्यते। अदनायेति
 हचुत्पददनायोदसूना॥ समाह इति प्रावयादिषु पाठात्। दीविवे प्राप्ते इह समाहेयवपा
 वधमिति निषिद्धे इह पुनकस्मात्प्राप्यते उच्यते। तत्र वीर्यादिभूतपतिष्वप्यहं इह स
 मादेशकामतना अभिस्त्रिविति द्वितीयवर्गस्य दीव्यवपास्यहं निपातनामासमाह। मासा
 ह्येयुवावृभिः॥ अथ वशीसुति विवा नाहं प्रहणायुषधिरवागावदव्यामप्रपधिरवा
 त। अथार्थसतीनि मयुरस्य याये अदि। प्ररुषम आ रते गोब्रसुत प्ररुष घ्राणीरिषः मा राम
 ने गोषमानो अष्टे शरीरिषः प्ररुषादः॥ ततो वयः प्रपतात् प्ररुषाद अष्टस्वाजाहवारी १२१

नरीषततापुमारथीनां साहिषीमहि। पवीतारः॥ किपान्ये प्ररुषवत सता वरीरिवह
 व्यानिगमय २ एतानि वसवन्ते। अष्टरुषांसि ध्येः पारैः प्ररुषजाहवारीनामो यथस
 जाहवारीनामनु नारीषतामारीषते सहसा वन्यरादाः सतापुभिः॥ पवमान सता
 पुभिः॥ रथीनां॥ रथीनमं रथीनमं रथीनां साहिषीमहि। वीरुविस्साहिषीमहि पवी
 तारपवीतारः पुनीतना कियान्या कियान्या यं पृथग्मं सरीर्यासा। एषया करेण फ
 हाहरणाहं यद्यन्य किपति हृष्टपदम विअथ नाघ्रितते विरोधता। कीपतीयेषे
 ति एनद्व्याकारे अक्रियमाणो शयिकस्या ता ईकारादपि प्ररुषपति कं प्रहणाकि
 मर्द्ध। नतस्य सिद्ध प्ररुषवे तावय सता वरीरिषा सता वरीरिषसक शमानां॥ इत्यामि
 गामपा तत्र ह व्यानिगमया इत्यानीति कस्मात् अवरगमपा त गृह्णाप्यवसवी

ताससाहिषतावपाणातावपिमादनस्पशसाह्यामेयातिपशुमांतिजावृष्यवी
 तारसूर्यसुषासमीमहे २ इत्येतानिवसवन्तोवृषायद्यावृत्तिनेवप्रह्यावृषायसु
 प्रसवीता। उद्वेतिप्रसवीतातनाना। ससाहिषप्रसाहिषेउरुद्रतशङ्ख। तवह्या
 जिगाससाहिषेइत्यस्याप्युभयत्रनिपातमेप्रयोजनेसर्ववचनवतइत्येतावृष
 णातादेवेतावृषाणावममितावपिपिनावृष्यतावृषिमादनस्पशःमानोनिर्भास
 सुनःछादनस्यरासाह्यामसाह्यामदासमार्यवृषाणा। इपातिगोतिपोतिसवनहृद्वि
 पाशुमातिपरिसमेवपुमोतिहेताता। शुभुःनिरासितोरिपवेवेज्जायुपवीतार।
 अबेचस्यपवीतारमाशवःसूर्यसुषासमीमहे। अनागावृषसूर्यसुषासमीमहे। सूर्यमिति
 कस्मान्दोषासुषासमीमहे। ईमद्वदतिकस्मान्। यजिःसूर्यसुषासमीमहे। राम
 साकेसूर्यसुषासमीमहे। ईमद्वदतिकस्मान्। यजिःसूर्यसुषासमीमहे। राम
 साकेसूर्यसुषासमीमहे। ईमद्वदतिकस्मान्। यजिःसूर्यसुषासमीमहे। राम

श्रीमत्तोशायनमः॥ ॥ कमोदास्यामसिकस्यप्रयादाधोत्ररंतयोऽत्ररेतोषसंदध्नतथाईवंसमापयेत्
 । कमस्त्यधिकारोवेदितया। पदितकईमनुकमिष्यात॥ ॥ ह्याभ्यामभिकम्यआरस्येत्यर्थः। तयोईत्योरभि
 क्रोतयोरुत्तरपरंप्रयादायपुनर्यहीवातास्यामुत्तररापदेनोत्तरंरसंदध्नतथाईवंसमापये
 त्। अंतंगाछेत्। पर्जन्यायप्रप्रगायतगायतदिवःदिवस्पुत्रापापुत्रायमीन्दुषे ॥ एकवसोमनोकारंत
 तेसुस्मेतिनःपरोपदेनवचयेत्येत्यदंतव्यचायिवाईन्दुभांजस्तुतादीनिस्कंसनेनेतिस्त्वन्त। इतो
 चिंघुतावर्तमःएवेद्वेपदयोईयोऽथस्वसारमस्तुतेकसेपरंवीरासएतन। अतीथैतान्यवस्यति। एका
 वस्तपदार्द्धकारंवेज्जयिवा॥ आ। ३। उद्येतेपदेअतीचावस्यति। आमंडं। मंडमावरेरयं। उद्ये। अनी
 शारमिति कस्मान्। अथदो। एकाश्वरपदमन्यतेनास्ति। नतेसुस्मेतिनःपरो। अतीन्यावस्यति। सोष
 ता। आसुष्माणा। नतेइतिकस्मान्। पसु। स्तन। नआयुः। इत्युत्तरात्सुसीकण्डुहि। कण्डुहिस्मास्मा
 नः। नोअईन्यपरेइतिकस्मान्। सोषु। मोहनिमो। सुवा। वावषतः। इति। हिषास्माव्यावयत। पदे

ववजिनावनवेतिषनाहवाविनिन्द्रियहि। अमे अञ्ज अञ्जवदा। सर्वमेवान्यथा संहितमाच
 रेत। एवं कृतादृशादुक्तकृतावयवस्य अवयवयासंहिताचरेत्तापयासंहिताविधानेविहितं तथेवाचरे
 क्रमे। आयुज्ञानामभिनाना। वानिपुसासहि। एवमारि। ॥ ४॥ वानि। ॥ १॥ अवगद्याप्यति क्रम्यसहेति
 कारणा निचाधक्केधुक्प्रवादीचविकृतादीक्षुतादिवा। अतःपदवयेषांस्याद्विकारो नन्यकारितः।
 एतानिपरिगृहीयात्। अवगद्याप्यति क्रम्य अवगद्यापि। परानि अतिक्रम्यपरिगृहीयात्
 । अत्रिमीलेहेतेपुरोहितं। पुरोहितं यत्तस्यापुरोहितमिति पुरः २ हितं। सहेतिकारणानि। इति
 कारणासंपुक्तानिपदानि अतिक्रम्यपरिगृहीयात्। दहं दधाते दधाते अयसं। दधाते इति दधा
 ते धत्ति धुक्प्रवादीचविकृतादीधक्केधुक्प्रवादीचविकृतादी अतिक्रम्यपरिगृहीया
 त्। वं विविभासिभास्यनुचनुहति। दहि दधने धत्ति धिक्। हरियता यत्रे। तेमदिनं मेदिनिं
 इरुन् इरुन्वधे। पुत्रत्रितिपुत्रत्रवित्तादी इति कस्मात्। नीचानां तं धत्ति। स्यत सं। अतसं

राम
१२४

नानिर्द्वित्वं। पुत्रत्वं इत्याभ्यः। वत्तराभ्यः। निवत्तराभ्यः। कृतादिचक्षुतादिचपदं मतिक्रम्यपरिगृ
 हीयात्। अरिक्पंथ्या। अरिगिर्यरेक। आयुज्ञानामभिनाना। अयुज्ञानामिचयुज्ञानो।
 ॥ ४॥ अतःपदवयेषांस्याद्विकारो नन्यकारितः। अतःपदवयेषां यदानां विकारो नन्यकारितः स्यात्। तानि वा
 निक्रम्यपरिगृहीयात्। स्वः सिषासत्। स्वः रितित्वः। सिषासत्त्रयिरः। सिषासंमिति सिषासं न॥ ४॥
 वदुमथ्यागतानिचावहानां पदानां पानिपदानि मध्यगतानि तानिपदानि अतिक्रम्यपरिगृहीयात्
 ॥ मोषुगाः। मोहितो। धितिसु ॥ अर्द्धवीचं व। अर्द्धवीचं पदपरिगृहीयात्। मी लुब्ध इति मी लुब्धे
 । छंदः प्रकरणो ज्ञेयमवसानं निरूपयिष्यामः ॥ ४॥ । नाकारं प्रागतो ननुनासिकं। अननुनासिकमा
 कारं अर्द्धवीच्यावर्तमानं परिगृहीयात्। आमं इमं इमावरेण्य। वरेण्यमविषं। प्रागत इति कुस्मा
 त्। अस्माकमुदरे। अतनुनासिकमिति कस्मात्। पत्विहीने। दीने गभीरे। गभीर आउग्रपुत्रे।
 पया ॥ ४॥ प्रत्याहाप्येवतं अयादुदरे। तौ पुनः सह प्रत्याहापयतं अननुनासिकं आकारमुत्तरे। तौ वस

हन्तं वृत्तात् आभेदं भेदं इमावरेण्या आवरेण्या ॥ उपस्थितं सेतुं करणं इति करणं संपुक्तं परम्बु
 पस्थितं वेदितव्यं वस्तु रुद्रा वस्तु इति वस्तु उपस्थितं संज्ञायाः प्रयोजनं ॥ स्थितं स्थितो पस्थितयोश्च दृश्य
 ते ॥ ६ ॥ केवलं उपस्थितं केवलं पुनः परं स्थितं संज्ञां वेदितव्यं अग्निं हन्तं हन्तं वृत्तात् महं ॥ ७ ॥ तं
 स्थितो पस्थितं नाम प्रज्ञो ने आहं संहितं तत्पदं स्थितो पस्थितं नाम वेदितव्यं यच्च यस्मिन् हरे एव
 प्रकारे स्थितो पस्थितं सवतः ॥ अमेष्ट्वीः ष्वी अन्तु अन्तु षसः ॥ उष सो विभावा सो विभावसीती देया वि
 भावसोऽतिविभाः वसो ॥ स्थितो पस्थितं संज्ञायाः प्रयोजनं ॥ स्थितं स्थितो पस्थितयोश्च दृश्यते परं
 पथा वदिति य आहृष्टवर्तो प्रथमे चोदकस्यात्पदं शकः एतदिष्टं प्रथमे हरे परं वर्यो यवर्तो ॥
 हरे तस्येष्टवर्तकः श्वोदकः स्यात् वीरकः पाठकः ॥ तौ वीतां मिनितां गानां गानां ॥ एतदिष्टमि
 नि ॥ एतत्पदं दर्शनं आचार्याणां यदीष्टं कस्मादेवं नेति ॥ हृष्टवचनादेतस्याति यवं गम्यते य स
 मासो तं पुनर्वचनं दंगयेत् ॥ समासो तान्यवगृह्यात्पदा नि पुनर्वचने अवग्रहस्य द्वितीये वने

गन
१३५

इंगयेत् ॥ समासो तं प्रदर्शयेत् ॥ पुरेजितीका पुरेजितीति पुरजिती ॥ ८ ॥ वर्गा ॥ इति सर्वे षु संभनं एवै ॥ सस्याद
 संहितं ॥ तद्वयवहृद्व्यात् इति ष्वेष्वयवहृद्व्यात् इति ॥ एवैयं न्यत्तेषामिति ना असेकनं एवैवाक्ये रुदीर्यय
 तो अस्माकं दुस्वपितीहं परं असंहितं स्यात् ॥ आचार्यग्रहणं एजाथ्यं संहितमिति ॥ यद्येति करणं ते निपातने
 न प्राप्नुयात् ॥ स्वगिति प्रयुज्ये तद्वयवहृद्व्यात् ॥ अक्षरवदिति ॥ यथा मात्राकालो तरं स्यात् ॥ स्वभरितिव्यः ॥ सं
 धिना हिर्वयो संवेत् ॥ अस्मिन् च कमविधाने अर्ध्वयोः संधिर्न संवेत् ॥ तयोः संधिर्न संवेत् ॥ कोने प्राप्ते अयं प्र
 निवेध आरस्यते ॥ क्रमो ह्यस्यामसि क्रमे ॥ यनेन प्राप्तं ॥ दृष्टक्रमवा समया संदध्वा मवशाः क्रमे परे
 न वपरास्यां च प्रागवा स्येदतीत्यवदृष्टक्रमवा इतोः समया संदध्वा सर्वशाः क्रमशः क्रमे परे न वसमयादा
 ववस्येत् ॥ अतीत्य समये पराभ्यामवस्येत् ॥ प्रप्रवाः प्रप्रेति प्रप्रावस्ति पुनमिषमं ह्रीरायेदेवे ॥ दृष्टक्रमाद्धेता
 ॥ सत्यपि अतोर्वयप्रथमस्या मत्तानामित्ये वमादीनां दृष्टक्रमवा दपिसर्वशाः ॥ परे न वपरास्यां च यमिषमं
 स्रुक्तं तं त्रसवनि ॥ कस्माच्च उच्यते ॥ समयश्च दृष्टहता ता यस्मादाचार्यता दामपि हे रदुगपन्तु लोमिदिष्ये

पृथीतिधृतिर्योगवित्तमो अहंतेपरिग्रहे एतेषां प्रतिविभागेन सिध्यति यो गवित्तमो ह्यसति उत्त
 रेव्यसतिग्रहणमनर्थकं सवतिरिति तान् अस्मात्प्रोक्तं बोधनाय स्वधित्वेति यथोक्तमेवैतत्
 ॥८॥ वर्गः ॥ अथाप्येवमप्युक्तं पदलोपः ॥ अथाप्येवमप्युक्तं पदलोपः ॥ अथाप्येवमप्युक्तं पदलोपः ॥
 रसंहिते द्वयोः ॥ अथाप्येवमप्युक्तं पदलोपः ॥ अथाप्येवमप्युक्तं पदलोपः ॥ अथाप्येवमप्युक्तं पदलोपः ॥
 लब्धुल्यकालं च यदाह वक्रासक्तमो धिरुक्तो वेदितव्यः ॥ अमिमीले ईले पुरोहितं समानकालं य
 दसंहिते द्वयोरिति कस्मात्स्वरानुस्वारोपहितो द्विरुच्यते संयोगादिसक्तमस्ति मास्तु ॥ ८ ॥ अ
 थोपदेनामदिलोपकारणापरैरवस्थानिगम्यकानिचित् ॥ अथावह नोपदानं आष्या अविशो
 पाथः क्रमो सवती निवेदितव्यः ॥ उपरोः पदे रवस्थानिगम्याति क्रम्यकानिचित्पदानि तान्क
 तस्त्रोहाहरिद्यानः ॥ ८ ॥ अष्टक्रमेकाक्षरमद्वितीयो नियतानुनासिकपसयादतीयते ॥ अष्टक्रमे
 नव्यो न नमेकाक्षरमद्वितीयो नियतानुनासिकपसयादतीयते ॥ अथाष्टकं ॥ अ

राम
२२७

यावाधानवसाने प्रगृह्यान्वाचार्या आह रनुनासिकान्स्वराज्ञातस्मात् ॥ अहं ॥ अहं ॥ अहं ॥ अहं ॥ अहं ॥
 ॥ अष्टक्रमेति कस्मात् ॥ अष्टक्रमेति कस्मात् ॥ अष्टक्रमेति कस्मात् ॥ अष्टक्रमेति कस्मात् ॥ अष्टक्रमेति कस्मात् ॥
 द्विषोषणार्थः अष्टक्रमेकाक्षरं पदे अनवसानीयं सवतिरिति अत्र विरोधते ॥ अष्टक्रमेकाक्षरं
 रमद्विषोषणार्थः अष्टक्रमेकाक्षरं पदे अनवसानीयं सवतिरिति अत्र विरोधते ॥ अष्टक्रमेकाक्षरं
 कस्मात् ॥ अस्मात्स्वरानुस्वारोपहितो द्विरुच्यते संयोगादिसक्तमस्ति मास्तु ॥ ८ ॥ अ
 नतेव पूर्वोपरस्यकारणानतेः पदस्योत्तयहेतुसंयहानतं च पूर्वोपरस्यवपदस्यनतेय
 कारणापदेन अनवसानीयं सवतिरिति कारणापरस्यपदस्य उत्तयहेतुसंयहार्थमोक्षित्यवस्थवह
 दूरेतो निनामिनिमित्रेष्वष्टुरादयश्चन ते सुस्मृतिष्विति मित्रावनाम्यनावेषवन्त्यातष्वानावे
 वरावन्त्यातष्वित्योपः ॥ अत उत्तयहेतुसंयहार्थं न तीयते स्तोत्राः ॥ आस्तुष्माताः ॥ ८ ॥ पदोत्तय
 क्रमेतयोर्द्वयोः परस्परं न तीयतीति पदोत्तयहेतुसंयहार्थं न तीयतीति पदोत्तयहेतुसंयहार्थं न तीयतीति

नानुमिकचं धिदिनेदिनेगतीरेगतीरेआउपुवेगुगागमादेनसविवेतनागुगागमात्रज्ञेन
 इत्येतदमतीयतेकिंकारणमितिज्ञसंशयात्। नतायनेएवैतावापदांतेनोत्रेरावापदादिनाएका
 रमः। परावीरासवीरासएतन्मयोसःपदेवचास्त्वितिचिद्यतःपरंस्वतःनेनेत्यवसानादपोष
 ते। किंकारणमितिज्ञसंशयात्तायने। एवंरावापदांतेनोत्रेरावापदादिनासकारलोपचास्त्वं
 सचित्त्विकंसनेनस्वभीयान्। कृतादिवयोनिमारैक। अत्राकारागमः। एवंवसंशयितः। स्व
 साख्येव्यस्यैज्यायस्यैज्यायस्यैपोनियोनिमारैगप। ह्यसिक्कमपूर्वनिमित्तमानिनिविष्टमे
 द्वाहुरनंतरंहितत्वात्। हास्यापरास्याससिक्कममिच्छति। एवंनिमित्तमन्यमानाः। उक्तमेषुविषुनिमि
 त्तसंशयेषु। कुतः। यस्मादनंतरमव्यवहितं तत्। एकारसकाररुतानां विकाराणां वीरासएतन्। राम
 । विकंसनेनापोनिमारैक। अनेतरंवेवचउर्थषष्ठयोः परं कथं तत्र वचनद्वयमिति। अनेतरं वउ

राम
१२८

र्थषष्ठयोः अनवसानीययोः उपा आवर्तमेयमीगसमिच्येतयोः परं निमित्तं सवद्यमंतरमेवाऽतमेषुनि
 मित्तसंशयेषु एकारसकारलोपमुत्तानो विकाराणां यदि एवं पदं निमित्तं सवति। चउर्थषष्ठयोरपि
 परंपदं निमित्तं सविचुमर्हति। एवं निमित्तमानिनां हेतुसामान्यात्। कथं तत्र परं निमित्तमन्यमाना
 द्वयमिति कुतः। एवंविद्वत्पिपदिवचउर्थषष्ठयोः ह्यसिक्कमननुर्वतिविषुतमेवपिनकर्तव्यं
 अथोक्तमेषु कुर्वतिचउर्थषष्ठयोरपि कर्तव्यं। अन्यथापि हिविकारहेतुरनंतरएव। अनाउर्थ
 परसंशयदर्शनात्। तद्व्यवहितं च द्रव्यमपि च। अनाउर्थस्यैहिसंहितेकमेकियमारोपदेन्यद्वावहितेषु
 द्रव्येष्वपि तेऽसे अनवसानीये सवतः। किंकारणं। परसंशयदर्शनात्। अनाः शोषे विदित्यो
 रन्योन्येन सह संशिरदसो सवतीति। अनाः शोषे विदित्यो रन्योन्येन सह संशिरदसो सवतीति। अनाः शोषे विदित्यो
 कृताविलुप्तावहिवर्णासंहितात्तः। अपरे आचार्या अस्यामवस्थया द्विकममिच्छति। किंकारणं

आश्रयादिति लक्षणायाः अयः कृपाणां कथां शुनश्चिद्विचिदिति शेषे
 रास्यशेउत्तरद्वि। विसर्जनीयः शकारमापन्नः विच्छेपमिच्छतकारुपदांतः शकारे प्रचयेनात्तये
 योषउदयेवकारमिति चकारमापन्नः। छकारंतयोः स्वयः शकारं निश्चकार छकारमापन्नः। योषेति
 तमिच्छतकारुपदांतो नकारे प्रचये विच्छेपने स्पष्टं उदये सकारः सर्वेषामेवोदयस्योत्तमं त्वमि
 तिनकारमापन्नः शुनश्चिदा विच्छेपोऽप्येति दितं। शुनश्चिच्छेपेति दितं। परानुपूर्व्येण स एव
 आभातस्ततोऽववेतं च सह्यवापिचापरा नामानुपूर्व्येण स एव विच्छेपमानपूर्वे अनानुपूर्व्ये सं हि
 ते अहर्चस्य पूर्वैर्दृष्टं शः क्रमो वक्तव्यः। आभातः आनुपूर्व्ये संहिता। ततः व्यवतेतं च पदं व्यवपि च
 पदं सह च क्रमेऽज्ञाना। जनयातपन्। यातयन्नंतः। अतरीयने। ईयते नरा वशं सदैव। किम
 यमिदमुच्यते। ननु क्रमोऽज्ञात्यामिदं विसिद्धं न सिद्ध्यति। ईयते नरा वशं सदैव। किम
 ईयते इत्येतस्य नरा इत्येतेन पदे का दशेन सह संघट्टः पदसंघट्टं दर्शनात्॥१

मोक्षसामाप्सदित्येवमर्थनिर्मुच्यते। श्वमेकोऽपरपुनरुच्यथा। ईयते नरा वशं सदैव। किम
 वशमाति कथं पदे कदेशे नरुञ्जेन वापदेन स एव पदं स चिह्नं चोत्तमं तीति। किमर्थं। तहीदमुच्य
 ते॥ ततोऽववेतं च सह्यवापिचे येवमानुपूर्व्ये विधिः उक्तार्थे पुनरुच्यते॥ ततो निराहेतरयो
 श्रुते पदे ततोऽववेतं न परस्य संहिता। ततोऽस्यामवस्थायां संहितायां निराहवक्ता ववियहे रा प्रयो
 जयतीत्यर्थः। ते पदे ते के रे अववेतं पद्यव्यवैतिनरा वसं दैव। नरा वशं समिति नरा वशं। वेति च। ततः
 योऽश्रु कतरयोऽश्रु विमानपूर्वयोः अनवसानीययोः ते पदे निराह। शुनश्चिच्छेपेति दितं। शुनः
 शोपमिति शुनः शोपं विदिति चित्तिनरा वा वशं संघट्टा। नरा वशं समिति नरा वशं। वेति च। ततः
 व्यववेतेन पदेन परस्य पदस्य संहिता कर्तव्या। दैव्यं च। निदितं सह स्वात्। एषामगोष्टं। असंदि
 ग्धार्थमिदं आवागो विस्तरेणोक्तं। अनंतरं विक्रमकारणोपदिष्टि सिद्ध्यगार्यः पुनरेव वि

निमित्तान्तरे अयमवहिते विक्रमकारणो द्वेयदिसवतः त्रिलिः पदेः अवसानमिच्छयाचार्योपागार्यो
 तेषामेव च यारां मध्यमं पदं पयादाय पुनरत्र त्रिलिः किं कारणां एवमपि निमित्तनेमिचित्काना
 मविलोपोत्तवतीति ऊर्ध्वं रुद्रुपुणाः सुनः न ऊतये ॥ ३ ॥ त्रिसंगमे पंचवतिराच्यं न्यहः अस्मि
 नेव निमित्तनेमिचित्कानां त्रयाणां नामिष चराचानां संगमो पंचमिषदेरनवसानेन त्रयाणां अ
 विलोपोत्तवतीति मयं ते एको आचार्यः किं कारणां उक्तं ह पुणा इत्यत्र नामिनिमित्तं पंचवतिनि
 मित्रं रावं नाम्यभावे पंचवत्या त्वच्चात्तावे चराचानां च न स्यात् सापि विलोप इति न इत्येतस्यानव
 सानीयत्वं कस्मात् नकारस्य उत्तरेणापदे न सह प्रत्यादाने कियमातो नो वसो इति नकारभूत
 स्य वसो इति पदे न सह संभिरदृष्टः इति नोत्तवतीति त्रिपुणां वसोत्तवति य च नृकमखा वति
 त्रशाकलैः त्रिसंगमशाकलाश्च नृकमभावरंति त्रिशाष्टः पञ्चोत्तरं नि द्यर्थः य अलोप

उद्गुणः १

राम

132

भावादपरे बहुक्रमं प्रतिस्वमाधीति ननु वीति क्वचित् अलोपभावात् कस्य अस्या आष्यल्लोपस्या
 भावात् अपरे आचार्यो बहुक्रमं कस्यपि ननु वीतिपि दिवदुक्रमो न किय ते निमित्तनेमिचित्क
 विप्रयोगे कथं अल पोत्तवति प्रतिस्वमाधीति वति पदांतस्य पदादिना संक्षेपियमाणा लोपागम
 विकाराः प्रतिस्वसंवत्ति द्वयोर्द्वयोः पदयोराणीत्या लोपोत्तवति मोषु सुनः य असर्वशः स्विप्र
 तिश्चनेकशः स्मरंति संख्या नियमेन शाकलं प्रतिस्वमाधीति यदुक्तं तदसर्वशः न सर्वव्युत्प
 त इत्यर्थः कथं यत्र पदांतपराधीरन्यो नो प्रतिनिमित्तनेमिचित्कत्वं तद्व्युत्पत्तं यत्रोत्तास्यो पूर्व
 वापरं वा विकारस्य निमित्तं तवति न न त्रपुर्तं विप्रतिपुपदेषु मोषुणा इत्याव नो मि निमित्तं य
 वतिभिः त्रं रावं नाम्यभावे पंचवत्या त्वच्चात्तावे चराचानां च न स्यात् सापि विलोप इति द्वियुक्तं न स्मरने कश
 वदुक्ताः स्मरंति त्रिशाचाचार्याः संख्या नियमेन विः क्रमं च नृकमपंचक्रमं नित्योर्वनियमेन शा

132

कलेविधानमोषुरागज्जिपुरागनिरुससारमस्तोषसं व अयावने पूर्वविधानमाचरेत् अया
वने अमिश्रितो किमुक्तं सति यत्र क्रमेव वनप्राप्तस्य पूर्वपदनिमित्तं नवमित्तं त्रैलोक्यं सति
एवंविधानमाचरेदिति हास्यं क्रममाचरेदित्यर्थः अयिमौलौहं पुरोहितो पुरोहितं यत्तस्य यत्र
यावन्तं तद्वदुक्तममाचरेत् मोषुरागनियथा व यथापदं संधिमापेतं हेतुषु पथापदं संधि
धानं नुयति अपेक्षते तु पदेषु पथापदं यत्र प्रज्ञावहेतुस्तस्य पदेनोत्तरं रासद्वयत्पारा नैक
यमारोहो बलिलोपः संशयनिवृत्त्यर्थं यद्वा रासद्वयं वदो व अथोपरासं समयं पदेन वक्रमेव वस्य
दधिगम्य संदधत् अथ पदास्यां समं गम्यते रष्ट्रकर्म वादिकं क्रमं शास्त्रं किमर्थं
पुनर्हीनामतीयावसानं अष्टकमवादिनिवक्तव्यं राकेन कस्मात् संदधत् नित्यं सना
यमिति वक्तव्यं वाहं हत्यदिदो रासोत्सर्गं वद सहेनिकाराणि समासमतभाक् ददुक्त
मध्यमक्रिया वस्येत् संदधत् समयं पदेन किंपुनः कारणं समया नाम पत्र

राम
132

मेमध्यगतानि यानि चात्तीयतां गच्छति यस्य चोष्णवमनन्ययोगो विहृतं स्रुतादिवा अतीत्यते
पापदत्तपदं शीयेत् सहेनिकाराणि इति करणपुत्तानि समासमवगृह्याणि अंतभाक् अर्द्धव
त्वावहुकामे मध्यगतानि यानि च विक्रमप्रत्यतिषु बह्वक्रमेषु यानि मध्यगतानि तृतीयतां ग
च्छति यस्य चोष्णवत् नुगुदुत्तदुदुत्ति निष्वमादीनि तेषु च सोष्णकारादिश्चर्युः खव
र्कतृतीयंगकारादिमापद्यते अनन्ययोगो विरुतं अनन्येन यस्य विकारश्च आत्मनेव रुतः त
यर्थः यथा सुषुमायातं स्रुतादिवा स्रुतादीनि वदानि आरैगिच्येव मादीनि ते वा एतेषां य
दभां उत्तरां सहप्रयादानं रुवाया पादं प्रवृत्तिर्दृष्टान्तं प्रदर्शयेत् केन परित्यहेत् किं का
राणां तदिति लक्ष्यत्रयमात्रादं तस्मै लीयध्वैरिति यदियहस्य द्वितीये वनेष्वपसं गतसमा
भूता समासं तुहीनो इति बुद्धं नो इत्यत्र काररेफकारनकारमिति परिग्रहस्य पूर्ववत्

रावप्रसंगः समाभूतः अंतर्मात्रं यदि तो शम्य अनु घटि। स्वनीतिस्वनिदयत्रयमांजये
 ति द्वितीयवचनेष्वप्रसंगो माभूत्। बहुक्रमे मध्यगता निया निवेति। यद्यनिरुद्धसारम
 स्मृतोषसो ऊर्ध्वस्वसारमिति स्वसारं अस्तेत्यरुतत्तत्तीयतां गच्छन्ति यस्यो अवाश्रयति
 नुपुनरति नुपुनतः। दुषु प्रविति दुषु सन अनन्ययोगंति रुतं सुसुमेति सुसुम इत्यत्र परि
 ग्रहस्य संहिता ईव सर्ववचने पदवदुत्तरमिति परिग्रहस्य पूर्ववचनेष्वप्रसंगो समाभूत
 । स्मृतादियानि मारैगि येवमादिषु अरेगि न्यरेकं इत्यसं हिता व सर्ववचनं पदवदुत्तर
 रं परिग्रहस्य पूर्ववचनदीर्घप्रसंगो माभूत् अपेक्ष्य अपराधो न ना। अनीय
 तेषां पदतां प्रदर्शयिदिति सहेनिकाराणी। येवमादीनि अनिकल्पपरिग्रहेण तेषां पदा
 नां पदतां प्रदर्शयेत्। सहेनिकारेषु उ यल्लिता त प्रदर्शनार्थं। इंडा मीत पति। इंडा मीरती

राम

132

आतः भासो। आतश्चित्तप्रातः। रेफदर्शनार्थं बा।

यी प्रग्रहप्रदर्शनार्थं

समासे प्रग्रहप्रदर्शनार्थं वा। पुरोहितं यत्तस्य पुरोहितमिति पुरः। हितं अर्हति तस्यो
 तनार्थं। अर्हति विवरथावधीः। अवधीरित्यवधीपदप्रदर्शनार्थं बहुक्रमे मध्यगतेषु वापरांतप
 दर्शनार्थं। निरुद्धसारम स्मृतोषसो ऊर्ध्वस्वसारमिति स्वसारं अस्तेत्यरुतत्तत्तीयतां गच्छन्ति यस्यो अवाश्रयति
 र्थं क। अनन्ययोगं वितर्तमिथी वसिष्ठवात। नानर्थकं परिग्रहस्यो तयो रपिवचनयोः पदवच
 दर्शनार्थं। तस्य पत्न्यं पत्न्यं दत्तुषः। दत्तुषः रुस्यं न हसः। धत्तुषः रुस्यं न हसः। किमुच्यते उल
 योरपिवचनयोः पदवचं प्रदर्शयते। न काराला योश्चरमा वमानयेति न्येवमादीर्वचनात्। पत्रव
 चनं नास्ति तत्र परिग्रहस्य पूर्ववचने विकारो तवयेव। यथारजो वितमिति रजः। धत्तुषः। अनन्य
 योगेषु वितर्तयेत्। पदप्रदर्शनार्थमेवायथा सुषुमायात्। सुसुमेति सुसुम। स्मृतादिषु पदेषु परत्वप्र

त

मु

शनाथमेव आरेकांथां आरेगिचरैकांथां। रुतेतुगार्ग्यपुनस्वभिक्कमेभागपस्यावार्यस्यपहे
 त्रितिस्यगार्ग्यपुनेरेवविभिरिति पुनः स्वभित्कमेरुते एवं परानापदतां प्रदर्शयित्वा उद्गृह्यते।
 कैङ्कर्येति सुखं अदृष्टवर्गप्रथमे प्रदर्शयित्वा तत्र निराह चोदकः। प्रथमे इदं दृष्टवप
 दस्योत्तरार्गे अदृष्टे तस्य प्रदर्शयित्वा यस्मिन्निराह चोदकः। इति तस्य दर्शनं निराह चोदकः।
 परिग्रहेणाकिंकारणं। पदोत्तरार्गे तस्य दर्शनं इत्यर्थं त्वं वचनमयवचनं। इत्यत्र अर्द्धवचनं द्वे पदेन ज्ञायते
 नकारोत्तरार्गे नकारोत्तरार्गे तस्य दर्शनं तस्मिन्निराह चोदकः। नच परिग्रहं त्वं वचनमिति त्वं वचनं
 वचनमप्यवचनं। अथ पदोत्तरार्गे केवलमाह सा स्थितिः। पदं केवलमिति निरुक्तं। पदादवका
 सा स्थिति रिति वेदितव्यं। संज्ञाकरतामत्र नार्थं। अर्थं ह तं दृष्टवर्गमाह। अथ यदेतिकां तस्य
 यस्मिन्निराह चोदकः। तस्य दर्शनं पदमाह वक्ता तस्य दम्पस्ति त्वेति त्वं तं दृष्टवर्गमाह। तस्य दर्शनं।

राम
१३५

अथोपनिषदस्य समस्य वा हते यदा स्थिता पश्चित्माचरं कता अथोपनिषदस्य पश्चित्तेति पर्यस्य कथं
 पश्चित्तेतद्वचनं त्वेति रहितं पश्चात्परिग्रहं समस्य च पराह वक्ता तस्य दं स्थितो पश्चित्ते वेदितव्यं। स्थित्युक्त
 स्थितं स्थितो पश्चित्तानां मन्यतमेन प्रदर्शयित्वा वरति। उत अपि। अथ पुनर्द्धवचनं त्वमास मिगयेत्। त
 वस्थितो पश्चित्ते कियमाणा पुनर्द्धवचनं त्वमास मिगयेत्। अथ गच्छीयात्। अग्निमीने। रत्ने पुरो
 हितं यत्तस्या पुरोहितमिति पुरोहितं। अतीत्या तेषां पदतां प्रदर्शयेदिद्यं वचनं त्वेति सद्देव वचनं परिग्रह
 हस्य पूर्ववचने अवग्रहपनिषेधार्थं। अस्मिन्नेव स्थितो पश्चित्ते स्मरि चेत्यप्यदं वचनं यथा। अन्येषु परे पुराणि क
 र्यापुनो पुनस्तु इतरां यथोक्तं संधिं कुर्यात्। त्वं वचनं कुर्यात्। त्वं वचनं वदति योर्वचनं वचनं। त्वं दृष्टव
 र्गमाह। त्वं रित्येतत्पहि पदस्य अवग्रहस्येव हिमात्रकालका तधारणा परिग्रहं स्वीकृतं।

कलैरनुस्मृता आवायिणां पूजा योऽन्तर्गतः तपःपरित्यागपरित्यागजयापरित्योतिपरित्यागज
 यः स्वः स्वः रिनिस्वः क्रमशास्त्रे एव हेतुः कृतः इति एवैष सधने एवैः स्वस्यादसंहिते तदवयववद्
 यदिति च अथक्रमे तो स यतो नृसंहिते ततो स्यपश्चात्पदतो प्रदर्शयेत् यथापदं वा न्यतरेणासदधि
 त्रिषु तमेधेत् इतो यसंसावात् अथवा तिके मे नु यीत् उत्सयतः पूर्वरात्रपरेणावा अनुसंहिते तत
 पश्चात्स्यपदतो प्रदर्शयेत् त्रिषु तमेधेत् निमित्तसंशये पुनः कथ्यते तो एवमध्विनोपसंनवतीति उत्सये
 तोऽपि संहितमिति वीरास एत नमर्थसिः इत न नीति न त्विक्तसनेन स्कीया ३ स्कीसनेन त्विक्तसने
 न योनिमारेण आरंभियरेकं यथापदं वा न्यतरेणापदेन पूर्वरात्रापररेणावा सहसं दध क्रम
 यात् वीरास एतने इत नमर्थसिः वीरास इत न एत नमर्थसिः चि वंसनेने स्कीसनेन स्वभी
 या ३ त्विक्तसनेन कंसनेन स्कीयान् यो निमारेकं आरंभयोनिमारेकं आरंभय एवमथतो

राम
२२५

पसंभवतीति वा किमौपशौ उत्सयतो नृसंहितमिति यथापदं वा न्यतरेणावेति न योश्चो स योः समानेविका
 रनिमित्तैः वा न्यतरयोगो विकारो न सवतीति एवैषापि प्रायः अन्तररदनं न्यतरतिमितं सवित्प्रमहेतीति
 पस्यातिप्राक् च अरक्तसंघेयेषा घनेपदे पुनस्तदुक्ता व्यवसाय एव वत अरक्तसंघि आरयेत न्यदे
 परिग्रहादयो बन्ते कस्मादुच्यते बहुमस्यागानियानि वेति परिग्रहो स्यमा भूदिति कथां तहिकर्तव्यं पुन
 स्तस्यदमुक्ता कतरत् आरयेत सर्ववत्परेणापदेनामवसानं तत्राक्रमेता आमेदमेदमाचरेणो आव
 रेण्य अरक्तसंघीतिकस्मात् आमेन्यस्परजसः आमेन्यस्योमेन्यस्परजसो यनूषदत्रो अत्रा
 अणः प्या व तथायदृष्टोपनते बहु क्रमेकमेततस्यैकपदानि निरुज्जन तथा कथं पथा आकारस्य
 पदस्य पदप्रदर्शनार्थं प्रत्यादानं नृक्रं एव वत अद्यवसानोऽर्थयदृष्टया उपनते बहु क्रमेकमेक
 मेतानस्येव बहु क्रमस्यैकैकं पदानि निरुज्जन अपनयत्वा वक्ता कथ्यते तो सर्वपदतो श्रुत्वा श्रुत्वा

वैद्यस्यस्फुरिति। आचेतानि। चेतानि। एतानि। इतानि। निषीदतानि। निमित्तानि। निमित्तं प्रयोगेयं योर्वर्तकम्।
 कर्मणां च। आभूतः। सयदृष्टेः पेतः। यथा। आचेतानि। कर्मण्यः। आ। चेता। एता। इतानि। नि। षीदत। सीद
 ते। दे। अ। वहा। स्या। मे। वा। वसाने। क्रिय। मा। शो। तकार। स्पष्टि। वा। ला। वत्त। दन। वसाने। यं। स। वती। अ। ए। कर्मका। हर। म
 हियो। नि। यदि। स्य। नव। सानी। यमे। वर। तीया। ती। द्वा। सा। वा। र्थं। व। दुर्था। ॥ य। वर्गः। ॥ २॥ नकार। नो। पो। मर। भा। वसाने। य
 दये। ते। रा। गं। प्र। रुति। परि। ग्रहे। न। मर। स्य। र। व। लो। यं। सा। वं। व। कृ। म्। भा। वं। रं। फ। स। वं। व। अ। ये। त। रा। ग। रा। ग। वृ। क्षि। ता
 प्र। रुति। नये। त। परि। ग्रहे। क्रिय। मा। शो। कस्य। हे। तोः। प्रदप्रदर्शनार्थः। दृष्टा। हि। लो। पो। मर। हा। सि। कर्म। रा। लव
 ति। तस्मात्प्रसूतिमानयेत। लोपसादः। अस्मात्। अस्मात्। इत। अस्मान्। तस्मान्। नित्यस्मान्० अस्मात्। उ। कृ। म्।
 भावं। आ। व। सं। आ। व। दन्त्रि। या। वदन्। स्वतया। या। युः। स्वतया। नि। तिस्र। तवा। न। र। भा। वः। अ। भी। र्द्वि। र। व
 सारथिः। अ। नी। र्द्वि। वेत्य। सी। प्र। नृ। इ। व। अ। ती। य। ते। बां। पद। तं। प्रदर्शयेदिति। एवं। सिद्धे। किमर्थेन। को

तावाः द्विप४

राम
१३६

लोपादीनां विकाराणां परिग्रहे पुनर्निवृत्तिरुच्यते। परिग्रहस्योपयोरपि वचनयोर्विकारनिवृत्त्यर्थे। ने
 नासति वचने उत्तरस्मिन्नेकस्यात्। नेप्रदोषः। नेन। अस्य। सययोर्वचनयोर्वचनीति। तपक्वत्तमः। यद
 पं३३ नृवंत्तवसमासमिं गयेदिति। एवीस्मिन् वचने। अवग्रहपतिष्वेक्ष्यं नृवंत्तापयति। इत्याहा।
 अन्यत्रोत्पत्तिरपि वचनयोः पदतायाः प्रदर्शनसवतीति। एवं। अती। से। बां। पस्तं। प्रदर्शयेदित्येव। सिद्धे
 नकारोपरसावमानयेदित्येव। आदीनां। नित्यमार्थं। अनुक्रमेण। परिग्राहानं कुर्वतापयति। इहान
 उक्तां। नाना। विकाराणां। परिग्रहस्य। पूर्ववत्। नेन। निवृत्तिर्नसवतीति। यथा। धनं। च। मिनिधनः। अर्थः। ककु
 या। मिति। ककु। मा। नृ। अहो। सि। रित्यहः। क्षमिः। दशो। णि। मिति। दश। र्द्वि। ति। इत्येव। मा। दी। नो। नति।
 सकारतवर्गयोर्नेति। प्रसूतिमानयेत्यरिग्रहे। क्रियमाशोकस्यहेतोः। प्रदप्रदृतिदर्शनार्थः। सुषुमा
 यातां। सुषुमेति। सुषुमा। त। हार। तव। आरमस्वरसत्त्वदुर्लभो। दुर्लभो। तेन। दुर्लभो। इति। दुर्लभो।

समानकालौ एक कालौ असमानकारणौ नानानिमित्तौ नूनतरो वा अव्यवहितौ नानिमित्तौ व्यवहितौ वा पञ्चसंज्ञितौ भवतः
पदस्य दोषो काश्चिदित्यर्थः । अथास्यामवस्थायै हित्व स गद्वहुकमे निमित्तापरिग्रहे निमित्तकं ॥३॥

२३

पुनरितिरिक्तञ्चान्ननिश्चयतीति । तच्चनेपरिग्रहादन्यत्र सावकाशत्वात्तस्य च समानकालावस
मानकारणावनेतरो वा यदि संनिगच्छन्तः । अदस्य दोषावयं हेतुसंयुहो निमित्तकमात्रेण्यतरो लुप्य
तौ नियो गत आर्षीसंहिताअप्यतरो लुप्यते । एवं पीययतापीपयद्विश्रया ॥४॥ मका
रं रावंतदुत्तरेण प्रत्यादाने कियमातो लुप्यते । शक्रपरां । एनपीययतापीपयद्विश्रया ॥४॥ मका
रं सोपेविन्नस्वरोपदेवतीयाभावे प्रथमस्य चक्रवे मकारः । सोपेविन्नस्वरोपधौ एरितांती यत्र एकारेण
वेव बहुकमेव कियमातो क्रवमाखी लुप्यते । मकास्लोपेविन्नस्वरोपधौ एरितांती यत्र एकारेण
निमित्तयदेवैरान्तवंतदुत्तरेण प्रत्यादाने कियमातो लुप्यते । एरितांति । प्रथमरती यभावे रं ई
द्विहेत्यत्र कारस्य प्रतिनिमित्तं रतीयं तौ तत्त्वैरासह लुप्यते । इदस्य विदुषः च विपर्ययो वेत
रथाभ्युपेयुषां । अथवा बहुकमादते पि प्रथम स्पष्टतीयता विपर्ययः । लोप इति प्रहृतमलो
कश्च विपर्ययः ॥

स्पष्ट
राम
२३

यथा ४
नासिके ५

पक्षस्य विपर्यय इति । तत्रथाभ्युपेयुषां । अथ तस्मादन्यमवसाने रतीयं गार्ग्यस्य चोमिति
ग्यमतं येन पक्षो ह्येति । तेषामिदं विदुषः । अथोत्तयोषामनुनासिकोदयो । अथाप्याखी लुप्यते
अनुनासिकोदयेति निमित्ते प्रथमं उत्तयोषां योग्यं मतमभ्यसगच्छति । ये च शाक्यस्य
धामतां । यहप्रसंगो विकनुमिव हेतुयन्नकारनिमित्तो मकारः । एवं रासहवने लुप्यते । यद्वा
प्रसर्गः । प्रसर्गो विकनुपु ४ । अथोत्तयेनोपहिते मतिपरेण सह बहुकमेव कियमातो क्रव
माखी लुप्यते । मोषु राभ्युपेयुषां । इत्यत्र पक्षनिमित्ते रावंतदुत्तरेण प्रत्यादाने कियमा
तो लुप्यते । मोषु राभ्युपेयुषां । इति मोखी निमित्तं । परा यरा ४ । तथा त्रस्य कम एक पातिनश्च एक
पातिनः । अत्र स्य कम द्वितीया बहुकमेव कियमातो उत्तयोपि प्रवचनयो लुप्यते । एवं ता
विब्यहः । नचावर्षस्वरितेन सहितो । न सेत तस्मिन् यतस्वरोस्ये अत्र च एव पातिनः कः

मते नोपहिते अनुनासि
को अक्षो ५

१४

मरु २

मेतस्मादेकपातिनः पूर्वस्वरितेन सह सं हि तानलसेत तस्मिन्नि यतः स्वरोदये सति अ ये हं सिं न्य
 १ विगागां वा ॥ यदा च गच्छन्नुदात्तमस्तरं वशापरादेरुदयस्यते न च। यदा च अनुदात्तं उ
 दात्तस्यपरादेर्वशां गच्छन्ति। स्वरितं च उदात्तस्युकी साव उदात्तं स्युम स्तुमिति तेनोदात्तेन एकी
 सावेन दाचबहुक्रमे अक्रियमा रोध्रवमाधी लुप्यते। आतेवः। ते इत्यनुदात्तस्य अवनत्य
 तरे ता एकादेरी उदात्तं वं तत् सर्वेण सह वचने लुप्यते। एवमानं स्वाध्यायः। अ उदात्तपूर्वे नि
 यते स्वरोदये यो वि लोपो नित्य तो यदा वर उदात्त पूर्व अकादशो नि यत स्वरोदये सति पर य
 यदा परो सवति। अनुदात्तश्च सर्वः। तदा अवरः पूर्वेण सह वचन इत्यर्थः। आधी विलोपो सवति। पद्ये
 वं पूर्वस्या यं शेष इह कस्मात्ता उच्यते। उदात्त पूर्वेष्वेकादेरीः। इकारोश्च प्र श्लेष इत्येवमा

राम
१४०

अनियतो

शेषाकने विधाने पूर्वोदात्तस्य सह वचने आधी विपर्ययापनार्थं उदात्त पूर्व ईसावसि मिय नाकारे
 ण सहैकादशानि मि त्मि कारस्योदात्तस्य परासह प्रत्याने विलोपः। इदं सानसितं तथा ते वं वित्य
 जते इत्युदात्तस्य अवनित्यनुदात्तेन सहैकादशानि मि त्मि स्वरितं वं तत् सर्वेण सह वचने विलोपः।
 कुर्वन्तु। यदा वर इत्येतस्य पूर्वस्वर निदिष्टमो बोदाहरणं। अ स्वरेकदेवं स्वरितस्य चोत्तरं यदा
 निहत्याद निमित्तमस्तरं स्वरितस्य उत्तरमनुदात्तमेकदेवं शपं सं तं नि हंति वक्ता। तदुत्तरं यदा पूर्व
 रासह अनिमित्तं ज्ञपात वैमाधी लुप्यते सो नारुणोः। अ उदात्त पूर्व स्वरितं तत् पूर्वोपि अनुदा
 त्तानामनुदात्तां समवायः। यदा रौद्रौ न स ते पि वा बहून् स्वरा इति। तदा बहु क्रमे अक्रियमाणे आ
 धी लुप्यते। उत देवा अवहितमिथेज देवा इत्यनुदात्तसं गमस्य पूर्व निमित्तं वा यस्य स्वरितं वं त
 इतरेण सह प्रत्यादाने लुप्यते। देवा अवहितं परनिमित्तं मत्स्यानुदात्तं वं तत् सर्वेण सह व

तथा

उदात्त पूर्वोपि नुदात्तसं गमो यदस्वरो दो लभतेः पिता व ह न

वस्वरवर्णसंहितेतयोऽप्येवमस्मिन्वर्णयोः अहं स्वस्वरस्य संहितावर्णानां बवर्णसंहिता

१४१
प्रवप

वने लुप्यते जनदेवाः ॥ स्वस्वदुर्वेषु स्तुजायस्मिन् प्रवपि योस्वरितस्वरलुप्यते स्वरितापामे
च प्रवप्यः पुरुषजायता उत्तरापा ये च नुदात्रः पुरुषजास्वरितद्वौ वाचं वदता वदद्यात्प्रवप
वीपाये स्वरोलुप्यते ॥ वदता वदद्याः उत्तरापा ये च नुदात्रः वाचं वदता तस्माद्दुर्कमेति अकि यमा
रासमानकालासमानकालारणावित्येवमादिनिर्विहितेषु आर्षी लुप्यते ॥ तस्माद्दुर्कमेति
छये के आचार्याः ॥ पथा पक्रमे स्वरवर्णसंहितेतयोऽप्येवमस्मिन् वरणीयोस्तथा ॥ अदृशने नां विलो
पत्रयते कमे पना र्वं बुवने परे स्वरैः यथा पे न प्रकारेता प्रकृते स्वरवर्णसंहितेतस्वरसंहिता व
वर्णसंहिता
स्वरवर्णसंहितयोः कमे तथा अदृशने मति उच्यते ॥ आर्षी विलोपः ॥ किमिदमार्थ विलोप इति ॥ अ
स्मिन् ववने आर्षी विलोप इत्यर्थः ॥ कोस्य विग्रहः विलोपो विनाशः ॥ तस्यास्तावद्विलोप इव दुर्क

अप
विहितः

राम
१४२

न्यतर

आर्षीदप्येत
याप

मेति निमित्तापरिग्रहे आर्षी विलोपः ॥ यत्तद्व्यस्मिन् ववने णवस्वरितयोः अदृशने नां विलो
पो भवति ॥ यद्यपि णवस्वरितेतत्तद्व्यपेते इदं होमहे ॥ इत्यत्र इदं होमस्य प्रवप्य स्वरभावा विलोप
पएव नैष होमः ॥ कमे सुहिरे आचार्याः स्वरवर्णसंहितेतयोऽप्येवमस्मिन् वरणीयोस्तथा ॥ अदृशने नां विलो
पमे वं बुवने परेतथा सकाराण्यार्षी विलोपविक्रमः ॥ कमे हापुक्ते पिवहृति संस्वत् यद्यपि अ
न्यतरस्मिन् ववने आर्षी तस्यामदृष्टं संहितायां यदिकमे इत्यनेन एव मस्यामवस्थापामपरे आ
चार्या आर्षी विलोपे मन्यन्ते ॥ कस्मादसन्नः प्रादुर्लवान् ॥ इदं होम इदं कृत्वा नित्या कथा यथास
मानकालात्समानकारणानि निर्विहितेषु सक्रमक आर्षी विलोपविक्रमः ॥ आर्षी विलोप होम
कमे णापुक्ते प्रविकारणानि निमित्तानि वहुन्यप्येदानीं संस्वत् तदमं गंगेयमुने सरस्व
तिश्रुतु इति सोमं ॥ वदपदोत श्रुयदानं कृत्वा स्वरवर्णसंहितेतयोऽप्येवमस्मिन् वरणीयोस्तथा ॥ अदृशने नां विलो

१४५

मन्त्रे निरास्तमं न वेन्निरा होप निश्चयतत्पदं पदं यदा स्वरं न गच्छति पदांतश्च यदा वसानं न गच्छति
 तदा नुरूपं न सते निरास्तमं पदकाले स्वरं स्वरं तव गच्छति तव यत्र न जायते कम कः स उपनिष्पत्तय
 रं न चो निर्वीतीति ते वदन् न इति ते परिग्रहा इते स्वरं नुरूपं न सते न च वरा इति मन्त्रि
 ति मन्त्र इति अत्र इत्येतत् नुरूपं न सते छ त्ति ति स्ति तो प स्ति त यो म् इत्युच्यते पदं यथा व
 द्ययवदु पस्ति तं कचि स्ति तौ वै वम तो धि गा कलाः कमे स्ति नो प स्ति त मा च रं रुता य
 दुक्त मध स्तरा स्ति य प स्ति त स्ति तो प स्ति ताना म न्य तं मे न प द प्र दर्शनं स वतीति पुक्तं
 कस्मात् स्ति त स्ति तो प स्ति त्मये वै हियथा इत्युच्यते आरेकांथा अरे गित्यरेका उपस्ति ते व्यय
 ॥ नो पेद्ययो इत्युच्यते तस्या त्वयवदुच्यते पदं यथा वदन् व दश्यत इत्यर्थः आरेकांथा अ
 रे गिति एवमुपस्ति ते मति यदोत्पद्यते इष्टं स्वरितं न दश्यते तस्माद्यवदुच्यते नो पु रा स्ति

६५

रात्र

१४२

वत्स ६३

उत्ति ति इत्युक्ते इत्युक्ते न दश्यते कचि त्स्ति तापि एवं यथोपस्ति ते तथा व्ययव दश्यते प्रातः से
 मे प्रातः स्ति यत्र पदे दृष्टो रेफो न दश्यते अतो धि तस्माद्धेतोः शाकलौ कमे वरं माने स्ति तो प स्ति
 तमे वा चरं ति ॥ अरे गित्यरेका स्ति तिसु प्रात रिति प्रातः छ वर्गः ५ कमे तसर्वाणि प दानि नि क
 रंति नि स्मरंति कमे तक्रमं ब्रूया तक्रमकः सर्वाणि पदानि एकैकं पदे नि कृत्व च क्ता कमे त इति
 स्मरं इच्छत्याचार्याः कस्य हेतोः एवं सुराते मार्या अविलोपो न वतीति आर्मंडं उमावरे रापे आ
 वरे रापे वरे रापमा वि प्रां एवं सर्वत्र अचरितं नो न्नये तत्क्रमस्य वर्त्तमाने स्मृति संभावो कव
 नः समाधि मस्या चित्तरागिणी र्वये तपा र्वदं पदा चरितं र्वशास्त्रे विहितं क्रमोद्भास्या मति
 के स्येत्येवमादि क्रम कुर्वन् नो न्नये तान्मथा कुर्यादित्यर्थः क्रमस्य वर्त्तमाने स्मृति सं
 भवो हेतुः कव च क्रम स्मृतिः शास्त्रे दर्शनादि सं वध उपपत्ति रित्यनर्थी नरे अस्य क्रमस्य सम

संपदं जन्वितराणि अनु

कुर्यादि२

१४३

धोग्यञ्चनुलस्यचारतराणिकतराणिकमेहेतौशासनानिकीतियेत्किमुक्तं सवतिस्वस्मि
 त्तमशास्त्रियासंपदुक्तातेस्याञ्चविरोधेनहेत्तुत्तानियर्थग्यथाञ्चदृष्टवर्तोपथमेयथावक्त
 तादिप्रभृतीत्येवमादीनि ह्यथोपरिपुंक्रमशास्त्रमादितः। तदेवसाधुवेदितव्यं ह्युन
 नः दृश्यंते विविधैश्च साधुवत् २ यदुक्तं तत्र साधुवद्योपरिष्टमिदं विदितव्यं कि
 यमातोषपञ्चतरमाश्रित्य संहितायाञ्च विलोपत्रयने ह्यस्ति यवाध्वयत्रवाचचक्रमं
 क्रमः प्रवक्ता प्रथमं शर्वाद्योसङ्गवान्यंचालः क्रमस्य वक्ताश्रित्यः क्रमं प्रथमे उवाच
 प्रशशंसचहितायकथंसायतेहि तायेतिकमेहेत्तुधिराग्यक्रमकारुतसेकानात्त्वस
 मावर्त्तमानाभ्युत्तमाक्रमं तेवदशंसयदुर्गीति भवतिचात्र। क्रमाभिगमनीतेदुर्गिपहना
 स्पन्तिनीयंतेतेतिमानस्यावीतीनवश्याम्यायस्ति ह्यक्रमेणानार्थः पदसंहितादिदः। पुरा

सवास्त्रेवं वा १४४

राम

१४२

म्यादिदोषाः सेतितपादि६

प्रसिद्धाग्रयपूर्वसिद्धिसिः। अरुञ्जसिद्धश्चनवान्यसाधकोनचोदयापायकरेनवक्तव्योयंविदि
 तोविधिः क्रमोद्वास्यामतिक्रमेणितेनार्थः। कस्यहेतोः पदसंहिताविद्वेषानिहितो
 विद्वेषः संहितायात्रतरकालंक्रमविधिराभ्यतेपुराअप्रसिद्ध। एवमयंपदसंहितात्पूर्वो
 प्रसिद्धाग्रयपूर्वसिद्धिसिः। पदसंहिते क्रमस्याश्रयः। नत्सर्विकाश्रास्यसिद्धयोभवीति।
 पुराचैत्रविधीयतेनंचास्यतोविधीयते। नस्मात्पदसंहितानन्योपेक्रमोसवति। अविशेषे
 सिधिशेषाएरभोनर्थकः। अरुञ्जसिद्धः क्रमोयद्यपिवासेहितायाअविलोपार्थः पदसंहितय
 यवात्तच्चरुञ्जसिद्धरुच्यतेनवान्यसाधकरनितायंक्रमोन्यशास्त्रात्तत्र्याद्विशेषासाध
 यति। अरुञ्जस्यअन्यसाधकानि तायेक्रमोन्यशास्त्रात्तत्र्याद्विशेषासाधनंनविद्यते। नचोदया
 पायकरद्विनिवायंक्रमोचोदुरभ्यकारणनचापायकारेनवक्तव्येननवायंक्रमः। ब्रह्म

७४

तानामन्यतमस्मिन्वाङ्मयायथेकतः यथा देवताष्वंशो युक्तः स्वाध्याययत्नकर्मसमं हि
 ताविधिः तद्यथा मन्त्रस्योपसर्गनिपातः परमिति पदविधिः एतिः कारणैः कर्मिणानाथ
 र्त्तकच्यते। तवतिवा क श्लोकः परगतविषयनान्यतयति यथा। कृत्स्नकलुषमिति परं स भुक्त
 उत्तरं विद्वेति य आसिद्धिः सिद्धिविपर्ययोयदि प्रसिद्धितो सिद्धिविपर्ययस्तथा यदुक्तं प
 र्मं हिताभ्यर्थं मयं क्रमो न सिद्धिर्नास्ति अतः हेतोः प्रसिद्धिः। अमिदस्य विपर्ययः तथा
 भविष्यति प्रसिद्धं परमं हिता यथा श्रित्यर्थं कर्मो वर्तते तत्तत् प्रसिद्ध एवाग्रन्यथा यदपदं हि
 ताक्रमो भवतीति प्रतिपादार्थं काणनदेशादिसाधत्येकदेशं नेति य सहापवादे बुधसमुन
 क्रमः अपदे बुधास्ते बुधचयनार्थकः अत्र पुन दोनि ह्यर्थः। महापवादे बुधप्रदे बुधा स्ते बुधेरर्थः राम
 परिश्रंते तानि प्रदेशपवादापि यथाशास्त्रं योगशास्त्राति तेष्वपि अन्यस्मिन्पवादे

१४४

नाश्रित्य सिद्धः

अ ४

दृश्यते तेने पुरासे पुविषमने पुसम्बनर्थकः नाये क्रमो नर्थको लवितुमर्हति य विपर्ययाद्यास्माभि
 दर्शनात्प्राप्तिद्वे रत्नयोरनाश्रयात्। समभ्यपायादुहति श्रसाधु भिक्कते श्रसमानकरः क नोर्थ
 यार्त्रविपर्ययादिति कर्मिणानार्थः परमं हिता विदुः रत्नका प्रसिद्धितो सिद्धिर्विपर्ययस्तथेकतः। विपर्यया
 अस्मिन् विधिभावाः प्रसिद्धा न वेति व्याख्येयमाभिदर्शनाच्चयं कर्मो अर्थवादुच्यते। शास्त्रे समाधिदर्शनादि
 ति। कमशास्त्रे हि अनेके विरोधाः संहितापदादि पदोता नुग्रहणार्थं विधीयन्ते। एषे तदनववसानीयानि
 निमित्तसंश्रुती योत्पे बभादपः। पुरा प्रसिद्धे श्रयं क्रमो र्थवा न सवति पुरा प्रसिद्धे विदिति कथं हिनाम
 पुरा प्रसिद्धः संवत्सानीयादी विरोधाना रमते। उल्लयोरनाश्रयात्। उले अपि परमं हिता अनाश्रय
 यं क्रमो वर्तते। तस्मादपि अर्थवा न्क्रमो सवति अनाश्रयादिति व्याप्तिरित्यने पदसंहिताद्विरोधा
 र्मः। कमशास्त्रे दृश्यते यथैतदवगच्छाता परिग्रहं करणं। समभ्यपेयादुहति श्रसाधु रिति ए

१४५

वैवायशाम्भकपगमनाद्यापंक्रमोर्थावत्सवितुमर्हति कथं न मानार्थं कं पुराप्रसिद्धं ब्रह्मासाधवपरि
 गृहीयुः ~~कृतेन श्रमं मानकरः क्रमोर्थावत्सवति~~ कृतेन श्रमं मानकरः क्रमोर्थावत्सवति
 श्रुतोवाप्यं दृष्टः क्रमोविज्ञायते तदेव पदानां गिरसः त्रिपदेन बालसर्वव्याप्तिसिद्धि कारात्तरपंक्रम
 मोऽर्थदात्रसवति कारात्तौ श्रमसिद्धोपां श्रुतितश्च विविधैर्गुराविषये वितत्ये असिद्धिर्न सवति। पु
 रणचयदविषये विज्ञानिस्तु चितानो न कुहोति छन्दतेन च द्वेपदसंहितास्वरौ प्रसिद्धा पारणाक
 मचोन्नमं। इतश्च क्रमोर्थावत्सवति। क्रमादतो द्वैप्संहितास्वरौ न सिद्धः द्वैप्संहितासिद्धे उत्तरारं स
 श्रुते कर्तुं पादार्चवैस्तु क्रममित्यर्थः पारणाचोत्तरमितिसंज्ञापांवाले न क्वापितानां पारणा कर्म
 तां कर्म पारणामुत्तमं परं पारणाहि मघव च्चाव। भवति च्चाव। प्रगाथे पुनरावर्ति दृष्टाय स विधौ मु सम
 तिः। अर्थवत्तं क्रमं द्यादेवता वास्य शास्त्र तां च क्रमादतो एव गन्तुं वां हंतां पदैः स्वरेश्च।

१४५

अध्वयनं यथावितिः। क्रमादतो एव गन्तुं वां चारणां किं यतो अध्वयनं यथाविति रिति। यथा
 अध्वयनं त्रिनिर्मेवं ज्ञाते ॥ संहितापदक्रमेः। ततश्चायं क्रमोर्थावत्सवति। भवति च्चाव
 शालुः। इति संशये तममेस्तथावात्मवानिति इति पार्श्वद्विपां क्रमहेतोनाम
 कादशमं परलं श्रीः ॐ ॐ ॐ राम राम राम राम राम ॐ

मंदकः॥ रश्मिवाच्यमानयत्नारंतेरिति नुवर्थांश्चर्वति। वज्रां उल्लाणां वदिकां नावाभवति। स्त्रोति। मध्यमा इति कस्मात्
 ॥ ग्या॥ नलकारेणारेफः॥ लकारः सहरं फेण न संयुज्यते। अथैतु संयुज्यते अर्थमा। अर्वाकः अर्वावर्तिः॥ व
 धे। स्पशैर्वकाशेन परैरनुत्रमैः स्पशैरनुत्रमैः॥ र्वकारो नैयुज्यते। पूर्वसंयुज्यते। कः रोश्चा। ज्वलंतो भावः॥
 अथा। अनर्था। नाति। अननुनावाभाह। अननुनामेरिति कस्मात्। दक्षिणां अकारिणां रतामे। तथातेषां
 होषिणाः सर्वघोषभिः॥ तेषां स्पर्शानामनुत्रमाद्योषिणाः सर्वघोषाभिर्न संयुज्यंते। अहोषास्तु संयुज्यंते। तैस्कां
 मयुः॥ श्रोतंति। आरामघुनोद्यतस्यास्तैः। अनुत्रमैरिति कस्मात्। यद्वांराघल्यं मस्ति। कात्। विलुगीपाश्च रा
 म्यः॥ तथातेषां मितिकस्मात्। द्रव्यामपि प्रथमं स्वस्वये। नपावाश्च स्पसुवत्। तस्येदं वर्तते। रं ह्यंतश्च रावः॥ मद्या
 रं इत्स्वये। नांत्पानं स्त्वन प्रथमोषभिः परैः॥ अंत्या अंतस्त्वप्रथमावांतं स्त्वा अभाभिः परैर्न संयुज्यंते। पूर्व
 सु संयुज्यंते। नपावाश्च स्पसुवत्॥ स्वाहा प्रयेवरुणा। पां अंत्यामथमेति स्मात्। अदशि। वनस्य ते शतवजो

द्वाररभा। पूर्व इति कस्मात्। अकव्यत्। अह नानुत्रमाद्योषिणां होषिभिः सह स्पर्शः। स्पर्शा
 ॥ अनुत्रमावोषिताः स्पर्शा आवाधिः स्पर्शः सह न संयुज्यंते। उत्रमासु संयुज्यंते। पलिकी। सुमु
 यहे। आत्मा। अमथात्। अमानं नोत्रमादभाभिः परैः॥ उत्रमास्य शक्रमाभिः परैर्न संयुज्यंते। प
 र्वसंयुज्यंते। विषुः॥ म्मा प्रश्निः॥ उतमा इति कस्मात्। यद्वां। विरशीलकारः। स्पर्शैर्न यकार उत्ररी
 लकारः स्पर्शैश्च उत्रर्यैकातेन संयुज्यते। पूर्वसंयुज्यते। इदः पानव्येददताशरीतोः। नमोप
 वाक्। इदं प्रभवववादिदुजे। सत्याउद्योनातु॥ संसु॥ आरभ्य॥ सरये स वाय॥ पन्पा॥
 लकार स्पर्शैरिति कस्मात्। इंदवाद्यो हुं आरतो नो नोवन॥ अ नो नोवन॥ सह कभा

पठ
५४८

गोनसंयुज्यते। त्वेसुसंयुज्यते॥ शुनः॥ रापोयमद्भीतः। मानोमहेवनिष्पीषरादाः
। रास्ति तत्रक्यदेष्टिदं॥ पदिदमस्मिन्पदलेविधानमुक्तां तस्यदमधोपदमधौ। स
भवतीतिवेदितव्यं। नान्योन्येनमध्यमास्पृशैवेगीदतियदुक्तं तस्यैवेष्टि। उपमाषद
मधोपदमधौ। तत्रभवति। उपमाषदाहा॥ तथानलकारेण रेफदतिभवति। रोहि
ष्वावासुमदंशुर्नजाभीः॥ तथातेषां नोत्पांतात्काज्जम्भिः परैरिति संधौभवति। देवा
हुवेहहृद्वसन्ताये। दाध्याहुमेजनुषपूर्वां संगिता॥ तवापांसोमत्त्वमेत्यर्वाहृतम।
दशस्यस्यस्मिन् चतवर्मन्यम। तथाचेदमापिमता॥ तथाचेदमपितमना

तम
१४८

एतरेः

मा

विरोहाः आविर्दिताकृणुतेवर्ध्याः अह नरेफोरेफेफे गानसंयुज्यते। अन्वैसुसंयुज्यते। अमावात्रोदाहतां अ
र्यलोऽदितिर्पथियासः। नसोष्मासोष्मवात्रासोष्मवसाः॥ स्मोष्मभिर्न संयुज्यते। अन्वैसुसंयुज्यते।
उद्येनाभ्यपिहितयदीसाताअध्वानयदुरितादंमयव नस्यर्शैसुष्मापचमः परः सन। नसंयुज्यते। पू
र्वसुसंयुज्यते। ब्रह्मवतेजातवेदेनमश्वाः अरुद्रा नोवस्यसावस्यसोदिदि। स्पृशैरितिकस्मात्। स्त्रासैतेवर्हि
ः सुतइंदुसोमः नानुत्तमैः सवसोष्मावपूर्वः॥ अनुत्तमैः॥ स्पृशैः सवदकारः। सोष्मावपूर्वः। सन्नसंयुज्यते
। उत्तमैः सहसंयुज्यते। उत्तमैः॥ पूर्वदेः अरुद्राब्रह्मा अन्नुत्तरेऽहोरलोभवति। तथातेषां त्रैवि
णः सर्वभ्योष्मभिरितिसंधौभवति। कहरुनंकधप्रियः वर्गः नामाख्यतमुपसर्गोनिपातश्चत्वारिपदना
तानि। राद्यभनायवंचाख्यातंबउपसर्गाश्च निपातश्चेतिवचरिपदनातानि शब्दविद्वद्वाहुः तन्नामयेनाभि
दधातिमत्वं। तन्नामेकतेयेनरा देनाभिदधातिवत्तासंवंद्यमित्यर्थः॥ अग्निः। इन्द्रः। वरुणः॥ मित्रः॥ अर्यमा।

यः

तदाख्यातयेन प्राव संकानुं ह दध्यातमि च व्यते ॥ येन शब्देन सह कानुना अमि दधाति वक्ता ॥ भावं क्रिया
मि न्यर्हः ॥ नोषतं हंतं नु दे शं नि शितं ॥ पाप्मा मरानिर्दुरनुक पापम परि प्र ति न्य च पि स द वा पि ॥ उपसर्ग वि
राति रर्ह वावकाः सहेतरा म्पा ॥ अमि ॥ आ ॥ परा ॥ निर्दुरनुक पा ॥ अनु वि ॥ उपा ॥ अपा ॥ सा ॥ परि ॥ प्र ति नि
प्र ति ॥ अधि ॥ मुदा ॥ अवा ॥ अ पि ॥ इत्ये ते विं राति रु पसर्गाः ॥ अर्ह वावकाः ॥ अमि ॥ अर्ह वु ते सहेतरा म्पा ॥ नामाख्या
ता म्पा ॥ पा ॥ प्र पा ॥ लो जात वेद सः ॥ प दे वं देव्या धिया मरता अमि ॥ अमि ॥ छने ते अर्ह वा ॥ अमि वा प्र व र्प त पो अ
व दे शे परा का ता मरु द्विरग्रगहि ॥ परा पशयती मातर मवृष्टा मरा शृणा ॥ दित पसाया नु धा ना चानि ॥ व
शु र्देव्य नि - तां ॥ तिर श्रुता पा श्री भिर्गमा णि ॥ दु ॥ पुरा ग्रे नु रि ते म्पा ॥ अनु ॥ अनु छित तु न प्रो अ पो ह ता त्त
स रु द्धान नरा मनु ष्या ता वि रा म्पा द्वि श्री न्म म्पा ॥ अ येन वी त वि व स र्प ता तः ॥ उ पा प जे न द्वा दी र्वा ता च
र्ण मि श्र या नू त्री आ नि क वा ॥ नु दा ज्ञा न नु दा ज्ञा ॥ श्व स्वरि ता न्य वि ता न पि ॥ सम चि व प र्त्ता श्रु त था से च ता वि च ता न

राम
१५०

यत्तदपस्तुता इदं ममिमुपस्तुहि। अथास्वपाणादपानतोऽपेहि मनसस्पते संप्राज्ञां सुभ्राजंतमद्य
संगच्छन्नापरि विदुर्विद्यां परिपानमति तो वाज्ञसन्परिणीयते पतिपंतं विदेनमः पितिकता प्रथममह
अना निनिवीयमानपगूहमश्रु निधेहि गोरधिन्न विपश्रति विज्ञविशुरेणा विदाश्रा अतिक्रमिष्टं नुरंत
पत्तोरप्रा अविममराधुस्याधि पचमे हि पुरातस्या अशि लेस्त्रा हि। सुहृत्सु पाणिः खवास्तता वा अ
श्विना सृषे सुहि उव उद्यत्रद्य भिनमहा। उमे उदेति मूर्यो अभि मन्त्रा अवा अवक्षिपत्र कर्कश मि वद्योः
अवस्पतं भुवतं पत्रे अस्त्रि अप्रियदीर्गं ह्यच्यता र पिधितं देवी दं वानामपियं पाथः इतरे निपा
ताः इतरे कतरेना माख्या तो पसर्गे म्यः। इतरे न्ये निपाता खिदेत व्याः। कस्मात्तापवं। आवाद्यापोः सा
स्वावाः आवावा। अचं दुतानुनां राशु हि। कुवित् शक्य अघातः। अघो अघो अरिघृता तये वि
कां अच्यं अचि मिगच्छति वामा हो। ताता खित्ता म्रै। इत्येवमादयः। वादयश्च इत्येवमादयः। विन्यते स्म

सर्गाणिमुच्चाएकाद्वारनवाविंशतेरुपसर्गाणिदशआद्यदाक्तावेदिद्वउदात्तानववेदितव्याः॥प्राप्तानिः॥पि
 ।संमिपु।उत्तराच्येते आद्यदाक्तादशैतेर्षाएतेषामुपसर्गाणिदशआद्यदाक्तावेदितव्याः॥पराः
 नु।उप।अधिआति।अपि।अवर्त्यतेआद्यदाक्तावेदितव्याः॥एषाः।आतोदात्रस्वमीन्यपोत्रयमभीन्यतो
 दात्रएतेषामेववेदितव्यः।कियावचकमारव्यातमुपगोविरोषरुद्रासच्चमिषयकनामनिपातःपाद
 पूरणः॥निपाताना-र्द्धवन्त्रात्रिपातनादनर्द्धकानामुदमेवमार्द्धका॥नो।तंरुन्यक्षिसंख्येहवाशुप्रेमिता
 न्शरोणावर्षः।शाकशायनः॥तृच्चछुयांरतौ वर्गः पार्श्वद्व्याख्यापांद्वाचैदशपरं द्वितीयोध्य
 यः नुवायुः।शालः।कीयनुप्रदानकंठस्पखेविचतेसंवृतेवा।आपद्यते।आपतनादनवावक्ती।हीयामुभ
 यंवांतरोमौ।एमेररीराः।यंवायवीनानाकर्माणाः।पाणानव्यानोदानसमानाः॥एवांघातोहिनाभेरु
 परित्याद्याशामेनव्यावरति।तानाकर्माणाः॥पाणानव्यानोदानसमानाः।एवांमैरधवात्यामुमेदुपोरपा १५

नापसारणानुवनो।वृषणावज्ञेपणागतिकर्माव्यानः।कर्मप्रवृत्तिमुचलमाभरयचदानः॥सर्वक्रियाणा
 मुपरमणोसमानः।एवंवा।विचर्चमानं।पाणमेकैआवायीवरमन्येते।अपरेउदानमन्येते।उपरि।सामुखाद
 प्रेसुदंयोवर्तते।निलः।उर्ध्वकर्म।किपा।सर्वाः।पाणिनांसंघवर्तयेत।नक्षिरधः।शिरोमागंगुक्तरणसमुताक
 ठतात्तोह्रदतानांसंपत्रः।मसमोरितः।इस्वादीघांशुतात्र।णि।मि।धा।ज्ञानिकवा।नुदात्ताननुदात्तोश्च
 स्वरितान्यवितानपि।समाविकपंत्सांश्रुतथासंरता।विचतानप्ये।रेहिनामववोभर्छतेनोदानः।सउभ
 तो।एवमुभयथाआवर्षति।पिपत्रिदर्शनार्द्धनकेतमगावतामणंमन्यमानेनदंरास्त्रमेवंप्रणोतांवा
 पुः।मासुको।मनुप्रदानमिति।पेपुनरुदानंमन्यतेतेषामिदंनसिद्धति।उद्दानभावंवतेषांसिद्धं।कथं
 शीराणांयवानामपि।माला।उतिनामपेयंसाधारणं।तस्मान्नेषामपि।वापुः।पाणः।की-मनुप्रदानंमिच्येवंति
 दं।प्राणीवायुः।कींशकोष्ठमुदरां।कीटोर्ध्वकोष्ठमनुप्रदानं।बालु।मनुमदीयतरन्युमदानं।कितवा।श्च

सनादौ। उभयं केन पदीयते पयत्रेन कस्मिन्ननुपदानमापद्यते। कांठस्य ग्रावायास्वेगलविलोच्छिदे विचले
 विपुले विचाले महति। संदते वा संकुविते संस्थिते स्वाभ्यवा आसभिः आस्ये आपद्यते। आसतां आस
 वीनादनां नाते महति। संदते वा संकुविनादतां आपद्यते। वज्रतिहीयां। ईहीवेष्टावकुरीहीवक्त्रीही। त
 स्यांवक्त्रीहीया उभयं चतरो भोसवायुः। कंठविचले संचते आसतां नादतामापद्यते तावर्णानां पठत
 यो भवंति। ताः खल्वेतावर्णानां आसनादौ उभयमिति स्त्रः प्ररुतयो भवंती-वं वेदितव्यं। अत्रुक्ते ये तस्मि
 त्रिज्ञानो विस्पष्टः। कैषां वर्णानां कापठति भवतीति तत्र ब्रूमः। आसो ब्रोषाणां आसः प्ररुति।
 विताति वेदितव्यं। ॥ उत्तरेषां नुनाटः उत्तरेषां कतरेषां ब्रोषवतां स्वराणां वनादा प्ररुति भवतीति वेदि
 तव्यं। स्योषो म्मर्णां ब्रोषिणां आसनादौ। सोम्य लोये ब्रोषिवतां स्वराणां वनादा प्ररुति भवतीति वेदि
 तव्यं। उच्चावयो ब्रोषो हकारः हवच-उच्चिभयानुपदानां सर्वे आसनादानुमदाना इति वेदितव्यं।

नंदरास्त्रमेवं प्रणतां। वापुः प्राणाको-मनुप्रदानमिति नि। ये पुनरुदानं मन्वते तेष्वा मिदं न मिच्छति। इहान
 पिमा वं वेष्टां सिद्धं। कथं रीरीराणां यवा नमपि माणरतिनाम धेयं साधारणं। तस्मान्नेषामपि वापुः प्राणाः
 कोष्ठानुपदानं भिद्येवं सिद्धं। प्राणा वापुः कोष्ठो कोष्ठमुदरां। कीडेभवं कोष्ठमनुप्रदाने वापुमनुमदीयते।
 यवप्रदानं किं तत्र। आसनादौ। उभयं केन पदीयते पयत्रेन पयमनुप्रदाने वापुदानमापद्यते। कंठस्य ग्रावा
 यास्वेगलविलोच्छिदे विच-विपुले विचाले महति। संदते वा संकुविते संस्थिते स्वाभ्यवा आसति आस्ये
 आपद्यते। आसतां आस्यं वीनादनां नादतां आसतां नादतां आपद्यते वक्त्रीहीयां। ईहीवेष्टावकुरीहीवक्त्री
 ही। तस्यांवक्त्री-या उभयं चतरो भोसवायुः। कंठविचले संचते आसतां नादतामापद्यते तावर्णा
 नां पठनयो भवंति। ताः खल्वेतावर्णानां आसनादौ उभयमिति स्त्रः प्ररुतयो भवंती-वं वेदितव्यं। अत्रु
 क्ते ये तस्मि त्रिज्ञानो विस्पष्टः। कैषां वर्णानां कापठति भवतीति तत्र ब्रूमः। आसो ब्रोषाणां आसः प्ररुति

सौतैः सह संयोगान्तराणां रूपमप्येवोपपत्तिः। वर्गे नुल्यस्त्वनानां नुल्यप्रयत्नानामपि प्रथमचतुष्टयानां
 अनुपदानकृतः। अतिविशेषः। कवचतपागजउदवर्ति। तद्वाहकारविसर्जनाय योः संसर्गोतीति। वक्ष्य
 ति। अद्भुतैर्घोषवतामकारमेकैः नुस्वारमनुशमिकानां सोम्यतां वमोमृतामृषणाहुः। सस्त्वनैः
 घोषिणो घोषितो वेदितव्यः। द्वितीयवनुच्छाएतेन मृषणा लेख्यं तोऽनुस्वारेण परमाः। तत्र नुल्यस्त्वन
 नप्रयत्नानुपदानानामपि प्रथमद्वितीयानां तन्मात्राण्यवनुच्छान्तं तन्मात्राण्यवमानां वसंसर्गकृतः।
 अतिविशेषः। क्वरत्तपाखल्लव्यफ। गजउदव। ब्रह्मवतथाउत्तराणमपि। स्त्वनैः नुल्यप्र
 यत्नानुपदानानामपि स्त्वनकृतो विशेषः। यथा अश्वकवचनपरलवचोषसहइति। करणानेति।
 ल्यस्त्वनुच्छावतथा नुल्यस्त्वनानां नुल्यनुपदानानां मपि करणकारणकारणानां करणानां अति
 विशेषपरिमाणेनेति। नुल्यस्त्वनप्रयत्नानुपदानां परिमाणकृतः। अतिविशि

राम
१५३

पः। यथा अश्वकवचनपरलवचोषसहइति। अश्वकवचनपरलवचोषसहइति। अश्वकवचनपरलवचोषसहइति।
 रिमाणानुपदानादिति। एकैर्वर्सांस्तुल्यतिकात्रकार्यान्। एकोऽवावायात्रकारादीन्। तूलीं स्त्वन
 तिकात्रिकात्रकार्यान्। अश्वकवचनपरलवचोषसहइति। अश्वकवचनपरलवचोषसहइति। अश्वकवचनपरलवचोषसहइति।
 घोषमाहरेके आचार्यः। किमुक्तं भवति घोषवसुअकारः। स्वस्त्वनारागत्यान् घोषं जनयतीति। प
 यगजउदवापरलवहइति। अनुस्वारमनुशमिकानां। तएव आचार्य अनुनसिकानां वर्णानां
 नुनासिकानां वमोमृतामृषणाहुः। उत्तराणमपि। सौक्यतां वमोमृतामृषणाहुः। सस्त्वनैः नुल्यप्र
 स्तानां सौम्यतां वमोमृतामृषणाहुः। कइत्येतेन रवकारस्या। नार्योनेन स्त्वनकारस्या। सइत्येतेन ठ
 कारस्या। सइत्येतेन फकारस्या। परत्येतेन फकारस्या। योषि-घोषितो वा घोषिणो मोषाणां कइत्य
 णां घोषिताहकारेणोच्छः। सोम्यतामृषणाहुः। वक्तृ-धर्म-वर्ग-अश्वकवचनपरलवचोषसहइति। अश्वकवचनपरलवचोषसहइति।

वसोष्मसुखीषवसुवदुसद्येतेऽहम्बोधाविति। अथरेऽथावायाऽहम्॥ यदुक्तमकारोद्योषवनां चोद्योषम
 यति। अनुस्वारानुनासिकानां अनुनासिके वासीष्मणां वहाष्मणोष्मतामिति। तस्य नूनं लक्ष्यते किं
 स्मात्। एवं परिकल्प्य निवर्णानामनिन्यवेषसंज्ञेते। निन्याश्च वर्त्ती॥ हेतुस्तु अविबालिनः। सोऽप
 तंरसोष्ममुपाममेके। सोऽहम्बुद्धितोपवउद्धेष्टुना। अतरेणामेके। आवापमन्यते। सर्ववर्त्तीसुस्मन
 करणानुप्रदानातिप्रयोगेणः। ममानाः॥ मोष्मसुपुनरधिकउष्मापुणः। तत्रगुणबहुतायात्राकालेची
 यतश्चतेनशक्यमुद्या। पितुमिति। तेनया। अतरेणामन्ये। पदकरेण। फलपचमहिनीयाः। अ
 मानुप्रदानाः॥ अद्योषवंतः। एकेऽल्पमाणाः। अथरेमहाप्राणा। इति सोऽहम्बुप्राणात्वेतिदधर
 पतमेवार्त्तमाह। रक्तोववानानुखनामिकाभ्यामुत्तेनवनासिकावपदयते। सरक्तोवेदितव्यः। ए
 वानमरति। मदिष्टयदशनेकाव्येसवारं॥ अस्मात्स्मरदुदवाः। अमीशूरिवसारधिः। इष्टाहि

शृणुवागिरः। किमर्त्तमिदमुच्यते। ननु रक्तसंज्ञोनुनासिकरन्येवंसिद्धं। नेह संज्ञक्रियाता। किंतु तत्रोक्तम्बु
 खनासिकाववनचमिह रक्तस्य विधीयते। एवमर्त्तमिदमव्यत। एतदहंसीत्यगुणात्। आहम्बु
 प्राणान्येवमादिपरकंतेतदहंसीनामालगुणात्। आहम्बुसर्नवेदितव्यं। एतावतोवर्त्तामनां गुणः। आहम्बुना
 दताउभयतास्यज्ञातुः। स्पष्टताकटविलम्बविहृततासंज्ञताद्योषवदद्योषीम्यतासोम्यता। अनुना
 सिकतेति। नपुंसकपदूतंतस्यबह्वभिधानजः॥ अनुस्वारोदीर्घपूर्वः। शिष्यतेपुपदंभुसः। नपुंवा
 कलिगंपच्छरूपंऊष्मांतंत्स्यनपुंसकस्यबह्वभिधाधनजत्वंहववदस्यत्ररन्यच्छः। दीर्घपूर्वः। अनु
 स्वागेवेदिनव्यः। सिद्धिर्न्येवमंतेपुपादेभुसानुस्वारोदभूव्यः॥ सि। पुरुवर्षास्यश्चिनादधना। धि। धन
 धिजातामिसुनामवेते। अयस्मिन्नाहलोष्ये। किमर्थमनुस्वारस्यदीर्घपूर्वमपदमभ्येवर्त्तमानस्य
 दुभिज्ञोक्तैर्लतंक्रियतोपागदेवसिद्धाति। पानेष्वावर्णानांस्वाः। सिद्धस्यस्यकिंतुदुरात्रापनि

व्रजस्यासवद्येदुपविमिः। अंनः पाः इवाहुः। माव्यः। दुःखाव्योतंते देवावाः। दुःप्रः अय्यः। पूर्वपुष्पावितिकस्मात्
 दममंजस्यामुष्मिन् अरुणवता अंनपादुःयत्रावय्यचात्मात्राकालोभवति किमिदं समाध्यानाम समापनं
 नामवदंतिषुत्रेव ध्याए-मामवरांश्च संधात्रा उपाचारं लक्षणतश्च सिद्धमावायाव्यालिना कल्याणाः। ध्यात्रा सुषुमायातमङ्गि
 तथा लक्षं सामवरांश्च सवीत्राः। पाचारं लक्षणत-सिद्धमावायाव्यालिना कल्याणाः। ध्यात्रा सुषुमायातमङ्गि
 मिः। तात्रांतराशरभस्वदुर्होतामामवराः। मन्त्रमन्त्रेण हि गोत्रितो नः। उपाचारः। वंदिगवस्यते। धसोमहः।
 ह्रस्वामईस्वरभक्त्या समाध्यामनुस्वारस्योपधमाहरेके। अनुस्वारं तावतैका धिकं बहस्वापध्याः। ह्रस्वाम
 अनुस्वारस्योपध्याः। अईस्वरभर्त्स्यसमाध्यापादत्रयाश्च ईमादमात्रयावाः। नुमाहुरो कश्चावायाः। अनुस्वा
 रं तावता कालेन ह्रस्वोपधमधिककुं र्माता। चराजैर्द्वये वदेवाः। वंद्यादिं द्वापि सप्त्यत्रां शुभ्ररत्ननेष्ट
 स्मार्ता। चमनुजानयस्वमाट्। चमन्यरं बुधसुरेतां सीधं पूर्वतं दूनाश्च अनुस्वारं दीर्घं पूर्वतावता कालेन पा

दमात्रया ईमादमात्रया वाः। नुवंतं पूवावायाः। आहुः। पावता कालेन दपधा पावद्विप्रविति। मातावा निहेति न विता
 यतो तस्मात्तास्त्रातरे आगमः कर्तव्यः। वंद्यादिं द्वापि सप्त्यत्रां शुभ्ररत्ननेष्ट
 वा रेफोस्वकारे परम्पवाः। ईपूर्वे र्मायाः। नुवेतरः। स्मात्। मध्ये सः। ऋकारे रेफो विद्यते परस्य वपूर्वे अ
 रेफो विद्यते हसी पांशुस्वतरः। इतरस्मादेकादत्यतारं ऋकारे रेफः। नवा-सायानस एव वा। मध्ये सः। सरेफ
 वर्त्तस्य मध्ये ऋप्पव्या। न आदौ। न अंत्ये। स अय-तास्ये बलकारमावेधमस्यैस्वरः। कल्पपताष्टकारः। तस्यै
 व सवारी रेफस्य लकारमावेधमशरेफो लकारमापद्यते। तदा ऋकारो भवति। स्वरसंतश्च भवति। कल्पपता
 वेचधमौ नात्यत्रा। तेन वा ऋषेतेनेत्रया मनुष्याश्च स्वरवात्यकारस्य द्विर्वरं भवति। धवर्गः। आनंतस्वर
 मनुस्वारमाहुः। यो सोपु रस्माद विरोधेताः। नु-नुस्वारः। एतावाच नुनुस्वारे दीर्घादिति तं आनुस्वारमनंत
 रद्वयमध्यवर्तमानमाहुः। र्मायाः। किमर्चमिदमुच्यते। ननु नुपुसकं पदार्थं तमिधेव गाद्यनुक्रमतो

नलकारो जिह्वाग्रेण वक्तव्यो लकारः जिह्वाग्रं ताभ्यामुच्यते मदातदासदोषो भवति पूर्वोक्तो वातिस्पर्शो विवर्तता
 वरं तत्र यो दोषाल्लकारस्य भवति तावत्तज्जयेन्नेकवा श्रासो द्योषनिभता वाहकारो श्रासो वा धिकः श्रावापसद्व
 श्राववाहकारो दोषौ लक्ष्येते निरासो न्येषूग्रसुपीडनं वायेहकारादूर्ध्वणस्त्रेषु श्राकारादिषु निरासमाडनं वेति
 द्वे दोषौ भवतातौ व्याख्यातो स्वरापूर्वसंस्क्रानमाहुर्दीर्घात्रिरक्षतु विसर्जनाया दीर्घोस्वरत्परं विसर्जनाय
 पूर्वस्य संस्क्रान्निरस्वमाहुः सदोषः रश्चाः वधूः भद्रावधर्मवतियस्येनाशाः अग्रे ॥ मद्रा अग्रे ॥ भावोऽस्ति दासो
 मरभस्त्रेभ्यः किमुच्यते दीर्घादिता ननु ह्रस्वादिपि विसर्जनाय पूर्वसंस्क्रान एव श्रुतं अत्रिः वापुः रतिप
 यपि श्रवणं तुल्यं तस्मै च बाधेण दीर्घग्रहणं कृतं तस्मादीर्घदेव पूर्वसंस्क्रानत्वं भवति न ह्रस्वादिर्मतं यो अप
 रेपनभन्त्यथावर्त्यंति अन्त्यसंस्क्रानास्वसुद्धिर्जनायो देवैरपिन श्रावः कंठे उच्चार्यते श्रुति विविधं वर्त्यंति
 दीर्घोस्वरत्परं पूर्वसंस्क्रानमाहुः रावापरं कृतं श्रुतिः अस्मिन्नपि यदेदीर्घग्रहणं मनश्चकं ह्रस्वादिपतेतये

वेच्छंति एवं तद्दिपिरस्या यागस्या च दीर्घग्रहणवत्तवारणपठितं ह्रस्वव्यास्वरत्परं पूर्वसंस्क्रानमाहुर्निरक्षतु विसर्जना
 यमिच्छन्ति न्योसन्त्यमयोरपि पत्रयोः कायुः अत्रिः प्रश्चाः वधूः रतिसर्मजसत्वं भवति किमु न रत्रसुक्तं उभयक
 थं मास्त्रातरेष्विदं न्यपते कंठं स्त्रानौहकारविसर्जनायो उभयस्वरादिसंस्क्रानो विसर्जनीय इति तेष्वा विसर्जनी
 य पूर्वसंस्क्रानो भवताति तस्मात्तदपि पुक्तं इह दोषसमुच्चयपकरणो व्यवना दोष इति सनिश्चयः ॥ पश्चात्मेतस्य
 वसिपते श्रावार्थविप्रतिपत्तिर्निरूपते यथा अनुनासिकपरादूर्ध्वमाणा परसंस्क्रानो यमागमो भवत्येकेषां पश्चात्ति
 विष्णुवितितदिहास्माकं प्रतिषिद्धं परं यमं रक्तपराद्वोष्ठादिति तस्मादेकवसायते कंठ्याय श्रावफवतस्तथा
 दुः दीर्घा कंठ्यात्परं विसर्जनीयं पश्चात्तद्वक्तव्यं कारत्परं जिह्वा मूलं यंतथास्तरमाहुः सदोषः ॥ देवाः ॥ दीर्घा
 दितिकस्मादा देवः ॥ ह्रस्वात्परं विसर्जनीयं स्वसंस्क्रानपव भवति रक्ताचुनासिकमपीतरस्मात्तारत्कारं
 प्यद्दीर्घात्परं विसर्जनीयं पश्चात्तद्वक्तव्यं कारत्परं विसर्जनीयं नासिकं निरस्त्रमाह सादोषः ॥ यथा भुवन्त्यस्वत

देहापायेताश्चकारेसकरोपनिमतादोषोलस्यतेनतकारेइतिविशेषात्कुर्वितितेननप्रथमहृतमन्यतेअपरे
 यद्यदिकारस्मिन्सदोषःस्यात्तकथंकारेसकरोपनिमद्विहित्वायसासिद्धेयत्तदस्यप्रहृतंअथोक्तंअथोषप्र
 हृतंयकरोतितेनपृथग्प्रहृतंमन्यते॥अदितिःसिंधुःप्रविवाठतवौःचसूर्यस्वर्मानु॥प्रथीयहोवैम्यस्तीदनेषु
 इत्येवर्मादिषुसिद्धःसकरोपनिमतायेषः॥ ऊआतंस्त्रापुन्ययोरफपूर्वद्वस्वेलुपेत्यादुरथाप्यसंतोपुरुषेति
 पुरुवार्यमाश्रयाहरिवीजनायहरिपूपायायांऊमांतस्त्रापुन्ययोरफपूर्वद्वस्वेलुपेत्यादुरथाप्यसंतोपुरुषेति
 अविद्यमानंहस्यरेफात्परंआरुहत्पादयतितातौदोषोवर्जत्वापुरुषेतिपुरुवार्यमाश्रयाहरिवीजनाय
 हरिपूपायायांइत्येवमादिषुयाभिर्हसतिपुरुषेतिमावतांमहोरगःपुरुवार्यपुं धातमर्पमभिरहतिआद्या
 पदंरुणुतेअभिभवे।अतहर्षद्वस्वहरिपूपायायांऊमांतस्त्रापुन्ययोरफपूर्वद्वस्वेलुपेत्यादुरथाप्यसंतोपुरुषेति
 अन्येषुसंतंलुपंति॥रेपेरित्येकारमकारमाहुर्वैयश्चेवक्रमयनोयकारंतेपेरित्यत्रवेयश्चवाएकारश्चकार

रथ
 १८५

माहुःपरमंकारंक्रमयंतः॥तौदोषौकथ्येतारेयेः॥हृणायमानोअप्रतिप्रद्वैःवैपश्चोदशमंवा तदेवान्येभुरविपरीत
 माहुस्तेरय्यावय्यंहृदययेतिवातेरप्यावय्य॥हृदय्ययाइत्येवमाहिपुतदेवविपरीतमाहुः॥कित्ताश्चकारस्पष्टा
 नेऐकारकुर्वंति।क्रमयकारस्यनकुर्वंति।सदोषःतिरय्यासंसृजंतुनःपरिप्रयंतंवय्यंमुषंसदांअहंहरय्य॥यमे
 न्याइत्येवमादिषु ह्याश्चकारस्पष्टानरेकारमाहुर्लुपंनिवसयमाकारमुंरंवद्वस्वेलुपेत्यादुरथाप्यसंतोपुरुषेति
 कोश्यारिति।अश्चकारस्पष्टानरेकारमाहुः॥लुपंनिवसयमहयकारेणसयकारंइकारमत्तरंकिवांमत्ताबद्धहृद
 त्वरचनयंति।मथादुनयाः॥अनयाताकोश्याः॥इत्येवमादिषुरिप्रयंतंवय्यंमुषंसदांअहंहरय्य॥यमे
 दिषुऊनयाः॥मात्रपनोतस्मिन्ःक्रमयनयाः॥अनयातामात्राभिर्हृदय्यंइमगंविः॥कोश्याः॥दशकोश्यादृशवाजिनो
 दात घर्गाणस्तदेववायत्रविपर्ययेणकावेसयमाकारमाहुः॥राक्षसोर्विमेतेनयतैर्विपश्चाभैम्भवानैव्यनैष्टे
 तिवैष्णुतथातवेदेवसर्वमन्यत्रअन्येषुपदेसुरेवैकैर्व्यविपर्ययेणअकारंरुजासयमाकारमकारंक्रमयंतमाहुः॥

२६०

कृद्विपत्तः कारितिवर्ततो प्रहितवत्ता सर्वमनुस्मरमाहुः उपधावाच्यवर्त्ततो दोषोपरि हेत्वा स्यात्कः सोमोदयो
 मोदयो लोपदिभवति ते च तिष्ठन्त्सु प्रमत्ताः संज्ञातस्यः संज्ञानमिदः इत्येवमादिषु तेषु तिनक्तिष्ठं त्वमितो
 नद्वारात्त्यागोभिरत्तामशयकेनेघनः यवमानस्येते घतः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः
 रूपस्य केतदस्यो संज्ञानमिदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः इदं ताः
 तिरत्तस्योपम इत्तामरमनुस्मरमाहुः उपधावाच्यवर्त्ततो दोषोपरि हेत्वा स्यात्कः सोमोदयो
 रमाहुः तैस्वपयं येमात्पतितव्यः सुनद्यामुपधातामवर्त्ततो दोषोपरि हेत्वा स्यात्कः सोमोदयो
 धेनुर्वता यो जनाकर्तव्या तान्ये को स हरणाति सांतस्त्र्यदोषा रयं ता परकमं शोमं स्यात्तास्मिन्नुत नाद्योपत
 ॥ सांतस्त्र्यस्य संघो गस्त्यदो रक्तधारयं तो विलेखमानाः परकमं कुर्वति शर्मस्य स्मिन्नुत नाद्योपत
 शर्मस्यामा शर्मस्यामप्रकृतामुपस्त्र्यः स्मिन्नेतद्वकप्रतः जनाः स्त्र्योपतः सद्योपमा स्त्र्योपतः सद्योपमा १६०

बुधायश्चिन्त्र नृकैरागः समवधेयरागां नृनं रक्तं नृपणा न्यभिर्नृनारक्तैः समवाये सारागां किं
 यतो नृनं रक्तं नृपणा न्यभिर्नृनारक्तैः समवाये सारागां किं यतो नृनं रक्तं नृपणा न्यभिर्नृनारक्तैः
 यः क्रियते कृदिद्विक्रमतां प्रद्विवनाभावाः कृदिदमपीतं क्रमतां द्विवं कुर्वति विषयं मोवा संप्रभा
 भावः संज्ञाः गस्त्यमध्ये कृविष्मरमुत्पादयंति इत्यर्छः एतैव ज्ञारी दीक्षाः समोतेषु भावति तावर्त्तमे
 तावत्तरयत्र विक्रमतां विव्रितौ ज्यनारज्येन वीष्माभिधाना -- तां छेपिता उच्छारयंति तावत्तरस्य
 रप्रक्रियवायुवाधति इत्यतः क्रमतामेवाः अनुषुत्रि नृत्रप्रकारस्य रं दुकारमितकिं विरुपयते अप
 मोक्तं क्रमतां नृवृत्तिः सार्ज्या नृत्रविषयं नृष्टुमिच्येतेषु वक्रमतामेवायताः नृयोषु सुतत्रपेरिय
 तातिव्रितौ महेतैत्रे निमिताति ह्रलेवा विष्मो नृत्रपतेव नृस्यति इत्यः इत्यतः दृष्टव्यं नृ
 उद्यो नृनुषुत्रास्वसारः रावा मरुता मनुषुत्रा सार्ज्या मरुता वा उद्यो नृनुषुत्रा मरुता वा उद्यो नृनुषुत्रा

१६८

नानापुरुषस्वभावनालसमावाराः कमुवर्त्तमुकाः त्रावाचनं यं नातिनविज्ञायते राक्षसपुत्रास्त
 दधिसाधुधर्मोयुक्तेन रुक्मः प्रतिपद्यु मस्मात् रात्र्याद धिवर्त्तनं रुक्मो धर्मः साधुयुक्तेन प्रतिपद्यु
 प्रतिपद्यु शक्ततासाधुयुक्तेनामुवाचु द्विमुक्तस्वर्गाचूर्णशानिवातनहणविन्दुहो हवितवतः रा
 स्वात्रुगमपुत्रालोभ्यानपरः श्रवितश्चाक्षवसाया अकारस्य करणावस्थामाया स्वरावस्थामा
 हिसंपन्नमाहुः अश्वः अश्वः ईरुका इत्येवमाद्याना आनपिस्वरावृत्त्या अकारस्य करणावस्थामा
 अत्यनपिस्वरावृत्त्या इति पञ्चपूर्णाभवति परानकारोदयवद्विवर्त्तनं च वर्त्तनिति मपदेया
 पराचकारादीनापि यजनं संज्ञाया वर्त्तनं करो दयवता अकारोदयानिवविद तैरावक्तुमिच्छतास
 वदवर्त्तनित्याहारावर्त्तनः अकाराद्यातन्मस्य किं कुर्वन्ति यथा सं पन्ने परेषां वर्त्तनं सं पदुका
 व्याख्याता नारत्रापवादोऽप्रतिपात्तिमेव त्रिदं त्कोतिवर्त्ता शिहो शिवात्तामपया होषासं

राम
१६८

निपुनारुक्ताः अविष्मत्तार्त्ताकसराया अराक्ताहेता इत्येवमादयः तेषु ज्ञयस्या चूर्तलोपः अ
 स्मिन्नास्ते संनिहितः नद्येवमन्तरं तत्रोद्धारयितुं नास्माच्छास्त्राववादात्म तिपत्रिमेताहा निर्दिष्टेव
 शिहा किमिति श्रुत्वे निअपयो जनिन्यर्त्तः पतिपत्ति तै दोनामप्रादुर्भा वं हो प्रवतामकार निअकरो
 त्यासवपरुर्ध्वं होषाविन्येवमादीनि सै तै नशास्त्रे निविशिष्यो न्योः कर्त्तव्ये वांगमनिग्रमार्थः पदु
 व्यते अरुक्ते नितात्र इहया प्रात्रां यथावर्त्तापारण कर्त्तुं नाक्यं तस्मात्तालेयर्त्ता वर्त्तनिहेति तत्र
 कथं माशिहा एतेनैव विधानेनात्यैः शास्त्रो निविनिश्चयो अनेषु विहिताः प्रसन्निरस्त्रयेवमा
 दयो वर्त्तनं दोषा विधीयते ता निवा नाक्या च विधाना दुरुस्त्राना ति नो व्यंते ता निव रुक्मयेवात
 स्मादिदमपि शास्त्रं रुक्मं विधाना दुरुस्त्रानाम् प्रतिपद्यु श्चायेव पिशास्त्रेष्टेवं विधाविकत्या
 संनितास्मादनिर्वां वेदां पदुवेदो गोषडु वेदा ते छिदमप्येकमतता कत्यो व्याकरणाच्छेदो विविदिन्ये

तिस्रामपनंतिनामिरुमिति। तस्माच्चानिंद्यमिदं रात्रमासं लोके वार्ज्यममाणां भवति। तस्माच्चानि
 द्यमपि स्त्रोकाः। उक्ते। राहुरां किं विदुः प्रथमो नराः। आदिकस्य समोपुः शौनिके तोहृत्ताप्रि
 वशाभ्यति।। मुवहुतोपियोभजाशिक्षावेनाधिगच्छति। नवानतिमभयामः। शौनिकस्य समोपतः
 १ बाह्यतोषुमामतेषु विदुः सुववहुषुपि। वृत्तोपेसंयवृत्तिपः शौनिकः पवित्राजते इति। वृष्टि
 इति। तस्मात्तद्व्याख्यायानुदंशं पठन् पारामर्शं वर्तयितुं सदा श्रेयः शिष्टेति। स्वर्गद्वारपरिष्ठं प्रो
 नवसेन्येतद्वृत्तवितानीयाता। आदौ स्वाध्यायस्य भवेत्तद्वृत्त नवैतत्संक्षमाश्वाध्यायगतं प
 रेणाएतदेतारमत्तरं स्वाध्यायाच्छ्रयत्परेण न संदध्यत। यत्तु कर्मणि। नुसंधानं भवत्यपारिव
 द्यत। प्रवोदितो भिकमतेषु आस्यम्भसुदनुवातम्।। अथामा नोदित्रो मेकापचासां प्रादो सुदीवा
 मपरैतितां वा। पारापतां अथ्यापनं च तं देह्युपादुरा। आचार्यो ब्रह्मवाती भूजाता वक्रो लोकी शोभ्य

राम

७

दनुवतोऽस्यः। रात्र्यभ्यं वने मत्ताः। तिस्रः उच्यन्ते। पुण्यने कादिरा मन्त्रानः। पावी पूर्वोऽदीवा मुत्र रात्रि पराजिता
 वीषागुदीवा एकश्रोतादक्षिणतोमिभिः शरकाः श्रोताः। पुरोदीक्षतोमिषी देदुपविशेत्। होवा। श्रोतायो।
 होवक्षिणतएव निषादेतां भूयांसमुपधावकां भूयांसो वक्रवः श्रोतायोपधावका शोभेयमत्रावका शोभ
 ततत्र निषादेभ्यः तेष्वपि होरुच्यमिवोदयंति गुरुं निध्यापयन्त्यसर्वे। ते सर्वे शिष्टाः पश्यन्त्यगुरो
 ः। पादौ पाणिभ्या उपपाद्य निरसाभिर्वेद्याः। अचो हि मोरुच्येतेन गुरुमपि वीदयंति सन्धुमिति। प्रस्वरति
 त्रिमात्रः। प्रसारस्त्राने सभवकदातः। वनुर्मात्रो वाहं पूर्ववत्तु सतः। प्रसारस्त्राने न प्रयोक्तव्यः। तस्मात्तातेनैव
 स्वरति। उपांशुस्त्राने निषादे पंचमं दं मभ्यतो ग्येन स्त्रानि त्रिमात्रः। प्रसारस्त्राने न प्रयोक्तव्यः। तस्मात्तातेनैव
 प्रमाणवत्तुपांशाएतदुक्तं भवति। अथ वा वनुर्मात्रः सभवति।। द्विः स्वरः सन्धुमिति। त्रिमात्रः प्रयोक्तव्यः। तस्मात्तातेनैव
 तत्रैव प्रमाणवत्तुपांशाएतदुक्तं भवति। अथ वा वनुर्मात्रः सभवति।। द्विः स्वरः सन्धुमिति। त्रिमात्रः प्रयोक्तव्यः। तस्मात्तातेनैव

७१

माकिमिति न ता यति आस्माभिस्तु तमाप्यते अथ्ये नुरधमपमिनुच्च निच्यं स्वाद्विरं वृत्तवरीष्टमेतशसुखं स्वा
 धमयस्य उभवेन त्रैतना अथ्ये उः शिष्टस्य अथमपमिनुच्च गुणो निच्यं धुवं भवति स्वर्गद्वारमरीष्टमथ्ये न वृत्ते
 मेतदद्वरं विज्ञानायाता आरौ स्वाधमपम्यमवेतदुह्य न वेतत्संदं व्याख्यायायगतं परे एता रोकारम
 त्वं स्वाध्यागाच्छं पप्रकापरे एतन संरध्याय मत्तकर्मणि नु सं धनं भवन्तारितज्ञान प्रवोदितो भिकमते यज्ञ
 स्यक्रमः परस्मादिहित-येवातथा निष्प्रवोदितो गुस्तु कारं रुद्राभिक्रमति अथ्ययनमनुस्वारयति यथा
 स्यक्रममक्रम आनुपूर्व्यं परस्मादुत्तरत्र विहिततादिति यप्रथमं प्रथमाहेति तथैव सर्वोदात्तं विहितस्मि
 त्रप्रक्रममैपुसुर्तं हि स्पष्टितवा हहकाराय तोमवनेतस्मिन्नपि क्रम तोमवोद तं वपत्य दम हैमपुर्तं वा अ
 इत्तं वा उपस्त्रितं वा शिः इहकाराय तोमवनेतस्मिन्नपि क्रम तोमवोद तं वपत्य दम हैमपुर्तं वा अ प्रत्तं वा
 उपस्त्रितं वा शिः इहकाराय तोमवनेतस्मिन्नपि क्रम तोमवोद तं वपत्य दम हैमपुर्तं वा अ प्रत्तं वा
 उपस्त्रितं वा शिः इहकाराय तोमवनेतस्मिन्नपि क्रम तोमवोद तं वपत्य दम हैमपुर्तं वा अ प्रत्तं वा

रम
१२१

इति सुभगो विप्रवत्तः एवामकोऽपरं इकाराकणोरदित्वोदात्तमिथे वसिद्विद्वद्वैपुसुक्रमिचनमकिं
 भवति कस्मात्ता तस्मात्पाठोत्तरं वर्त्तमानं एवामिदमस्मात्ता अथ वा उपस्त्रितवति विभाषा प्राह किं
 ध्याः ॥ इहकारादौ पूर्ववाधिके वा प्रोक्तो पूर्वपदं प्राह दक्षिणः निष्प्रवोदितो यथा हितरे प्राहुः अस्मिन्
 दक्षेयदुर्तं विधाने तेन दाक्षिणाऽन्याः प्रठति सस्मादिष्टः स्मास्माभिप्रायेण किं विदुर्तं मत्तकश्चिष्टि
 इति निर्वाच्येति मोदति यो दनास्मात्रि रुक्नुचुभो इति वा ननु तान्निष्प्रवोदितानि वर्त्तक्ये गुरोः पीरति को
 दनास्मात्रि रुक्नुभो इति वा ननु तेन निरुक्ते उमातादं पुष्पात् हीत सजयति अथ्यनुतास्यान् परिपत्रं पाठ
 तमूयसं धिनकारस्य लोपरेफोष्मा मावं अस्मिन् मपरं रेकसंधि विज्ञिमिचन निदर्शना निपरीपत्रां
 रात्तं देवदेवाः प्राकृतमूयसंधिः ॥ रा-रा-तुरं य-यवं नगाः अग्निः शुविन्नततमः ॥ यत्ने हतिपतं तोप
 : शवरं यविते मुनिपंतं नकारस्य लोप भावो अस्मिन् अस्मादुद्दिष्टः शुविह्वारे यथा भावं रन्मोखि यो यम

७

मतिनमनमभोज्यमाश्रितसारथिः। पशुक्ताश्रकेयामव्यात्रांतस्तेश्वर्यामपुनस्तुसतौकरिच्छा
 दृःपात्रंदेवपताश्रसंयुक्तं। सपरंरोपसंवितापंत--हंमाहिरयेनानिनिदर्शनानिआहुरायाः।
 किविद्विमंशोर्कंपर्दति पन्कजापेतद्ववनपरस्यशिष्यस्यस्मात्तपोरतिचोरनावा। अहंरिर्केषुव
 जमेपुरव्याप्यतेषूभयथास्मरंति। पन्कजापेतद्ववनपरस्मात्तद्वयच्छीः। शिष्यस्यपदमाहुरस्यसमा
 सञ्चदसमासीयदिहै। गुरुःशिष्यस्यप्रश्नेमुख्यएकंपरंमाहपरिसमासः। अद्यसमासः। हेपदेआहः
 एतेनकववेनसमाभ्यपन्नंयन्माघासुसपुनरेवसर्व। एतेनविधानेनप्रश्नसामान्यसर्वे। आत्मचेव
 पुत्रपुनःपुनरभ्यस्येपुः॥ अत्रतऊह्रैसंतंतंसेतनमविग्रहे। तामद्ववग्रहेणामर्वादातेनरववर्षयथसर्व
 रमात्पमच्छ। यपंतःपरातिस्मादाभ्यासादहंसंततमविछिन्नंसमतेनसमानसराद्येनप्रविग्रहेणप
 सिष्टोयमास्मिन्नवति। पविग्रहः॥ यथाहंरिर्ति। तैरतिनया--स--येवमादिषुमविग्रहसुविस्ति

म
१७२

सोषमास्मिन्नवति। पविग्रहः॥ यथाहंरिर्ति। तैरतिनया--स--येवमादिषुमविग्रहसुविस्ति
 अथद्ववग्रहः। तेनसर्वेराज्ञेनवस्वरेणवर्षेपुः। आदिपदिकंश्रुभूवासाबीराध्यानामवमंशरामानिपरा
 निपनिवत्यामशतायपच्छपयंतःसेतिकरणीनिकुर्वतर-यर्षः १ आभ्यात्यरातिर्कपसंप्रति
 पञ्चमद्यपादुःखपिपयवागुअभिउरायराभिः॥ विदपासंपतिपुनि। अतिः। अपायादुः। सुअपिअ
 वाश्रुकेषांविष्ठाखिनाएतानिपरातिसेतिकरणीमवंति। अस्माकंयानिसेतिकरणीनेतस्यविधि
 आद्यंस्ति तोपस्ति तमेकमेधामईर्वतेकुर्मुर्भोरि संक्षेपेतिषामेवरात्तिना। अथभाह्यमाहति
 वद्यद्विवेतिवसर्वत्रतेषामेववद्यद्वि। राह्येतामिवसर्वत्रस्ति तोपस्ति तानिकुर्मु अनेकवेसंनिपाते
 द्वितायतेषामुपसर्गाणांयद्यनेकंमन्त्रिद्यतेद्वितायमेवसेतिकरणीकुर्पात्रैरतसमस्यंतमुद्विपाद्विभि
 वम्यतद्वतराश्वर्वयेयुः॥ पश्चानतायुगहावननंनि-येवमादीद्विपरास्ततोऽहौश्वहीर्वैएकैकम्वकुर्व

तिव्यवर्पतः प्रयत्नवर्तत इतराकायास्तत्रेयुसासुनाशकालेवपरीयातेवमाप्रसिद्धासमस्यरतिश्रमा
 नास्तथैववर्षेयु दक्षिणाप्रमथमपुत्रमाहप्रदक्षिणागतऊर्ध्वपरिपुः॥दक्षिणाप्रमथमथम
 पत्रमाहगुरुः॥ततश्चयनामाराःनाहूंकविद्रुंतिप्रदक्षिणाका यत्रिवापरीगुणैःमुःप्रदक्षि
 णाहःपरीयुरितिवायैजयितव्यं एवंसर्वपत्रशोध्यायपत्रोपमांरक्षातिरिहापथात्रै एवमने
 नविविधानामप्रापेचेएवंनिष्ठाश्रव्यपत्रांतं गत्राउपसंग्रह्यगुरुंतेनातिस्त्रायाथाःप्रमथःप्रमथः
 कर्मतत्रयुरिन्त्यर्ह्य प्रमथस्वपत्राव्यते पत्रिमुच्यतेवोभाहरेवपंद्रेषिकाहरेषुपेक्षितुस
 तुहवसवोवापत्रोभवति।त्रिभुमादिषुवद्वःपात्रोभवति एकावस्तुकाएकावस्तुकापत्रस्तम्भ
 वतिसवपत्रोभवति समस्तस्वगणपाःपादावराद्याःसद्याःपादावराद्याःमन्त्रचुनगणपते दिवाद
 यथैवादिप्रदेपथैता न्यकपयागणपते तत्कस्यरोसोत्यतरौयदिस्याःपूर्वपगजिताएवपत्रेषु

ताप
१०३

प्राक्त्यमानेषुसक्तस्यरोषोयद्यत्यतरःस्यात्प्राक्त्यपूर्वपत्रेसगह्वरे यदितुद्वेकायदिसक्त
 स्येरोषो॥सवोवाभवतिपूर्वपत्रगह्वरेदानवेति।पञ्चाशक दसमाः॥तेवप्राएवगणपमा
 हवःपूर्वमेवगह्वरेत्यरातिभिःप्राणिगदिस्युप्यक्त्या तेसस्त्रिभुमयेउपाधिकासासुत्रेपमासेयदि
 तेसमाः॥तेवप्राएवगणपमानाएतौकस्मिन्नप्रापेष्वाधिमवति।उपाधिकाभवति।पुत्रिःपुस
 माप्रेमुयदितेप्रश्नाःसमाप्राभवति।प्रादिष्टिफलोभवतिहयर्ह्यःयदयावद्वि।पुत्रोस्तकशेषः
 माप्यनेतागदस्तावद्विधिकावधिमवति।एवंप्रापेत्सर्ववमुत्पते।कविपुत्रेसमाप्रेरतिता
 तिप्रहणाङ्गसमयं॥सक्तैचेसमप्रेषुति।यथावद्वःप्राध्यायः मोरयर्ह्यवस्तुक्तःप्राहनि
 व्यमुभोरकवितापूर्ववप्राध्यायस्यांतेप्रद्वैगतेवमोशतिगुरुणाशक्तिनिष्ठानुभोरहकापुमा
 दनुव्याससमाप्रमिन्त्यर्हः॥उपितामर्चवाहाद्वितासगत्यातन्मानमोवस्तुतोमो-गापरतिगानि

५५

स्वाध्याये परिधानीयाः सकृत् स्नात आये के प्रादुर्भु संहितं तं त्वा राय ती प्रवचनं पुस्तकी रास्त्रां अथै के
आचार्याः प्रादुर्भु संहितं त्वा राय ती प्रवचनं पुस्तकी रास्त्रां अथै के
रक्षायां स्वाध्याय परलं पंचदशं गायत्रि गुरु उष्ट्र पुरना वष जायति । यदुःस्विष्ट गतौ वस प्रच्छे
दं सितो निहा अष्टात्र माती निगा यत्राः - कश्च नु एष्ट हती पडि । अस्त्रिष्ट पजि गती रति अष्टात्र
रप्रभती निमा निच्छं स मिता नि प्रजायते वै दित्त्या निदै वी न्य पि वस प्रैवा देताना भपि स प्रच्छं सो सिम
वैति स प्रवैता सु रापयि स प्रैव च्छं सो सिम वं - आ सु रापयि एको त्र रा पि देवानां ता न्ये वै का ह
रा दक्षिा ता न्ये वा यत्रा दी नि एका त्र रा त्मा भि एको त्र रा पि देवानां भवंति एका व मा न्ये पुरा ता
ततः पंचदशो हरा ततः पंचदशो हरा ततः गायत्री हं दस आर म्य एका व मा नि एकै क न्यु ना नि उस्त्रि ग रा
दी नि च्छं सो स्पा मुरा ति भवंति ता नि त्रा पि स मा ग म्य स ना भा नि म ना मत त्वा एकै भय-ष्ट विच्छं द स्या ७४

गच्छंति संपदं तानि प्रजापते देवानाममुमुक्षुराणां हंसं सि समान नामानि त्राणि समागम्य महप्रजातेषां भूतानां
मानं तदेकमधिष्ठं दोभवति पुष्पाकथपुष्पापमेर्गापत्रमह्लाहूरं देवानामकाहूरं असुराणां पवदशाहूरं तानि
वतु विंशतिरहाराणि भवन्ति एवं सर्वाणि हंसं सि संपदं गच्छंति । एवं त्रिपयती-प्राहुर्मुक्ता निवतुरुत्तरं
। सधिष्ठं सं सि एव कथामुक्ता नि समामा नि त्रिपयती नि-सधिष्ठं सं सि वतुरुत्तराणां हंसं तपोमित्र
ह्योकश्च वर्तते । रुधिरदोमिषायेणार्मश्च वर्तते ह्योकश्च वर्गः । तस्या दोमयुष्मदः साश्वं दुहावो
त्रयः । तस्यादः । तेषामष्टाणां हंसं दसावतु ह्यभागः यजुणां हंसं वेदितव्यः । साश्वं हंसं दोमदो वेदितव्यो । सवो
हंसं दस्युः । गायत्र्यादिना गयेतमेकदि-अधिकं तु तत्रा-आर्षवत्तसमाहोत्र-वर्गश्च लक्ष्मणसमाहोत्रे
वामपयुः । साश्वं दसा समाहोत्रः । आर्षवत्तसमाहोत्र-वर्गः । गायः पयुः तरो वेदित
तव्यः । अहाराणि तुषट्तिराहोत्रावृत्त्याणि मिता एव सममाहरेण गायत्रोषट्तिराहोत्रावेदितव्यः । यजुषा

बलवान्निष्पत्तीनां हारसं प्रदिशसावात्मागायत्रीषड्विंशत्तारमवतीति मन्त्रोऽत एतन्नुवांगमन्त्रो
 लहारासोत्रिष्वः अस्मादनाहरेभ्यः सावां हारनाहरो अस्मासेपदि एकोत्तरोत्तर्वर्गः साप्रोर्वर्गः
 द्युतः सत्रानुयन्तरो वर्गो वा लोवर्गश्च लुत्तः सवां लानुत्रयोवर्गस्य प्रकारवनेतरोऽपि विंशरासि
 । प्रतापतिपथमनीनां हरेसिन्ध्याख्याता नितेपुरुषिच्छंदासि सोराहारा निवहं पते गायत्रीसाव
 दुर्विनामहः ॥ अस्मात्तारस्य पः पाराश्वरा रोवाषलहाराः तेषु गायत्रीवर्तुर्विनामहत्तारा तस्याः पा
 दाः अस्मात्तारस्यो भवति अग्निमालेपुरोदिनमिति पयावलहारावाद्यारापादाभर्वति इदं नारा
 वापति। बलेनाबीलितः दुश्चवनेच्छापमसुमादिरिति घलहारायाः साहारा वर्गः श्यंकाः पंचम
 द्युतः पदद्विहिसापुरिको पंचकाः पंचपादा भवति मस्याः स्वायेदपदि नोमवंति नव्याः घलरोवां न्यापा राम
 दी भवति स्वाः त्रिः चारश्च पंचकाः साभुरिकपदपोक्तं नाम वैदितम् हौवापादो ननु च सप्तमं ह्येकसि १७५

राम
१७५

पंचकाः अथवा हरेपादौ तनुया एक एकं सप्तमं पंचका अथ हीहीति वचनौ हतमप्रेतमिच्छवः अ
 कहहयेतौ न बोधते अमेतमद्येताश्च सवनासा मुदाहारा निभवंति अथ घमे। इति घालनिनः सो
 विमः इंदुष्वस्वाः पंचपादा हि। पूरहरिः ॥ मनेष्टकानां वा रुमदाया एव मसाहरे विना पंचकाः पंचपादा म
 वति। द्युनेन एता अमेतमद्य अष्टकोदनाकः सप्तादिहोसा विहोसा बिति पुदिहा अष्टकः प्रथमापादः ३३
 रोदनाकः अयं सः सः साभुरिकाः उदाहारा विहोसा विहुरा पूर्ववर सुवाकु हीति गायत्री त्रयः सप्त
 विराट् सैकापाद निरनाम गयत्रे वैक विहिका सागायत्री १२ ब विराट् श्रेक विहिका पाद निरनाम वि
 तेमये अष्टः सप्तकयोर्मध्ये स्त्रोचूणां विवावीति यस्यासाति निरनाम गयत्री दिदं नारा प्रकयोः पाद
 योर्मध्ये मस्या स्त्रोचूणां विवावीति यः पादः मानि निरनाम विनामहारा गयत्री पुक्तं प्रपुक्तं गामिति।
 सप्तसप्तकयोर्मध्ये सुशसावाति विहोसा घलहाराः प्रयोम्य हं नाराहरी विगावदुसप्तकयोर्मध्ये मस्याः

१७८

पादसुखासात्तातिथिमिप्रभृत्तथासलत्ररुच्यहेनवाप्राहृरपादःसागपत्रीअतिनिवृदिवापेष्टमुषिकाकोमि
 ति वर्ग ३ उन्नरोत्तरिणःपादाःवदृष्टाविंतित्रयः॥गामत्रीवर्दमानैषात्रमर्प्यतानामितिउन्नरोत्तरिणः
 :पादाःवदृष्टापात्रागमस्याःसागपत्रीवर्दमानैषात्रमर्प्यतानामिति अष्टकौमध्यमःमर्प्य
 एकेषामुपरिचपतेएकेषांशास्विनाआद्यांयावन्नकोमध्यमःषड्दुपरिचपते सनोवातेषुपादौहेन
 गतौहिपरोच्यते।सनोवातेष्वितिमुद्रुवसुरितिजागतौपदौमस्याःसारिपरागयत्यते आद्यं-चोस
 प्रकौपस्यामध्यवदराकोभवताममध्यावगायत्रीसमुत्तरतिरस्पते।आद्यां-चोपादौतपचौमस्यामध्यवद
 राकोभवताममपस्यानामरनायत्रीविदित्यासमुत्तयोवसनामिति षष्ठत्तसशतरत्तएकादशा
 दः॥एषोष्णिगार्धनामत्रीतामेत्यनामिति।षल्लत्तरथममःपादतत्तसप्रात्तरत्तएकादशादौमस्या
 :साउष्णिगार्धनामगायत्रीवेदित्या।तमेत्यस्यानामिति अष्टाविंशत्यतौक्षिकतामादेवततेति

गम १७८

मिर्पुर्वावृष्टादौपादौचनयोद्दरात्तरः॥याअष्टाविंशत्यतौक्षिकतामादेवततेति।त्रिभिश्चपादौवर्जितेतस्या
 :पूर्वोपादौअष्टादौभवतःद्वादशात्तरश्चनपा वर्ग ४ पुरल्लिङ्गुसातस्मिन्ममेमध्यमेककुशतस्मि
 द्वादशात्तरसतिप्रथमेपुरल्लिङ्गामवति।तस्मिन्मध्यमेद्वादशात्तरैकनुबिम्बमितिअत्रिवाजस्यतस्यतासुस
 स्यमहेतिवाचनोनिदर्शनयेताःपरायासायद्योदिता॥एतात्पुद्गराणि।अत्रेवाजस्यगोमतः।तेअत्रहि
 द्वितंशुकमुकुत्तरतामुदेवसमदासति सप्रात्तरश्चैतुर्भिर्बुनेदमसोमहीतिवापादैरुष्णामोविद्यारे
 रैरुष्णिहाविमो।सप्रात्तरैश्चतुर्भिःपादैर्द्वैएषोष्णिगोभवतः।नरवंउदराणां।ममहेतावयमिमेते दरीरेक
 तिर्वैषाककुम्पुत्तुनिगानिदृताएकादशोस्याःप्रथमउत्तमश्चुत्तरः।दरीरेकस्वत्तरैर्विस्वैषाककुम्पुत्तु
 रानामनिवृद्धेदित्या।यस्याःप्रथमत्पादएकादशात्तरः।वत्तरत्तरत्तम एकादशात्तरौवद्वौमध्यवैक
 लत्तरत्तुक्षिकपाणि।कमध्याहरीयस्येतिदृश्यते।यस्याएकादशात्तरौद्वौपादौनयोर्मध्यवैकःपादय

१७७

लक्ष्मि पि पालिक मध्यमा म सोस्त्रि वेदितव्या हरी पम्प सुमुजा विवृता वेरिति पश्यते ताभ्यां पराध्वन
 दूरः पम्प तत्र शिरानाम ताभ्यामेक दशरूपायाम राघव लक्ष्मः पारो भवति सोस्त्रिक त उ शिरानामात
 आद्यः पम्प तत्रैः पाद दृष्टे त्रयः पारो अस्मात्तरा एषो विगनुष्टुर्बर्मानाम वेदितव्या ॥ प्रागस्त्यर्षे विद्यतो धिरे
 उल्लोममिति ह्यत्रि रादृष्ट ए नुष्टुत्तारो ह्युत्तराः समोः ॥ द्वा द्वित्रि रादृष्ट रासाः नुष्टु पवति तस्यास्य
 तारः पादश्च शत्रु रास्तेव सभा वेदितव्या ॥ गद्यति नागयत्रि तारः मेव मादयः ॥ कृति द्वै रादृष्टा हरि
 कश्चा ह्युत्तरः पारः कृति त्रि पाव दितव्या ॥ यस्या द्वौ द्वा दृष्टा त्रौ एक द्वा ह्युत्तर उत्तर यस्या स्वस्या तार
 मध्ये सापि पालिक मध्यमा पस्या द्वा दृष्टा योर्मध्ये अस्या द्वौ पादौ भव तिसा पि पालिक मध्यमा वेदिन
 य्या नवा कौ द्वा दृष्टा त्र नाता विद्वांसेति का विराट् नवका वा द्वा यो मध्ये द्वा दृष्टा पादः द्वाभ्याम् नाति
 रादृष्टितव्या भावि द्वा स्य द्वा महे वापिति तेनामेका धिका च यौ नष्टु पादिसठा मिति द्वा मे व नवका द्वा

राम १७७

शिनामं यौ पादौ मस्या अनुष्टुभा एवैकेना हरेणा धिकौ भवनः कत्रः पृथमः पाद दृष्टा त्रौ द्विती पल यो दश
 त्र उत्तमः सोनुष्टु पानाम वेदितव्या ॥ विप्र कृमि पाका न देवानिति दश दृष्टा यो विराट् पादौ वैका दृष्टा
 त्र रात्रयः पादौ दृष्टा त्र राभवति एका दृष्टा त्र रावा त्रयो भवेति अनुष्टु पद यद्वि रि यव्य तो अत्रयः पादः पदः
 सर्वेषः पं व पं व का मा क सै प्यु श्रु ध्य ग्रे त व स्वादि द्वा ता सवः ॥ मा क सै मा प्युः अघिः अग्रे त स्वादि
 ति एता सवः अनिदिष्टो रादृष्टा नास्तत्रा मादृष्टा ना निमा क सै मा क सै पात मभ मित्रि तो ना प्यु
 घु पध त्र वा ज सा ता पा शुधिः ॥ अधी ह वै वि पि पा न स्या द्वाः अग्रे ॥ अत्र दृष्टं अ दश शुभो दुरो तो त व स्वादि द्वा
 संततः ॥ र्वाः ६ व नुष्टु पाद उ दृष्टा ती पा पय ए नो दृष्टा ॥ अस्या त्र रात्रयः पादौ ह्युत्तरा त्र रात्रयः
 ती पादौ दृष्टा ती पा व नुष्टु रा भवति तस्यास्त्रयः पादौ अस्या त्र रात्रयः पादौ ह्युत्तरा त्र रात्रयः पादौ ह्युत्तरा
 दृष्टा त्रौ भवति एका दृष्टा पाप्या किमिदं पश्यति पा ये तो का प्रमुत्प तस्य दृष्टा ॥ मा विद न्य दि रं स तो ति

१७

हरोपडिस्तोहतीनामवेदितव्या। मातेराक्षसिमाश्रुतयोवसोमति विपरीताविषयवैपरीताविषयवैष
स्याश्रुतवैषाहरोपमौहदशाहरोसाविपरीतासतोहृतीनामवेदितव्यामथायरुषः श्रावय सखे
ति आहारपडिस्तितः। आहारपातरुहरोपादौमतः। हदशाहरोपरो। मथाश्रिपवृकिभिः य
स्वारयंतेरंततः। प्रस्वारयहरेष्टाहरोपादौभवतः। पूर्वोहदशाहरोमथामहिष्टावापिवाभूतमूवीरति
संस्कारपादुर्मथतः। संस्कारपडेरुष्टाहरोपादौमथामभूतमभवतः। आर्ययोहदशाहरोमथापि
नुःभूतोनतनुमिमुदभवति विहारपडेरुष्टाहरोपादौमथामभूतमभवतः। आर्ययोमथोहदशा
हरोमथाश्रिपवैवभवति वरिः च मनेममातेराधनुसियरुषश्चमिमीति। बापितुभूतोप्रे
तवताहरोत्रनिदशनिमथाक्रमपुरस्तादेवोदहरणानिदशितानि वतुभूत्वारिशंस्त्रिष्टवक्रराशिबत
यः एकादशाहरोपादौ। एकादशाहरोश्रुतुभिः पादैवतुभूत्वारिशदक्षेरातीविहृववति। एकाद

१७

शाहरोपदैः। वतुष्टाभवति। मथापिवासेममभियमुप्रतदरति हौवेनुहदशाहरोपादौमथामभूतमभवतः।
स्याश्रुतुसात्रिष्टुपादिहोपादौहदशाहरोमभवतः। हौवैकादशाहरोपादौपरस्यजपातस्यपामिभताप्रायेस्या
नागतपायेवर्तमानह्यर्चः। पृथजगतीनामवेदितव्या। सोविचुष्टिपूर्व्यान्खासवारडुः। अश्रुतुसात्रिष्टु
मः। प्रायस्यासात्रिष्टुवाववेदितव्या। मथासतेमिन्नक्रमनरंविवाहृतदति वैराजजागतैः पादैर्योवावैमभि
सारिणा। वैराजजोगतैर्दशाहरोहदशाहरोरभिसादितीनामसामवति। मथापोवावाविवावोष्टुवावति
नवकौदशकौवास्यादेकोमेकोपित्रिष्टुः। एकादशाहरोश्रुतिविग्राहानानामवेदितव्या। मथाश्रुतुवोहृवि
दमारिप्रण्यः। पूर्वोहदशाहरोपादौहदशाहरोपादौमथामभूतमभवतः। साविहृवनात्रिष्टुपादौमथामभूतमभवतः।
हरोमभवतः। उन्नरेवाष्टुहरोपादौमथामभूतमभवतः। साविहृवनात्रिष्टुपादौमथामभूतमभवतः।
श्रुदशाहरोपादौमथामभूतमभवतः। साविहृवनात्रिष्टुपादौमथामभूतमभवतः।

एकशृणोः शृणुः सा विराट्पानामत्रिष्टयेदित्या। मयद्यक्षरसंपत्तात्तिउक्तं। त्रिष्टुभोयाविशदता
 विराट्पानायाः। तद्वत्तात्तिपितातेयात्रिष्टुभोवात्तत्तायथात्री संनोरमश्चो मुवरति वार्गः
 त्रयश्चद्दशो दश एकश्चाष्टादश विर। एवोत्येतिप्रतानामततौत्यो तिये तोष्टकः। एवम्यास्त्रयः पादो
 दशो दश एकश्चाष्टादश विर। एवोत्येतिप्रतानामततौत्यो तिये तोष्टकः। एवम्यास्त्रयः पादो
 व्यतोयथायद्वयमेतमवसंमिभिरुथः। इति साध्यात्योतिः। अत्रिष्टेदेतावरुणेन विस्तुनेयमरिष्टान्यो
 तिः। वारोष्टादशः पाद एकश्चाष्टादश दशः। सामहावृहती नामाप्रम्योअष्टा। रुगश्चाष्टादशः सामवेति। ए
 कश्चाष्टादश दशः। पादः सात्रिष्टमहावृहती नामावदितप्याप्रम्योअष्टा। रुगश्चाष्टादशः सामवेति। ए
 वमध्यनतमध्यमेमध्यमेद्वादशादशः सात्रिष्टमहावृहती नामावदितप्याप्रम्योअष्टा। रुगश्चाष्टादशः सामवेति। ए
 त्रिष्टुभेनामिष्टावकीलचद्वाप्रोनेदेतांनमो वाके वृहतिश्चताः रुवोत्रनिदर्शनाः रुक्ताव्येवेदाहरणनिपे

राम १८०

वाशङ्गातीन्नावत्योद्वादशादशः। तदस्याबहुलं वृत्तांष्टम्यामूनाप्यं वश दूरणिजगतामवति। वद्वारः पादाद्वादशादश
 मवति। तद्वृत्तं लमस्याः। पायेतामवति। मयाप्रदेवमद्यमभुमेतद्वरति मरापडिद्यातएकाः। एवम्याष्टादशोअष्टा
 दशः। सामजगतामहापंक्तिरुव्यने। अष्टाकोसप्तकश्चाष्टोदशकोनवकश्चवा। ह्योपा दावशदशैरकसप्तदशः। अष्ट
 रथलदशः। अष्टोदशोदशोरेनवाकुरोवाभवति। वार्गः १० मरासत्तेहृत्वाहृत्वातामरिनयोः। सहासम्यानेत्वेतिपाश
 तेदेववासीप्रविशिकिएनपोर्त्वास्सहअष्टादशदशदशयास्सहपादयोर्व्यूहः। अथमहासोहृहतीनामवेदि
 तय अस्माकमुपमेयद्विर्सेदानुप्रेनिष्ठरा। अथः। पप्रौविष्ठासां वतारुवोत्रथमहासोहृहतीनामवेदितप्यानि
 दर्शनाः। स्माकमुपभूतयोः। मेयद्विर्सेदोदसी। सेहानुपयुतनाः। पप्रौविष्ठासां वतारुवोत्रथमहासोहृहतीनामवेदितप्यानि
 विंशमसि द्वावतिष्ठंदसां। गडिन्नोवउक्तारो। जगत्याउन्नरौ। अतिष्ठंदसां। ह्योवोविदुरु। रोवेदितप्यो। अथमतेजो
 म्यासांसहिपंवाशददशः। आसां पापयमहिपंवाशददशः। अतिजगतानामवेदितप्या। यथातपंदं नोहवीमिभूतवाने

सुप्रमितिपहंवाशुशकरीपहंवाशदकराशकरीभवतिपद्योकोहोपुरेयामेति।वहिरैवातिशकरी।ष
 छरुश्रुतिशकरीभवति।सुमुमायातमडिमिरिनिषयाउत्तराष्ट्रितुष्टिः।तच्छाउत्तरायाश्रुतुष्टिः
 राति।साश्रुतिभवति।यथातित्रिकदुकेषुतहिषोपवाशिरंतुविश्रुश्रुति ततोष्टाष्टिः।ततोउत्तरायाश्रु
 छाष्टिरुश्रुति।साश्रुत्यष्टिभवति।यथाश्रुमासुवाहुरित्पासुनानरति बह्वप्रतिस्वतिधृतिः।षड्दन्त्यदरा
 (तोसाश्रुतिधृतिभवति।यथासदिशर्देनमारुतंतुविचिगिरिति धृतिःपूर्वाद्विषपूनिः।तस्याश्रुतिधृतेःपूर्वा
 द्वाद्विषपूय-यदरासाधृतिभवति।यथासाख्यसखायमप्यावष्टयेति सवीदशतयाधेताः।एताः।श्रुतिजगयः
 जग-यादव्यसर्वादशतयामुविद्यांत।एतासांदर्शिता-यदाहरणानि। उत्तराश्रुमेधने।उत्तरायावश्यंते।ता
 स्ममेधनेरुषोडशयः॥ वर्गः ११ रुतिःप्रकृतिराकृतिर्विकृतिस्करुतिस्करुतया।सुश्रीवाभिरुतिनीमसप्र
 यःकृतिरुयति।कृतिःप्रकृतिराकृतिः।इति॥माहः। अश्रुतिश्रुतुरश्रुतिरश्रुतिर्द्विवतिः।वचनवति

राम
१८१

सातंपूर्णमुत्तमाववतुसातंरु-यादीनामदूरपरिमाणमिश्रश्रुतिश्रुतुरश्रुतिरश्रुतीतिर्द्विवति।यत्नवति
 नशनंवरुतमिति तमिदंशोपसुमुमत्रिकदुकेषुमासुवा।सरेववसर्दिशर्दंश्रुमयामोवर्गउच्यता।अथ
 मतिजग-यादिश्रुतिधृ-यातामध्य-वर्गड्यते।सप्रथक्रमपूरस्मादेवोदाहृतः। आश्रुतिस्फुप्रकृतिर्व
 पूर्वतितस्तुमाश्रुतिर्धर्दितेमात्रामैवाविकृतिरुयते।सकृतिस्फुस्वभिरुतिः।सर्वस्ये-य-निस्त्रुत
 योवर्गड्यते।कृतिश्रुतिरुपरावतरतिप्रकृतिर्वपूर्वति।ततश्चरुतेः।परायाश्रुतिधर्दितिभावति।मा
 वाविकृतिरुयते।सकृतिस्फुनचैतत्रतस्मिन्मेधनेनविद्यते।एवमायेतावर्गपति।केविदुर्लभंति।नवेत
 तत्रोदाहरणमिष्टाभिरुतिः।देतोअग्निश्रुतिरुदितिप्रकृतिस्वस्येति।अपदक्रमेष्टाश्रुतुता-
 हर्मसाउदाहृताः।तत्रतस्याप्रकृतौचतयोवर्गस्माप्यमो वर्गः १२ इति।पार्यस्यायंयोन्येप
 उलं एवप्रप्रमाणानांदंसामुपदिश्यनि।एवंप्रमाणानावचुर्विश्वरादीनांवचुत्तराणा

ववुरश्चर्मतानामेकाविंशतिह्रदसां कश्चिद्विरोधोऽपि रितो को सौ विरोधः ॥ एकधनाधिक्या
सौवाएकेन ह्रीं भावाङ्गनाय धिका मेव भवति । याः काचिद्गुणसामुगाया श्रीनेनांगताः ॥ अहोर्वदु
भिस्मासगम्य अथाधारयेताति ॥ निरुदनाधिका मुक्तिए केन जनानि द्रव्यवति । यः शुक्रवस्त्र्य
इति रिते च त एकाधिका मुक्तिं भवति । परिधायानि यानि तरति मुक्तिं । विरान्तरस्याहुर्हीमाया वि
षये स्तिताः ॥ स्वराजपदं पूर्वस्यः ॥ कश्चैव गता सवा । द्वाभ्यामहोराभ्यामा सव्यधिका विद्येये पद्येति
ता उत्तरस्य ह्रदसः । विरान्तरस्याहुः । पूर्वस्य तु स्वराजः ॥ यथादिशाय हराहो गम्यत्री पद्ये स्वराजो ग
बन्धो भवेति डास्त्रि क्वाये विरावाड सिरो भवेति । यथाजीवास वितर्पस्य तरति स्वराजो यत्र । अतिधि
मात्राणां विरालुतिर्युत्तमपि या को भवेत्तासकः काः ता एव मेव भवति । गप्यत्रापदं विरातो राम
भवति । आगदिह पूर्वस्य ह्रदसः । भगवता जायसं भवत्येतदुक्तं । तारादिशराहं भावनिनापरमे १८९

[illegible]

आहन्तासप्तसुमयेपसाल्यडिनास्त्रितस्मादिदमस्ति साज्जासवी। साउपडिर्वास्वीवेदितव्यावसोदरे
 तास्या वीग १ प्राजापत्यास्वैमिच्छराविच्छराचमुदेवनाष्टिपराधुरुषदेव्यास्मृता वीस्मात्रैकपरासुता
 । पाएकपदासांस्मृता छ एतेनैववक्रमितीषावसत्तोमक्तिरुव्यतोयेनक्रमेण। छदसादैकसु
 क्तैवैवक्रमेणैषावसत्तिमक्तिरुप्यते श्रुतसारंगमथवपिशोऽरुहामेववानीछंबलोदितवैवसुवर्णमि
 वसप्लम। अरुहामपामोरैववभुवेन कुलेतथाश्रुतंनारववर्त्तमायत्री। सारंगं द्विवर्णमौत्तिहं रुहयुक्रमि
 मि। पिशागां रोवः। वर्णमानुष्टुभां। रुष्टुमायावसत्ताईतानालमुपलवर्णिवैराजा। जोद्धितवर्त्तत्रेनुभासुव
 र्त्तकनकप्रभमिवजागर्तश्रुतंमातस्मद्वर्णपिडिः। रपामेमुकूटवर्णमपिछराः। गोरासिद्वाछैवर्णविच्छं
 राः। बभ्रुकपिलवर्णद्विपदछंदः। नकुलेनकुलवर्णमैकपदछंदः। एवैवैवक्रमेणदेवनाक्रमेणविधिः। एष्टि
 वर्तानुवैराजा। प्रष्टि वर्णवर्त्तवैराजा। अथकसा। छैवर्त्तपदेराः। क्रियत्तेनत्रामेणोवै। सिद्धन सिद्ध १६३

निरुमासिलोराजः। पपुरेकाअनुवेकासिकैकाहाम्भांयुनैका। सर्वछंदसुसुसंतिनैका। तअप्रर्वयोनालो
 वर्त्तः। कापमैतरव्यावसपिनोपूर्वयोनालवर्त्तः। अस्याः प्रष्टिरिति। निकडु रिग्यसाधिकमोः। सहीपदेरादस्या
 प्रष्टिभरति। पिरिशोछादिनद्योनालरव्याधावसायलइत्यपरिएकक्रमेत्यङ्कोखोविरातोनाश्रवमुन्यते।
 निदछमावांरुमिद्विदिनप्रवर्त्ततिचड्वति प्रथमुरिकाविंदुमडुरिप्रवति बह्वपामार्मत्तुछं
 दः। काप्यिलंवर्त्तमः स्मृतं। वर्त्ततः। ब्रह्मणस्मां। श्रवायन्तुछा छंदः। कपिलंमावर्त्तस्मृतं। पमापतिमो
 पमासस्माववउरुतरावउरुतरमुद्यतिप्रवछंदः। सितानिहामा। प्रमा। प्रतिमा। उपामा। समावेति। वतुर
 रावउरुतराणि। तानिगामयः। प्रवर्त्तानोपवछंदः। सिवेदितव्यानि वर्त्तः १ हृष्टीकामघीकामघीकाम
 र्वमात्राविगामा। हृष्टरादीनिमादीनांवैराग्यनुवृत्ते १ इत्येतानि ह्यत्रादीनिवतुरतराणि। मादीनांवै
 राजान्यावापानुवृत्ते अत्रापेवमवर्त्तनिमिन्नबलवत्तराविद्यादिप्रतिपत्राभापादृताद्यैर्नवीयादे

नस्येयेवंविमागः कर्तव्यतया एकरालस्य भुवनस्येति विमागः प्रायो छैद्विप्रमि-येते पादातां नस्यहेत
 वः। प्रायः अर्द्धः दत्तमि-येते पादं नस्यहेतवो भवति। त्रिपुष्टायेऽप्येनं प्रविरदातिरश्वेति प्ररु-येषदशा
 द्वारो विकर्षेणोक्ताहरः क्रिपते। तथा च्छिग्लानो अर्द्धे वैवा मिति। तथा वज्रा नश्वरा दूरा क्रिप
 ते। आर्षा गिरः सद्यश्चा जगु धरेति परं निमित्तं परं भवति। पूर्वो द्वे नु सत्रा दली पा नि य-र्द्धः। त्रैवक र्द्धम
 नवे स्यो ना नि यत्र प्रायो र्द्धो विरो विप्रा यवली पस्वा द्वा वक र्द्धम नवे स्यो ना नि ति पादांतः। ये वा पुन
 रर्द्धे विवा यार ते वा स्यो ना न्यपर ति पादात्रा। द्वा यो वली पस्वा र दे वा र्द्धो या ज स्य स निता म र्द्धे मि रि च
 त्र पदांतः। अर्द्धः नः स नि ते ति। प्राय र्द्ध विरो विप्रा यवली पस्वा त्। प-याग्म भाष्य र्द्धम स्य र्द्धा मि-ये
 काद-रात्र एव भवति। न्यत्रादि रुष्य तो अर्द्ध र्द्ध विरो धे र्द्ध वली पस्वा र यथा यदग्रे स्या म हं न मि
 ति पादात्रो न वत्त द्वाद र्द्धमि ति एवं स र्द्ध वला बलम भि स मो द्य पादा र्द्ध ति ता से गीः ३ अर्द्ध

त्रैव पादादौ नो वजा विष्णो पदा वरुष्पा पादादौ अरुदांतं परं न विद्यते। उ का सं र्जयि त्वा। अपम पि पादांतं तान् हेतु वेत्त
 वः। हेतु त्वी वल वत्तमः। तस्मात्सर्वा वा धि जाव तो व ता सि म म ने व त र ति पादांतः। तथा त्रा य त्र म व सी ति पादा
 तः। उकार स्य विद्यति। यथा ड लो क मुद्दे य जा मि मा मुः। उ लो क म ग्रेः र्द्धा वः स्यो न मि ति न पूर्व पादादा वरु द्वा
 रु य द-य स्य दि हो दिता। म दु का रा द-य स्या दादा वरु दा त्त त दि हो त र न्नो दिता वत्त र-य-र्द्धः। व म स्ता प्रच्छ मा ये क र
 द वै क मुदा त्त म स्ति। पादादौ वरा म्पार प च्छ सा ति। उ म र्द्ध सि गायै ज्ञान म सा गिरा आ मि र्द्ध र ति व च्छ मा ये क र व
 ने ति पूर्वी ति म को ति आ मि त्रे अद्ये ये त स्मि र्द्ध वि अ नु द य त्रा दी मि पा ने ति र्वा णि स र्वा णि न कारः पूर्वो धो म स
 नि स र्वा णि र ति। स्त न प नि श्रु षाः। रो व त र पा के रो व त स्व भवः म धु र्द्ध द स्य ता र्द्ध भो म शु र्द्ध ति ह सो र्द्ध
 ता व ध व त स्य यो ये त दे क म उ दा त्त म स्ति। स ता व ध व त स्य शार ति स्तो म रा र्द्धे परे भ पि को म रा र्द्धे प य
 र्द्ध पा ये क र्द्ध त र म स्ति। अ भ पि स्तो म स न रा र्द्धे परे स्ति ध त। स त श र्द्धे म य वे स्ति ध दि ये क म नु दा त्त म

152

धिमाप्रतोऽस्य स्मिधरताय हुवेरुताणां हुवेर्येतत्तु रावमस्ति नुराणा मित्रेतरस्मिन् यथापि यावो
 नामहुवेरुताणां यत्तुर्वचमप्यहंतउत्तरीमप्युर्वचपदिभ्येनस्मात्तुत्रमसतरतयेकमनुदात्रेमस्ति आग्रयण्य
 ममतोतावनाभारतिबहुतिनिपदानि मित्रेष्वापि सति नानि विरोषाणां स्त्रीनिवायया विरोषोममृच्छ
 दसातिमक्रदाहरणां स्त्रीनिवेति विवाताकर्मव्या येदंयुस्तेतिवैतस्मिन्स्त्रेपादोक्षिपवमः सर्वानुरात्र
 ष्वह्वारितवउदरानेदं वस्त्रत्रतर्येऽप्येति स्मिन्स्त्रेपहुसहुतसर्वानुरात्रः पादोक्षिपवमचनह
 वनेद्युतिमस्यैव प्रज्ञास्यादितश्चुदशः प्रादंसर्वानुरात्रोस्तिराजसिरावीपतरति एवमिमेप्रसर्वानुरा
 त्राः सतिमासकृतस्येकः सताः स्युताभवताः स्त्रीरिति आभिष्टातेन वस्योत्रप्रामेवोवतस्य धापरति
 एताभ्यस्त्वनमवतिदराप्रोनाति पादोरागयत्रवैराग्यवस्थाहरदराहरोपकादानीहृदानीनोविद्यात्रि
 घृजागतौ अस्मदरदराहरोपादोरागयत्रवैराग्योविद्यात्रापकादानीहृदानीनोत्रोभुयजगतौ वर्गतिविद्या

१५५

तिष्ठोरेषालयमौतममहारागुर्वेवतयोर्दुतद्वन्द्वयोपासः। एषांपासांवाविष्वातिष्ठोस्तीतरहादृष्टा
रहादृष्टातरयोमयोतममरांलुभवति। अष्टाचुरेयया। अष्टिमात्तेयुरोहितामिति। होद-शादरेषुप्रदे
वमहामधुमंतंरद्वरति। रतरयोर्दकातरैकादशातरयोपादमैरुपोतमगुरुभवति। यथाश्रुधीहववि
पिधानस्यादेरिति। पिबासोममियमुत्रतर्दरति। छदसात्तवतमाहुरायार्थाः। एतेर्द्धरासिचर्तते
सर्वात्पत्तैरतोत्पराः। इति द्विकारांकायेसर्वेउपाकृतास्मागाः। एतेपदैपदैसर्वातिर्द्धरासिचर्तते। अ
तएमोअयैःपादरैत्यशोवर्ततेयेतयेमासस्वरतेषामेवपादाशुविकाराभवति। अष्टाहूरस्यैवमेपास
स्त्रेगायत्रस्यपादस्यविकाराभवति। नवाहुरौवैराजस्यविकारोयादगुरुपोतममस्यसुगायस्यपाद
स्यप्रभतिष्ठेपगुरुपोतमस्त्रिभुमस्यायेतधूपोतमास्त्रेजागत्स्यासर्वेउपाकृतास्माविदितयाः।
केषाकृताः। अष्टपत्तगदयश्चद्विभः। यद्येवेनेतेतमाः। नहोष्टाहूरस्ययोसोदराह्राष्टामद्येवम

Indira Gandhi

माएवांसंतास्यातां न हि संजाया इह प्रयेन मस्ति एव तं हि अन्वोऽर्द्धः प्रकल्प्यते। सर्वे रूपा कृतास्माः। नृ
 राष्ट्रः पञ्चव्यावर्तकः। यदुक्तमेतेषां विकाराश्च न्येपादा इति रतिननुतथा किं तं हि सार्वपादाः प्राकृता एव।
 ना। न्यस्य विकाराता एव नान्यस्य विकारास्तस्मात्समाः। न संख्या कृतं समं वा अपरे पुनरन्यथा वसति।
 सर्वे नृपा कृतास्मा इति। सर्वे अष्टादश पञ्चतपश्चतुर्विधाः प्राकृताः समास्तुल्या भवति। नान्यो न्यस्येति वि
 कारो भवति। एक एक पदैर्लैका द्वौ पादौ द्वि पदो व्यतीते नुते नैव प्रो व्येते सरूपे पस्पदा दतः। ते षो वरुणा
 प्राप्रना एकः पादः एक पदार्थगि न्यव्यते। पद्याश्च तिस्रं यत्तमानो न होते। एते कामे वद्वौ पादौ द्वि प
 दासगि न्यव्यते। साधुर्नागधरस्तेव शूरोपातेव श्रीमस्त्रिषः सममिति को व्येते द्वि पदकै पदिने नैव द्वंदसा
 यस्य द्वंदसाः पादतः सरूपे भवतः। गायत्री द्वि पदा त्रिषु वेकपादिति न दारातप्येक पदाका विदल्लीति
 वैनात्काः। वैमयाश्च त्रैलैकारानां मुखतो विराट्। अहुत्येक पदाश्च न्ये अर्द्धासानेकापातिनः।

यासानपिके विवाह एक पदार्थः। दाशतपादरातये मया दाशतपादनुक्ता विदेक पदा दशतये स्त्रीति या
 स्क्वावर्गो मय्यते। अस्माकपा एक पदाद्याः पूर्वासा मवा मया सान्मन्यते। किमविरोधेन न्याहा। अम
 त्रवैमद्या एक पदाद्याः। सा नुस्या मुखतश्चारा विन्यर्द्धः दशिनी विराट् एक सा न पित्रा वाप्यासं। यामनाकप
 दास्याहुः आवां सुस्ते सिक्वा मुरौ देवास्मिन्नुनः। आवां सुस्ते वरिमन्तरिभिः। अस्यां यजमानो न हाता। ठ
 रो देवाश्च निवाधे स्यामासि घृत्तुन कुर्जव्यस्य पुस्त्रो। रच्येता नपि एकपातिनश्च ध्यासान्ये आवाप्य एक पदा
 आहुः। अस्मिन्पार्छांतरै। तातरे मत्तवा वसातरे मेत्ये वमानां पुनः पादानामनेक पदाद्यासानेक पादरा
 कथं न भवति। पादा एका धिकास्तं तिष्ठं दसां वरुणा राट् द्वंदसां गायत्री दीनां वरुणा राट् ददिकै नात्रेणा
 धिकाः पादास्मनि भवति। मद्या वरुणा राट् दि। हदि। हदि स्वरी। पचां वरुणा। अत्रेत मये येव मादय वर्गः यं न्य
 तिष्ठं दसां पादा एको कर्त्तव्यता गता। सोलना वरुणा एका दशरात्रः। पदरा तिष्ठं दसां पादा एको कर्त्तव्यता गता।
 नात्रेणाधिकाः नागता रम्योलना वरुणा रम्योलना। एक दशरात्रा रो विद्यते। यथायदेव मच्छमधु मंतं रं दसो

॥ ८८ ॥

नेयवपावर्धननिमिषतिसुरणोदिवेदेवोकिमविरोधेणानवेत्तस्माश्रपोगुत्तरोभवति। ह्रीमिरीमित्रताहा
 वद्याताश्चरुस्वाश्चपदितस्मादुत्तरोनभवति। अस्मिन्मोक्षप्रसूतः संयोगविद्याजनसंगमसंयोगविद्या
 तापयाश्चकारभ्रमपणारदंश्रेष्ठं ज्योतिरागारं गुरुदीर्घादीर्घगुरुभवति। आसारीकएतुएजासिदेव
 र्छः। एतद्विषये संतापुनहव्यते गरीयस्मुपदिसंयंजनं भवेत्। गरीयस्गुरुतरं विद्यातारीर्छसंयंजनमेत
 सश्रुष्मिकलरीतिवितातेतेदेवावाक्यमहं हवा सुश्रुतीहुवे लयुसंयंनं भवेत्। इत्यसंयंनं न लवुके
 द्यावाकु कियथा। न निमिषतिसुरणोदिवेदेवे लव्वीयोयंननाइते कव्वीयोयंनन विवर्तिते। इत्योम
 वति। आश्रायइति वगीः। ४ छंदसुरीयेण समान संख्याया छंदसो न्यस्य भवेत्। एवोम्पाः। वावत्तरीयं भ
 तित्वसंतावंत्यएताइतरा भवेति। कस्य छंदसा। केन छंदसा सह कामप्यसं वति। इति विवचाराणीयं। तत
 इदं वृत्तं। छंदसुरीयेति। छंदसः श्रुतात् वरुर्छंन मागेन गायत्र्यादिसमान संख्या न्यस्योहि- छंद

स्म
१८०

सः। सवाभवति। आसापुक्षिसंवावत्तरीयं भवेति। तावन् यश्च इतरागायत्र्यो भवेति। तत्रावोक्तं शहस्ये। सप्र
 सप्रगायत्र्यश्च हलुक्षिहो भवेति। पदितं हूं यथा वृत्तिमिति। यथाऽभिः ससमि। यलुक्षिहो भवेति। एवं सर्वेषां
 छंदसामन्यो न्यस्य वरुर्छंन मागेन सं प्रवृत्तवति। ह्याम्प्राभवस्येति। पदासु पूर्वपादेन पश्चाच्चा विदम्ये
 नत्वा। त्रिपदासु सत्तु ह्याम्पादाभ्यां पूर्वमवस्येत्। अथ सानुपूर्वता। पश्चात्पादेना। अत्रिमेलेपुरीति
 तमिति पश्चाद्यविदम्यथा पूर्वपादेन पश्चाद्वा। इति रिवते ह्यकमस्तुल्यं। अत्रिदस्य दधत्तसु पूर्णा
 स्पदधत्तः। मध्येवसानं नृवदुष्यदनां त्रिभिस्ममैस्वरीयत्वा। वरुष्यदना नाम वरुमध्यवसानं नृम
 ति। यथा गायत्री बागा यत्रिण्युति। त्रिभिरमैस्वरीयं भवेति। पादेनोत्तरं एतं तसमि। इत्यमुष्टुमिति
 । पठेद्विभिस्वरात्रापादेन पूर्व। अथीद्वत्रसप्ततिवसप्रवेति। पठेद्विद्विद्वोवा। तत उत्तरं एतात्रिभि
 : परैर्विद्विरीतमेतत्पापद्वामवदास्वित्यर्छः। द्विराह्याम्पादाभ्यामवस्येत्। तत उत्तरं एतावस्येत्।

५२

यथाश्रयं वक्रमिषा श्रयस्येति पूर्वद्वयम् । नैकिष्कर्मणान्तरादिति एतद्विपरीतां त्रिभिः पूर्वः ।
 म्प्राप्तुं तत्रापि न किंचिद्विनिमेषाति द्विरास्त्रि-शो वा परतश्चतुर्भिः । स्यात्त्वद्वयानामपमानाने
 तत्तद्द्वयं द्वयं वा त्रिभिश्चिन्मिवावस्येता विष्ठादेवाह्वयमहस्मिन् च ते साता प्रसरति । तत्र यः परिष
 स्वज्जतिः श्रयवापरतश्चतुर्भिर्वस्येता द्वयं पूर्वं । निष्कयोद्यो-रुणवत इति एवं त्रिभिश्च मवसानं
 त्रिभिस्तु पूर्वत उतरं स्याद्विरास्त्रि-शो वा परदिवा समस्तं प्रपदानां मवांनु पूर्वमवसानं त्रिभिः । पादौ स्या
 ता तस्मादुतरं द्विराः । तस्माच्चतुर्भिश्चि-शो वा तुष्टुमायातमद्विभिरेति । त्रि-शो वा पूर्वमवसानं स्यात् ।
 परं वतुर्भिः । परतश्चतुर्भिरेह वार्तते । नहि वां ववृषामह इति । यदि ता समस्तं पंचभिः तत्र मवसानं स्या
 ता यथा प्रोष्टस्ते पुरोश्चमिति द्वयं पुस्तप्रपदावसानां सकपदानामयं द्वयं पादाभ्यां पूर्वमवसा
 नं स्यात्ता यथा प्रोष्टस्ते पुरोश्चमिति द्वयं वमयेऽपसामयं द्वयं पादाभ्यां पूर्वमवसा १८१

पदासु आद्यंतयोस्त्रिभिर्भवति पद्यासद्विराट् न मारुतं उ विसृजति अग्निमीलदंते वि
वगापं चेतमधीविति। अयं वक्रन किंदं वा मिनी मेसि विस्वा द्वे वा नृवामहसहपो नि कंसु सुमान
हिवां पो सुनार्द्धश्च ता न्स बो नि दर्शना एता पद्याक्रमं पुरा त्ना देव नि दर्शिताः द्वाभ्यां पादेन द्वाभ्यां
वत वचं पव पंदाक्षिः। अच्य द्देनाति नार्द्धरीचतीयः षोडशाक्षराः। द्वाभ्यां मवस्यत्पुराः। ततः पा नि
देन पुनर्द्वाभ्यां। पद्यान वचं नर्द्धनो पंरुं होति। एतस्या मवसानां सेपं व पदाक्षिर्विज्ञेया। अच्य
वमवसानां परं द्वाभ्यां। पद्यात वस्यादिष्टेति। हनाति शब्दरी। अस्या सत्तीयः पाद षोडशाक्षरा व
नुभिस्त्रय एकेनाप्रेतमाद्येतत्तुभिः पूर्वमवसानं ततः। यथाप्रेतमद्येति तनुभिस्तु परं द्वाभ्यां
तवस्यादिष्टतर्ह्योः। वनुभिः पूर्वमवसानं परं द्वाभ्यां। पद्यात वस्यादिष्टेति। तर्ह्योराद्याम
ह्रति भरद्वाजायतच्चतुरधी-सादतोस्त्रि। एतामुनव्यवम्यति। त्योके द्वादशाकादिषु।

रद्वाजायावधुदतातत्र हर्देवहितं। अधीन्वत्रा वृदाश्चिदावतेरिवतो द्वादशाकादिघेता
 सुरुक्तनव्यवस्थेति अंतरावसानेन कुर्याति भरद्वाजाया। भरद्वाजायावधुदतद्विताभि
 बुवा तत्र हर्देवहितं शुक्रमुच्यते। पश्यमा। अधीन्वत्र सप्तति वसस्य। सद्यो दिदिष्ट।
 वृकश्चिमे अभिपित्वे अररगुर्गो। दतेरिवते वृकमस्तु सरव्य। अठि द्वस्य। वर्गः॥ सर्वा
 भूतानि मनो गतिश्च स्य र्वाश्च गंधाश्च रसाश्च सर्वे शब्दाश्च रूपाणि च सर्वमेतन्निष्ठ
 कुगत्सो समुपैति भक्त्या। सर्वाणि भूतानि मनश्च गतिश्च समुपगच्छतीति॥ गुर्वेकरा
 णां गुरुवृत्तिसर्वे गुर्वेकरं त्रिष्टुभमेव विधाता। त्रिष्टुभमेव भवति। यत्किंचिच्छावरे
 जंगमे गुरुवृत्तितसर्वे गुर्वेकरमेव समुपगच्छति। किंपुन गुर्वेकरं त्रिष्टुभं॥ लघुदरा
 णां लघुवृत्तिसर्वे लघुकरं जागतमेव विधाता। यत्किंचिच्छावरे जंगमे लघुवृत्तितस

१६२

र्वे लघुकरमेव विधाता। किंपुनस्तल्लघुकरमेव जागत॥ यत्तु दसां वेद विशेषमेतं भू
 तानि च त्रिष्टुभं जागतानि। सर्वाणि रूपाणि च भक्ति तोयः स्वर्गं जियत्ये भिरयामृत
 त्वं स्वर्गं जियत्ये भिरयामृत त्वं शृज्यश्चायं श्लोकः द्विरभ्यासो ध्यायपरि समाप्त्यर्थः॥
 ॥ इति पार्षद व्याख्या समाप्ता ॥ ॥ ७ ॥ शुभमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ॥ ॥

